

جەزىدا گۈلدەستىسى

10

مىللەتلەر نەشرىياتى

جەزىدار گۈلدەستىلەر

ئۇيغۇرچە «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىدا ئون
يىلدىن بۇيان ئېلان قىلىنغان ئەسەرلەردىن تاللانما

ئىدرىس بارات باش مۇھەررىرلىكىدە تۈزۈلدى

مىللەتلەر نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

一束束绚丽的花朵:维文/伊德里斯·巴拉提主编.
—北京:民族出版社,1998.5
ISBN 7-105-03028-3

I. 一…II. 伊…III. 少数民族文学—作品集—中国—
维吾尔族—维吾尔族(中国少数民族语言) IV. 1291.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字(98)第 02596 号

一束束绚丽的花朵

民族出版社出版发行

(北京市和平里北街 14 号 邮编 100013)

民族出版社微机照排 民族印刷厂印刷

各地新华书店经销

1998 年 4 月北京第 1 版 1998 年 4 月北京第 1 次印刷

开本:787×1092 毫米 1/36 印张:11.25

印数:0001—5100 册 定价:11.00 元

《民族团结》杂志创刊四十周年

دۆلەت ئىشلىرى كومىسسارى، دۆلەتلىك مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتىنىڭ مۇدىرى ئىسمائىل ئەھمەد (سولدىن 2 - كىشى) ئىدارىمىز رەھبەرلىرى بىلەن بىللە.

ئوڭدىن 2 - كىشى لى جىنچى (مىياۋزۇ): ۋاقىتلىق پارتكوم شۈجىسى، نەشرىيات باشلىقى، باش مۇھەررىر.
سولدىن 1 - كىشى ئىدىرىس بارات: ۋاقىتلىق پارتكوم مۇئاۋىن شۈجىسى، مۇئاۋىن باش مۇھەررىر قوشۇمچە شىنجاڭ شۆبىسىنىڭ مۇدىرى، ئۇيغۇرچە « مىللەتلەر ئىتتىپاقى » ژۇرنىلىنىڭ باش مۇھەررىرى.
ئوڭدىن 1 - كىشى جالڭ دېئەن (موڭغۇل): مۇئاۋىن نەشرىيات باشلىقى.

تۈزگۈچىدىن

ئۇيغۇرچە «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلى
1988-يىلى 10-ئايدا بېيجىڭدا دۇنياغا كۆز ئاچقان
بولۇپ، 1998-يىلى 10-ئايدا دۇنياغا كەلگىنىگە توپ-
توغرا ئون يىل بولدى. بۇ ئون يىل جەريانىدا،
ژۇرنىلىمىز تەدرىجىي تەرەققىي قىلىپ، يۈز مىڭلى-
خان ئىخلاسەن ئوقۇرمەنى ۋە يۈزلىگەن ئىقتىدار-
لىق ئاپتورنى ئۆزىگە مايىل قىلدى. 1000 پارچىدىن
ئارتۇق ھەرخىل ژانىردىكى ئەسەر ۋە ماقالە ئېلان
قىلدى. ژۇرنىلىمىز نەشر قىلىنغانلىقىنىڭ ئون
يىللىقىنى خاتىرىلەش مۇناسىۋىتى بىلەن ژۇرنىلىمى-
مىزنىڭ 1991-يىلى 2-سانىدىن 1997-يىلى 4-سانى-
غىچە بولغان سەھىپىلىرىدە ئېلان قىلىنغان ئەسەرلەر
ئىچىدىن مىللەتنىڭ ساپاسىنى ئۆستۈرۈشنى مەركەز-
زىي تېما قىلغان 40 نەچچە پارچە ماقالە، شېئىر،
نەسر، ئوبزور ۋە تەرمىلەرنى تاللاپ توپلام قىلىپ
نەشر قىلدۇق.

بۇ توپلامغا دۆلەت كومپىسارى، دۆلەت مىللەت-

يەنىيەندە كۆرگەن ۋە ئاڭلىغانلىرىم
 (170) مۇختار قادىر
 ”شۈكۈر قىلىش“ بىزگە مەنئۇي يۈك بولۇپ
 قالمىسۇن مۇھەممەت تۇداجى (182)

گۈلدەستە

ئادەم، مېنىڭ مىللىتىم روزى سايىت (187)
 يۈرەكنى غاجايدۇ تىنىمىسىز ئويلار
 ۋارىسجان قاسىم (198)
 خۇرپاپات مۇھەممەتجان راشىدىن (213)
 ناشۈكۈر خىياللار ئەخمەت ئىمىن (216)
 خالاستان ئىبراھىم ئالىپ تىگىن (227)
 بەخت تىلەش توختىتۆمۈر روزىنىياز (238)
 نورۇز ھەققىدە رىۋايەت
 دىلىنۇر ئابلىز (248)

جەۋھەرلەردىن تەرمىلەر

ئادەم مەڭگۈ تۈنۈگۈنكى كۈندە ياشاۋەر-
 مەسلىكى كېرەك (254)
 مۇۋەپپەقىيەت قازانغان زاتلار ھازىرلىغان 12

مىللىتىم ھەققىدە پاراڭ

كىتاب ۋە كىتابخان ھەققىدە ئويلار
 مەخمۇت مۇھەممەت (65)
 مىللىتىم ھەققىدە پاراڭ بولغاندا
 جاپپار قاسىم (86)
 زەئىپ تەن، چۈشكۈن روھ
 ئابلىكىم ئابلىمىت (96)
 «مىللىتىم ھەققىدە پاراڭ بولغاندا» ۋە
 «زەئىپ تەن، چۈشكۈن روھ» دېگەن
 ماقالىلەرنى ئوقۇغاندىن كېيىن
 نەسىردىن نىياز (118)
 «يىپەك يولى» نىڭ قايتا ئېچىلىشى ۋە «تۆگە
 قۇشى» روھى
 ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن (124)
 بىز مۇشۇنداق ئانىمۇ؟
 پەزىلەت ئىسرائىل (130)
 مودا ۋە ھەشەم-پەشەملىرىمىز ھەققىدە پاراڭ
 خەلىپە ساۋۇت (قىرغىز) (148)
 «نېمىسلار ھەققىدە پاراڭ» غا يانداشما پاراڭلار
 ئەلسۆيەر (164)

- (292) ياۋا توڭگوز پەلسەپىسى
- (293) ھارۋا ئىتتىرىش
- كىشىلىك تۇرمۇشتا ئۆمۈرۋايەت ئەسقاتىدىغان
- (295) ئالتە پەلسەپىۋى مىزان

ئوقۇرمەنلەر ساداسى

- ژۇرنال ھەققىدە ئىككە كەلىمە سۆز
- (298) ئەخمەت ئىمىن
- «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلى ۋە مەن
- (302) ئەخمەت ھاشىم
- «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلى—مىللەت-
- لەرنىڭ گۈلىستانى
- (315) ئابدۇركېرىم راخمان
- بىز «ھەممىدىن ياخشىسى» —سەلەرنى—
- «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىنى
- تاللىدۇق روزى سايت
- ئابدۇللا سۇلايمان
- ئابدۇرېھىم زۇنۇن
- (337) نۇرمۇھەممەت توختى
- «گۈلدەستە» گە بىر نەزەر
- (343) ئابدۇرېھىم زۇنۇن

- خىل سۈپەت (256)
- مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشنىڭ 15 تۈرلۈك «ئال-
تۇن تېئورېمىسى» (261)
- 13 خىل ئېسىل پەزىلەت (267)
- پۇل توغرىسىدىكى 15 ئەقلىيە سۆز
..... (271)
- مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشنىڭ پىرىنسىپى
..... (274)
- زامانىمىزدىكى بىر دادىنىڭ ئوغلغا قىلغان
ئەسھىتى (275)
- ئۆزۈڭ ياسىغان نۇرمىنى ئۆزۈڭ بۇز (280)
- ھىندىرا گەندىنىڭ ئاگاھلاندۇرۇشى (281)
- كىشىلىك تۇرمۇشتىكى 12 خىل كاتتا بايلىق
..... (282)
- كىشىلىك تۇرمۇشتىكى «تۆت تەمە قىلماسلىق»
..... (285)
- قىزىقارلىق ئۇزۇندىلەر (285)
- ھەرخىل پەن ئالىملىرىنىڭ ئادەم ھەققىدىكى
تەبىرى (286)
- سەۋر-تاقەت قىلىش = غوم ساقلاش، ئەپۈ
قىلىش = قورساقنى كەڭ تۇتۇش (288)
- كىم ئەڭ چوڭ (289)
- تېپىلىش ۋە ئۆرلەش (291)

تىرىشايلى، مىللەتلەرنىڭ ئورتاق غايىسى ئۈچۈن

ئىسمائىل ئەھمەد

جۇڭخۇا مىللەتلىرى ئىقتىساد، مەدەنىيەت-مائا-
رىپ جەھەتتىكى تەرەققىياتىنىڭ ئارقىدا قالغانلىقى
تۈپەيلىدىن ئۇزاق مۇددەت قوش نامراتلىقنىڭ دەردىنى
تارتىپ كەلگەندى. بەش يۇلتۇزلۇق قىزىل بايراق
جۇڭخۇا زېمىنىدا جەۋلان قىلغاندىن كېيىن، تارىختا
يېڭى سەھىپە ئېچىلدى، زور بىر تۈركۈم ھەر مىللەت
ياشلىرى زىيالىيلار سېپىگە كىردى. ھازىر يىلىغا 30
مىڭدىن ئارتۇق ئاز سانلىق مىللەت ياشلىرى ئالىي
مەكتەپلەرنى پۈتتۈرىدۇ، مەملىكىتىمىزدە مىليون
كىشىلىك ئاز سانلىق مىللەت زىيالىيلار قوشۇنى بار،
ھازىر ھەرقايسى مىللەتلەر ئۆزلىرىنىڭ زىيالىيلار
قوشۇنىغا ئىگە بولدى. بۇ ھال دۆلىتىمىزنىڭ مىللەت-
لەر سىياسىتىنىڭ پارلاق ئىكەنلىكىنى، دۆلىتىمىز-
دىكى مىللەتلەرنىڭ سوتسىيالىستىك ۋەتەننىمىزنىڭ
چوڭ ئائىلىسىدە بىرلىكتە ئىلگىرىلەۋاتقان قىياپىتىدە.

نى نامايان قىلىپ بېرىدۇ.

1 مىليون سان ئومۇمىي مىقدار جەھەتتىن ئاز ئەمەس، لېكىن ئومۇمىي ئاھالىسى 91 مىليون 200 مىڭدىن ئاشىدىغان 55 ئاز سانلىق مىللەت ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئۇلارنى دۆلىتىمىزدىكى ھەر مىللەت خەلقى كۈرەش قىلىۋاتقان زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىدا ھەرگىزمۇ كۆپ دېگىلى بولمايدۇ. سوتسىيالىزم دەۋرى مىللەتلەر بىرلىكتە تەرەققىي قىلىدىغان، ئورتاق گۈللىنىدىغان دەۋردۇر. بۇنداق تەرەققىي قىلىش ۋە گۈللىنىش ئىقتىساد، مەدەنىيەت ئىشلىرىنىڭ تەرەققىي قىلىشىنى، مىللەتلەرنىڭ ئۆزىنىڭ سۈپىتى (ئاساسلىقى ئىدىيە، ئەخلاقىي سۈپىتى ۋە پەن-مەدەنىيەت سۈپىتى) نىڭ ئۆسۈشىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇ نىشانغا يېتىش ئۈچۈن ھەر قايسى مىللەتلەرنىڭ كادىرلار قوشۇنى، سانائەت ئىشچىلىرى قوشۇنى ۋە زىيالىيلار قوشۇنىدىن ئىبارەت ئۈچ قوشۇنى بولۇشى كېرەك، سان جەھەتتىن كۆپرەك زىيالىيلار قوشۇنىغا ئىگە بولۇش بىر مىللەتنىڭ تەرەققىي قىلىشىنىڭ مۇھىم بەلگىسى، شۇنداقلا مىللەتلەرنىڭ تەرەققىي قىلىپ ئالغا ئىلگىرىلىشىدىكى كۈچلۈك ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچ. شۇنداق ئېيتىشقا بولىدۇكى، ھەرقانداق مىللەتنىڭ زىيالىيلار قوشۇنى بولمايدىكەن، ئۇنىڭ ئالغا بېسىشى قىيىن بولىدۇ، بولۇپمۇ

ھازىرقى زامان جەمئىيىتىدە تېخىمۇ شۇنداق. دۆلەت تىمىزدە ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئىقتىساد، مەدەنىيەت ئىشلىرىنى راۋاجلاندۇرۇش، مىللىي تېررىتورىيىلىك ئاپتونومىيىنى يولغا قويۇش، مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىنى قوغداش، مىللەتلەرنىڭ ئۆز ئىچىدە كۈننىڭ ئورنىغا يېڭىنى تۇرغۇزۇشى قاتارلىق جەھەتلەردە ھەر مىللەت زىيالىيلىرىنىڭ تىرىشچانلىقىغا ۋە ئەقىل-پاراسىتىگە موھتاجمىز. ئەمما نۇرغۇن جەھەتلەردە ھەر مىللەت زىيالىيلىرىنىڭ ئوينىغان رولىنى باشقا مىللەت زىيالىيلىرىنىڭ ئوينىيالىشى ئاتا-يىنى. سوتسىيالىزم تۈزۈمى ھەر مىللەت زىيالىيلىرىنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشى ئۈچۈن ئىنتايىن ياخشى ئىمكانىي شارائىت يارىتىپ بەردى. شۇڭا بىز ئاز سانلىق مىللەت زىيالىيلار قوشۇنى كۆپرەك بولۇشى كېرەك، تېخىمۇ كۆپرەك بولۇشى كېرەك، دەپ ئېيتىشقا تولۇق ھەقلىقمىز. ئاز سانلىق مىللەت زىيالىيلىرىنى يېتىشتۈرۈش مۇھىم، ئۇلارنىڭ رولىنى تولۇق جارى قىلدۇرۇشقا ئوخشاشلا مۇھىم. بىزنىڭ ئاز سانلىق مىللەت زىيالىيلىرى قوشۇتىمىز ھەم ئىشىنىشكە، ھەم تايىنىشقا بولىدىغان قوشۇن، ئۆچمەس تۆھپە كۆرسەتكەن شەرىپلىك ئەنئەنىگە ئىگە قوشۇن. جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى قۇرۇلغاندىن باشلاپ، ئاز سانلىق

مىللەت زىيالىيلىرى پارتىيىنىڭ ئەتراپىغا ئۇيۇشۇپ،
ئورغاق-بولغىلىق بايراقنىڭ يېتەكچىلىكىدە، خەتەر-
لىك ئىستىھكاملارغا قاراپ باتۇرلارچە ئىلگىرىلەپ،
جۇڭگودىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئازادلىق ئىشلى-
رى ئۈچۈن غايەت زور تۆھپىلەرنى قوشتى. ھەر
مىللەت زىيالىيلىرى سوتسىيالىزم ئىشلىرى داۋامىدا
گۈزەل ئەقىدە بىلەن ئالىي غايىنى كۆڭلىگە پۈكۈپ،
ئىجتىھات بىلەن ئىزدىنىپ، توختىماي كۈرەش قى-
لىپ كەلدى. ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى تۇرمۇش شارائى-
تىمۇ، خىزمەت شارائىتىمۇ بىرقەدەر جاپالىق را-
يونلاردا ئىشلەيدۇ، ئۇلار ئېگىز تاغ-چوققىلاردا،
چۆل-جەزىرلەردە، يايلاقلار ۋە قارلىق دالىلاردا نۇر
چاقناپ تۇرىدىغان ئىزلارنى قالدۇردى. شۇنداق ئېي-
تىشقا بولىدۇكى، قەيەر ئەڭ چۆل، ئەڭ چەت، ئەڭ
جاپالىق بولسا، شۇ يەردە ئاز سانلىق مىللەت زىيالىي-
لىرىنىڭ قەددى-قامىتى پەيدا بولدى. ئىختىساسلىق
كىشىلەر جىددىي ئېھتىياجلىق بولۇۋاتقان ھەم ئىختى-
ساسلىق كىشىلەر كەمچىل بولۇۋاتقان چېگرا رايون-
لاردا، ئۇلارنىڭ گويا چۆل-جەزىرىدىكى سۈزۈك بۇ-
لاقتەك، بوراندىكى چىناردەك مۇھىم ئىكەنلىكى ناما-
يان بولدى. ئۇلار جۇڭگو زىيالىيلىرىنىڭ ئېسىل
خىسلىتىنى ئىپادىلەپ، ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئىز-
زەت-ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولدى. كۆرسىتىپ ئۆتۈش-

كە تېگىشلىكى شۇكى، كەڭ ئاز سانلىق مىللەت
زىيالىيلىرى ۋەتەننى قىزغىن سۆيىدۇ، تۈرلۈك چېگرا
گىش-مۈرەككەپ ئەھۋال ئالدىدا، بوران-چاپقۇنلار
ئىچىدە، ھەق-ناھەقنى ئېنىق پەرق ئېتىپ، توغرا
مەيداندا چىڭ تۇرۇپ كەلدى، بولۇپمۇ ئۇلار ۋەتەننىڭ
بىرلىكىنى ۋە مىللەتلەرنىڭ بۈيۈك ئىتتىپاقلىقىنى
قوغداش جەھەتتە مۇھىم تۆھپە قوشتى.
بىزنىڭ زىيالىيلىرىمىز بىزنىڭ مۇشۇ دەۋردە-
مىزگە مەنسۇپ، ئۇلۇغ دۆلىتىمىزگە مەنسۇپ، لې-
كىن ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىدا مىللەتنىڭ تامغىسى بار.
دېمەك، مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، ئۇلارنىڭ ۋۇجۇد-
ىدا ھەم پۈتكۈل جۇڭخۇا مىللىتىگە ئورتاق بولغان
خۇسۇسىيەت ۋە ئارتۇقچىلىق بار، ھەم ئۆزىگە خاس
ئالاھىدىلىكىمۇ بار. شۇڭا ئاز سانلىق مىللەت زىيا-
لىيلىرىنى تېخىمۇ بەكرەك ئاسراش، چۈشىنىش ۋە
ئۇلارغا ھۆرمەت قىلىش كېرەك. دەۋر تەرەققىياتىغا
ئەگىشىپ، ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىك ئې-
ڭى، دېموكراتىيە ئېڭى كۈچەيدى، ئۇلار ئۆز مىللە-
تىنىڭ تەرەققىياتىغا تېخىمۇ كۆڭۈل بۆلىدىغان بول-
دى، ئاز سانلىق مىللەت زىيالىيلىرى تېخىمۇ شۇند-
ىداق. شۇڭا ئۇلار ئۆز مىللىتىنىڭ ئەھۋالىنى، ئار-
زۇسىنى ۋە تەلپىنى تۈرلۈك ئۇسۇللار بىلەن ئەكس
ئەتتۈرىدۇ، شۇنداقلا پىكىرلىرىنى، تەكلىپلىرىنى ۋە

تەنقىدلىرىنىمۇ ئوتتۇرىغا قويىدۇ. ئۇلارنىڭ قەلبىنى چۈشىنىش، ئۇلارنىڭ ھېسسىياتىغا ھۆرمەت قىلىش، ئۇلارنىڭ ئاكتىپلىقىنى قوغداش، ئۇلارنىڭ پىكىرلىرىگە ئەستايىدىل قۇلاق سېلىش كېرەك. دەرۋەقە، ئاز سانلىق مىللەت زىيالىيلىرى پىكىر ۋە تەلەپلەرنى ئىنكاس قىلغاندا ئومۇمىيلىقنى نەزەردە تۇتۇشى، يىراق كەلگۈسىنى نەزەرگە ئېلىشى، ئۇسۇلغا دىققەت قىلىشى كېرەك. ئولتۇراقلاشقان جاي، مىللەتنىڭ پىسخولوگىيىسى، مەدەنىيىتى، ئۆرپ-ئادىتى جەھەتتىكى پەرق تۈپەيلىدىن، ئاز سانلىق مىللەت زىيالىيلىرىنىڭ باشقىلاردىن پەرقلىنىدىغان بەزى ئالاھىدە ئېھتىياجى ۋە قىيىنچىلىقلىرى بولۇشى مۇمكىن، ئۇنى چۈشىنىش ھەمدە ئىمكان قەدەر ھەل قىلىپ بېرىش كېرەك.

تارىخ ئاز سانلىق مىللەت زىيالىيلىرىغا ئېغىر ۋەزىپىنى يۈكلەيدۇ. دەۋرىمىز ئاز سانلىق مىللەت زىيالىيلىرىغا ئۆز قابىلىيىتىنى تامايان قىلىدىغان كەڭ سەھنە ھازىرلاپ بەردى. نۆۋەتتە دۆلىتىمىزدىكى ھەر مىللەت خەلقى ئورتاق غايە— زامانىۋىلاشقان دۆلەت قۇرۇش يولىدا تىرىشىپ كۈرەش قىلماقتا. زامانىۋىلاشتۇرۇش ئىشلىرى زىيالىيلارغا موھتاج، زىيالىيلارمۇ زامانىۋىلاشتۇرۇش ئىشلىرىغا موھتاج. زامانىۋىلاشقان دۆلەت قۇرۇش— ھەر مىللەت خەلقىنىڭ

ئورتاق مەنپەئىتى، شۇنداقلا ھەر قايسى مىللەتلەرنى بىرلىكتە گۈللەندۈرۈشنىڭ تۈپ يولى. ئاز سانلىق مىللەت زىيالىيلىرى روھنى ئۇرغۇتۇپ، تىرىشىپ كۈرەش قىلىشى، ئىلگىرىكىلەر قىلىپ باقمىغان بۇ ئۇلۇغۋار ئىش داۋامىدا تۆھپە يارىتىشى كېرەك. بىز ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ ئورتاق غايىسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش يولىدا كۈرەش قىلىۋاتقىنىمىزدا، ۋەتەنپەرۋەرلىك بايرىقىنى تېخىمۇ ئېگىز كۆتۈرۈپ، ۋەتەن، مىللەت ۋە شەخس ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى توغرا تونۇشىمىز ۋە توغرا بىر تەرەپ قىلىشىمىز كېرەك. زىيالىيلار ئۆز مىللىتىگە مەنسۇپ، لېكىن يەنىمۇ ئىلگىرىلەر قارىغاندا، ئۇلار ئۆز ۋەتىنىگە مەنسۇپ، بىز ئۆز مىللىتىمىزنى سۆيۈشىمىز كېرەك، ئەمما سوتسىيالىستىك ۋەتەننىمىزنى تېخىمۇ بەك سۆيۈشىمىز كېرەك. چۈنكى ۋەتەن ھەممە مىللەتنىڭ ئورتاق مەنپەئىتىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ، مىللەت بىلەن دۆلەت ئىلگىرىلەشتىمۇ، چېكىنىشتىمۇ، شەرەپ-تىبۇ، نومۇستىمۇ تەقدىرداش بولىدۇ. دۆلەت قۇدرەت تاپقاندىلا، مىللەتلەر گۈللەنەلەيدۇ، شەخسلەرمۇ مۇۋەپپەقىيەت قازىنالايدۇ. ھەرقانداق زامان ۋە ھەر-قانداق ماكاندا ۋەتەننىڭ مەنپەئىتى ھەممىدىن يۇقىرى تۇرىدىغانلىقىنى ئۇنتۇپ قالماسلىق لازىم. مەيلى ئىلگىرى، ھازىر ياكى كەلگۈسىدە بول-

ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى يېتىشتۈرۈش ۋە تاللاپ ئۆستۈرۈش خىزمىتىگە يۈكسەك دەرىجىدە ئەھمىيەت بېرەيلى

دۆلەتلىك مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتىنىڭ
 دائىمىي ئىشلارغا مەسئۇل مۇئاۋىن مۇدىرى
 چىن خۇڭ

ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى يېتىشتۈرۈش ۋە تاللاپ ئۆستۈرۈش خىزمىتىگە يۈكسەك دەرىجىدە ئەھ- مىيەت بېرىش

1993-يىلى مەركىزىي كومىتېت تەشكىلات بۆ-
 لۈمى، مەركىزىي كومىتېت بىرلىك سەپ بۆلۈمى،
 دۆلەتلىك مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتى بىرلىكتە
 مەملىكەتلىك ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى يېتىش-
 تۈرۈش ۋە تاللاپ ئۆستۈرۈش خىزمىتى بويىچە سۆھ-
 بەت يىغىنى چاقىرىلدى. بۇ قېتىملىق يىغىن ناھا-
 يىتى ياخشى ئېچىلدى، يولداش خۇجىنتاۋ يىغىنغا
 قاتناشتى ۋە سۆز قىلدى، يىغىن ئاخىرلاشقاندىن كې-

سۇن، ۋەتەننىڭ بىرلىكى، مىللەتلەرنىڭ ئىتتىپاقى
 — مىللەتلەرنىڭ گۈللىنىشىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتا كەم
 بولسا بولمايدىغان شەرت. ئەمەلىيەت ئاللىقاچان ئىس-
 پاتلىغانكى، ھەرقايسى مىللەتلەر ۋەتەننىڭ بىر-
 لىكىگە كەلگەن چوڭ ئائىلىسىدىلا ئۆزىنىڭ ئورنى ۋە
 قەدىر-قىممىتىگە ئىگە بولالايدۇ ھەم تېخىمۇ ياخشى
 تەرەققىي قىلالايدۇ، ئالغا باسالايدۇ. بىزنىڭ زىيالىي-
 لىرىمىز ۋەتەننىڭ بىرلىكىنى ۋە مىللەتلەر ئىتتىپاق-
 لىقىنى قوغداش كۈرىشىدە مۇھىم مەسئۇلىيەتنى
 ئۈستىگە ئالغان. بىز بۇ قانۇنىي مەجبۇرىيەت ۋە
 ئەخلاقىي مەجبۇرىيەتنى ساداقەتلىك بىلەن ئادا قىلد-
 شىمىز كېرەك. ھەر مىللەت زىيالىيلىرى بىر-بىر-
 ىگە ھۆرمەت قىلىپ، بىر-بىرىدىن ئۆگىنىپ، سەم-
 مىي ئىتتىپاقلىشىپ، ئۆزىمىزنىڭ ساداقىتى، ئەق-
 دىسى ۋە بىلىمىنى ۋەتەننىڭ بىرلىكىنى قوغداش ئى-
 شىغا بېغىشلىشىمىز، ۋەتەنگە شان-شەرەپ كەلتۈرۈ-
 شىمىز، مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىنى تېخىمۇ مۇستەھ-
 كەملىشىمىز كېرەك.

يېنى بىر ھۆججەت ھاسىل قىلىندى. يىغىن روھىغا ئاساسەن ھەرقايسى ئۆلكە، ئاپتونوم رايون، بىۋاسىتە قاراشلىق شەھەرلەر كۆپلىگەن خىزمەتلەرنى ئىشلىدى. يېقىنقى ئىككى-ئۈچ يىلدىن بۇيان، ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى يېتىشتۈرۈش ۋە تاللاپ ئۆستۈرۈش خىزمىتى جەھەتتە جايلار مول تەجرىبىلەرنى جۇغلاپ، بۇ خىزمەتنى تېخىمۇ ئالغا سۈردى.

پارتىيىمىز ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرى مەسىلىسىگە ئەزەلدىن ئىنتايىن ئەھمىيەت بېرىپ كەلدى. ماۋجۇشى ئەينى چاغدىلا: "ئاز سانلىق مىللەتلەردىن كېلىپ چىققان زور تۈركۈمدىكى كوممۇنىزم-چى كادىرلار بولماي تۇرۇپ، مىللىي مەسىلىنى ئۈزلۈكسىز ھەل قىلىش، مىللىي ئەكسىيەتچىلەرنى پۈتۈنلەي يېتىم قالدۇرۇش مۇمكىن ئەمەس" دېگەن دانا ھۆكۈمنى ئوتتۇرىغا قويغانىدى. جۇڭگو سوتسىيالىزمى ۋە سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇشنىڭ تارىخى ماۋجۇشنىڭ ھۆكۈمىنىڭ تامامەن توغرا ئىكەنلىكىنى مۇنازىرە تەلەپ قىلمايدىغان ھالدا ئىسپاتلىدى. بۇ پارتىيىمىزنىڭ ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى يېتىشتۈرۈش خىزمىتىدىكى تۈپ يېتەكچى ئىدىيىسىدەك، شۇنىڭدەك پارتىيىمىزنىڭ كادىرلار خىزمىتى ۋە ئاز سانلىق مىللەتلەر خىزمىتىدىكى مۇھىم يېتەكچى ئىدىيىسىگە ئايلاندى. يولداش دېڭ شياۋپىڭنىڭ مىل-

لىي مەسىلە ھەققىدىمۇ نۇرغۇن دانا بايانلىرى بار. يولداش جياڭ زېمىن يادرولۇقىدىكى ئۈچىنچى ئەۋلاد رەھبەرلىك كوللېكتىپىنىڭ ئاز سانلىق مىللەتلەر خىزمىتى ۋە ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى يېتىشتۈرۈش خىزمىتى ھەققىدە بىر يۈرۈش بايانلىرى ۋە تەلەپلىرى بار.

دۆلىتىمىزنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىدىن قارىغاندا، ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى يېتىشتۈرۈش خىزمىتى ئومۇمىي ۋەزىيەتكە ئالاقىدار خىزمەت ھېسابلىنىدۇ. بىزنىڭ ئۇلۇغ جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتىمىزنى، ئۇلۇغ جۇڭخۇا مەدەنىيىتىمىزنى 56 مىللەت ئورتاق ياراتقان؛ بىزنىڭ بىپايان جۇڭگو زېمىنىمىزنى 56 مىللەت ئورتاق بىرلىكتە ئاچقان، بىرلىكتە قوغدىغان؛ يېڭى جۇڭگونىڭ بۈگۈنى جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىكىدە 56 مىللەت بىرلىكتە ئۈچ چوڭ تاغنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش ئارقىلىق قولغا كەلگەن. يېڭى جۇڭگو قۇرۇلغاندىن كېيىن، بىزنىڭ سوتسىيالىستىك ئىنقىلاب ۋە قۇرۇلۇش ئىشىمىزىمىزدىكى ھەربىر ئۇنۋىمىزغىمۇ 56 مىللەت پار-تەيىننىڭ رەھبەرلىكىدە ئورتاق كۈرەش قىلىش ئارقىلىق ئېرىشكەن. بۈگۈنكى كۈندىكى ئىسلاھات ئېلىپ بېرىش، ئىشنى ئېچىۋېتىش ۋە تۆتتىن زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشى ئېلىپ بېرىشتىمۇ 56 مىللەت

ئورتاق تىرىشماقتا، ئورتاق قۇرۇلۇش ئېلىپ بارماق-
تا. بۇنداق ئۇزاق مۇددەتلىك ئىنقىلابىي كۈرەش ۋە
قۇرۇلۇش ئەمەلىيىتىدە، مەملىكىتىمىزدىكى ھەر
مىللەت خەلقى قېرىنداشلارچە زىچ ھەمكارلىشىپ،
نەتىجىلەرنى بىرلىكتە ياراتتى. ئورتاق تەرەققىي قىل-
دى، ئورتاق ئالغا باستى. شۇڭا، ئاز سانلىق مىللەت
كادىرلىرى بۇنداق ئۇزاق مۇددەتلىك كۈرەش ۋە قۇ-
رۇلۇش ئەمەلىيىتىدە ئۆزلىرىنىڭ باشقىلار ئورنىنى
باسالمايدىغان ئۇلۇغ رولىنى جارى قىلدۇردى.
جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىمىز قۇرۇلغان
دەسلەپكى مەزگىلدەلا كۆپ مىللەت بىرلىكتە قۇرۇپ
چىققان پارتىيە ئىدى. جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيى-
سىنىڭ بىرىنچى قېتىملىق قۇرۇلتىيىغا قاتناشقان
ۋەكىللەر ئارىسىدا ئاز سانلىق مىللەتتىن كېلىپ
چىققان كوممۇنىستىك پارتىيە ئەزالىرىنىڭ ۋەكىلى
بار ئىدى. پېشقەدەم ئىنقىلابچىلىرىمىز ئارىسىدا ئاز
سانلىق مىللەتتىن كېلىپ چىققان نۇرغۇن پىرولېتار-
يات ئىنقىلابچىلىرى بار ئىدى. ھازىر ۋەزىپە ئۆتەۋات-
قان رەھبىرىي كادىرلار ئارىسىدا ئاز سانلىق مىللەت-
تىن كېلىپ چىققان رەھبىرىي كادىرلار تېخىمۇ
كۆپ. دېمەك، بىزنىڭ ھەربىر ئىنقىلابىي تارىخىي
دەۋرىمىزدىكى ئىنقىلابىي كۈرەش ۋە قۇرۇلۇش ئەمە-
لىيىتىدە ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرى باشقىلار

ئىشىنىش ۋە ئۇلارغا تايىنىش دۆلىتىمىز مىللىي سىياسىتىنىڭ ئىنتايىن مۇھىم بىر مەزمۇنى ھېسابلىنىدۇ. ئاز سانلىق مىللەتلەر ئارىسىدا مۇنەۋۋەر ئىجتىمائىي ساسلىق خادىملار بار، زور تۈركۈمدىكى ئىجتىمائىي ساسلىق خادىملار بايلىقىمۇ يوشۇرۇنۇپ تۇرماقتا. ئۇلار پارتىيىنىڭ ئىشلىرىغا سادىق، سوتسىيالىستىك ۋەتىنىمىزنى قىزغىن سۆيىدۇ، ھەر مىللەت قېرىنداشلىرىنى قىزغىن سۆيىدۇ. ئۇلارنىڭ دۆلىتىمىزنى قۇدرەتلىك سوتسىيالىستىك دۆلەت قىلىپ قۇرۇپ چىقىشتا كۈچلۈك ئېتىقادى ۋە ئارزۇسى بار. ئۇلار ناھايىتى ئەقىللىق، ناھايىتى تىرىشچان، ئېغىر ۋەزىپىنى ئۆز زېمىنىسىگە ئالالايدۇ. سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش ئىشلىرى بىزدىن ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى يېتىشتۈرۈش جەھەتتە تېخىمۇ كۆپ كۈچ سەرپ قىلىشىمىزنى تەلەپ قىلماقتا. تارىختا ئاز سانلىق مىللەتلەر ئېزىلىشكە ئۇچرىغانلىقتىن ۋە چەت-ياقا رايونلارغا توپلىشىپ ئولتۇرغانلىقتىن، قانناش ئىشلىرى قالاق، مەدەنىيەت ئاساسى ئاجىز-راق، شۇڭا، نۆۋەتتە ئاز سانلىق مىللەتلەر رايونلىرىغا بولغان ياردەمنى كۈچەيتىشىمىز، ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى يېتىشتۈرۈشنى كۈچەيتىشىمىز كېرەك، بۇ تارىخنىڭ ئېھتىياجى، دەۋرنىڭ ئېھتىياجى، ئىنقىلابنىڭ ئېھتىياجى، شۇنداقلا پۈتكۈل مىل-

لەتنىڭ ئېھتىياجى. ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى يېتىشتۈرۈش ۋە تاللاپ ئۆستۈرۈش خىزمىتىنى مۇنا-سىپ يۈكسەكلىككە كۆتۈرۈشىمىز كېرەك. بۇ بىر تۈرلۈك كونكرېت كادىرلار خىزمىتى، كادىرلار خىزمىتى ئىچىدىكى ئالاھىدە بىر خىزمەت، ئالاھىدە مۇھىم بىر خىزمەت.

پارتىيە مەركىزىي كومىتېتىنىڭ 4-نومۇرى يىغىنىدا پارتىيە قۇرۇلۇشى ئەسەر ھالقىدىغان قۇرۇلۇش قىلىنىپ، رەھبىرىي كادىرلارنىڭ ساپاسىنى ئەتراپلىق ئۆستۈرۈش مەسىلىسى ئوتتۇرىغا قويۇلدى. يېقىندا باش شۇجى جياڭ زېمىن يۇقىرى ساپالىق كادىرلار قوشۇنىنى قۇرۇش توغرىسىدا مۇھىم سۆز قىلدى. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى يېتىشتۈرۈش ۋە تاللاپ ئۆستۈرۈش خىزمىتىمىز ئۈچۈن يۆنىلىشنى كۆرسىتىپ بەردى. بىز مىللەتلەر خىزمىتى ساھەسىدىكىلەر ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى يېتىشتۈرۈش ۋە تاللاپ ئۆستۈرۈش خىزمىتىنى ئۆزىمىز قىلىشقا تېگىشلىك خىزمەت ۋە باش تارتىپ بولمايدىغان ۋەزىپە قىلىپ ئىشلىشىمىز، شۇنداقلا تەشكىلات تارماقلىرىغا ياردەملىشىپ، بىرلىك سەپ تارماقلىرى بىلەن ھەمكارلىشىپ بىرلىكتە ياخشى ئىشلەيدىغان مۇھىم ۋەزىپە قىلىشىمىز لازىم. شۇڭا، بىز بۇ خىزمەت ھەققىدە تولۇق تونۇشقا ئىگە

بىلەن بىردەكلىكنى قەتئىي ساقلىشى كېرەك. باش شۇجىنىڭ پۈتۈن پارتىيە كادىرلىرىغا قويۇلغان تەلپى، بىز ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىمۇ ھەرگىز بۇنىڭ سىرتىدا ئەمەس، ئەلۋەتتە. بۇ جەھەتتە ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىغا بىرلەشتۈرۈشتىن باشقا يەنە كونكرېتلاشتۇرۇش مەسلىسىمۇ بار. بىز ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرى كوممۇنىستىك دۇنيا قاراشنى تىكلەش داۋامىدا، ئالدى بىلەن ماركسىزىملىق مىللەت قاراشنى تىكلەشنى ئالاھىدە تەكىتلىشىمىز لازىم.

ماركسىزىملىق مىللەت قاراشى دېگىنىمىز مىللىي مەسىلىگە ماركسىزىملىق نۇقتىئىنەزەر، ماۋزې-دۇڭ ئىدىيىسى ۋە يولداش دېڭ شياۋپىڭنىڭ جۇڭگو-چە سوتسىيالىزم قۇرۇش نەزەرىيىسى ئارقىلىق مۇئامىلە قىلىشتىن ئىبارەتتۇر. باش شۇجى جياڭ زېمىن 1992-يىلى مەركىزىي كومىتېت چاقىرىغان مىللەتلەر خىزمىتى يىغىنىدا: مىللىي مەسىلە سوتسىيالىزم ئۈمىدى مەسىلىسىنىڭ بىر قىسمىدۇر، دەپ مۇپەسسىلە بايان قىلغانىدى. مىللەت نەزەرىيىسى جەھەتتە، باش شۇجى جياڭ زېمىن 12 جەھەتتىن مىسال كەلتۈردى. شۇڭا، بىز باش شۇجى جياڭ زېمىننىڭ مەركىزىي كومىتېت مىللەتلەر خىزمىتى يىغىنىدا قىلغان سۆزىنى ئەستايىدىل ئۆگىنىپ، جۇڭگونىڭ

بولۇشىمىز ۋە ئۇنىڭغا يۈكسەك دەرىجىدە ئەھمىيەت بېرىشىمىز كېرەك. يەنە بىزدە مەسئۇلىيەت تۇيغۇسى، تەخرىسزىلىك تۇيغۇسىمۇ بولۇشى كېرەك. **يۇقىرى ساپالىق ئاز سانلىق مىللەت كادىرلار قوشۇنىنى قۇرۇپ چىقىش**

باش شۇجى جياڭ زېمىن «رەھبىرىي كادىرلارنىڭ سىياسىيىنى تەكىتلىشى توغرىسىدا» دېگەن ماقالىسىدە ۋە پارتىيە قۇرۇلغانلىقىنىڭ 75 يىللىقىنى خاتىرىلەش سۆھبەت يىغىنىدا سۆزلىگەن مۇھىم سۆزىدە پۈتۈن پارتىيە سوتسىيالىستىك زامانئۇبلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىنىڭ تەلپىگە ئۇيغۇنلىشىش، سوتسىيالىستىك بازار ئىگىلىكىنىڭ ۋەزىيىتىگە ماسلىشىش ئۈچۈن يۇقىرى ساپالىق كادىرلار قوشۇنىنى قۇرۇپ چىقىش كېرەك دەپ ئوتتۇرىغا قويدى. بىزنىڭ ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرى قوشۇنىمىز پۈتۈن كۈل كادىرلار قوشۇنىنىڭ بىر قىسمى، شۇڭا، ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرى قوشۇنىنى قۇرۇش خىزمىتى چوقۇم باش شۇجى جياڭ زېمىن ئوتتۇرىغا قويدىغان يۇقىرى ساپالىق كادىرلار قوشۇنى قۇرۇش تەلپى بويىچە ئېلىپ بېرىلىشى كېرەك.

بىرىنچى، مۇستەھكەم كوممۇنىستىك دۇنيا قارىشى، مۇستەھكەم سىياسىي مەۋقەسى، ئېنىق سىياسىي يۆنىلىشى بولۇشى، پارتىيە مەركىزىي كومىتېتى

مىللىي مەسىلىدىكى ئەمەلىيەتكە ئاساسەن توغرا بولغان مىللەت قارىشىنى تۇرغۇزۇشىمىز كېرەك. بۇنىڭدىكى نېگىزلىك مەسىلە مىللەتلەرنىڭ ئىتتىپاقلىقى، مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى ۋە مىللەتلەرنىڭ تەرەققىياتىدىن ئىبارەت. ئاساسىي قانۇنىمىزدا بەلگىلەنگەن سوتسىيالىستىك مىللەتلەر مۇناسىۋىتى باراۋەرلىك، ئىتتىپاقلىق ۋە ئۆزئارا ياردەمدە بولۇشتىن ئىبارەت بولۇپ، بۇنىڭدا ئاز سانلىق مىللەتلەر خىزمىتىدىكى يادرو يۈكسەك دەرىجىدە يىغىنچاقلىغان. بىر قېتىم بىرنەچچە يولداش بىلەن سۆھبەتلەشكەن چېغىمدا، ئاز سانلىق مىللەتتىن بولغان بىر كادىر: بىرىنچىدىن، مەن كوممۇنىستىمەن، ئىككىنچىدىن، دۆلەت خىزمەتچىسىمەن، ئۈچىنچىدىن، ئاز سانلىق مىللەت كادىرىمەن. شۇڭا ئالدى بىلەن ئەڭ ئاساسلىقى مەن كوممۇنىست بولغىنىم ئۈچۈن پارتىيىنىڭ مەقسىتى بويىچە ئىش قىلىشىم كېرەك؛ مەن دۆلەت خىزمەتچىسىمەن، جەزمەن دۆلەت خىزمەتچىلىرىنىڭ نىزامى بويىچە ئىش قىلىشىم كېرەك؛ شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا مەن ئاز سانلىق مىللەتتىن چىققان كادىر-مەن، مەسىلىلەرنى ئويلىغان ۋە بىر تەرەپ قىلغاندا، ئۆز مىللىتىمگىلا ۋەكىللىك قىلىپ قالماستىن، پۈتۈن پارتىيە ۋە پۈتكۈل جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ ئومۇمىيلىقىنى ئاساس قىلىشىم لازىم دەپ ئىنتايىن ياخ-

شى ئېيتقاندى. ئۇ يەنە مۇنداق دېگەندى، مەن بىر ئاز سانلىق مىللەتتىن كېلىپ چىققان، لېكىن مەن پارتىيىنىڭ تەربىيىسىدە ئۆسۈپ يېتىلگەن ئاز سانلىق مىللەت كادىرى، پارتىيىنىڭ تەربىيىسى بولغانلىقى ئۈچۈنلا، ئاز سانلىق مىللەت كادىرى بولالدىم، ئۇنداق بولمىغاندا، ھېلىمۇ قۇل بولغان بولاتتىم. بۇ گەپلەرنى بىر زاڭزۇ كادىر قىلغاندى. بۇنى ئاڭلاپ قاتتىق تەسىرلەندىم. ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىدىن مېنىڭ ناھايىتى يۇقىرى ئاڭغا ئىگە ئىكەنلىكىمنى، بۇ مەسىلىگە توغرا مۇئامىلە قىلالايدىغانلىقىنى ھېس قىلدىم.

ئىككىنچى، باش شۇجى جياڭ زېمىننىڭ كادىر-لارغا قويغان بەش شەرتىگە ئاساسلانغاندا، ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرى ئالدىدا ئۆگىنىشنى كۈچەيتىشتىن ئىبارەت تېخىمۇ جىددىي بىر ۋەزىپە تۇرماقتا. مارك-سىزىملىق نەزەرىيىنى، ماۋ زېدۇڭ ئىدىيىسىنى، يولداش دېڭ شياۋپىڭنىڭ جۇڭگوچە سوتسىيالىزم قۇرۇش نەزەرىيىسىنى، پارتىيىنىڭ لۇشىەن، فاڭ-جېن، سىياسەتلىرىنى ئۆگىنىشى، تارىخىي بىلىم-لەرنى، ئىقتىسادنى، باشقۇرۇشنى، تېخنىكىنى، كەسپىنى ئۆگىنىشى ھەمدە كەسپ ئەھلىگە ئايلىنىپ، ئۆز خىزمىتىدىكى كەسپ ماھىرلىرىدىن بولۇشى كېرەك. شۇنداق قىلغاندىلا، سوتسىيالىستىك بازار

ئىگىلىكىنىڭ بىزدىن كۈتكەن تەلپىگە ماسلاشقىلى بولىدۇ. رەھبىرىي كادىر بولغۇچىنىڭ ھەممە نەرسىنى بىلىپ بولالىشى مۇمكىن ئەمەس، ئەمما ھېچنەمنى بىلمەيدىغانلاردىن بولۇپ قېلىشقىمۇ ھەرگىز بولمايدۇ؛ ئۇلارنىڭ ھەممىگە تاكامۇل بولۇپ كېتىشى مۇمكىن ئەمەس، ئەمما ھېچقانداق بىر ئىشقىمۇ كامىل ئەمەسلەردىن بولۇپ قېلىشقىمۇ بولمايدۇ. ئۇلار جەزمەن بىرەر تۈرنى بولسىمۇ پىششىق بىلىشى لازىم، قانداق قىلغاندا پىششىق بىلىشنى ئەمەلگە ئاشۇرغىلى بولىدۇ؟ سۇ كۆپەيسە پاراخوت كۆتۈرىلىدۇ، بىلىم دائىرىسى كەڭرى، نەزەرىيىۋى ئاساسى پۇختا بولۇشى كېرەك. ئىنقىلابىي نەزەرىيە بولمىسا، ئىنقىلابىي ھەرىكەت بولمايدۇ. شۇڭلاشقا، ئاساسىي بىلىم ھەققىدىكى ئۆگىنىشنى كۈچەيتىپ، ئاساسىي ماھارەتنى يېتىلدۈرۈپ، ماركسىزم نەزەرىيىسىنى ئوبدان ئۆگىنىش كېرەك. شۇنىڭ بىلەن بىرۋاقىتتا، كەسپكىمۇ قېتىرقىنىپ بېرىلىش لازىم. شۇنداق قىلغاندىلا، سوتسىيالىستىك بازار ئىگىلىكىنىڭ ئېھتىياجىغا ماسلاشقىلى بولىدۇ، ئۈزلۈكسىز تەرەققىي قىلىۋاتقان ۋەزىيەتنىڭ ئېھتىياجىغا ماسلاشقىلى، ئاممىنىڭ رەھبىرىي كادىرلاردىن كۈتكەن تەلپىگە ماسلاشقىلى بولىدۇ. شۇنداق قىلىدىغانلا بولساق، ئېگىزدىرەك تۇرالايمىز، يىراقىنراق كۆرەلەيمىز،

مەسىلىلەرنى بۇرۇنراق، ئەتراپلىقراق ئويلىسالايمىز، ئىشلارنى ئوبدانراق قىلالايمىز. شۇنداق قىلغاندىلا، كەڭ ئاممىنىڭ خىزمەت ۋە قۇرۇلۇشىغا باشلامچىلىق قىلىش سالاھىيىتى ۋە ئىقتىدارغا ئىگە بولالايمىز. ئۇنداق بولماي، باشقىلارنىڭ، ئاممىنىڭ كەينىدە قالساق، قانداقمۇ ئاممىغا باشلامچى بولالايمىز؟ ئاممىنى قانداقمۇ يېتەكلىيەلەيمىز؟ ئاممىنى ئىتتىپاقلاشتۇرىدىغان قابىلىيەتكە قانداقمۇ ئىگە بولالايمىز؟ ئۇ ھالدا بىز ئۇيۇشۇش كۈچىدىن، جەلپ قىلىش كۈچىدىن مەھرۇم قالسىمىز، چاقىرىق قىلىش كۈچىدىن مەھرۇم قالسىمىز. نەتىجىدە رەھبەرلىك قىلىش ئىقتىدارىدىنمۇ مەھرۇم قالسىمىز. دەرۋەقە، بۇ ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرى ئۈچۈن شۇنداق بولۇپلا قالماستىن، خەنزۇ كادىرلىرىمىز ئۈچۈنمۇ شۇنداق تۇرۇپلا ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرى خىزمىتىنى ئىشلەيدىغان خەنزۇ كادىرلار ئۆزىمىزگە تېخىمۇ قاتتىق تەلەپ قويۇشىمىز، ھەرقايسى جەھەتتىكى خىزمەتلەرنى تېخىمۇ ياخشى ئىشلىشىمىز، ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى تېخىمۇ بەكرەك ھۆرمەت قىلىشىمىز، ئۇلار بىلەن زىچ ئىتتىپاقلىشىپ بىرلىكتە كۈرەش قىلىشىمىز تېخىمۇ زۆرۈر. ئۈچىنچى، باش شۇجى جياڭ زېمىننىڭ بەش تەلپىگە ئاساسەن، ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرى

مىز لازىم. بۇلارنىڭ ئىچىدە، ئاز سانلىق مىللەتلەر رايونلىرىدا شۇنداق قىلغاندا، ئاز سانلىق مىللەتلەر رايونلىرىدا بولىدىكى خىزمىتىمىزدە پۈت تىرەپ تۇرالايمىز، كىشىلەرنىڭ قەلبىنى مايىل قىلالايمىز، ھەقىقىي يول. شۇنداق كۆڭ فەنسىپىگە ئوخشاش جان-دېلىمىز بىلەن ھەر مىللەت ئاممىسى ئۈچۈن خىزمەت قىلالايمىز. ئاز سانلىق مىللەتلەر رايونلىرىمىزدىكى ئاممىنىڭ تۇرمۇشى ئارقىدىراق بولغاچقا، بىز شەخسىي تۈر-مۇش جەھەتتە تېخىمۇ جاپا-مۇشەققەتكە چىداپ كۈرەش قىلىدىغان بولۇشىمىز، تېخىمۇ تېجەشلىك بولۇشىمىز كېرەك، ئىسراپچىلىق قىلىپ، بۇزۇپ-چىپ-چىشىمىزغا بولمايدۇ، يالغانچىلىق، ساختىلىق قىلىپ، يۇقىرىنىڭ كۆزىنى بوياپ، تۆۋەننى ئالدايدىغان ئىشلارنى قىلىشقا تېخىمۇ بولمايدۇ. قىسقىسى، ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرى مەسلىسىدە باش شۇ-جىنىڭ تەلەپ قىلغىنىدەك تىرىشچان ۋە پاك بولۇش ئىنتايىن رېئال ۋە ئىنتايىن مۇھىمدۇر. يۇقىرى ساپالىق ئاز سانلىق مىللەت كادىرلار قوشۇنىنى قۇرۇشتا باش شۇجىنىڭ تەلپى بويىچە ئىتتىپاقلىقنى، ھەمكارلىقنى كۈچەيتىش مەسلىسىدە مۇبارەك مەملىكىتىمىزدە ئالدىنقى قېتىم نوپۇس ئېلىنىشقا ئىسپاتلىنىشىچە، ناھىيە بىرلىك قىلىنغاندا، ھەر بىر ناھىيە ئىككىدىن ئارتۇق مىللەت ئاھالى-

ئارىسىدا كەسىپنى قەدىرلەشكە، پاك بولۇشقا، تىرىش-شپ ئىشلەشكە تېخىمۇ دىققەت قىلىشىمىز كېرەك. بۇ مەسىلە ئۆزگىچىلىككە ئىگە بولمىسىمۇ، لېكىن ئاز سانلىق مىللەتلەر رايونلىرىدىن ئىبارەت مۇشۇ بىر كونكرېت ئوبيېكتنى چىقىش قىلغىنىمىزدا مۇئەييەن ئۆزگىچىلىككە ئىگىدۇر. ھازىر مەركىزىي كومىتېت ئىقتىسادىي تەرەققىيات ستىراتېگىيىسىنى پەيدىنپەي غەربىي رايونغا يۆتكەش ھەققىدە مۇھىم قارار چىقىرىپ، ئاز سانلىق مىللەتلەر رايونلىرى ۋە كونا ئىندۇستىرىيە تايانچ بازىلارغا ياردەم بېرىشنى گەۋدىلەندۈردى، ۋە ھالەنكى، ئاز سانلىق مىللەتلەر رايونلىرىدىكى ئاممىنىڭ تۇرمۇش سەۋىيىسى تۆۋەنرەك بولغاچقا، كادىرلىرىمىزنىڭ خەلق ئاممىسىنىڭ جاپا-مۇشەققەتكە چىداپ كۈرەش قىلىپ، نامراتلىقتىن تېزىرەك قۇتۇلۇپ ھاللىق سەۋىيىگە قاراپ ئىلگىرىلىشىگە باش-لامچىلىق قىلىشىغا تېخىمۇ موھتاج. شۇڭا بىز خەلق ئاممىسىنى قەلبىمىزگە تېخىمۇ چىڭ پۈكۈپ، ھەقىقىي رەۋىشتە خەلقنىڭ چاكىرى بولۇپ، خەلق ئويلى-خانىنى ئويلاپ، خەلق ئالدىرىغانغا ئالدىراپ، خەلق ئاممىسىنىڭ غېمىنى يېيىشىمىز لازىم. خەلق ئاممىسىغا تۇتقان پوزىتسىيە مەسلىسىنى ھەقىقىي رەۋىشتە تەكشۈرۈش بېجىرىش، قارار چىقىرىش ۋە مەسلىلەرنى مۇھاكىمە قىلىشىمىزدىكى چىقىش نۇقتىسى قىلىشىد-

شى كېرەك، خەنزۇ يولداشلار ئاز سانلىق مەسئۇلەتنى
نى تېخىمۇ ئوبدان ھۆرمەتلىشى كېرەك. ماۋ جۇشى
خەنزۇ كادىرلار بىلەن مىللىي كادىرلار ئوتتۇرىسىدا
زىددىيەت كۆرۈلسە، خەنزۇ كادىرلار ئاساسلىق مەس-
ئۇلىيەتنى ئۈستىگە ئېلىشى كېرەك، دەپ ئېيتقان-
دى. مەن — خەنزۇ كادىر، بىز خەنزۇ كادىرلاردا
ھەرگىز چوڭ مىللەتچىلىك ئىدىيىسى بولماسلىقى
كېرەك. مەسىلىگە يولۇققاندا كونكرېت تەھلىل قى-
لىشىمىز كېرەك، ئەلۋەتتە، مىللەت دېگەن ئۇقۇم
بويىچە ئايرىساقمۇ بولمايدۇ. ئالدى بىلەن پىرىنسىپنى
كۆزدە تۇتۇش كېرەك، پىرىنسىپ مەسىلىسىدە مۇج-
مەللىك قىلىشقىمۇ بولمايدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە
پاكتىقىمۇ ئەھمىيەت بېرىش كېرەك، مەسىلىلەرنى
ئەمەلىيەتنى ئاساس قىلغان ھالدا بىر تەرەپ قىلىش
كېرەك. پىرىنسىپىمىز مەسىلىلەردە، ئادەتتىكى
كونكرېت مەسىلىلەردە جەزمەن كەڭ قورساقلىق قى-
لىش كېرەك، تۈگۈنچەكنى ئىتتىپاقلىق ئارزۇسىنى
ئاساس قىلىپ تۇرۇپ يېشىش كېرەك، ئىتتىپاقلىققا
پايدىسىز بولغان بارلىق ئامىللارنى بىر تەرەپ قىلىش
كېرەك. خەنزۇ كادىر بولغانىكەن، ئۇنىڭدا مۇشۇند-
داق يېتەكچى ئىدىيە، مۇشۇنداق خىسلەت، مۇشۇند-
داق قەلب ۋە كەڭ قورساقلىق بولۇشى كېرەك،
خىزمەتلەرنى مۇشۇنداق ئىدىيىدە تۇرۇپ ئىشلىشى ۋە

سىدىن تەركىب تاپقان. دېمەك، مەملىكىتىمىزنىڭ
ھەممە جايىدا مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقى مەسىلىسى بار،
ھەرقايسى مىللەتلەردىن كېلىپ چىققان مىللەتلەرنىڭ
ئۆزئارا ھەمكارلىشىش مەسىلىسى بار. شۇڭلاشقا،
ئوخشاش بولمىغان مىللەتلەردىن كېلىپ چىققان كا-
دىرلارنىڭ ھەمكارلىشىشى، ئىتتىپاق ئۆتۈشى تۈر-
لۈك خىزمەتلىرىمىزنىڭ نەتىجىگە ئېرىشىشى ۋە غە-
لىبە قازىنىشىنىڭ تۈپ كاپالىتى. ئاز سانلىق مىللەت-
لەر رايونلىرىدا ھەرقايسى مىللەتلەردىن كېلىپ چى-
قان كادىرلار بار بولۇپ، ھەممەيلەن جاي-جايلىرىدىن
كەلگەن، تىل جەھەتتە، ئۆزئارا پىكىر ئالماشتۇرۇش-
تا مەلۇم قىيىنچىلىقنى يېڭىشكە توغرا كېلىدۇ، ئۇ-
نىڭ ئۈستىگە خاراكتېر جەھەتتىمۇ مەلۇم پەرق بار،
بەزىدە ئىپادىلەش شەكلى جەھەتتىمۇ مەلۇم پەرق بو-
لىدۇ، پەرقنىڭ ئۆزى زىددىيەت دېگەن سۆز. ئەگەر
بۇ زىددىيەت مۇۋاپىق ھەل قىلىنسا، پائال تۈردە ئالغا
ئىنتىلىشنىڭ ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچى بولۇپ قال-
ىدۇ، ئوبدان ھەل قىلىنمىسا، ئىتتىپاقلىققا تەسىر
يېتىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، بۇ مەسىلىلەر بىزدىن ئۆز-
ئارا ئۆگىنىپ بىر-بىرىمىزنى توغرا چۈشىنىپ،
بىر-بىرىمىزنى ھۆرمەتلەپ، ئۆزئارا ياردەملىشىش-
مىزنى تەلەپ قىلىدۇ. مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقى مەس-
لىسىدە خەنزۇ يولداشلار ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرۇ-

زىددىيەتلەرنى مۇشۇنداق ئىدىيىدە تۇرۇپ ھەل قىلىشى كېرەك.

ھەر دەرىجىلىك مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتلىرى ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى يېتىشتۈرۈش خىزمىتىدە رولىنى جارى قىلدۇرۇشى كېرەك

پارتىيىمىزنىڭ مۇھىم بىر پىرىنسىپى بار، ئۇ بولسىمۇ پارتىيە كادىرلىرىنى باشقۇرۇشتىن ئىبارەت، كادىرلار خىزمىتىگە پارتكوم، پارتىيىنىڭ تەشكىلى تارماقلىرى مەسئۇل بولىدۇ. ھۆكۈمەتنىڭ مىللەتلەر خىزمىتىگە مەسئۇل تارمىقى بولغان مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتى ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى يېتىشتۈرۈش خىزمىتىدە رولىنى قانداق جارى قىلدۇرۇش كېرەك؟ مېنىڭچە، بىرىنچىدىن، ئاكتىپ، تەشەببۇسكار بولۇش، ئىككىنچىدىن، زىچ ھەمكارلىشىش، ئۈچىنچىدىن، قوشۇمچە رولىنى ئوبدان ئويدىناش كېرەك، دېگەندىن ئىبارەت ئۈچ ئېغىز سۆز-دۇر.

1. ئاكتىپ، تەشەببۇسكار بولۇش. ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى يېتىشتۈرۈش خىزمىتىدە، ھەر دەرىجىلىك مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتلىرى ئۇ خىزمەتنى قوشۇمچە خىزمەت دەپ قارىماي، ئۆز خىزمىتىمىز دەپ قارىشىمىز، مىللەتلەر خىزمىتىنىڭ بىر قىسمى دەپ قارىشىمىز، مىللەتلەر خىزمىتى

ئىچىدىكى مۇھىم بىر خىزمەت دەپ قارىشىمىز كېرەك. مىللەتلەر خىزمىتى ناھايىتى كۆپ بولۇپ، مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقى ۋە ئورتاق تەرەققىي قىلىش ئالغا بېسىشنى چۆرىدىگەن ھالدا قانات يايدۇرۇلىدۇ، ئۇنىڭ ئىچىدە ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرى خىزمىتى ھەرگىز باش تارتىپ بولمايدىغان مۇھىم بىر خىزمەت ھېسابلىنىدۇ. باش تارتىپ بولمايدىغان خىزمەت بولغانىكەن، پارتىيە مەركىزى كومىتېتىنىڭ ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرى توغرىسىدىكى بىرقاتار يوليورۇقلىرىنى ۋە تەشكىلات تارماقلىرىنىڭ چۈشۈرگەن ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرى خىزمىتى توغرىسىدىكى بىرقاتار ھۆججەتلىرىنى ۋە ئۇنىڭ روھىنى ئەستايىدىل ھالدا ئوبدان ئۆگىنىشىمىز ۋە ئوبدان ئىزچىلاشتۇرۇشىمىز كېرەك. بىز يەنە ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنىڭ ئەھۋالىنى ئاكتىپ ۋە تەشەببۇسكارلىق بىلەن چۈشىنىشىمىز، بىلىشىمىز ۋە ئىگىلىشىمىز كېرەك. بۇ جەھەتتە بەزى ئۆلكىلەر ناھايىتى ئوبدان ئىشلىگەن. جىلدىن ئۆلكىسىنى ئالساق، ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرى ئارخىپى ئىسكىلاتى قۇرغان، ئاز سانلىق مىللەت زىيالىيلىرى ئارخىپى ئىسكىلاتى ۋە تېخنىكا خادىملىرى ئارخىپى ئىسكىلاتى قۇرغان. شۇنداق قىلىپ، تەشكىلات تارماقلىرىنىڭ ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى تاللىشى، ئىشلىتىدۇ

ئىشلارغا بىز مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتىنى يولغا قويۇشقا بىر قاتار ئىشلارنى ئىشلىتىشكە بولىدۇ. ئال تۈردە تەشەببۇسكارلىق بىلەن قاتنىشىشىمىز ۋە ماسلىشىشىمىز لازىم. يەنە بىر جەھەتتىن ئالغاندا، بىز مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتى مىللەتلەر ئالىي مەكتەپلىرىنى بازا قىلىشىمىز، شۇ ئارقىلىق ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى بىۋاسىتە يېتىشتۈرۈپ، ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى يېتىشتۈرۈش سېلىقىنى زورايىتىشىمىز كېرەك. دۆلەتلىك مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتىغا بىۋاسىتە قاراشلىق بولغان ئالتە ئالىي مەكتەپ بار. بىز مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتىنى سىستېمىسى ئۆزىمىزنىڭ ئۈستۈنلۈكىدىن پايدىلىنىپ ۋە ئۇنى جارى قىلدۇرۇپ، مىللەتلەر ئالىي مەكتەپلىرىنى ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى يېتىشتۈرىدىغان مۇھىم بازا قىلىپ قۇرۇپ چىقىشىمىز لازىم، ئۇ مەكتەپلەرنىڭ رولىنى سەل چاغلانغاندا بولىدۇ. بىزنىڭ مىللەتلەر ئالىي مەكتەپلىرىمىز دۆلەتتىمىز ئۈچۈن خېلى زور تۈركۈمدىكى ئىختىساسلىق خادىم ۋە ھەر دەرىجىلىك رەھبىرىي تايانچلارنى يېتىشتۈرۈپ بەردى. شۇنىڭ ئۈچۈن، مۇشۇ ئۈستۈنلۈك ئۈچۈن، ئۇ مەكتەپلەرنى داۋاملىق جارى قىلدۇرۇپ، ئالىي مەكتەپلەرىمىزنى بارغانسېرى ياخشى باشقۇرۇپ، تېخىمۇ كۆپ يۇقىرى ساپالىق ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى يېتىشتۈرۈشىمىز كېرەك.

شى ئۈچۈن ناھايىتى پايدىلىق ئىمكانىيەت يارىتىپ بەرگەن. بىز ھەرخىل تىپتىكى ئاز سانلىق مىللەت ئىختىساس ئىگىلىرىنى پائال تۈردە تەشەببۇسكارلىق بىلەن تەۋسىيە قىلىپ، ئاز سانلىق مىللەتلەر ئىچىدىن مۇنەۋۋەر كادىرلارنى ۋە ھەرخىل تىپتىكى ئىختىساس ئىگىلىرىنى بايقاپ، تەشكىلات تارماقلىرىغا پائال تۈردە تەۋسىيە قىلىشىمىز كېرەك. بىز مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتىدىكىلەر تەشەببۇسكار بولۇشىمىز كېرەك. ھازىر مەركىزىي كومىتېت تەشكىلات بۆلۈمى، مەركىزىي كومىتېت بىرلىك سەپ بۆلۈمى، دۆلەتلىك مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتى ئاز سانلىق مىللەتلەر كادىرلىرىنى مەركەزدىكى دۆلەت ئورگانلىرىغا ۋە تەرەققىي تاپقان رايونلارغا بېرىپ ۋەزىپە بىلەن چىنىقىشقا ئۇدا ئالتە يىل ئۇيۇشتۇرۇپ كەلدى. بۇنى مەركىزىي كومىتېت بىرلىك سەپ بۆلۈمى تەشەببۇس قىلغانىدى، مەركىزىي كومىتېت تەشكىلات بۆلۈمى پائال قوللىدى، ئۇنىڭغا دۆلەتلىك مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتى پائال قاتناشتى. ھازىر يۇ ئۈچ ئورۇن ناھايىتى ئوبدان ماسلىشىپ كەلمەكتە. ھەر قايسى ئۆلكە، شەھەر، ئاپتونوم رايونلارنىڭ تەشكىلات بۆلۈملىرى، بىرلىك سەپ بۆلۈملىرى، مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتلىرىمۇ ئىنتايىن ياخشى ماسلىشىپ بەردى، شۇڭلاشقا مۇشۇنىڭغا ئوخشاش

2. زىچ ماسلىشىش. ئالدى بىلەن تەشكىلات تارماقلىرىغا ماسلىشىش كېرەك. تەشكىلات تارماقلىرى كادىرلار خىزمىتىنى ئومۇمىي جەھەتتىن باشقۇرىدۇ. مەركىزىي كومىتېت بىرلىك سەپ بۆلۈمى ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرى خىزمىتى جەھەتتە ناھايىتى چىق خىزمەتلەرنى ئىشلىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بىرمۇنچە ياخشى تەسەۋۋۇرلىرى بار، بىز داۋاملىق ئۇلار بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، پىكىر ئالماشتۇرۇپ تۇرۇشىمىز كېرەك. مەركەزدىكى دۆلەت ئورگانلىرىنى ئېلىپ ئېيتقاندا، مەركىزىي كومىتېت بىرلىك سەپ بۆلۈمى، مەركىزىي كومىتېت تەشكىلات بۆلۈمى ۋە دۆلەتلىك مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتى خېلى ئۇزۇن ۋاقىتتىن بېرى ھەمكارلىشىپ كەلمەكتە. بىز ھۆكۈمەت تارمىقى بولۇش سۈپىتىمىز بىلەن، كادىرلار مەسلىھىتىدە ھەرقايسى تارماقلار بىلەن قانداق ماسلىشىش جەھەتتە تەشكىلات بۆلۈمىنىڭ تەلىپى بويىچە ئىش كۆرۈپ، تەشكىلات بۆلۈمىنىڭ بەلگىلىمىسىگە ئاساسەن، تەشكىلات بۆلۈمىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشىغا قاراپ خىزمەتنى ئىشلىتىشىمىز كېرەك.

3. قوشۇمچە رولنى ئوبدان ئويناش. بىز ھەرقايسى تارماقلار بىلەن ھەمكارلاشقاندا مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتى قانداق رول ئوينىيدۇ؟ كادىر يېتىشتۈرۈش جەھەتتە بىز قوشۇمچە رول ئوينىيمىز، بىرىدە

چىدىن، ئورنىمىزدىن ئاتلاپ كېتىشكە بولمايدۇ، ھوقۇق دائىرىسىدىن ئاتلاپ كېتىشكەمۇ بولمايدۇ؛ ئىككىنچىدىن، پاسسىپلىق قىلىشقا، ۋەزىپىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقماي يۈرۈشكە بولمايدۇ، بۇ مۇناسىدە ۋەتەننى توغرا بىر تەرەپ قىلىپ، ئۆزىمىزنىڭ رولىنى جايىدا، مۇۋاپىق جارى قىلدۇرۇشىمىز؛ ھەم ئاكا-تىپ، تەشەببۇسكار بولۇشىمىز، ھەم ھەممىگە چات كېرىۋالماستىقىمىز، بولۇپمۇ كادىرلار مەسلىھىتىدە، ئادەم مەسلىھىتىدە تەشكىلات بۆلۈمىنىڭ پىكىرىنى ئاڭلىشىمىز، تەشكىلات بۆلۈمىنىڭ پىكىرى بويىچە ئىش كۆرۈشىمىز كېرەك. بىز پەقەت ھەمكارلىشىپ، قاتنىشىپ، ماسلىشىپ بەرسەكلا، ئورنىمىزنى جايىغا قويۇپ، توغرا قويۇپ، قوشۇمچە رولىمىزنى ئوبدان ئوينىيالىساقلا بولىدۇ. نېمىشقا قوشۇمچە رول ئويناشقا رازىمەن دېمەيمىز، بۇ ئىدىيە جەھەتتە كىم مەسلىھەت بىز دەۋاتقان خىزمەت قوشۇمچە رولنى ئوبدان ئويناش كېرەك دېگەنلىكتۇر، ئۇنى ئوبدان ئوينىمىساقمۇ بولمايدۇ، كىچىككىنە بايراقنى كۆتۈرۈۋېلىپ، گەپ قىلماي يۈرۈۋېرىشكە بولمايدۇ. قوشۇمچە رول دېگەندە، ئۇنىڭغا تەئەللۇق مەزمۇن بار، ئۇنى ئوبدان ئوينىشىمىز كېرەك.

بولۇپ كەلگەنىدى. بۈگۈنكى كۈندە قارايدىغان بول-
 ساق، شۇ چاغلاردا ئىشلىرىمىز ۋە ئاجايىپ-غارايىپ
 قاراشلىرىمىز تىپىك ئەخمەقلىقنىڭ دەلىل-ئىسپاتى
 بولۇپ قالدى، خالاس.

تارىخىي دەۋر بۆلگۈچ پارتىيە 11-نۆۋەتلىك مە-
 كىزىي كومىتېتى 3-ئومۇمىي يىغىنىنىڭ جەڭ سىگ-
 نالى ئۇزۇن يىللاردىن بۇيان بۇرۇقتۇرمىلىق، ئېغىر
 بېسىم ئاستىدا قىمىر قىلالماي قالغان بىپايان ئانا
 تۇپرىقىمىزنى كۈچلۈك لەرزىگە كەلتۈرۈپ، كىشىلەر
 قەلبىگە ئۈمىد چىرىغىنى ياقىتى. ئىسلاھات، ئىشك-
 خى ئېچىۋېتىش سىياسىتى كىشىلەر قەلبىنى سۆيۈن-
 دۈرۈپ، ئۇلارغا غايەت زور كۈچ-قۇۋۋەت، ئېگىل-
 مەس-سۇنماس قانات ئاتا قىلدى. تۇشمۇتۇشتىن "باي
 بولۇش يوللۇق" دېگەن كۈچلۈك سادالار ياغراشقا
 باشلىدى.

مانا شۇنىڭدىن كېيىن، يېڭىلىقنى تېز قوبۇل
 قىلىدىغان، ئەقىللىق، ئاق كۆڭۈل، ئەمگەكچان ئۆي-
 غۇرلار ئىچىدىنمۇ باي بولۇش يولىدا ئىزدىنىدىغانلار
 مەيدانغا كېلىشكە باشلىدى. ئۇلار پۇل تېپىپ باي
 بولغانىسىرى پۇلنىڭ ھەقىقەتەن مۇھىم نەرسە ئىكەن-
 لىكىنى، پۇل بولغاندىلا ھەرقانداق ئىشنى قىلغىلى
 بولىدىغانلىقىنى چوڭقۇر ھېس قىلىشتى. دېمىسىمۇ
 ئادەمنىڭ نۇرغۇن ياخشى ئارزۇ-تىلەكلىرى پەقەت

پۇل تېپىۋاتقانلارغا ۋە تاپقان پۇلنى خەجلەۋاتقانلارغا بىر نەزەر

ئەخت ھاشىم

يېقىنقى يىللاردىن بۇيان مىللىتىمىز ئىچىدىكى
 پۇل تېپىپ باي بولۇۋاتقانلارغا ۋە تاپقان پۇلنى ھەر-
 خىل ئىشلارغا چوڭ-چوڭ خەجلەۋاتقانلارغا قاراپ
 مەندە بەزى ئوي-خىياللار پەيدا بولۇپ قالدى. بەزى-
 لەرگە قاراپ خۇشال بولغىنىمدىن ھاياجانلىنىپ كۆز-
 لىرىمگە ئىسسىق ياش كەلدى. مىللىتىمىز ئىچىدە
 مۇشۇنداقمۇ مەرىپەتپەرۋەر، مەرد بايلىرىمىزنىڭ بار-
 لىقىدىن چەكسىز ئىپتىخارلاندىم. يەنە بەزىلەرگە قا-
 راپ چوڭقۇر قايغۇغا چۆندۈم. مىللىتىمىز ئىچىدە
 مۇشۇنداقمۇ ئادەملەرنىڭ بارلىقىدىن قاتتىق نەپرەت-
 لەندىم. نومۇس قىلدىم.
 ھېلىمۇ ئېسىمىزدە، بىر چاغلاردا باي بولۇش،
 پۇل تېپىپ ياخشىراق يېيىش، ياخشىراق كىيىنىش،
 ئادەمدەك ياشاشقا ئىنتىلىشمۇ كەچۈرگۈسىز جىنايەت

مىليون يۈەنلىك دەسمايىگە ئىگە كاتتا بايلارنى شىنجاڭنىڭ ھەممىلا يېرىدىن تاپالايمىز. يېقىنقى بىر گېزىت خەۋىرىدىن ئىگىلىشىمچە، ئاتۇشنىڭ ئازاق يېزىسىدىلا باغۋەنچىلىك، كۆكتاتچىلىق، باقمىچىلىق ۋە باشقا سودا ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللىنىپ بېيىغان 100 مىڭ يۈەنلىك ئائىلە مىڭغا، مىليون يۈەنلىك ئائىلە 134 كە، ئون مىليون يۈەنلىك ئائىلە ئىككىگە يەتكەن؛ بۇ پەقەت بىر يېزىدىكىلا مىسال.

ئېھتىمال بەزى ئادەملەر ئۇلار قىسقىغىنا ۋاقىت ئىچىدە شۇنچە كۆپ پۇلنى قانداق تاپقاندۇ؟ دەپمۇ ئويلايدىغاندۇ. دەرۋەقە بۇ بايلىرىمىزنىڭ تېخى تونۇ-گۈنلا قۇرۇق قول ياكى ئازغىنا پۇل بىلەن ئىش باشلىغانلىقى ھەممىمىزگە مەلۇم. بۇ يەردىكى ئاساسىي سەۋەبلەرنىڭ بىرى، ئۇلار ئالدى بىلەن پارتىيە، ھۆكۈمەت، خەلقنىڭ قىزغىن قوللىشىغا، ياردىمىگە ئىگە بولدى. يەنە بىرى، ئۇلار ھەرخىل قىيىنچىلىق-لارغا باش ئەگمەي، قەيسەرلىك بىلەن ئىلگىرىلىدى، بارلىق ئەقىل-پاراسىتىنى، كۈچ-قۇۋۋىتىنى ئىشقا سېلىپ، قان-تەر ئاققۇزدى. ئۇلار بۇ يولدا ھەقىقەتەن كۆپ جاپالارنى تارتتى. ئۇلارنىڭ تارتقان جاپالىرىنى بۇ كىچىككىنە ماقالىمىز ئارقىلىق ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەنلەرگە ھەرگىزمۇ ئىنھاز قىلىپ بېرىپ بولالمايمىز. قىسقىسى مىللىتىمىز ئىقتىساد ۋە

پۇل بولغاندىلا ئەمەلگە ئاشىدۇ. پۇلى بار ئادەم يالغۇز ئۆزىگە ۋە ئائىلىسىگىلا ئەمەس، بەلكى ئۇرۇق-تۇغقانلىرىغا، مىللىتىگە ۋە بارلىق يۇرت-جامائەتكىمۇ پايدا-مەنپەئەت، ئىللىقلىق، شادلىق ۋە باياشاتلىق ئېلىپ كېلەلەيدۇ ئەمەسمۇ؟ شۇغىنىسى پۇل ئۇنداق ئاسان تاپقىلى بولىدىغان نەرسە ئەمەس. بۇنىڭ ئۈچۈن ئوبىيېكتىپ جەھەتتە پايدىلىق شەرت-شارائىت، ئىمكانىيەت، سوبىيېكتىپ جەھەتتە پەن-پاراسەت، پائۇرلۇق، قەيسەرلىك، غەيرەت-شىجائەت بولۇشى كېرەك. پارتىيە، ھۆكۈمەت بىزگە دەل مانا مۇشۇ ئەۋزەل شارائىت-ئىمكانىيەتلەرنى ۋە پۇل تاپمەن دېگۈچىلەرگە ئۆز كارامىتىنى كۆرسىتىدىغان كەڭ سەھىنلەرنى ھازىرلاپ بەردى. شۇڭا بىرنەچچە يىل بولمىلا ئۇيغۇرلار ئىچىدىنمۇ مەملىكەت ئىچى ۋە چەت ئەللەردىكى خېلى-خېلى كارخانىچىلار بىلەن قورقماي رىقابەتلىشەلەيدىغان بىر تۈركۈم كارخانىچىلىرىمىز، بايلىرىمىز ئارقا-ئارقىدىن مەيدانغا كېلىشكە باشلىدى. ھازىر بۇلارنىڭ بەزىلىرى مەملىكەت ئىچىدىكى داڭلىق چوڭ شەھەرلەرگە قاراپ يۈرۈش قىلغان بولسا، بەزىلىرى دۆلەت چېگرىسىدىن ھالقىپ خەلقئارا بازارغا كىرىپ كەلدى. بۈگۈنكى كۈندە ئۇيغۇرلاردىن نەچچە ئون، نەچچە يۈز مىڭ يۈەنلىك ئەمەس، بەلكى نەچچە مىليون، نەچچە ئون

“ئۈمىد قۇرۇلۇشى”، “مېھىر-شەپقەت يەتكۈزۈش” قاتارلىق شەرەپلىك ئىجتىمائىي پائالىيەتلەرگە ئائىت تىپ قاتنىشىپ، كۈچىنىڭ يېتىشىچە ھەسسە قوشماقتا ۋە ھەرخىل “فوندى جەمئىيەت”، “مۇكاپات” لارنى تەسسىس قىلىپ، مىللىتىمىزنىڭ مەدەنىي-مائارىپ ئىشلىرىنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈش، ياش ئەۋلادلارنى تەربىيەلەشتەك خەيرلىك ئىشلارغا سەرپ قىلماقتا. بەزىلەر مەكتەپ، شىپاخانا سېلىۋاتىدۇ، يول، كۆۋرۈكلەرنى ياساۋاتىدۇ، يېتىم بالىلارنى بېقىش-تەربىيەلەش ئورۇنلىرى قۇرۇپ، ئۇلارنىڭ تۇرمۇشىغا غەمخورلۇق قىلىۋاتىدۇ؛ يەنە بەزىلەر ئەدەبىيات-سەنئەت، تەنتەربىيە ئىشلىرىنى كۈچەيتىش ئۈچۈن ياردەم بېرىۋاتىدۇ. ئۆز يۇرتى، مەھەللىسىدىكى كەمبەغەل، ئىگە-چاقىسىز، نامرات ئائىلىلەرگە يار-يۆلەكتە بولۇپ كېلىۋاتىدۇ. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان بۇنداق پەزىلەتلىك مەرىپەتپەرۋەر تىجارەتچى، بايلىرىمىز ھەممىلا يەردە مەيدانغا كەلمەكتە. مەن مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئۆزۈم بىلىدىغان ياكى گېزىت-ژۇرنال، رادىئو-تېلېۋىزورلار ئارقىلىق تونۇشقان بىر قىسىم ئادەملەرنى مىسال قىلىپ ئۆتۈپ كېتەي: رىمىدە يولغا ئۆتۈپ كېتەي.

خوتەن ناھىيە خانئېرىق يېزىسىدىكى دېھقان كې-

پەن-تېخنىكا، مەدەنىيەت ۋە مائارىپ جەھەتلەردە دۇنيا ۋە مەملىكەت ئىچىدىكى ئىلغار مىللەتلەرنىڭ ئارقىسىدا قېلىۋاتقان، بەزى ياش ئەۋلادلىرىمىز ئوقۇشىمىز، ئىشىمىز قېلىۋاتقان مۇشۇنداق جىددىي پەيتلەردە بايلارنىڭ كۆپلەپ مەيدانغا كېلىشى ھەقىقەتەن ئادەمنى خۇشال قىلىدۇ. بۇنداق بايلىرىمىز قانچە كۆپ چىقسا شۇنچە ياخشى؛ بۇلار يۇرتىمىزنىڭ، مىللىتىمىزنىڭ شان-شەرىپى ۋە ئىپتىخارى!

لېكىن بۇ يەردىكى دىققىتىمىزنى قوزغاۋاتقان مۇھىم بىر مەسىلە — ئۇلارنىڭ پۇل تېپىش يولى، ئۇسۇللىرى ۋە تارتقان جاپا-مۇشەققەتلىرى ئوخشاش بولسىمۇ، كىشىلىك دۇنيا قارىشى، تۈرمۇش قارىشى، قىممەت قارىشى، مەدەنىيەت سەۋىيەسى، پۇل تېپىش مەقسىتى، پەزىلىتى ئوخشاش بولمىغاچقا، تاپقان پۇللىرىنى خەجلىشىمۇ ئوخشاش بولمىدى. ئالايلۇق، كۆپ ساندىكى مەرىپەتپەرۋەر بايلىرىمىز تاپقان پۇلنى مىللىتىمىزنىڭ ئېسىل ئەنئەنىسى بويىچە تېجەشلىك ئىشلىتىپ، ئۆز ئىگىلىكىنى تېخىمۇ كېڭەيتىش، تەرەققىي قىلدۇرۇشنى مەقسەت قىلغان ئۇل قۇرۇلۇشىغا ئىشلەتكەندىن تاشقىرى، يەنە بىر قىسىم پۇلنى جەمئىيەتكە، دۆلەت ۋە مىللەتكە پايدىلىق ئۇلۇغ ئىشلارغا — مەدەنىيەت، مائارىپ، پائىزلىق ئىشلىرىغا خەجلىمەكتە. بەزى بايلىرىمىز

رەم ئىمىن بۇنىڭدىن ئون نەچچە يىل ئىلگىرى ئۆز يېنىدىن 40 مىڭ يۈەن پۇل چىقىرىپ، يوقاقۇن كەندىگە تۇنجى قېتىم بىر باشلانغۇچ مەكتەپ سېلىپ بېرىپ، كىشىلەر قەلبىنى سۆيۈندۈرگەندى. مانا شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ يەنە نۇرغۇن پۇل خەجلىپ بىر ئوتتۇرا مەكتەپ، بىر دوختۇرخانا سالدى ۋە زامانىۋى بىتون كۆۋرۈك ياساپ، دېھقانلارنىڭ ئۆزۈندىن بۇيان ھەل بولماي كېلىۋاتقان قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىپ بەردى. ئۇ ھېلىمۇ ئۇلۇغۇر پىلانلارنى كۆڭلىگە پۈكۈپ، بارلىق كۈچى بىلەن مائارىپنى، نامراتلارنى يۆلەپ كەلمەكتە.

ئايال كارخانچى رابىيە قادىر يېقىنقى يىللاردىن بۇيان "غۇنچە مۇكاپاتى" ۋە باشلانغۇچ-ئوتتۇرا مەكتەپلەرنىڭ ئوقۇتۇش، قۇرۇلۇش ئىشلىرىغا بىرنەچچە 100 مىڭ يۈەن ئىئانە قىلدى. 1994-يىلى غۇلجىدا قۇرۇلغان مىللىي مائارىپ خالىس فوندى جەمئىيىتىدىكى قولىپ، 100 مىڭ يۈەن ئىئانە قىلدى. نۇرغۇن يېتىم-يېسىر، ئىشىسىز قىز-ئوغۇللارنى ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇپ، كېسىلىنى داۋالاش مېھرىبان ئاندىلارچە غەمخورلۇق قىلدى. يېتىملار مەكتىپى قۇردى. دېمەك ئۇ ھازىر ئىسمى جىسمىغا لايىق يېتىملارنىڭ ئانىسى، غەمگۈزارى بولۇپ قالدى.

ئابلىمىت خالىس ھاجىمنىڭ تەشەببۇسى ۋە 400

مىڭ يۈەن ئىئانە قىلىشى بىلەن، 1994-يىلى غۇلجىدا مىللىي مائارىپ «خالىس» فوندى جەمئىيىتى قۇرۇلغانىدى. بۇ جەمئىيەتكە مۇھىم تەشەببۇس قارىما-جىم، سادىقجان، ئابدۇرېشىت قادىر، دىلشات سابىت قاتارلىق تىجارەتچىلەر 100 مىڭ يۈەندىن، باشقا مەرد-پەتەرلەر مۇ ئۆز ئەھۋالىغا قاراپ پۇل چىقىرىپ 1 مىليون 500 مىڭ يۈەندىن كۆپرەك ئىئانە قىلىشتى. بۇ جەمئىيەت قۇرۇلۇپ بىر يىل بولمايلا مائارىپقا 162 مىڭ يۈەندىن كۆپ ياردەم بېرىپ بولدى. قىيىنچىلىق تۈپەيلىدىن مەكتەپكە بارالماي قالغان 845 نەپەر بالىنى مەكتەپ قوينىغا ئېلىپ كەلدى. قىيىنچىلىق كامال ئىسىملىك تىرىشچان بىر ئوقۇغۇچىنى نۇرغۇن پۇل ياردەم بېرىش ئارقىلىق ئامېرىكا چىكاگو داشۆسىگە ئوقۇشقا چىقاردى. ئۆتكەن يىلى يەنە 25 بالىدىن تەركىب تاپقان «پۇتبول كوماندىسى» نى قۇرۇپ چىقتى.

ئىلىدىكى ياش كارخانچى نۇرتاي ھاجىم 1 مىليون 500 مىڭ يۈەن پۇل چىقىرىپ غولجا شەھىرىدە تۇنجى يېتىملار مەكتىپىنى قۇرۇپ، مىڭلىغان يېتىم-يېسىر، ئاجىزلارغا نىجادلىق ئاتا قىلدى.

ئۈرۈمچى «قىران بۈركۈت» ھەسسىدارلىق شىركىتىنىڭ باش لىدىرى قۇدرەت ھاجى، يۇرتى ئاتۇشتىكى بەش يېزىنىڭ سۇ مەسىلىسىنى ھەل قىلدى.

خەجلەپ، يۇرتى قامچىۋاپ كەتتىگە زامانىۋىي تۈلۈق-
سىز ئوتتۇرا مەكتەپ سېلىپ بېرىپ، يەتتە كەنتتىكى
بالىلارنى ھەر كۈنى بەش كىلومېتىردىن ئارتۇق يول
مېڭىپ مەكتەپكە بېرىش قىيىنچىلىقىدىن قۇتۇلدۇر-
دى. «قۇربان ھاجىم، ھىدايەت ھاجىم مەكتىپى»
دەپ نام بېرىلگەن بۇ مەكتەپتە ھازىر 223 بالا بىلىم
ئالماقتا.

غۇلجىدىكى ياش تىجارەتچى تاشپولات بىرنەچچە
يىلدىن بېرى «غۇنچە مۇكاپاتى»غا ۋە ئون ئىككى
مۇقامنى رەتلەش، ئەدەبىيات-سەنئەت، جامائەت ئىش-
لىرىغا 250 مىڭ يۈەندىن كۆپرەك پۇل ئىئانە قىلدى.
خۇسۇسى كارخانىچى تۇرسۇن ئىمىن بېيىغاندا
خەلقنى ئۇنتۇپ قالماي، خوتەن خەلقىنىڭ ئىچىدىغان
سۈيىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن 100 مىڭ يۈەن، ئۈرۈم-
چى يامالىق تېغىدا ئولتۇراقلاشقان خەلقنىڭ ئىچىدە-
غان سۈيىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن 30 مىڭ يۈەن ئىئانە
قىلدى. ئۈچ يىلدىن بۇيان يۇرتى يېڭىساردىكى 20
نەپەر يېتىم بالىنىڭ 216 مىڭ يۈەن ئوقۇش خىراجى-
تىنى كۆتۈرۈپ كېلىۋاتىدۇ.

خوتەندىكى مەتتىياز ھاجىم ماڭارپىقا 200 مىڭ
يۈەن ياردەم قىلدى
پىچان ناھىيە لەمچىن بازار خاندوشاھ كەنتىدىكى
دېھقان ئىسمائىل قۇربان 150 مىڭ يۈەن پۇل چىقىد-

لىش ئۈچۈن بىرىنچى بولۇپ 500 مىڭ يۈەن ئىئانە
قىلدى. يۇرتىغا يەنە بىر بوروۋاي قۇدۇق قازدۇرۇپ
بەردى. مەكتەپلەرنى، نامراتلارنى داۋاملىق يۆلەپ
كېلىۋاتىدۇ. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان ئۇنىڭ جامائەت
ئىشلىرى ئۈچۈن خەجلىگەن پۇلى 1 مىليون يۈەندىن
ئېشىپ كەتتى.

ئاتۇش شەھەر ئازاق يېزىسى ئىشتاچى كەنتىدىكى
ساۋۇت ھاجىم ھەم ئۇنىڭ ساخاۋەتچى ئوغۇللىرى ئۆز
كەنتىنىڭ چوڭ-كىچىك يوللىرىنى ئاسفالىتلاشتۇ-
رۇش، كۆۋرۈك سېلىش ئىشلىرىغا 1 مىليون 269
مىڭ يۈەن، بىر ماشىنىلاشقان قۇدۇق قېزىش، ماڭا-
رىپ ۋە نامراتلارغا ياردەم بېرىش ئىشلىرىغا 320 مىڭ
يۈەندىن پۇل خەجلىدى. پەقەت بۇ يىل ئەتىيازدا
دېھقانلارغا 15 توننا خىمىيىۋى ئوغۇت، 100 خالتا
ئۇن، بىر سىيالىكا ياردەم قىلدى. 3-ئاپرېلدا ئاتۇش،
پەيزاۋات قاتارلىق جايلاردىكى يەر تەۋرەشتە ئاپەتكە
ئۇچرىغانلارغا 50 مىڭ يۈەن ئىئانە قىلدى، بۇ يىل
كەنتىنىڭ سۈيىنى تۇرۇبلاشتۇرۇش ئۈچۈن يەنە 500
مىڭ يۈەن پۇل چىقىرىپ ئىش باشلىدى.

قەشقەر ئوغلى ئەسقەر ئابدۇللا 1 مىليون يۈەن
پۇل چىقىرىپ قەشقەردە بىر مەكتەپ سالدۇردى.
قەشقەر يېڭىشەھەردىكى ئاكا-ئۇكا قۇربان ھا-
جىم بىلەن ھىدايەت ھاجىملار 460 مىڭ يۈەن پۇل

ئابدۇراخمان ھاجىم، ئىمىن ھاجى، ئابدۇراخمان ھا-
جىملار بىرنەچچە 100 مىڭ، بىر نەچچە مىليون يۈەن
پۇل خەجلىپ ئاتۇش، ئاقسۇ، گۇچۇڭ قاتارلىق جايلاردا
مەكتەپلەرنى سالىدى، يول كۆۋرۈكلەرنى ياسىدى،
نامراتلارغا، مەكتەپلەرگە ياردەم بەردى. بىز بۇ يەردە
تېلغا ئېلىۋاتقانلار ناھايىتى ئاز. ئىككىلىرى بولۇپ،
تېخى ئىسمى ئاتالمىغان، نام-ئە-
مەلى، ئىش-ئىزلىرى گېزىت-ژۇرناللاردا تونۇشتۇ-
رۇلۇپ باقمىغان مەرىپەتپەرۋەر تىجارەتچىلىرىمىز،
بايلىرىمىز ھەممىلا يەردە بار. ئۇلار جەمئىيىتىمىز
ئۈچۈن، خەلقىمىز ئۈچۈن مەيلى مىليون يۈەن خەج-
لىگەن بولسۇن، مەيلى ئون مىڭ يۈەن خەجلىگەن
بولسۇن، گەپ خەجلىگەن پۇلنىڭ ئاز-كۆپلۈكىدە ئە-
مەس، مۇھىمى ئۇلاردا مۇشۇنداق ئالىيچاناب روھ ۋە
ئۇلۇغۋار نىيەت-ئىقبالنىڭ بولغانلىقىدا، مۇنداق
ئىش پۇل تاپقان ھەممىلا ئادەمنىڭ قولىدىن كېلىۋەر-
مەيدۇ. ئاتا-بوۋىمىز: ”پۇلنىڭ بىر ئۇچى بىلەكتە،
بىر ئۇچى يۈرەكتە“ دەپ بىكار ئېيتىمىغان. 1 مىليون
يۈەن، 5-6 يۈز مىڭ يۈەن دېگەن گەپلەرنى ئېغىزدىن
چىقارماق ناھايىتى ئاسان، لېكىن يانچۇقتىن چىقىد-
ىرىش ئۇنداق ئاسان ئەمەس. ھەتتا بەزىلىرىمىز يانچۇ-
قىمىزدىن 5-10 يۈەننى چىقىرىپ بىرەر كىتاب ياكى
گېزىت-ژۇرنال سېتىۋېلىپ ئوقۇشقىمۇ چىدىماي قې-

رىپ (قالغان قىسمىنى ھۆكۈمەت، كولىھىكتىپ ئو-
رۇنلار چىقارغان) ئوتتۇرا مەكتەپ سېلىپ بەردى.
توقسۇ ناھىيە بازىرىدا ئولتۇرۇشلۇق ياش كار-
خانىچى ئابلىز روزىھاجى 150 مىڭ يۈەن پۇل چىقىد-
ىرىپ، يېڭىدىن قۇرۇلغان مەھەللىگە بىر باشلانغۇچ
مەكتەپ سېلىپ بەردى. يەنە 20 مىڭ يۈەن پۇل
چىقىرىپ كۆۋرۈك ياساتتى. مەكتەپلەرنىڭ رېمونت
ئىشلىرىغا 10 مىڭ يۈەن ياردەم بەردى.

مارالبېشى ناھىيە چارباغ يېزىسىدىكى دىنىي
زات نۇرغۇنمەت كېرەم نامراتلارغا، ماڭارپقا، جاما-
ئەت ئىشلىرىغا 148 مىڭ يۈەنگە يېقىن پۇل ۋە ماددىي
بۇيۇم تەقدىم قىلدى.

ئاتۇشتىكى بىر قىسىم تىجارەتچىلەر چەت ئەل-
لىك مۇھاجىرلار بىلەن بىرلىشىپ 1 مىليون 600
مىڭ يۈەن پۇل توپلاپ، ئاتۇش شەھەرلىك 5-،
6-ئوتتۇرا مەكتەپ ۋە ۋاقۇق باشلانغۇچ مەكتىپىنى
سېلىپ بەردى.

ئۈرۈمچىدىكى «ئابلىز سودا سارىيى» نىڭ باش
دىرېكتورى، تىجارەتچى توختىھاجى ئابلىز قاتارلىق
بىر نەچچە يىلەن يېقىنقى يەر تەۋرەشتە ئاپەتكە ئۇچرىد-
غانلارغا 40 توننا ئۇن (110 مىڭ يۈەن قىممىتىدە)
ياردەم قىلدى.

تەرەققىيپەرۋەر مۇھاجىرلاردىن ئابلەت ھاجىم،

”مەكتەپ سېلىش ئارقىلىق شان-شەرەھ ئازىدى.
ئىككى ھۆكۈمەتتىن بىرەر نەرسە تەلەپ قىلىش ئىمكانىيەتسىز.
ئىممۇ يوق. مەن ئۆزۈمنىڭ ئالىي دەرىجىلىك پىكا-
پىمدا راھەتلىنىپ ئولتۇرسام، يۇرتۇمنىڭ بالىلىرى
مۇشۇنداق قىيىنلىقلىرىغا، مەن بۇلارنى كۆرۈپ تۇرۇپ
كۆرمەسكە سېلىپ پىكاپىمنى غۇيۇلدىتىپ ئۆتۈپ
كەتسەم مېنى قانداقمۇ ھەقىقىي باي دېگىلى بولسۇن؟
مۇبادا مەكتەپكە بېرىپ-كېلىشتىكى يولنىڭ يىراقلىقى
قى تۈپەيلىدىن مەھەللەمدىكى بالىلار مەكتەپتىن چې-
كىنىپ چىقىپ كەتسە، ئوقۇشىمىز قالسا، بۇنىڭ
ئاقىۋىتى قانداق بولىدۇ؟“

(قۇربان ھاجىم)

”كومپارتىيىنىڭ دانا سىياسىتى بولغاچقا، مې-
نىڭ شىركىتىم مۇشۇنداق زور كۆلەمگە ئىگە بولالدى.
دى. خەلقنىڭ ياردىمى ۋە غەمخورلۇقى بولغاچقا،
مەندە بۈگۈنكىدەك زور بايلىق بار بولدى. مېنىڭ
ھەممە نېمەم جەمئىيەتتىن، خەلقىم كەلگەن، شۇڭا
جەمئىيەتنى، خەلقىم ئۇنتۇپ قالمايمەن“
(تۇرسۇن ئىمىن)

چىن يۈرەكتىن فونتانىدەك ئېتىلىپ چىقىۋاتقان
بۇ ئاجايىپ سەمىمىي، يېقىملىق سۆز دۇردانىلىرى
ئۆزىنى مەن ئادەم، مەن ئۇيغۇر دەپ يۈرگەن ھەرقانداق
داق بىر ۋىجدانلىق ئەقىل ئىگىسىنى قانداقمۇ تەسسىر-

لىۋاتقان يەردە بۇ بايلىرىمىز نېمە ئۈچۈن شۇنچە كۆپ
پۇلنى قولى تىترىمەي سېخىلىق بىلەن جامائەتكە
خەجلىيەلەيدۇ، شۇنداق قىلىشقا ئۇلارنى زادى نېمە
مەجبۇر قىلدى؟ ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەنلەر، بۇ سوئالغا
قانائەتلىك ئىگەدەك، ئېنىق جاۋابىنى يەنىلا ئۇلارنىڭ ئۆز
ئاغزىدىن ئاڭلايلى. تۆۋەندىكىلەر ئۇلارنىڭ زىيارەت
قىلغۇچىلار ۋە مۇخبىرلار بىلەن قىلىشقان سۆھبەتلى-
رىدىن ئۈزۈندىلەر:

”مېنى خەلقىم، تۇپرىقىم تۇغدى، يۈكسەك پەل-
لىگە كۆتۈردى. خەلقىم ۋە تۇپرىقىمنىڭ قەرزىنى ئادا
قىلىش مېنىڭ بىردىنبىر ئەڭ ئۇلۇغ ئارزۇيۇم، مەن
بۇ ئارزۇغا چوقۇم يېتىمەن، چۈنكى مەن — ئۇيغۇر
ئايالىمەن!“

(رابىيە قادىر)

”مەن كېچىسى ئاسماندا ۋالىلداپ تۇرغىنى بى-
لەن خەلققە ھېچقانداق يورۇقلۇق ۋە ئىسسىقلىق بەر-
مەيدىغان يۇلتۇز بولۇشنى خالىمايمەن. . . مەن ئايا-
لىم شەمشۇر، ئاپام ۋە باشقا قېرىنداشلىرىم ئۈچۈن
ئورتاق بولغان ئارزۇيۇمنى ئەمەلگە ئاشۇردۇم. مەن
يېتىم-يېسىرلار مەكتىپىنى قۇرۇش ئارقىلىق شۇند-
داق بىر ھەقىقەتنى چۈشەندىمكى، دۇنيادا خەلقنىڭ
ھۆرمىتىگە ئېرىشىشتىن ئارتۇق بەخت ۋە خۇشاللىق
بولمايدىكەن.“
(نۇرتاي ھاجىم)

لەندۇرمىسۇن، قانداقمۇ شادلاندىمۇرمىسۇن؟
لېكىن پۇل تېپىۋاتقان بايلرىمىزنىڭ ھەممىسى
لا ئاشۇلاردەك ئىش قىلىۋاتقىنى يوق. بەزىلەرنىڭ
قولغا ئاز-تولا پۇل كىرىپ، دۈمبىسى ئاپتاپ كۆ-
رۈپ، ئاغزى ئەمدىلا ئاشقا تېگىۋىدى، ”ئاش كەلسە
ئىمان قېچىپتۇ“ دېگەندەك پۇلنى كۆرۈپ دۆلەتنى،
خەلقنى، مىللەتنى ۋە پادا باققاندا بىللە بولغان
دوست-بۇرادەرلىرىنى، ھەتتا ئۇرۇق-تۇغقان، ئاتا-
ئانا، خوتۇن-بالىلىرىنىمۇ ئۇنتۇپ كەتتى. بەزىلەر
تېخى نومۇس قىلماي: ”پۇلنى ئۆزۈم تاپقان، ھېچ-
كىم ماڭا تېپىشىپ بەرمىگەن، شۇڭا تاپقان پۇلۇمنى
بۇزادىمەن، چاچادىمەن نېمە قىلسام ئۆز ئەركىنلى-
كىم، بۇنىڭغا ھېچكىمنىڭ چىشى پاتمايدۇ“ دېيى-
شىپ، ئېيىنى تاپسىلا قانۇنغا خىلاپ ئىشلار ۋە
ئەيش-ئىشرەت، بۇزۇقچىلىق ئىشلىرى بىلەن شۇ-
غۇللانماقتا. قىسقىسى بۈگۈنكى كۈندە بەزىلەر تاپقان
پۇلنى ئەنە شۇنداق ئىشلارغا بۇزۇپ-چېچىپ، ئۆزد-
گىلا ئەمەس، ئائىلىسىگىمۇ، پۈتۈن مىللەت، جەم-
ئىيەتكىمۇ خانىۋەيرانچىلىق، بالايىئاپەتلەرنى ئېلىپ
كەلمەكتە. مەسىلەن، ھازىر بەزى بايۋەچچىلەر ئىس-
راپخورلۇق، ھەشەمەتخورلۇق، راھەت-پاراغەت،
ئەيش-ئىشرەتلىك چىرىك تۇرمۇشقا غەرق بولۇپ كەت-
تى، ئاجايىپ-غارايىپ رېستورانلاردا بىر ۋاقلىق تا-

مىنى ئۈچۈن 5-10 مىڭ يۈەن پۇل خەجلەۋاتىدۇ. بىر
بوتۇلكىسى بەش-ئالتە يۈز يۈەنلىك ئالىي دەرىجىلىك
ھاراق-شارابلارنى ئىچىپ، بىر پاچكىسى 100-200
يۈەنلىك چەت ئەل تاماكىلىرىنى چېكىپ، كىشىلەرگە
ئۆزىنىڭ قالتىس باي ئىكەنلىكىنى كۆز-كۆز قىلماق-
تا. توي-تۆكۈن، ئولتۇرۇشلاردا بىر ناخشا ئېيتىپ
بەرگەن ياكى بىر قېتىم ئۈسسۈل ئويناپ بەرگەنلەر-
نىڭ بېشىدىن يۈز يۈەنلەپ، مىڭ يۈەنلەپ پۇل ئۆرۈپ
كىشىلەرنى ھەيران قالدۇرماقتا ۋە باشقىلارنىمۇ شۇند-
اق قىلىشقا ئۈندىمەكتە. ئادەمنى تېخىمۇ ئېچىندۇ-
رىدىغىنى ھايۋاننى نەپسىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن شەھۋا-
نى تۇرمۇشقا بېرىلىپ، ھالال جۈپتىلىرىدىن يۈز
ئۆرۈمەكتە، نارەسىدە بالىلىرىنى تىرىك يېتىم قىل-
ماقتا، ئۆزىنىڭ ئاچا-سىڭىل، قان-قېرىنداشلىرىنى
پۇل بىلەن ئېزىقتۇرۇپ، شەرمەندىلەرچە دەپسەندە
قىلماقتا. . .

مەلۇم ناھىيە بازارلىرىنىڭ ئىككى ئاھالە كومى-
تېتىدىن 1994-يىلى ناھىيە رەھبەرلىكىگە يوللانغان
جەمئىيەت كۆزىتىش دوكلاتىدا كۆرسىتىلىشىچە، بۇ
ئاھالىلەر كومىتېتلىرى تەۋەسىدىكى 1300 نەچچە ئۆي-
لۈك ئاھالىدىن 1986-يىلىدىن 1994-يىلى 6-ئايغىچە
سودىگەرچىلىك قىلىدىغان 211 ئائىلە ئىچىدىكى ئىك-
تىسادتا قەد كۆتۈرگەن 41 ئائىلىدە ”خوتۇننى قىزلاش-

كىملىك چېكىش بىلەن بىر-بىرىنى ھەم ئۆزىنى ئۆزىنى پۈتۈن ئائىلىسىنى خانىۋەيران قىلماقتا. X شەھەردە مەن خېلى ئوبدان تونۇيدىغان بىر ئادەم بار ئىدى. ئۇ 70-يىللاردا كىچىككىنە تونۇر بېسىلغان قول ھار-ۋىسىنى سۆرەپ يۈرۈپ ئارقا كۆچىلاردا سامسا يېقىپ سېتىپ ئاران-ئارانلا تۇرمۇش كەچۈرەتتى. كېيىن ياخشى كۈنلەر يېتىپ كېلىپ بىردىنلا باي بولۇشقا باشلىدى. بارا-بارا ئىش-ئوقىتىنى كېڭەيتىپ ئىككى-ئۈچ يەردە چوڭ-چوڭ ئاشخانا، رېستورانلارنى ئاچتى. قول ئاستىدا 40-50 نىمكار ئىشلەيدىغان بولدى، شەخسى ماشىنا ئالدى. ئۆزى پىكاپتىن، ئوغۇللىرى موتسىكلەتتىن چۈشمەيدىغان، نەدە ئوغۇل-تاماشا بولسا، شۇ يەردىن كەلمەيدىغان بولدى. پۇل ئىشكىدىنمۇ، تۇڭلۇكىدىنمۇ كىرگىلى تۇردى، پۇل ئالدىدا گاڭگىراپ، ئەسلى-ۋەسلىنى ئۇنتۇپ قالدى. . . . يېقىندا يەنە ئۇنىڭ ئەسلى ھالىتىگە چۈشۈپ قالغانلىقىنى ۋە ئۇزۇن ئۆتمەي قولغا ئېلىنىپمۇ كەتكەنلىكىنى ئاڭلىدىم. سەۋەبىنى سۈرۈشتۈرسەم، ئۇ خېلىدىن بۇيان قىمارغا بېرىلىپ كەتكەن ئىكەن. بىر-ئىككى يىل ئىچىدىلا ھەممە ۋەجىنى ئۇتتۇرۇۋەتكەندىن باشقا يەنە تېخى نەچچە يۈز مىڭ يۈەن قەرزگىمۇ بوغۇلۇپ قاپتۇ. . . . يەنە مەن تونۇيدىغان ئوبدان بىر ئائىلىنىڭ ئوغ-

تۇرۇش، ”خوتۇننى خىلاشتۇرۇش“ ئەمەلگە ئاشۇرۇلغان، يەنى 41 خوجايسىن ئەسلىدىكى ھالال چۈپتىدە لىرىنى قويۇۋېتىپ، يېڭىدىن قىز-چوكانلارغا ئۆيلەنسۇالغان؛ 21 ئائىلىدە ئاجرىشىش، نىكاھ يۆتكەش؛ قاتناپ تىجارەت قىلىدىغانلاردىن 24 تىدە قوش نىكاھلىق بولۇش ھادىسىسى يۈز بەرگەن؛ يۇرت-مەھەللىدە ”كۆڭلى سۇ ئىچمىگەن“ دەردمەن چوكان-قىزلار-دىن 11 ئۆز يۇرتىدىن چىقىپ كەتكەن؛ بويتاق ئەر، تۇل ئاياللار ئائىلىلىرى 19 غا يەتكەن؛ 48 كىشى پامىشۋازلىق قىلمىشى بىلەن تەنقىد-تەربىيىگە چۈشكەن؛ قاتناپ تىجارەت قىلىدىغانلاردىن 19 كىشى پامىشۋازلىق جىنايىتى بىلەن تۇتۇلۇپ جازالانغان ياكى ئەدىبىنى يېگەن؛ ئۈچ سودىگەر پامىشۋازلىق سەۋەبى بىلەن ئۆلگەن؛ توققۇز سودىگەر پامىشۋازلار جېدىلىدە پۈت-قولدىن ئايرىلغان، زەخمىلەنگەن. . . .

بۇلار پەقەت كىچىككىنە ئىككى ئاھالىلەر كۆمىدە تېتىنى تەكشۈرۈش دوكلاتىدا مەلۇم بولغان ئەھۋال، ناۋادا پۈتۈن ئاپتونوم رايونىمىز بويىچە كەڭ كۆلەمدە تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىلىدىغان بولسا، يەنە قانداق ئەھۋاللار مەلۇم بولار؟ بۇنى ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەنلىرىمىز تەسەۋۋۇر قىلالايدۇ، ئەلۋەتتە. بۇنىڭدىن باشقا يەنە بەزى بايۋەچچىلەر قىمار ئويناش، زەھەرلىك چې-

لى بار ئىدى. ئۇ مەلۇم بىر قاتناش ئورنىدا شوپۇر بولۇپ ئىشلەيتتى. دەسلەپتە ئۇ يىگىت ئۆزى ھەيدەپ يۈرگەن ئۇزۇن يوللۇق ئاپتوبۇسنى، كېيىن يۈك توشۇيدىغان ماشىنىلارنىمۇ قوشۇپ ھۆددىگە ئاپتۇ. باي بولۇپ پۇلى كۆپەيگەنسېرى ئەيش-ئىشرەتكە بېرىلەلمىپ ئۆزىنى بىلەلمەي قالغان بولسا كېرەك، زەھەرلىك چېكىملىك چېكىشكە بېرىلىپ كېتىپتۇ. ئاتا-ئانىسى، ئۇرۇق-توغقان، ئەل-ئاغىنىلىرى قايتا-قايتا نەسەت قىلىپ بېقىپتۇ، داۋالەشنى بېقىپتۇ، قىلىش مۇمكىن بولغانلىكى ھەممە ئامالنى قىلىپ بېرىپتۇ، لېكىن زادىلا كار قىلماپتۇ. يېقىنقى ئىككى يىل ئىچىدە قولىدا بىر تىيىن پۇلى قالمايغانلىقى ئۈستىگە ئۆي-سەرەمجانلىرىدىنمۇ ھېچنەمە قالماپتۇ، خوتۇن-بالىلىرىدىن، ئۇرۇق-توغقانلىرىدىنمۇ ئايرىلىپتۇ. ھازىر يا ئۆلمەي، يا تىرىلمەي تىرىك مۇردا بولۇپ يېتىپتۇ.

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەنلەر، ھازىر جەمئىيەتتە زەھەرلىك چېكىملىك چېكىدىغان بۇنداق ئادەملەرنىڭ كۈندىن-كۈنگە كۆپىيىۋاتقانلىقى ھەقىقەتەن كىشىنى چۆچۈتىدۇ. گېزىت-ژۇرناللاردا ئېلان قىلىۋاتقان بەزى مەلۇماتلاردىن قارىغاندا، بۇلارنىڭ كۆپ قىسمى 18 ياشتىن 30 ياشقىچە بولغان ئۇيغۇر ياشلىرى بولۇپ، خېلى بىر قىسمى يېڭىدىن باي بولۇۋاتقان ياش

تىجارەتچىلەر ئىكەن. راست گەپنى قىلغاندا، ھازىر ئاز-تولا پۇل تېپىپ باي بولۇۋاتقان ئايرىم ئادەملەر ئىناپ، ئەخلاق، ئار-نومۇس، قانۇن دېگەنلەرنى پۈتۈنلەي ئۈتۈپ، ئاش بەرگەن قازاننى چاقتى. بېشىنى سىيلىغانلارنىڭ قولىنى چىشلىدى. دۈم يېتىمىپ-دۈم قوپۇپ، مىڭ بىر مۇشەققەتتە تاپقان پۇلدىن رىنى خەلقىمىزنى چىرىتىدىغان قانۇنسىز، پەسكەش ئىشلارغا بۇزۇپ-چاچماقتا، بۇنداق ئادەملەر بىلەن بىز باشتا تەرىپىنى قىلىپ ئۆتكەن ھېلىقى مەرىپەت-پەرۋەر ئادەملەرنىڭ پەرقى نېمىدېگەن چوڭ-ھە؟

قارىغاندا، ئادەم دۇنيادا ھەم ئەڭ ئۇلۇغ، ئەڭ ئەقىللىق، ئەڭ ئاق كۆڭۈل، ئەڭ مېھرىبان مەخلۇق ئىكەن، ھەم ئەڭ ئەقىلسىز، ئەڭ رەھىمسىز، ئەڭ قورقۇنچىلۇق، ئەڭ رەزىل مەخلۇق ئىكەن. شۇڭا دۇنيادىكى ئەڭ ئۇلۇغ، ئەڭ ساۋابلىق ياخشى ئىشلار-نىمۇ ئادەم قىلىدىكەن، ئەڭ پەسكەش، ئەڭ يىرگىنچىلىك ئىشلارنىمۇ يەنە ئادەم قىلىدىكەن. ئەتراپىدىن ھىزغا نەزەر سالىدىغان بولساق، ھەم پۇل تاپقان، ھەم ئەقىل تاپقان كۆپلىگەن ئادەملىرىمىز مۇنداق بىر ھەقىقەتنى— ئۆز بايلىقى ۋە بەخت سائادىتىدىن باش-قىلارنىمۇ تەڭ بەھرىمەن قىلىشىنىڭ كىشىلىك تۈر-مۇشتىكى ئەڭ زور خۇشاللىق ۋە ئەڭ زور بەخت ئىكەنلىكىنى ناھايىتى ئوبدان چۈشەنگەن. شۇڭا ئۇلار

ئۆز بايلىقى، ھالال ئەمگىكى ئارقىلىق باشقىلارغا نەپ بېرىشنى، پايدا مەنپەئەت يەتكۈزۈشنى، ئۆزىنىڭ ئىنسانىي بۇرچىنى ئادا قىلىپ، كەلگۈسى ئەۋلادلار ئۈچۈن ۋە ئىنسانىيەت تەرەققىياتى ئۈچۈن ئاز-تولا ئەھمىيەتلىك ئىش قىلىپ بېرىشنى، شۇ ئارقىلىق جەمئىيەتنىڭ ماددىي مەدەنىيەت، مەنىۋى مەدەنىيەت تارىخىدىن، كىشىلەر قەلبىدىن مەخگۇ ئورۇن ئېلىپ قېلىشنى ئارزۇ قىلدى، ھەم شۇنداق قىلالغانلىقى بىلەن شادلاندى، چەكسىز ئىپتىخارلاندى. دېمىسىمۇ ئۇلار ئاشۇ ئۇلۇغ، ساۋابلىق ئىشلىرى ئارقىلىق كىشىلەر قەلبىدىن ئاللىقاچان ئورۇن ئېلىپ بولدى. بۇنىڭ ئەكسىچە، پۇل تاپقان بولسىمۇ ئەقىل تاپمىغان ھېلىقىدەك بەزى ئادەملەر بۇ ھەقىقەتنى چۈشەنمىگەچكە ھەم چۈشىنىشنى خالىمىغاچقا، ئۆزىنى ھەرقانچە باي مەن، بەختلىك مەن دەپ يۈرگىنى بىلەن، ئەمەلىيەتتە ھېچقانداق باي، بەختلىك بولمايلا قالماستىن، بەلكى ئۆزى تاپقان ئاشۇ پۇل، بايلىق بىلەن ئۆز جېنىغا زامىن بولماقتا. مىللىتىمىزگە ئار-نومۇس، جەمئىيەتكە ئەنسىزلىك، بالايىئاپەت ئېلىپ كەلمەكتە... شۇنىڭ ئۈچۈن ھەرقانداق بىر ئەقىل ئىگىسى ئۆزىنىڭ يۇرتىغا نېمە ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى، نېمە ئۈچۈن ياشاۋاتقانلىقىنى ھەردائىم ئويلاپ تۇرۇشى، ھەرقانداق ئىشنى نىشانلىق، مەقسەتلىك قىلىشى،

بۈگۈنىنىلا ئويلىماي، ئەتىسىنىمۇ ئويلىشىپ، ئۆزىنىڭ راھەت-پاراغىتىنىلا ئەمەس، خەلق نەزەرىدىكى نام-ئاتىقىنىمۇ ئويلاپ قويۇشى لازىم. ئادەم ئۆزىنىڭ بىرلا قېتىم كېلىدىغان بۇ قىممەتلىك ھاياتىنى ھەر-گىزمۇ "كۈننىڭ ئۆتكىنى غەنىمەت" دەپ ئۆز مەيلىگە قويۇۋەتمەسلىكى، "يا قاينامدىن يا سايرامدىن چىقار" دەپ دو تىكمەسلىكى كېرەك. بۇ شۇنداق دۇنيا، بىر ئادەم ھايات سەھنىسىدە ئۆز نىيىتىگە بېقىپ ھەرخىل ئويۇنلارنى ئويناپ ئۆتۈپ كېتىدۇ. بەزىلەر ھايات ۋاقتىدا كۈنلىرىنى پۇل، مول بايلىق، يۇقىرى مەنەپ ۋە شان-شەۋكەتتىن قانغۇچە ھۇزۇرلىنىپ، يەيدىغانغا ئېغىز يوق، كىيىدىغانغا ئۇچا يوق، راھەت-پاراغەت، ئويۇن-تاماشا بىلەن ئۆتكۈزگىنى بىلەن، ئۆلگەندىن كېيىن ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئەۋلادلىرىمىز ئەسلىگۈدەك ھېچقانداق ياخشى ئىش قىلماي، گويا دۇنيادا بۇنداق ئادەم ئۆتۈپ باقمىغاندەك ئۇن-تىنىسىز، نام-نىشانسىز غايىب بولۇپ كېتىدۇ. بۇنىڭ ئەكسىچە بەزىلەر بولسا، پۈتۈن ئەقىل-پاراسەتتىن، بايلىقىنى باشقىلارغا پايدا-مەنپەئەت يەتكۈزۈش، مېھرى-شەپقەت، خۇشاللىق ئاتا قىلىش، ئىلىم-مەرىپەت، ئىجادىيەت ئىشلىرىغا ئاتىۋەتكەنلىكى ئۈچۈن، ھايات چېغىدا بىر كۈنمۇ تۈزۈك راھەت كۆرمەي، غۇربەتچىلىك، جاپا-مۇشەققەت ئىچىدە

كەتكەن، ئىلىم-پەن، يېڭىلىقلار تىل-ھاقارەتلەرگە ئۇچراۋاتقان ئاشۇ مۇدەھىش زامانلاردا قورقماي كۆك-رەك كېرىپ ئوتتۇرىغا چىقىپ خەلقنى، مىللەتنى ئويلىغان ۋە ئۇلارنى يورۇقلۇققا باشلىغان بۇ بايلىرد-مىزنىڭ، مەرىپەتپەرۋەرلىرىمىزنىڭ نەقەدەر ئۇلۇغ-لۇقىنى خەلقىمىز بۈگۈنكى كۈندە تېخىمۇ روشەن تونۇپ يەتمەكتە. كىشىلەر ۋاقىت ئۆتكەنسېرى، كۆزى ئېچىلغانسېرى ئۇلارنىڭ ئالىجاناب پەزىلىتىنى، قەدەر-قىممىتىنى شۇنچە چوڭقۇر ھېس قىلىشماقتا. شۇڭا ئۇلارنىڭ سەلتەنەتلىك، ھەيۋەتلىك ھەيكىلى كىشىلەر قەلبىدە ھەم ئەزىز دىيارىمىزدا زەبەردەس قەد كۆتۈردى. دېمەك خەلقىمىز بۇلارنى ئۇنتۇپ قال-مىغانىكەن، بۈگۈنكى كۈندە خەلقنى، مىللەتنى ئوي-لىغان، يېتىم-يېسىر، ئاجىزلارنىڭ بېشىنى سىيلد-غان ئاشۇ ئاق كۆڭۈل، مەرىپەتپەرۋەر بايلىرىمىزنى تېخىمۇ ئۇنتۇپ قالمايدۇ!

شۇ نەرسە ئېسىمىزدە بولسۇنكى، ئادەم ھايات چاغدا ئۆزى بىلەن زامانداش ياشاۋاتقان باشقا ھايات ئادەملەر بىلەن جىسمانىي جەھەتتە ئانچە چوڭ پەرقىمۇ بولمايدۇ، پەقەت ئادەم ئۆلگەندىن كېيىنلا ئاندىن ئۇنىڭ ھەقىقىي ئۆلگەن-ئۆلمىگەنلىكى ئېنىق ئاشكارا بولىدۇ. كىمكى مەڭگۈ ئۆلمەسلىكىنى، خەلق بىلەن دائىم بىللە ياشاشنى ئارزۇ قىلىدىكەن، بۇنىڭ چارد-

ئۆتكەن بولسىمۇ، ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن ئۇلار ياراتقان ئۇلۇغ ئىجادىيەت، تۆھپە، ساۋابلىق ئىشلار-دىن خەلقىمىز نۇرغۇن نەپ ئالغاچقا ۋە بۇ ياخشى ئىشلار خەلقنىڭ قەلبىگە چوڭقۇر ئورناپ كەتكەچكە، خەلق ئۇلارنى بىر سېكۈنتىمۇ ئېسىدىن چىقىرىپ قوي-مايدۇ، بەلكى ھەر كۈنى، ھەر ۋاقىت، ئەۋلادتىن-ئەۋلادقا ياد ئېتىپ، تەرىپىنى قىلىپ تۇرىدۇ، ئۇلار جىسمانىي جەھەتتە ئاللىقاچان ئۆلۈپ كەتكەن بولسى-مۇ، لېكىن ئۇلار قىلغان ئۇلۇغ ئىشلار، ئۇلارنىڭ روھى گويىا زۇلمەتلىك قاراڭغۇ كېچىدە يول كۆرسد-تىپ تۇرغان نۇرلۇق چىراغدەك كىشىلەر قەلبىدە چاقناپ تۇرىدۇ، خەلق بىلەن ئەبەدىي بىللە ياشايدۇ! ئالايلىق، بۇنىڭدىن بىر ئەسىر ئىلگىرى يەنى 1885-يىلى ئاتۇش ئىكساقىتا ۋە 1889-يىلى غۇلجىدا ئۆز پۇلى بىلەن تۇنجى «ھۈسەينىيە» مەكتىپىنى قۇرغان ۋەتەنپەرۋەر، مەرىپەتپەرۋەر ھۈسەينىباي، با-ۋۇدۇنباي ئاكا-ئۇكىلار، ئۇلاردىن كېيىن يەنە غۇل-جىدا يېتىم بالىلار ئۈچۈن مەكتەپ قۇرۇپ بەرگەن ھۆرمەتلىك ئايخان ئانىنى ۋە باشقا ناھىيە، رايونلاردا مۇشۇنداق ساۋابلىق ئىشلارنى قىلغان بايلىرىمىزنى، مەرىپەتپەرۋەرلىرىمىزنى خەلقىمىز ئۇنتۇپ قالدىمۇ؟ ياق، ئۇنتۇپ قېلىش ئۇياقتا تۇرسۇن، بەلكى ھەممە ياقنى قاراڭغۇ زۇلمەت، نادانلىق، خۇراپاتلىق قاپلاپ

مىللىي ئىگىلىكنى گۈللەندۈرۈش ئۈچۈن مىللىي ئىختىساسلىق خادىملار بولۇشى لازىم

ئىدرىس بارات

بىز رىقابەت دۇنياسىدا ياشاۋاتىمىز. بۇ دۇنيا ئەسلىدىلا رىقابەت بىلەن تولغان، رىقابەت جەريانىدا بەزىلەر كۈچلۈك كېلىپ تەرەققىي قىلىپ، روناق تېپىپ گۈللەپ ياشىغان، بەزىلەر ئاجىز كېلىپ، ئارقىدا قېلىپ خارابلاشقان دۇنيا ئىدى. ئەمما، ئېلىمىزدا سوتسىيالىزم تۈزۈمىنىڭ ئورنىتىلىشى، ھەممە ساھەدە "پىلان ئارقىلىق تەكشۈش" نىڭ يولغا قويۇلۇشى، ئەركىن رىقابەتنى كاپىتالىزمىنىڭ نەرسىسى دەپ قاراپ، تەشەببۇس قىلىنماسلىقى نەتىجىسىدە، كىشىلەرنىڭ تەبىئىتىدىكى رىقابەت ئېڭى يوشۇرۇن ھالەتتە ساقلىنىپ كەلگەن بولۇپ، ھازىرقىدەك كۈچلۈك مەۋج ئۇرۇپ چىقمىغانىدى. ئېلىمىزدا بازار ئىگىلىكىنىڭ يولغا قويۇلۇشى بىلەن، رىقابەت مېخانىزمى

سى پەقەت بىرلا — ياخشى ئىش قىلىپ ياخشى نام قالدۇرۇش، بىلگەن ئادەمگە ھەقىقىي بايلىق، ھەقىقىي بەخت-سائادەت بۇنىڭدىن ئارتۇق بولمايدۇ. . . ئەي، پۇل تېپىپ باي بولۇۋاتقان ئۇيغۇر قېرىنداشلار، كاللىمىز سەگەك بولسۇن، پۇل تېپىش مۇھىم، لېكىن تاپقان پۇلنى قانداق خەجلىش، نېمىگە خەجلىش تېخىمۇ مۇھىم، پۇلمۇ تاپايلى، ئەقىلمۇ تاپايلى. تومۇرىمىزدا ئاشۇ باتۇر، پەزىلەتلىك ئاتا-بوۋىلىرىمىزنىڭ قېنى بارلىقىنى ھەرگىز ئۇنتۇپ قالمايلى! (ئاپتور شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىدا ئالىي مۇھەررىر)

ھەممە ساھەگە بۆسۈپ كىرىپ كەلدى ۋە جىددىي تەسىر كۆرسەتمەكتە. كىشىلەردە رىقابەت ئېڭى كۈچەيمەكتە.

ھەممە ساھەدە رىقابەت مېخانىزىمىنىڭ يولغا قويۇلۇشى بەزىلەر ئۈچۈن ئامەتنىڭ بېشارىتى، بەزىلەر ئۈچۈن پالاكەتنىڭ بېشارىتىدۇر. دەرۋەقە، سوتسىيالىزىم تۈزۈمى باراۋەرلىك ئاساسىدا رىقابەتلىشىش مۇھىتى بىلەن تەمىنلەيدۇ. ئەمما رىقابەت بىلىم ئىگىلىرى بىلەن بىلىمسىزلەرگە، ئىختىساس ئىگىلىرى بىلەن يارامسىزلارغا تەڭ ياشاش، تەڭ گۈللىنىش پۇرسىتى بەرمەيدۇ. رىقابەتتە، ئومۇمەن ئالغاندا، ياخشىلار ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلەپ روناق تاپىدۇ، ناچارلار شاللىنىپ قالىدۇ. بۇنداق تارىخىي مۇقەددەرلىكنى كىم بالدۇر تونۇپ يەتسە ۋە ئۆز قىلمىشىنى ئاشۇ قانۇنىيەتكە مۇناسىپ ھالدا تەڭشىسە، شۇ كىشى ئۆتمىدۇ، ئەكسىچە بولغاندا، نادامەت ئىلگىدە قېلىپ ۋەيران بولىدۇ. ئىلىق خادىق زىيەت رىقابەتتە بىز ئاز سانلىق مىللەت خەلقى ئارىسىدا، تارىخىي سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن، دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلار كۆپ، سانائەت بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلار ئاز، مەدەنىيەت، مائارىپ بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلار كۆپ، ئىقتىساد بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلار ئاز، قارا كۈچ بىلەن ئىشلەيدىغانلار كۆپ،

تەتقىقات خىزمىتى بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلار ئاز، ھەربىي دەرىجىلىك رەھبىرىي كادىرلار ئىچىدە سىياسىي خىزمەت بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلار كۆپ، ئىقتىسادىي خىزمەت بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلار ئاز بولۇشتەك غەيرىي نورمال ئەھۋال شەكىللىنىپ قالغان، بۇ ھال ھازىرقى ئىقتىسادىي قۇرۇلۇش مەركەز قىلىنغان دەۋردە، ئاز سانلىق مىللەت رايونلىرىنىڭ ئىقتىسادىي رىۋاچلاندىرۇش، ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئىقتىسادىي جەھەتتىكى نامراتلىق ھالىتىنى ئۆزگەرتىش ۋەزىيىتىدە بارغانسېرى چېنىپ قالماقتا. ئېلىمىزدە كى ئاز سانلىق مىللەتلەر بىرقەدەر تەرەققىي قىلغان مىللەتلەر قاتارىدا قەد كۆتۈرۈش ئۈچۈن، ئۆز رايونى ۋە ئۆز مىللىتىنىڭ ئىقتىسادىي گۈللەندۈرۈشى كېرەك. بۇنىڭ ئۈچۈن ئىقتىسادىي بىلىدىغان ئىختىساسلىق خادىملار بولۇشى لازىم. ئاز سانلىق مىللەتلەردىن شائىرلار، يازغۇچىلار، ناخشىچىلار، ئۆسكۈنىچىلەر، مەدەنىيەت، مائارىپ، سەھىيە خادىملىرى، ھەردەرىجىلىك سىياسىي چولپانلار، ئۈستىقۇرۇلما سەھنىلىرىنىڭ چولپانلىرى چىقىپلا قالماستىن، ئىقتىسادشۇناسلىقنى پۇختا بىلىدىغان، باشقىلارغا تايانماي، ئۆزىگە تايىنىپ ئىشلەيدىغان ئىختىساس ئىگىلىرى — ئىقتىسادشۇناسلار، ئاگرونوملار، ئىنژېنېرلار، تەتقىقاتچىلار، لايىھىلىگۈچىلەر، باش

ئۆتۈپ كەتكەن“ دەپتۇ. چىڭجىز ئۇنىڭ گېيىنىڭ يوللۇق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپتۇ-دە، لۇڭخۇنىڭ پىچىقىغا ئوخشايدىغان پىچاقتىن بىرنى سېتىۋېلىپ، ئۇنى لۇڭخۇغا كۆرسىدى. تىپتۇ. لېكىن لۇڭخۇ: ”ئۆتكەن قېتىم مەن سىزگە كۆرسەتكەن پىچاق ھازىر ئەسقاتماس بولۇپ قالدى“ دەپتۇ-دە، يېنىدىن تاپانچىسىنى چىقىرىپ كۆرسىدى. تىپتۇ. ئۈچىنچى قېتىم يۈز كۆرۈشكەندە، لۇڭخۇ چىڭجىزغا مۇنداق دەپتۇ: ”بۈگۈنكى جەمئىيەتتە قورال ماھارىتىنىلا بىلىش كۇپايە قىلمايدۇ، سىز تارىخىي كىتابلارنى كۆپرەك ئوقۇڭ.“ تۆتىنچى قېتىم كۆرۈشكەندە، لۇڭخۇ دەپتۇكى: ”خەلقئارا ئومۇمىي قانۇن ئۆگىنىشكە تولىمۇ ئەرزىد-يىدىكەن، تەرەققىي قىلغان دۆلەتلەرنىڭ ھەممىسى ئۇنى قوللىنىۋاتىدۇ، مەنمۇ ئاشۇ قانۇننى تەتقىق قىلىۋاتىمەن.“ دەپمەك، ئادەتتىكى كىشىلەردە ھازىرقى ھالەتكە شۇكۇر قىلىدىغان ئادەت بار. لېكىن دەۋر ئېقىمى ئىزچىل تۈردە ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ، سىزنىڭ مەڭگۈ تۈنۈگۈنكى كۈندە ياشىشىڭىزغا باقمايدۇ. ھەر بىر كىشى كۈندىن-كۈنگە بىلىمىنى يېڭىلىشى، يېڭى شەيئىلەرنى ئۈزلۈكسىز ئۆگىنىشى لازىم.

دېرىكتورلار، بانكىرلار، بوغالتىرلار، كاسسىرلارمۇ كۆپلەپ-كۆپلەپ چىقىشى كېرەك. ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرى، زىيالىيلار، ئىشچى-خىزمەتچىلەر، مەيلى قايسى ساھەدە، قايسى كەسىپتە ئىشلىمەيلى، ئۆز ئىقتىدارىمىزنى جارى قىلدۇرۇشىمىز، ئۆز سەۋىيىمىزنى نامايان قىلىشىمىز، باشقىلار ئالدىدا ئۆز مىللىتىمىزگە شان-شەرەپ كەلتۈرۈشىمىز كېرەك. زامان بىزدىن شۇنى كۈتمەكتە، رىقابەت دۇنياسىمۇ بىزگە شۇنداق پۇرسەت ۋە ئىمكانىيەت بەرمەكتە. ژۇرنىلىمىزنىڭ 1993-يىلى 3-سانغا «ئادەم مەڭگۈ تۈنۈگۈنكى كۈندە ياشاۋەرمەسلىكى كېرەك» دېگەن بىر پارچە قىسقا ماقالىنى باسقاندۇق. بۇ يەردە مەن ئاشۇ ماقالىنى كىتابخانلارنىڭ قايتا ئوقۇپ چىقىشىغا تەۋسىيە قىلىمەن: ”ياپونىيىنىڭ دېچۈەن مۇفۇ زامانىسىدا كۈەيتەن چىڭجىز ئىسىملىك بىر كىشى ئۆتكەندى، ئۇ بىر قېتىم ئەڭ يېڭى پاسوندىكى پىچاقتىن بىرنى سېتىۋاپتۇ-دە، كۆڭلىدە ناھايىتى مەمنۇن بولۇپ، ئۇنى بەنبېن لۇڭخۇ دېگەن كىشىگە كۆرسىتىپ ماختىنىپتۇ، لېكىن لۇڭخۇ ئۇنىڭغا: ”سىز نېمىشقا بۇ پىچاقنى ئالدىڭىز؟“ دەپتۇ-دە يېنىدىن ئۆزىنىڭ پىچىقىنى چىقىرىپ ئۇنىڭغا كۆرسىدى. تىپتۇ ھەم ”سىزنىڭ بۇنداق پىچىقىڭىزنىڭ دەۋرى

دېرىكتورلار، بانكىرلار، بوغالتىرلار، كاسسىرلارمۇ
كۆپلەپ-كۆپلەپ چىقىشى كېرەك. سانلىق مىللەت كادىرلىرى، زىيالىيلار،
ئىشچى-خىزمەتچىلەر، امەيلى قايسى ساھەدە، قايسى
كەسىپتە ئىشلىمەيلى، ئۆز ئىقتىدارىمىزنى جارى
قىلدۇرۇشىمىز، ئۆز سەۋىيىمىزنى نامايان قىلىشىمىز،
باشقىلار ئالدىدا ئۆز مىللىتىمىزگە شان-شە-
رەپ كەلتۈرۈشىمىز كېرەك. زامان بىزدىن شۇنى
كۈتمەكتە، رىقابەت دۇنياسىمۇ بىزگە شۇنداق پۇر-
سەت ۋە ئىمكانىيەت بەرمەكتە.
زۇرئىلىمىزنىڭ 1993-يىلى 3-سانغا «ئادەم
مەڭگۈ تۈنۈگۈنكى كۈندە ياشاۋەرمەسلىكى كېرەك»
دېگەن بىر پارچە قىسقا ماقالىنى باسقاندۇق. بۇ
يەردە مەن ئاشۇ ماقالىنى كىتابخانلارنىڭ قايتا ئوقۇپ
چىقىشىغا تەۋسىيە قىلىمەن: «ياپونىيىنىڭ دېچۈەن
مۇفۇ زامانىسىدا كۈەيتەن چېڭجىز ئىسىملىك بىر كى-
شى ئۆتكەندى، ئۇ بىر قېتىم ئەڭ يېڭى پاسوندىكى
پىچاقتىن بىرنى سېتىۋاپتۇ-دە، كۆڭلىدە ناھايىتى
مەمنۇن بولۇپ، ئۇنى بەنبېن لۇڭخۇ دېگەن كىشىگە
كۆرسىتىپ ماختىنىپتۇ، لېكىن لۇڭخۇ ئۇنىڭغا:
«سىز نېمىشقا بۇ پىچاقنى ئالدىڭىز؟» دەپتۇ-دە يى-
نىدىن ئۆزىنىڭ پىچىقىنى چىقىرىپ ئۇنىڭغا كۆرسىد-
تىپتۇ ھەم «سىزنىڭ بۇنداق پىچىقىڭىزنىڭ دەۋرى

شىتۈرۈشنى مىسالغا ئالساق، بەزى
پات-پات توك توختاپ قېلىپ،
ئىبارەت ھازىرقى زاماننىڭ
ھاۋا ئىقلىمىدىن بەھۇزۇر بە-
ھىيە-بازارلارمۇ ئانچە-مۇنچە
تۈگمەس-پۈتمەس قارا
تاغلىرىمىزدىن سېرىق
دۆۋە-دۆۋە ئاق ئالتۇن
مۇناسىپ ئەمەس، چۈن-
لىق بولسىمۇ، بىز ئۇنى
كۆپ پۇلغا ئايلاندۇرماي-
مىز باھادا سېتىپ كۈن
بىزدە ئىختى-
بەزى جايلاردا چوڭ
ئاددىي بىر پىششىق
باشقا جايلاردىن
را كېلىدۇ. بۇ،
نىڭ يېتىشىپ
ق ھالەتتە تۇ-
ئىگىلىپ-
اي بولالماي-
زور كۈچ
ئەمەل-

قويۇپ، ئېلېكتىرلەشتۈرۈشنى مىسالغا ئالساق، بەزى پىزا-كەنتلەر تۈگۈل، پات-پات توك توختاپ قېلىپ ھەتتا ئورماننىڭ تېلېۋىزور كۆرۈشتىن ئىبارەت ھازىرقى زاماننىڭ كېچىلىك مەدەنىيىتىنىڭ ھالاۋىتىدىن بەھۇزۇر بەھ-رىمەن بولالمايدىغان ناھىيە-بازارلارمۇ ئانچە-مۇنچە بار. بۇ ھال يەر تېگىدىن تۈگىمەس-پۈتمەس قارا ئالتۇن— نېفىت چىقىۋاتقان، تاغلىرىمىزدىن سېرىق ئالتۇن، ئېتىزلىرىمىزدىن دۆۋە-دۆۋە ئاق ئالتۇن چىقىۋاتقان ئەھۋالىمىزغا تازا مۇناسىپ ئەمەس، چۈنكى بىزدە نۇرغۇن تەبىئىي بايلىق بولسىمۇ، بىز ئۇنى ئىنچىكە پىششىقلاپ ئىشلەپ كۆپ پۇلغا ئايلاندۇرمايمىز، خام ماتېرىيال پېتى ئەرزان باھادا سېتىپ كۈن ئۆتكۈزۈۋاتىمىز. بۇنىڭدىكى سەۋەب، بىزدە ئىختىساس ئىگىلىرى كەم بولۇۋاتىدۇ. بەزى جايلاردا چوڭ زاۋۇت-فابرىكا قۇرۇش ئەمەس، ئاددىي بىر پىششىق خىش خۇمدانى قۇرۇش ئۈچۈنمۇ باشقا جايلاردىن "تېخنىكلار"نى تەكلىپ قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. بۇ، ئۆز جايىدىكى ئىختىساس ئىگىلىرىنىڭ يېتىشىپ چىقمىغانلىقىدىن بولۇۋاتىدۇ. بىز بۇنداق ھالەتتە تۈرۈپ، ئىقتىسادىي رىقابەتتە ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىيەلمەيمىز، بايلىقىمىز بولغان بىلەنمۇ، باي بولالمايمىز. شۇڭا بىز ئىختىساس ئىگىلىرىنى زور كۈچ بىلەن يېتىشتۈرۈشىمىز، ئېغىزدا ئەمەس، ئەمەل-دە

بۈگۈنكى دۇنيادا، ئىقتىسادىي تەرەققىيات ئۈستىدە گەپ بولغاندا، ياپونىيە مۇقەررەر ھالدا ھەممە كىشىنىڭ كۆز ئالدىغا كېلىدۇ، بىزنىڭ شىنجاڭدەك چەت-ياقا رايونىمۇ، ھەتتا پىزا-قىشلاقلاردىمۇ "ياپون ماللىرى"نىڭ تەسىرىدىن خالىي كىشى بولمىسا كېرەك. بۇ نۇقتا ئۇلارنىڭ ئىقتىسادىي تەرەققىياتىنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرەلەيدۇ. 1945-يىلى ئۇرۇشتا مەغلۇپ بولغان بىر دۆلەتنىڭ 30-40 يىل ئىچىدە ئىقتىسادىي جەھەتتە شۇ قەدەر تەرەققىي قىلىشىنىڭ سەۋەبلىرىنى بۇ ئاددىي ماقالىدە بايان قىلىپ بولالمايمىز. ئەمما يۇقىرىقى قىسقىغىنا مۇلاھىزە بىزگە مەلۇم ئىلھام بېرىدۇ. بىز ئۆزىمىزنى زاماننىڭ تەرەققىيات قەدىمىگە ماسلاشتۇرىمىز دەيدىكەنمىز، زاماننىڭ تەلپىگە مۇناسىپ بىلىم، قابىلىيەت ئىگىلىشىمىز، مەڭگۈ تۇنۇ-گۈنكى كۈندە ياشاۋەرمەسلىكىمىز لازىم. بىز زېمىنى كەڭ، تەبىئىي بايلىقى مول، ئەزەلدىن ياخشى بىر ماكاندا ياشاۋاتىمىز. بىز تولا ئاڭلىغان ۋە تولا ئوقۇغان "شىنجاڭ ئەزەلدىن بىر ياخشى ماكان، يەر بايلىقى مول، تۇرمۇش پاراۋان" دېگەن ناخشا ئەنە شۇنىڭغا پاكىت. ئەمما خەلقىمىز تېخى "تۇرمۇش پاراۋان" دېگەن دەرىجىگە يەتمىدى، بىر قىسىم جايلاردا، "چا-پىنى تىزىدىن ئاشمىغان"لار تېخى بار. باشقا گەپنى

مىزنىڭ نۆۋەتتە كىتابقا تۇتقان مۇئامىلىمىز، كىتابقا بولغان تونۇشىمىز ئاچچىق ھەقىقەتلەر ئارقىلىق كۆرۈۈلۈپ بېرىلگەن.

1

«تەپەككۈر گۈلشەنى» ناملىق كىتابنى ھاياجان ئىلكىدە ۋاراقلاۋاتىمەن.

ئۆز ئىجادىيەتلىرى بىلەن جاھانغا كاتتا ئابىدەلەرنى تىكلەپ، ئۆچمەس چىراغلارنى يېقىپ كەتكەن مۇتەپەككۈرلارنىڭ كىتاب ھەققىدە ئېيتقان دانا سۆزلىرى، ھېكمەتلىك تەبىرلىرى مېنىڭ كىتابقا بولغان چوڭقۇر مۇھەببىتىمنى ئۇلغايماقتا.

«كىتابلار قەلبىنى يورۇتىدۇ؛ ئىنساننى يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرىدۇ ۋە كۈچكە كۈچ قوشىدۇ؛ ئەڭ ياخشى ئارزۇ-ئىلەكلەرنى ئويغىتىدۇ؛ ئەقىلنى ئۆتكۈر قىلىدۇ ۋە يۈرەكنى يۇمشىتىدۇ؛» (ئۇ . تېككېرىيى). ئويلاپ قالدىم، كىتاب ھەقىقەتەن شۇنداق بۈيۈك كۈچكە ئىگىمۇ؟ ئۆز سەرگۈزەشتىلىرىم، ئەمەلىيىتىم ئىسپاتلاپ تۇرۇپتىكى، كىتاب راستتىنلا شۇنداق خىسلەتكە ئىگە.

مەن تېخى باشلانغۇچ مەكتەپكە بارماي تۇرۇپلا كىتاب بىلەن تونۇشقانىدىم. كىتابخۇمار بوۋامنىڭ

تۈرتكىسى ۋە ياردىمىدە، ئۇنىڭ ساندۇقىدا باقلاندى. ۋاتقان ئاچايىپ سېھىرلىك، رەڭگارەڭ كىتابلارنىڭ سىرىنى بالدۇرراق ئېچىش ئىشتىياقىدا بەش يېشىمدا دىلا خەت ساۋاتىمنى چىقارغان، مەكتەپ بوسۇغىسىغا قەدەم قويغۇچە «ئادىنا»، «بۆدەنە»، «ئالتۇن ئاچ-قۇچ»، «دوختۇر ئايپولت» قاتارلىق خېلى جىق كىتابلارنى ھەجىلەپ ئوقۇپ چىققانىدىم، شۇ كىتابلارنى ھېلىمۇ سۆيۈنۈپ، سېغىنىپ ئەسلەيمەن. شۇنىڭدىن تارتىپ تا ھازىرغىچە كىتابتىن بىر كۈنمۇ ئايرىلىپ باقمىدىم. كۈنىگە ئاز دېگەندە ئىككى سائەت كىتاب ئوقۇمىسام، ئۆزۈمنى ئەھمىيەتسىز بىر ئادەمگە ئايلاندىم. ئۇچۇر ئىنقىلابى ھېس قىلىمەن. مۇبادا مەندە، مېنىڭ ۋۇجۇدۇمدا ئازدۇر-كۆپتۈر ئارتۇقچىلىقلار بار دېيىلسە، ئىككىلەنمەي ئېيتالايمەنكى، بۇنى ماڭا كىتابلار بەرگەن. گاھىدا شۇنداق ئويلايمۇ قالسىمەن، دەۋر ئالدىدا غەپلەت ئۇيقۇسىدىن تېخى ئويغانمىغان ۋە ئەدەب-ئەخلاق، ئار-نومۇسنى قايرىپ قويۇپ، قانۇن-تۈزۈملەرگە ئېرەن قىلماي، ئوغرىلىق، بۇلاڭ-چىلىق قىلىۋاتقان، زەھەرلىك چېكىملىك چېكىپ ۋە باشقا ئەسكى قىلمىشلارنى ئۆتكۈزۈپ، ئاتا-ئانا، ئۇ-رۇق-تۇغقان، ئەل-جامائەتنى قاقشىتىۋاتقانلارنىڭ تولىسى شۈبھىسىزكى، كىتاب ئوقۇمايدىغانلار ياكى كىتابنى ئاز-تولا ئوقۇسىمۇ لەززىتىنى ئالالمىغانلار.

دۇر. بولمىسا، ئۇلار ئەقىلسىزلىق، نادانلىق ۋە چۈشكۈنلۈك پانقىمغا ئۈنچىلىك پېتىپ كەتمىگەن بولار ئىدى. ئەمەلىيەتتە رەسمىيەتچىلىك بولمىسا، ئۇلار بولمايتتى. ”كىتابقا بولغان مۇھەببەت ھەقىقەتەن ماختاشقا لايىق. بەزىلەر (كىتاب مەستانىلىرى، ئۈستىدە مال زاق قىلىپ كۈلۈشىدۇ. راستىنى ئېيتقاندا، ئېھتىمال مال بۇنىڭغا ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى ئەيىبلىك. چۈنكى ھەممە ئاشىقلارنىڭ يولى شۇ. لېكىن ئەسلىدە ئۇلارغا ھەۋەس بىلەن قاراش كېرەك ئەمەسمۇ...“، بۇ سۆزنى ئا. فرانس ئېيتقان. بىزدە كىتاب ئوقۇمايدىغانلارنىڭ سانى شۇنچە كۆپ! كىتاب ئوقۇيدىغانلارنىڭ سانى ئاز! مازاق قىلىشى بىر يېڭى زامانىۋى ئىجادىيەت. ئەمەلىيەتتە بولسا، زامان تەرەققىي قىلىپ بۈگۈنكى كۈنگە يەتكەندە، روھىي دۇنيارىمىزنى پاكلاشتۇرىدىغان، بىزنى يورۇقلۇققا يېتەكلەيدىغان بۇنداق نۇرلۇق مايىقا ئەگىشىدىغانلار قانچە كۆپ بولغان بولسا شۇنچە توغرا بولاتتى. 1994-يىلى 5-ئاينىڭ 28-كۈنى بىزنىڭ ئىلى ۋىلايەتلىك كۈتۈپخانىدە بىز ھەرىيلى شۇ مەزگىلدە مەملىكەت بويىچە ئېلىپ بېرىلىدىغان «كۈتۈپخانا تەشۋىقات ھەپتىلىكى» ئۈچۈن چوڭ كوچىدا ”سەييارە قىرائەتخانا“ تەشكىللىدى. دۇق. يايما ئەتراپىدا كىتاب، ژۇرنال كۆرۈۋاتقانلار خېلى جىق ئىدى. توساتتىن دىققىتىمنى بوغچا ئېسىد.

ۋالغان، تۇرقىدىن تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇغۇچىدەكلىرىدە كۆرۈنىدىغان ئىككى ئوغۇل بالا تارتتى. ئۇلارنىڭ بىرى ژۇرنال ۋارقلاۋاتقان يەنە بىرىنىڭ چاپىنىدىن تارتىپ: ”جۈرە ئاداش، كىتاب ئوقۇپ ۋاقىتىڭنى نېمە بىكار ئىسراپ قىلىسەن“ دېدى. بۇ گەپنى ئاڭلاپ يۈرىكىم ئاغرىغاندەك كۆڭۈلسىزلىنىپ، تۇرۇپلا قالدىم. چۈنكى ھېلىقى ئىككى بالا مەن سۆزلەيدىغان تىلدا سۆزلىشىۋاتاتتى. بۇ بۇلتۇر مەن بىر كۈنى كەچتە بىر توي سورۇنىغا بېرىپ قالدىم. بىر شىرەدە ئولتۇرغانلارنىڭ كۆپرەكى مەن تونۇشمايدىغانلار ئىدى، مەرىكە باشلانغىچە ئۇياق-بۇياقتىن پاراڭ بولۇپ، گەپنىڭ ئاخىرى كىتابخانغا يېڭىدىن كەلگەن كىتابلار ھەققىدە توختىلىپ قالدى، بۇ پاراڭغا ئەلۋەتتە مەنمۇ قاتنىشىۋاتاتتىم. 35 ياشلاردىكى بۇرۇتلۇق بىر مېھمان توساتتىن پاراڭغا قېتىلىپ: ”ئەپەندىم دېگەنلەر، كەچكىچە قەغەزنىڭلا گېپىنى قىلىشىدىكەندە، خۇداغا شۈكۈر، مانا بىز كىتاب ئوقۇمايمىز“ دېدى. پاراڭ چىپىدە توختاپ قالدى. مەن تۇرقىدىن ئوتتۇرا ھال تىجارەتچىدەك بىلىنىپ تۇرغان، ”مەن“ ئەمەس، ئىشەنچلىك ھالدا ”بىز“ دەپ سۆزلەۋاتقان ھېلىقى بىچارە بەختلىككە تىكىلىپ قاراپ قويدۇم، ئۇنىڭ شۇ سۆزدە نى مىللىتىمىز ئارىسىدىن چىققان مەرىپەتپەرۋەر،

تەرەققىيپەرۋەر، كىتابخۇمار كاتتا تىجارەتچىلەر ئاۋىلىدا نېمەدەر؟ ھەقىقەتەنلا كىتابخۇمار نېمەدەر؟

”كىتابنى سۆيۈڭ، ئۇ تۇرمۇشىڭنى ئېلىنىكىلەشتۈرىدۇ، خىلمۇخىل چېچىلاڭغۇ پىكىر، تۇيغۇ، ۋەقەلەرنى چۈشىنىشتە دوستانە ياردەم بېرىدۇ، ئۇ سىزنى، ئادەملەرنى ۋە ئۆزىڭنى ھۆرمەت قىلىشقا ئۆگىتىدۇ. ئۇ دۇنياغا، ئادەملەرگە مېھىر تۇيغۇسىنى بەخش قىلغان ھالدا ئەقلىڭىز ۋە قابىلىيىتىڭىزگە قانات بېغىشلايدۇ“ (م. گوركىي). «تەپەككۈر گۈل-شەنى» نى ۋاراقلاۋېتىپ كۆزلىرىم بۇ مەنالىق سەتىرلەرگە قارىلىپ قالدى. مەن تونۇيدىغان ئادەملەر، بۇرادەرلەر ئىچىدە كىتابقا ئىشتىياق باغلىغان، ئۆمرىنى كىتاب ئوقۇش بىلەن مەنىلىك سېزىدىغانلار خېلى بار. ئۇلار بازارغا كىرسە ئالدى بىلەن كىتابخانىنى ئايلىنىدۇ، سورۇنلاردا جەم بولۇپ قېلىشسا، ئوقۇغان كىتابلىرى توغرىسىدا خۇشاللىق بىلەن سۆزلىشىدۇ. بىنا خىشلاردىن تەشكىل تاپقاندەك، بىر مىللەتمۇ ئۆزىنىڭ نۇرغۇن ئەزالىرىدىن تەشكىل تاپىدۇ. مىللىتىمىز ئارىسىدا ”كىتاب بولمىسا بۇ ھايات مەنىسىز ئۆتكەن بولاتتى، كىتابلار بىزنىڭ قازانغۇ دىلىمىزنى يورۇتقۇچى نۇرلۇق چىراغ“ دەپ ئويلايدىغانلار قانچە كۆپەيسە شۇنچە ياخشى بولغان بولاتتى ۋە مىللەتنىڭ ساپاسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈشكە، سوتسىيە-

لىستىك مەنىۋى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىنى تېزىلا تېزىلا راۋاجلاندۇرۇشقا كۆپرەك پايدىسى تېگەتتى. بارلىق دوستلارغا ئافورىزمىلار ۋە ھېكمەتلىك سۆزلەرنى توپلىمى بولغان «تەپەككۈر گۈلشەنى» ناملىق كىتابنى ۋە ئۇنىڭدا بايان قىلىنغان كىتاب ھەققىدىكى ئەقلىيە سۆزلەرنى مېغىزىنى تېتىپ تۇرۇپ ئوقۇپ چىقىشىنى تەۋسىيە قىلىمەن.

2

بۇ يىل مەن ئۈچۈن خاسىيەتلىك بىر يىل بولدى. ئىككى كىتابىم نەشىردىن چىقتى، ئۈچ كىتابىم بۇ يىل ۋە كېلەر يىللىق پىلانغا كىرگۈزۈلدى. شائىر نۇرسۇننىياز بىلەن بىرگە تۈزگەن يەنە بىر كىتابىمۇ ئىككى يىلدىن بېرى باسما زاۋۇتىدىن چىقالماي ياتىدۇ. ”جاپا چەكمەي ھالاۋەت يوق“ دېگەندەك، يۇقىرىقى ئالتە كىتابقا تىراژ توپلاش ئۈچۈن تارتقان جاپا-يىمىنى ئۆزۈم بىلىمەن. نېمىشقىكىن، ھازىر قەلەم ئىگىلىرى ئۈچۈن كىتابنى يېزىپ پۈتتۈرۈش بىر ئىش، ئۇنى ”تويۇق مېلى“ بىلەن نەشرىياتقا ئۆتكۈزۈش بىر ئىش بولۇپ قالدى. 8 مىليونغا يېقىن نوپۇسى بار بىر مىللەتتە نۆۋىتى كەلسە يازغۇچىغا 3000 خېرىدار تەستە تېپىلىدۇ. شائىرنىڭ كۈنىگۈ-

ئاندىن بەتتەر. بىراق ئادەمنىڭ ئىچىنى سىقىپ بازار. دا قەدەمدە بىر ئۇچرايدىغان قاۋاقخانلارنىڭ بازىرى ئىتتىك. بىزنىڭ نۇرغۇن ئادەملىرىمىز 15 يۈەنگە بىر بوتۇلكا ھاراقنى ئىككىلەنمەي سېتىۋالىدۇ-يۇ، بەش يۈەنلىك كىتابنى قىممەت كۆرۈپ ئالمايدۇ ياكى ئۇنى ئېلىش خىيالغىمۇ كىرىپ چىقمايدۇ. بۇ دەردلەرگە نېمە دېگۈلۈك؟ "جەننەت ئەرزى، خېرىدارى يوق، دوزاخ قىممەت، خېرىدارى كۆپ" دېگەن شۇ بولسا كېرەك.

ھەر بىر كىتابنى نەشرىياتقا تاپشۇرۇش ئالدىدا ياكى تاپشۇرغاندىن كېيىن ئەڭ كېمىدە بىرەر-ئىككى ئاي ۋاقىت سەرپ قىلىپ تىراژنىڭ يولىنى ماڭمەن. شىنجاڭ بويلاپ ئاغىنە-بۇرادەرلەرگە ھاۋالە خېتى يا. زىمەن. ئىدارە، مەكتەپ، يېزىلارغا بارمەن. يېقىن ئەتراپتىكى شىنخۇا كىتابخانلىرىغا قاتنايمەن. 1995-يىلى بىر كىتابمىنىڭ تىراژى ئۈچۈن كۇچاغا بېرىپ كەلدىم. مېنىڭ ھېلىقى ئىككى يىلدىن بۇيان باسما زاۋۇتىدا ياتقان كىتابمىنىڭ نەشرگە تاپشۇرۇل. غىنىغا ساق بەش يىل بولدى، بۇ جەرياندا نەشرىيات ئۈچ قېتىم زاكاز تالونى تارقاتتى. بىرىنچى قېتىم، كىتاب باھاسى 2.60 يۈەن ۋاقتىدا بۇ كىتابقا ئاران 1800 تىراژ توپلىنىپتۇ، كېيىنكى قېتىم 9.60 يۈەنگە چىققىنىدا ئۆزۈم قول سېلىپ 2800 تىراژغا

يەتكۈزۈپ، نەشرىياتنى "يۈيگۈڭ روھى" بىلەن تەسلىرىلەندۈردۈم. مەزكۇر كىتابقا تىراژ توپلاش داۋامىدىكى ئىككى ئىش يادىمىدىن چىقمايدۇ: بىرى، غۇلجىدىكى كاتتا تىجارەتچىلەر بىلەن باردى-كەلدىسى قويۇق بىر زىيالىغا مەن شۇلار ئارقىلىق بۇ ئەھمىدىيەتلىك كىتابنىڭ («قاينۇلۇق ئەسلىمىلەر» ناملىق بۇ كىتابتا ۋاپات بولغان ئەدىبلىرىمىز ھەققىدىكى ئەسلىمىلەر جۇغلانغان) مەلۇم ساندىكى تىراژنى توپلاش توغرىسىدا مەسلىھەت سېلىۋىدىم، ئۇ ئىشەنچلىك ھالدا دەرھال ماقۇللۇق ئىپادىسى بىلدۈردى. بىر ھەپتىدىن كېيىن ئۇ ئىنتايىن ئۈمىدسىزلەنگەن ھالدا ماڭا تېلېفون بېرىپتۇ. ئۇنىڭ دېيىشىچە، ئال-تە-يەتتە كاتتا ئىمارەت سېلىشقىمۇ كۈچى يېتىدىغان بىر داڭدار تىجارەتچى ھېلىقى كىتابتىن ئەقەللىسى بىر نۇسخا يېزىلىشىمۇ ئۈنماپتۇ. "بىزنىڭ ئۆيدە كىتاب تۇرمايدۇ، بالىلار يىرتىۋېتىدۇ" دېگەندەك ئۇ. بۇ گەپنى ئاڭلاپ تىستېروننىڭ "كىتابسىز ئۆي-جانسىز تەن" دېگەن گېپى يادىمغا چۈشتى. يەنە بىر-بىر، مەن ئۆزۈم ئىلگىرى بىر مەزگىل تۇرغان غۇلجا ناھىيىسىنىڭ دادامتۇ يېزىسىغا چىقىپ، بىر نەچچە تونۇشۇمغا ئەھۋالنى ئېيتتىم، بۇ ئىشنى كۆرۈڭكى، مەن تونۇيدىغان-تونمايدىغان دېھقانلار، يېزا كادىر-لىرى ھېلىقى كىتابنىڭ چۈشەندۈرۈشىنى ئوقۇپ يا-

جەت، بالىلار كىتابلىرىمۇ ئەرزان ئەمەس، كىتابنىڭ ئىسمىمۇ ئاشۇ ئاتا-ئانىلارنىڭ ئۆز جىگەر پارسىغا، كېلەچەك ئۆزىمىزگە كىگە بىرەر-ئىككى پارچە كىتاب ئېلىپ بەرگۈچىلىك كى يوقىمىدۇ؟ ئۇلارنىڭ ئايلىرى مودا كىيىم كىيەمەيدىغاندۇ، دادىلىرى ھاراق ئىچمەيدىغاندۇ؟! قەلەمكەشلەرنىڭ كىتابىغا ئۆزى يول مېڭىپ تىراژ توپلىشى ھازىر بىزدە ئومۇميۈزلۈك ئەھۋال بولۇپ قالدى. مەن بۇ گەپنى بەزى بۇرادەرلەرنىڭ ماڭا "ئۇنچىلا جاپا تارتىپ ساڭا نېمە قويدى، سىڭگەن پومپىنىڭنى يە!" دېگەندەك ئىستىھزالىق گەپلەرنى قىلىش ئېھتىمالىنى كۆزدە تۇتۇپ ئېيتىۋاتىمەن. ماڭا ئوتتۇرا ھېساب بىلەن ھەر ئايدا بىر-ئىككى قېتىم شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى قەلەمداشلاردىن خەت كېلىپ تۇرىدۇ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا كاتتا ئەدەبىيلىرىمىزمۇ بار. بۇ سالامنامىلەردە ئۆتۈنۈش ۋە خەت ئارىسىغا قىستۇرۇلغان "زاكاز تالون" لارمۇ بولىدۇ. مەن ھەتتا مەرھۇم ئەدەبىيىمىز ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر ئا-كىنىڭمۇ ئۆزىنىڭ بىر كىتابىغا (ئېھتىمال "ئۆمۈر مەنزىللىرى" شېئىرلار توپلىمى ئۈچۈن بولسا كېرەك!) تىراژ توپلاپ بېرىش خۇسۇسىدا غۇلجىدىكى بىر ئەدەبىيەت يازغان سالام خېتىنىمۇ كۆرگەنمەن. يېزىپ شۇ يەرگە كەلگەندە، مۇھەممەتجان راشىدىن ئاكىنىڭ "قايدىسەن" ناملىق شېئىرىنى يەنە بىر

كى ئاڭلاپ، بەس-بەستە خېرىدار بولۇشتى. "ئۆزۈمىز ئوقۇيالمىساق، ئۆيىدە ساقلاپ قويىمىز، بالىلار بىزىمىزغا ئوقۇتۇپ تىڭشايمىز" دېيىشتى بەزىلەر. شۇنداق قىلىپ بىر ھەپتىگە يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدىلا مېنىڭ يېزىلمىقىم بىر دوستۇم 150 كىتابنىڭ تىراژ پۇلىنى ماڭا ئەكىرىپ بەردى. بىزنىڭ بالىلىرىمىز كىتاب ئوقۇمامدۇ؟ يېقىندا، بىر شەنبە كۈنى غۇلجا شەھەر «ستالىن» كوچا «شىنخۇا» كىتابخانىسىغا كىرىپ قالدىم. ئاز سانلىق مىللەتلەر يېزىقىدىكى كىتابلار بۆلۈمىدە كەم دېگەندە 20-30 كىچىك بالا تام، يۈكەيلەرگە يۆلىنىپ، يەردە زوڭغىيىپ ئولتۇرۇپ جىمىدە كىتاب ئوقۇۋا-تاتتى. كىتابخانا خادىمى ئاچچىق كۈلگىنىچە "دەم ئېلىش كۈنلىرى ئەھۋال مۇشۇنداق، ئۇلارنى كىتابنى سېتىۋالماساڭلار جايغا قويۇپ قويۇڭلار دېسەك تېخى، دېمەيلى دېسەك، كىتابنى مەشەدىلا ئوقۇپ، سېتىۋالماسا يىللىق ۋەزىپىمىز ئورۇندالمايدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە كىتابلار كىرلىشىپ، يىرتىلىپ كەتسە كىم ئالىدۇ؟" دېدى. ئۇنىڭ گېپى توغرا، كىتابخانا سودا-تىجارەت ئورنى، كۈتۈپخانا ئەمەس، بىراق ھېلىقى قارا كۆزلەرگە قاراپ ئادەم مۇنداقمۇ ئويلاپ قالىدۇ. ئۇلارنىڭ ئاشۇ ئېسىل كىتابلارنى جان دەپ سېتىۋالغۇسى بار، راست، ھازىر كىتابلارغۇ قىمە-

قېتىم مۇتالىيە قىلدىم. ئۇنىڭ گامى بىر مىسرالاردىن
 نى قىممەتلىك كىتابخان بىلەن ئورتاقلاشماقچىمەن؛
 ”بىر كىتاب يازسام بېسىشتىن تارتتى باش بىر نەشە
 رىيات، سەن ئەمەسەن بىر يىلدا ۱۰۰ كىتاب يازدىم،
 تۆكتى ھەم ئاۋۋال سېنىڭ توغراڭدا نۇرغۇن ئەرزى-
 داد. بىر يىلدا ۱۰۰ كىتاب يازدىم، ۱۰۰ كىتاب يازدىم،
 — تاپ كىتابخاننى ئۆزۈڭ، توپلا تىراژ، ئالغانغا
 سات، سەن بىر يىلدا ۱۰۰ كىتاب يازدىم، ۱۰۰ كىتاب يازدىم،
 دەيدۇ، — بىزمۇ ئىزدىشەيلى، چۈشكىلى ھارۋاڭنى
 قاتلىدىم، بىر يىلدا ۱۰۰ كىتاب يازدىم، ۱۰۰ كىتاب يازدىم،
 بىزنى ئۇنتۇپ ھەر تامان چاپقان كىتابخان، قايدە
 سەن؟ ئۇنىڭ بىر يىلدا ۱۰۰ كىتاب يازدىم، ۱۰۰ كىتاب يازدىم،
 ئوينىماق، كۈلمەككە پۇل بار، كىتابقا يوق ئەجەب،
 ئون كىتابتىن بىر بىر تۈلكامەي ساخا ئارتۇق ئەجەب؟!
 كۈندە قاسساپتىن ئايالنىڭ يەيدۇ گۆش لوق-لوق ئە-
 جەب، ئۇنىڭ بىر يىلدا ۱۰۰ كىتاب يازدىم، ۱۰۰ كىتاب يازدىم،
 ئەيش-ئىشرەتلەرگە پۇل چاپقان كىتابخان، قايدە
 سەن؟“
 بۇ يالغۇز مۇھەممەتجان راشىدىننىڭلا ئەمەس،
 ئۆز مىللىتى، خەلقىنىڭ يازغۇچى، شائىرى بولۇپ
 قالغان نۇرغۇنلىغان زىيالىيلارنىڭ يۈرەك سۆزى.
 خاس سورۇنلاردا تاماقنىڭ نوچىسىنى يەپ، ئاچچىق

ھاراق بىلەن كەيپىلىنىۋېلىپ ئاندىن يازغۇچى، شا-
 ئىرلارنى بولار-بولماس تېتىقىسىز ئىبارىلەر بىلەن ما-
 زاق قىلىپ، كۆڭۈللىرىنى ئاچىدىغان ئايرىم كىشى-
 لەردىن بۆلەك بارلىق ئاۋام بۇ ئىلتىجا ۋە ئاغرىنىش-
 نىڭ ۋەزىنى، ھەقىقىتىنى چۈشىنىدۇ ۋە ئۇ ھالغا
 ھېسداشلىق قىلىدۇ. ئۆز كۆڭۈللىرىنى كىتابتىن
 بۆلەك نەرسىلەر بىلەن زىننەتلىمەكچى بولغان، شەپ-
 كىسى چۈشۈپ قالسا خەققە پۇل بېرىپ ئالدۇرىدىغان
 ۋە مۇشۇنىڭ بىلەن چوڭ سورۇنلاردا ماختىنىدىغان،
 ئەقلى كەم ”دانىشمەن“ لىرىمىز يازغۇچى، شائىرلى-
 رىمىزنىڭ قان-تەرنىڭ مېۋىسى بولغان كىتابنىڭ
 قەدرىگە قانچىلىك يېتىپ كېتەر؟
 بىر پارچە كىتاب ئاپتورنىڭ قولىدىن چىقىپ كى-
 تابخاننىڭ قولىغا تەككىچە نۇرغۇن ئۆتكەللەردىن ئۆ-
 تىدۇ، ھازىر مانا مۇشۇ ئۆتكەللەرگە يەنە ئەسلىدە
 ھاجەتسىز، ئەمدىلىكتە بولسا ئەڭ مۇھىم، يېڭى بىر
 ۋە قىيىن بولغان— تىراژ توپلاش ئۆتكىلى كېلىپ
 قوشۇلدى. يازغۇچى، شائىرلار ئۆزىنىڭ يۈرەك قېنى
 بىلەن يېزىپ چىققان مەنئۇي ئەمگىكى ئارقىلىق ئەلگە
 مەشھۇر بولۇش ئورنىغا، كىتاب يازغان گۇناھىغا نە-
 مۇ-نە دوغۇرۇپ، نەشرىيات مۇھەررىرلىرىگە، كىتاب-
 خانا باشلىقلىرىغا، مەكتەپ مۇدىرلىرىغا، ھەتتا نۆۋدە-
 تى كەلسە قوشنا-قولۇملارغا، يېقىن-يورۇقلىرىغا

يېلىنىپ سازايى بولىدىغان بولدى. بىزدە شۇنداقمۇ قۇسۇرچى، گەپدان ئادەملەر باركى، بىر ناۋاي ئۆمۈر بويى خامسۇق، يا بولمىسا تارىشىدەك قاتتىق نان يېقىپ ساتسا، بىر ئېغىز گەپ قىلماي موكۈلدەتىپ يەيدۇكى، بىرەر قەلەمكەش كىتابىغا تىراژ تاپالماي قالغىنىنى ئاڭلىسا "ھازىر كىتاب ئوقۇيدىغان كىم بار؟"، "ياخشى يازالمىغاندىكىن ھالىغا بېقىپ ئىش قىلسا بولمامدۇ" دېگەندەك گەپلەرنى قىلىپ، بىراۋ. نىڭ ئەمگىكىنى ئۆز مەيلىچە يوققا چىقىرىدۇ. راست، يېزىقچىلىق مۈشكۈل ئەمگەك، خاسىيەتلىك ئىش، ئۇ قەلەم ئىگىسىدىن يۈكسەك تالانت ۋە ئىزدىنىشلەرنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇ نۇقتىدىن ئالغاندا، سە. ۋىيىسىز، كىتابخانلارغا ئېسىل روھىي ئوزۇق ئاتا قىلالمايدىغان كىتابلارنىڭ چىقىمىغىنى، كىشىلەرنىڭ ۋاقتى، زېھنىي كۈچى ۋە پۇلىنى ئىسراپ قىلمىغىنى ياخشى. لېكىن تالانتلىق، ھۆرمەتلىك ئاپتورلارنىڭ كىتابلىرىنىڭ ئەھۋالىمۇ بىر تايىقتا ھەيدىلىپ كېتىدۇ. ۋاقتانلىقىنى ئويلىغىنىمىزدا، يەنىلا ئۆز خەلقىمىز. گە، دوستلىرىمىزغا، كىتابخانلىرىمىزغا كىتاب ئوقۇشنى، ئۆز تارىخ-مەدەنىيىتىمىزنى سۆيۈشنى، كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزنى، جاھان ئەدەبىياتىنىڭ دۇردانىلىرىنى سۆيۈشنى، ئۇنىڭدىن بەتەپسىل خە. ۋەردار بولۇشنى تەۋسىيە قىلىمىز. خۇددى ۋېكتور

3
 گاهىدا ئويلاپ قالسىمەن: بىز زادى قاچاندىن بېرى كىتابنى ئانچە ئوقۇمايدىغان بولۇپ قالدۇق؟ "مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى" دەيدىغان ئەسەبىي ھەرد.

گىۈگۈ ئېيتقاندەك، كىتاب ئوقۇشنى "خەتەر" دەيدۇ. پەتلىك قىلىش، ئۇنى ئەخلاقىي جەھەتتىن يۈكسەلتىپ دۈرۈش" دەپ چۈشىنىشنى ئۈمىد قىلىمىز. ئىشىنىد. مىزكى، شائىر ئېيتقاندەك: "ياخشىكەن دەيسەن بىلىپ سەنمۇ كىتابنى بىر كۈنى، دەل قەلەمكەشلەر ئىكەن دەيسەن كۆڭۈلنىڭ چولپىدى. چۈنكى تاپقانمىز كىتابلاردىن ئەقىلنىڭ كۆركىنى، يىغلىساق يىغلايلى تەڭ، كۈلسەك كۈلۈپ تەڭ كۈلدىكىنى، باشقا كۈن چۈشكەندە ئەسقاتقان كىتابخان، قايدىسەن؟" دېگەندەك بىر ياخشى كەيپىيات، كىتابقا بولغان مۇ. ھەببەت، ئېتىقاد، ئىنتىلىش خەلقىمىز ئارىسىدا جەزمەن ئومۇملىشىدۇ، يىلتىز تارتىدۇ، مېۋە بېرىدۇ، ئەجدادلىرىمىزنىڭ بىلىمىنى، كىتابنى سۆيۈش. تەك بۈيۈك خىسلىتى ھەرگىز يېرىم يولدا ئۈزۈلۈپ قالمايدۇ.

كەت باشلانغاندا مەن 12-13 ياشلىق بالا ئىدىم. مەن تونۇيدىغان چوڭلار ۋە ئۇرۇق-تۇغقانلار ئىچىدە كىتاب ئوقۇيدىغانلار كۆپ ئىدى، ئۇلار جەم بولغان سورۇنلاردا دائىم كىتابنىڭ پارىقى بولاتتى. مەن بارغان ئۆيلەرنىڭ ھەممىسىدىلا كىتاب ئىشكاپلىرى، ھەر خىل كىتابلار بولاتتى. كېيىن كىتابلار كۆيدۈرۈلدى. ئەمما جاننى ئالغانغا ئېلىپ تۇرۇپ يوشۇرۇپ قېلىنغان، لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقان ئوت ئىچىدىن تارتىپ ئېلىنغان، پۇچۇلغان كىتابلار ساقلىنىپ قېلىۋەردى. 20 ياش مەزگىللىرىمدە بىز بىر توپ ساۋاقداش كىتاب سارىغى ئىدۇق. يىراق تاغ ئارىلىرىدا «زىيالىي ياش» بولۇپ يۈرگىنىمىزدە ئۆزئارا كىتاب-تىن تەسەللى تاپاتتۇق. يادىمدا بار، «كۆكۈيۈن»، «چالغۇشى»، «ئات ئۈستىدە كېسىلگەن باش»، «ھالاكەت» قاتارلىق كىتابلارنى بىز ئايلاپ-ئايلاپ سلاۋيان يېزىقىدىن ئۇيغۇر كونا يېزىقىغا نۆۋەتلىشىپ كۆچۈرگەندۇق. بۇ قوليازىمىلار قولدىن-قولغا ئۆتۈپ، ئەتىۋارلىنىپ، يىراق-يىراق جايلارنى ئايلىنىپ كەلگىچە چەت-چۆرىلىرى تىتىلىپ كېتەتتى. بىز كىتابلارنى بۇ ھاياتنى مەنسىز ھېس قىلاتتۇق. ماكسىم گوركىي «مەن ئاچ كىشىلەر ناخا ئىنتىلگەندەك، كىتابقا ئىنتىلىمەن» دېگەندەك، بىزمۇ كىتابقا شۇنداق ھېسسىياتتا ئىدۇق. شۇ چاغلاردا خانىرە دەپ-

تىرىمگە ئالاھىدە چوڭ قىلىپ كۆچۈرۈپ قويغان، گوركىينىڭ «ئاليۇشا، سەن باي بولساڭ نېمە قىلاتتىڭ، — مەن كىتاب سېتىۋالاتتىم» دېگەن سۆزى تا ھازىرغىچە ساقلانماقتا. بۇ گەپلەرنى سەۋەبسىز قىلىۋاتقىنىم يوق. 1994-يىلى ئۈرۈمچىگە يىغىن مۇناسىۋىتى بىلەن بېرىپ قالغىنىمدا، بىرنەچچە ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىسىنىڭ ياتىقىدا بىر سائەتچە ئولتۇرۇپ قالدىم، بىر تونۇشۇم مەندىن ئالىي مەكتەپتىكى ئوغلىغا خەت، خالتا ئەۋەتكەنىدى. ھېلىقى ئوقۇغۇچىلار قىرىق قوپىغاندەك تەكشى، 18-19 ياشلاردىكى، كىشىنىڭ مەسلىكى كەلگۈدەك يىگىتلەر ئىدى. ئۇلارنىڭ گەپلىرىگە تىنچ قۇلاق سالدىم، ھەر توغرىدا گەپلەر بولدى، بىراق كىتابنىڭ پارىقى زادى بولمىدى. ئۆپ-چۆرىگە كۆز سالسام، دېرىزىدە، تام بۇلۇڭىدا قۇرۇق بوتۇلكىلارلا تۇراتتى، ئەمما كۆزگە چېلىققىدەك بىرەر پارچە كىتاب كۆرۈنمەيتتى. ئاخىر ئىچىم پۇشۇپ كىتاب توغرىسىدا سۆز ئاچتىم. كارىۋىتىدا يانپاشلاپ ياتقان بىر يىگىت تولىمۇ تېز ئىنكاس بىلەن «كىتاب ئوقۇيدىغان نەدە چولا دەيسىز ئاكا، ئۆزىمىزنىڭ دەرسلىك كىتابلىرىمىزنى تولۇق كۆرۈپ چىقىشمۇ خۇش ياقمايدۇ» دەپ جاۋاب بەردى. ئۈنۈم ئىچىمگە چۈشۈپ كەتتى.

بولمىسا ”ئۆزۈڭ يەپ، ئۆزۈڭ داڭلا“ دەپ ماقالىنى يازغان ئاپتور بىلەن تەھرىر بۆلۈمىدىكى مۇھەررىرلار ئارىسىدا قانداق بىر ئوخشاشمىسى بار؟

كىتاب ئوقۇش، كىتابقا قىزغىنلىق — بىر مىللەتنىڭ تەرەققىياتىنى، ساپاسىنى ئۆلچەيدىغان ئۆلچەم. چەملىرىنىڭ بىرى. بىر پەيلاسوپ ئېيتقان: ”بىر جاينىڭ كۈتۈپخانىسىنىڭ قانداقلىقىغا قاراپ، شۇ جاينىڭ ئىقتىسادىي تەرەققىياتىنى ۋە مەدەنىيەت سەۋىيەسىنى بىلگىلى بولىدۇ“ دېگەن بىر مەشھۇر سۆز بار. بۇ يەردىمۇ گەپ ئاساسەن كىتاب ھەققىدە، كىتاب بىلەن كىتابخان مۇناسىۋىتى توغرىسىدا بولۇۋاتىدۇ. ئاڭلىشىمچە، دانىيىلىكلەر دۇنيا بويىچە كىتابقا ئەڭ ھېرىسمەن ئىكەن. ئۇلار ئاپتوبۇستا كېتىۋېتىپمۇ كىتاب ئوقۇيدىكەن. ئۇلاردا كىشى بېشىغا توغرا كېلىدىغان كىتاب سانى ئىككى خانىلىقتىن كەم ئەمەس ئىكەن. ئۆتكەندە شىنجاڭ ياشلار-ئۆسمۈرلەر نەشرىياتىدىكى يولداشلار شىنجاڭ بويىچە ئۇيغۇرلاردا كىشى بېشىغا توغرا كېلىدىغان كىتاب سانىنى ستاتىستىكا قىلىپ چىقىپتۇ. ئەپسۇس، سانى تولۇقى بىلەن يادىمدا قالماپتۇ. ئەمما ئېسىمدە تۇرغىنى مۇنداق: ئۈرۈمچىدە ئون نەچچە كىشىگە بىر كىتاب، قەشقەردە 50 نەچچە كىشىگە بىر كىتاب، ئىلىدە 70 نەچچە كىشىگە بىردىن كىتاب توغرا كېلىدىكەن.

ئالىي مەكتەپ — ئالىي بىلىملەرنىڭ ئوچىقى، مەرىپەتنىڭ خەزىنىسى. مىللەتنىڭ سەرخىل ئىلىم ئەھلىلىرى شۇ يەردىن يېتىشىپ چىقىدۇ. ئالىي مەكتەپ دېگەندە دەستە-دەستە، قۇچاق-قۇچاق كىتابلار، قىزغىن بەس-مۇنازىرىلەر، جۇشقۇن، تەلەپچان زىيالىيلار كۆز ئالدىمىزغا كېلىدۇ. مىڭبىر مۇشەققەتتە پەرزەنتلىرىمىزنى شۇ بىلىم باغچىسىغا ئەۋەتكەن، ئۆزلىرى يېمەي-ئىچمەي، يىغىپ-تۆشەپ ”كۆز قارىچۇقلۇرۇمنى ئالىي بىلىم يۇرتىدا ئوقۇتۇۋاتىمەن“ دەپ ئېيتىنخار بىلەن مەيدە كېرىپ يۈرگەن بايقۇش ئاتا-ئانىلارنىڭ ئالدىدىن جاۋابى شۇ بولىدۇ: ”ئەيلىغان بولسا، ھەممىمىزنىڭ ھالىغا ۋاي!

«بىز نېمىشقا كىتاب ئوقۇمايمىز؟» ناملىق ماقالە قىسقا ئەمما ھېسسىياتلىق يېزىلغان. ئۇنىڭدا دېيىلگەن ئىشلارنى بىز ”يوق“ دېيەلمەيمىز. دوستلار، ”بىلىمىزلىك — نادانلىق“ ئەمەسمۇ؟ ”نادانلىق قالىپىنى قاچانغىچە كىيىمىز؟“ ماقالە شۇنداق ئاياغلاشقان، يۇقىرىقىلارنى ئوقۇپ بولۇپ، يەنە خىيالغا چۆكتۈم. مۇشۇنداق جايدا يېزىلغان ماقالىنى، مۇشۇنداق ياخشى گەپلەرنى قانچىلىك ئادەم ئوقۇپ چىقار؟ بىز دەۋاتقان، ئاشۇ كىتاب ئوقۇمايدىغان دوستلىرىمىز، بۇرادەرلىرىمىز، ئىنى-سىڭىللىرىمىز ئوقۇرمۇ؟ تەسىرلىنىپ خيالغا چۆمەرمۇ؟ يا

قىزىق ئىش، بىر شەھەردە كىتابخانا بىلەن كۈ-
تۇپخاندىن بىر-ئىككىسىلا بار-يۇ، كىرىدىغان ئادەم-
نىڭ تايىنى يوق، نەچچە يۈزلىگەن دۇكانلاردا بولسا
ئادەم پانماي، دۆۋرەپ يۈرگىنىگە ھەيرانمەن. بورت،
قارتا، ماجاڭ، ئېلېكترونلۇق ئويۇنچۇق، دوقمۇش-
لاردىكى دۆڭ سوقۇلىدىغان قۇرۇق پاراڭ ۋە بېلەت
ئالمايدىغان جېدەل-ماجىرا تاماشىلىرى ئەتراپىدا دۆ-
ۋىلىنىپ يۈرگەنلىرىمىزنى ئېيتمايمىز تېخى! شۇ
كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا "ئەتراپىمىزدا ئۆزلىرىنىڭ
بوش ۋاقىتلىرىنى قانداق ئۆتكۈزۈشنى بىلەلمەي ئەڭ
بىمەنە ئىش، ئويۇن-كۈلكىلەرنى ئويلاپ تېپىۋاتقان
كىشىلەرنى كۆرىدىكەنمىز، قولۇمغا كىتاب ئال-
مەن-دە، ئۆز-ئۆزۈمگە يالغۇز مۇشۇنىڭ ئۆزىلا ئۆ-
مۈر بويى كۇپايىغۇ! دەيمەن" (دوستويېۋىسكى) دەپ
ئويلايدىغانلار قانچە كۆپەيسە شۇنچە ياخشى بولاتتى.
كىتاب ئوقۇش شۇنچىۋالا مۇھىم ۋە ئەھمىيەت-
لىك ئىشئۇ؟ كىتاب ئوقۇماستىن بۇ دۇنيادا زادى
كۆڭۈلدىكىدەك ياشىغىلى بولمامدۇ؟ بۇ سوئاللارغا
جاۋاب تېپىشنى، جاۋاب بېرىشنى ئەقىللىك كىتابخانا-
لارنىڭ ئۆزىگە قالدۇرۇپ، چىن قەلبىمدىن شۇ بىر
سۆزنىلا ئېيتقۇم كېلىدۇ: دوستلىرىم، بۇ دۇنيادا
ھېچقانداق ئىش ۋە سەۋەب بىزنىڭ كىتاب ئوقۇماسلى-
قىمىزغا باھانە بولالمايدۇ!

ئەزىز دوستلار، كىتابنى سۆيەيلى، كىتابنى
دوست تۇتايلى. دۇنيادا تېخىمۇ كۆڭۈللۈكرەك ياشاش
ئۈچۈن كىتاب ئوقۇيلى. ئۆزىمىزنىڭ قەدىر-قىممىد-
تىنى تونۇپ ياشاش ئۈچۈن كىتاب ئوقۇيلى. ئاق-قا-
رنى پەرق ئېتىش ئۈچۈن كىتاب ئوقۇيلى، ئەجدادلى-
رىمىزنىڭ بولسىمۇ يەر روھىنى خۇش قىلىش ئۈچۈن
كىتاب ئوقۇيلى، دۇنيادىكى ھەرقايسى مىللەتلەر بى-
لەن تەڭ قاتار ياشاش ئۈچۈن كىتاب ئوقۇيلى، ئەۋلاد-
لىرىمىزنىڭ تېخىمۇ بىلىملىك ۋە ئىقتىدارلىق بولۇپ
يېتىلىشى ئۈچۈن كىتاب ئوقۇيلى!

(ئاپتور: ئىلى ۋىلايەتلىك كۈتۈپخانىدا ئىش-
لەيدۇ)

نى كۆرۈش، ئۆگىنىش لازىم، يەنە بىرى، ئۆزىڭىزنىڭ
 ئىقتىسادىڭىزنىڭ ئارتۇقچىلىقلىرىنى كۆرۈش، جارى قىلىش
 دۈرۈش بىلەن بىرگە، قېرىنداش مىللەتلەرنىڭ ئا-
 جىزلىقلىرىنىمۇ بايقاش ھەم ئەينەك قىلىش لازىم،
 دەپ قارايمەن. مۇشۇنداق بولغاندا، بىز ھەم ئۆزىم-
 ىزنى قەدىرلەيدىغان، سۆيىدىغان، قېرىنداش مىل-
 لەتلەرنىمۇ قەدىرلەيدىغان، سۆيىدىغان، ھەم ئۆزىم-
 ىزدىكى ئىللەتلەرنى ئاڭلىق تونۇپ ۋە تەدرىجىي تۈ-
 گىتىپ، قېرىنداش مىللەتلەرنىڭ ئارتۇقچىلىقىنى
 ئۈزلۈكسىز قوبۇل قىلىدىغان، ئاجىزلىقلىرىنى ئەي-
 نەك قىلىدىغان بولىمىز.

ئەمما، تەشۋىقات نۇقتىسىنىڭ بىرى، ئۆزىمىز-
 دىكى روھىي ئاجىزلىقلارنى ئېچىش، قامچىلاش ۋە
 ئۇنى داۋالاشقا قارىتىش؛ يەنە بىرى، يېڭى دەۋردە
 پەيدا بولغان نە گېزىت-ژۇرنال ئوقۇمايدىغان، نە
 رادىئو ئاڭلىمايدىغان، نە تېلېۋىزور كۆرمەيدىغان، نە
 ئاتا-ئانىنىڭ گېپىگە كۆنمەيدىغان كېلەچىكى تۇتۇق
 ۋە قورقۇنچلۇق ياشلار توپىغا قارىتىپ، ئۇلارنى ئەخ-
 لاقىي جەھەتتىن تەربىيەلەپ، روھىي دۇنيادا ئادەم
 قىلىپ يېتىشتۈرۈپ چىقىش تولىمۇ زۆرۈر. بۇلارغا
 نىسبەتەن قاتلاممۇ-قاتلام مەسئۇل بولۇشنى ھەقىقىي
 ئىشقا ئاشۇرۇش، تۈرلۈك ئۇسۇللار، يېڭى شەكىللەر
 ئارقىلىق نىشانلىق ھالدا مەجبۇرىي، جانلىق تەشۋىد-

مىللەت ھەققىدە پاراڭ بولغاندا...

مىللەت ھەققىدە پاراڭ بولغاندا...

جايپار قاسىم

مەن ئالدى بىلەن «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇر-
 نىلىنىڭ دوستى، كىتابخانى بولۇش سۈپىتىم بىلەن
 «مىللەت ھەققىدە پاراڭ» سەھىپىسىنىڭ ئېچىلغان-
 لىقىنى خۇشاللىق بىلەن قارشى ئالمەن ھەم قىزغىن
 تەبرىكلەيمەن!
 نۆۋەتتە، مىللەتنىڭ ساپاسىنى قانداق ئۆستۈ-
 رۈش مەسىلىسى ھەممىمىز ئورتاق كۆڭۈل بۆلىدىغان
 ۋە باش قاتۇرىدىغان نازۇك مەسىلە، شۇنداقلا ھەربىر
 ئۇيغۇر پەرزەنتىنىڭ زىممىسىدىكى ئىنتايىن مۇھىم
 ۋە مۇشكۈل ۋەزىپە بولۇپ قالدى.

ھەممىگە ئايانكى، بۇ مەسىلىنى بىر قانچە ماقالە،
 ئەسەر، يىغىن، كىنو، تىياتىر بىلەن يېقىنقى يىللار
 ئىچىدە ھەل قىلىپ كەتكىلى بولمايدۇ، ئەلۋەتتە.
 شۇنداقتىمۇ، مەن ھازىردىن باشلاپ، بىرى، ئۆز
 مىللەتتىمىزنىڭ ئاجىزلىقلىرىنى كۆرۈش، داۋالاش
 بىلەن بىرگە، قېرىنداش مىللەتلەرنىڭ ئارتۇقچىلىقى-

قات ئېلىپ بېرىش لازىم. روھى ئاجىزلىقلىرىمىزنى ئاچقاندا، ئەسلى تەبىئىتىمىزدە بارلىرى قايسىلار، قېنىمىزدا يوقلىرى-يۇقتۇرۇلغانلىرى قايسىلار، ئەشك ئېچىۋېتىلگەندىن كېيىن كىرگەنلىرى قايسىدۇر، ۋۇجۇدىمىزدا يېڭىدىن ئۆسۈپ-يېتىلگەنلىرى قايسىلار، دېگەنلەردىن ئېنىق، قايىل قىلارلىق، پاكىتلىق، ئاۋام-خەلق چۈشەنەلەيدىغان قىلىپ ئوتتۇرىغا قويۇپ، ھەممەيلەننى شۇ ئىللەتلەردىن يىرگىندۈرۈش، تەدرىجىي قول ئۈزدۈرۈش مەقسىتىگە يېتىش لازىم.

ھازىر بىزدە "دۇنيادا ئۇيغۇردەك ئېسىل مىللەت يوق" دەپ ھەرقانداق مىللەتنى ئۆزىمىزگە تەڭ قىلمايدىغانلارمۇ، "دۇنيادا ئۇيغۇردەك ناچار مىللەت يوق" دەپ ئۆزىمىزنى بەرگە ئۈرىدىغانلارمۇ؛ ئۇيغۇرنىڭ يامان گېپىنى قىلىپ قويسا، شۇ ھامان پىچاق تەڭلەيدىغان تەلۋە مىللەتپەرۋەرلەرمۇ، ماختاپ قويىسا، باش قويۇپ، "مىللىي غۇرۇرى بار" دەيدىغان نادانلارمۇ؛ ئۆزگە مىللەتلەر بىلەن بىرگە بولۇپ قالسا، گويا بىر ناخشا، شېئىر بىلەن شەھەر ئالغىلى بولىدىغاندەك، ھەدىسىلا قارشى تەرەپنىڭ زىتىغا، غۇرۇزىغا تېگىدىغان ناخشا، شېئىرلارنى ئوقۇپ، ئۆزىنى "قەھرىمان" چاغلایدىغان ھاماقەت مىللىي پوچىلارمۇ، باشقىلار مىللىتىنى خالىغانچە ھاقارەتلەپ،

بېشىغا مىنۋالسىمۇ لام دەپمى قۇلچىلىق قىلىدىغان ۋىجدانىي مەجرۇھ مۇناپىقلارمۇ؛ مۇشۇ ئەۋلادنىڭ ئاجىزلىقلىرىنى ئەجدادلارنىڭ تۆھپىلىرى بىلەن پەرىزىدازلايدىغان سۇۋاقچىلارمۇ، ئەجدادلارنىڭ تۆھپىلىرىنى يوققا چىقىرىپ، "ھەممىنى بىز قىلدۇق، ھەممە بىزگە مەنسۇپ" دەيدىغان، ئۆزىدىكى ياكى مىللەتتىدىكى نۇقسانلارنى ھەدىسىلا ئەجدادلارغا ئارتىپ، چىش-تىرناقلىرىنى جوتۇ، مىتىن قىلىپ، چىرىپ توپىغا ئايلانغان ئەجدادلىرىمىزنىڭ گۆرىنى قازىدىغان نائەھلى، بىلەرمەن، مەنمەنچىلەرمۇ؛ مىللەتنى مەدھىيىلەيدىغان ماقالە، ئەسەر، نۇتۇقلار ئارقىلىق خەلق ئىشەنچىسىنى قولغا كەلتۈرۈۋېلىپ، سامانىنىڭ تېگىدىن سۇ يۈگۈرتىدىغان ۋىجدانسىزلارمۇ، ياخشى نىيەت بىلەن مىللەتنىڭ ئاجىزلىقلىرى ئۈستىدە توختىلىپ، كىشىلەرنىڭ چىشىغا تېگىپ قويغان، ئەمەلىيەتتە، رەڭگۈزلارغا قارىغاندا مىللىتى ئۈچۈن نۇرغۇن پايدىلىق ئىشلارنى قىلغان ھەقىقىي ئوغلانلارمۇ مەۋجۇت.

ھەرقانداق نەرسىنىڭ ئىككى تەرىپى، يەنى ياخشى ۋە يامان، يورۇق ۋە قاراڭغۇ، گۈزەل ۋە كۆرۈنمەس، ئىلغار ۋە قالاق، مەدەنىيەتلىك ۋە مەدەنىيەتسىز تەرىپى بولىدۇ. مىللەتمۇ شۇنداق. نۇقسانسىز ئادەم بولمىغاندەك، نۇقسانسىز مىللەتمۇ بولمايدۇ،

گىتىپ، مىللىتىمىزنى ئىلغار، مەدەنىيەتلىرىمىزنى
 لەتلەر قاتارىدىن ئورۇن ئالدۇرۇپ، يەر شارىدا قەدەم
 كۆتۈرۈپ تۇرۇش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىش. شۇنداق
 داق ئىكەن، بۇ مەسىلىدە ھەممەيلەن تونۇشنى بىر-
 لىككە كەلتۈرۈش، تونۇشنى مىللەتنىڭ ساپاسىنى
 ئۆستۈرۈشتىن ئىبارەت چوڭ مەسىلىگە ئاڭلىق يول-
 سۇندا مەركەزلەشتۈرۈش لازىم. مىللەتنىڭ ساپاسىدا
 نىڭ تۆۋەنلىكى ۋە ئاجىزلىقلىرىنى گەرچە كونكرېت
 ئادەملەر كەلتۈرۈپ چىقارغان بولسىمۇ، گەپ مىللەت
 ئۈستىدە بولغاندا، بۇ ئۇقۇم كونكرېتلىقنى يوقىتىپ،
 ئابستىراكتلىشىدۇ-دە، قايسى بىر ئادەمگە بېرىپ تا-
 قىلىش مەسىلىسى مەۋجۇت بولمايدۇ. شۇڭا، مەن
 مىللەتنىڭ ئاجىزلىقلىرى ئۈستىدە گەپ بولغاندا،
 ئەسلىدىلا نىمجان قۇرتتەك مېڭىپ يۈرگەن چېچىلاڭ-
 غۇ بىر مىللەت، گۈرۈھلارغا بۆلۈنۈۋېلىپ، بوغۇ-
 شۇپ، دۈشمەنلىشىپ يۈرمەي، تونۇشنى بىرلىككە
 كەلتۈرۈپ، پايدىلىق پىكىر-تەكلىپلەرنى ئوتتۇرىغا
 قويۇپ، مىللەتنىڭ روناق تېپىشى ئۈچۈن ئورتاق
 تىرىشساق ياخشىمىكەن، دەپ قارايمەن. باغۋەنمۇ ئۆز
 بېغىدىن سورتلۇق، ھەتتا ئەلا سورتلۇق مېۋە ئېلىش
 ئۈچۈن، باغقا سۇ قويىدۇ، كۆچەتكە ئوغۇت بېرىدۇ،
 ئۇنىڭ نۆۋىدىكى ياۋا ئوت-چۆپلەرنى ئوتتايدۇ، ھارام
 شاخ-شۆمبىلارنى رەھىمسىزلىك بىلەن كېسىپ تاش-

بۇ تالاش-تارتىش كەتمەيدىغان ھەقىقەت. ھازىرقى
 زامان تەرەققىيات نۇقتىسىدىن قارىغاندا، بەزى مىل-
 لەتلەر ئىلغارراق، مەدەنىيەتلىككە بولىدۇ، بەزىلەر
 رى-قلاقراق، مەدەنىيەتسىزەك بولىدۇ، بەزىلىرى
 ئېچىۋېتىلگەن، تەرەققىي تاپقان بولىدۇ، بەزىلىرى
 بېكىنمە ھالەتتە تۇرۇۋاتقان، تەرەققىي قىلمىغان بو-
 لىدۇ. ھېچ ۋاقىتتا، بىر مىللەتنى بىراقلا ياخشىغا،
 يەنە بىر مىللەتنى بىراقلا يامانغا چىقىرىۋېتىشكە بول-
 مايدۇ. دېمەك، كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئىختىلاپ،
 تالاش-تارتىش بىر مىللەتنىڭ ياخشى-يامانلىقى
 ئۈستىدىكى ئىختىلاپ ياكى تالاش-تارتىش ئەمەس،
 بەلكى بىر مىللەتنىڭ مەدەنىيەتلىك ياكى مەدەنىيەت-
 سىزلىكى، ئىلغار ياكى قالاقلىقى قاتارلىق تەرەپلەر
 ئۈستىدىكى، بولۇپمۇ مۇشۇ تەرەپلەرنىڭ سالمىقى
 ئۈستىدىكى، يەنى، ئىلغار بولسا، قانچىلىك ئىلغار؟
 قالاق بولسا، قانچىلىك قالاق؟ دېگەن مەسىلە ئۈستى-
 دىكى ئىختىلاپ ۋە تالاش-تارتىشتىن ئىبارەت.

ھېچكىم ئۆز ئانىسىنى، ئۆز مىللىتىنى يامان
 دېمەيدۇ. ھەر قايسىمىزنىڭ مىللەتنىڭ ئاجىزلىقلى-
 رىنى تىلغا ئېلىشىمىزدىن مەقسەت تىرناق ئاستىدىن
 كىرگۈزۈپ، مىللىتىمىزنىڭ چاۋىسىنى چىتقا يې-
 ىش ياكى ئۆز مىللىتىمىزدىن ۋاز كېچىش، يۈز
 ئۇرۇش ئەمەس، بەلكى نۇقسان ۋە ئاجىزلىقلارنى تۈ-

لايدۇ ئەمەسمۇ؟! ... ئۆتكەن يىلدىن بۇيان، گېزىت-ژۇرناللاردا ياز-
غۇچى، شائىرلارنىڭ مىللەتنىڭ ئاجىزلىقلىرى توغ-
رىسىدىكى ئەسەر، ماقالىلىرى ئېلان قىلىندى. بۇ
ئەسەرلەر ۋە ماقالىلەر سۇغا چۈشكەن يىغىندەك
ئۇن-تىنىسىز يوقاپ كەتمەي، جەمئىيەتتە كۈچلۈك
ئىتتىپاق قوزغىدى، زور كۆپچىلىك كىشىلەر بۇنداق
ئەسەر ۋە ماقالىلەرنى سۆيۈپ ئوقۇپلا قالماي، ئەختەم
ئۆمەر، روزى سايت قاتارلىق شائىر، يازغۇچىلارنى
غايىۋانە سۆيدى، ئۇلاردىن رازى ۋە خۇشال بولدى،
ئۇلارنى قىزغىن قوللىدى. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋې-
لىشقا بولىدۇكى، مىللەت ئۇيغىنىشقا قاراپ قەدەم
قويدى، كىشىلەر مىللەتنىڭ تەبىئىتىدىكى ئىللەت-
لەرنى بىلىپ يېتىپ ھەم ئۇنىڭدىن سەسكىنىپلا قال-
ماي، مىللەتمىزنىڭ مەدەنىيەتىمىز، قالاق، ئاجىز
مىللەت ئىكەنلىكىنى بىلىپ يېتىشكە باشلىدى. مىل-
لەت قالاق بولسا، ئۆز تەرەققىياتىغا ئۆزى پۈتلىك-
شاڭ بولۇپلا قالماي، قېرىنداش مىللەتلەرنىڭ تەرەق-
قىياتىغىمۇ، پۈتكۈل دۆلەتنىڭ تەرەققىياتىغىمۇ پۈت-
لىكشاڭ بولىدىغانلىقىنى چۈشىنىپ يەتتى. ئىللەت-
لەرنى تۈگىتىپ، ئىلغار، مەدەنىيەتلىك بولۇشنى،
قېرىنداش مىللەتلەردەك دۇنياغا يۈزلىنىشنى، دۇنيا-
غا تونۇلۇشنى ئارزۇ قىلىدىغان بولدى.

شۇنداق، ئۆزىنى بىلگەن ئەقىل ئىگىسى ئۇ-
چۇن، بىز ناخشا-ئۇسسۇل، ھاراق-شاراپ، بەشۋاق
ناماز، كەتمەن-گۈرەكتىن باشقىغا چامىمىز يەتمەي-
دىغان بىچارە، نادان خەق، ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئىككى
نان تاپساق بىرىنى داپ چېلىپ كۈچىغا چىقىپ كېتىد-
ۋاتقانمۇ بىز، ”مەن بىلمەيدىغان ساغراڭ بارمۇ، سى-
ئايىنى تارتۇق“ دەپ، جاھان ئازراق ئوڭشىلىپ،
ھال-كۈنىمىز كىچىككەنە ئوڭلىنىپ، قورسىقىمىز
تويۇپ، دۈمبىمىزگە ئايتاپ چۈشۈۋېدى، ئۆردەكتەك
ئالچاڭلاپ، تېرىمىزگە پاتماي، قىلىدىغان قىلىق تا-
پالماي قېلىۋاتقانمۇ بىز، مۆك يېتىپ، مۆك قويۇپ،
كىشىلەرنىڭ ئاياغلىرىدا ئۆمىلەپ يۈرۈپ، بەزىدە جان-
نى ئالىقانىغا ئېلىپ قويۇپ تۇرۇپ تاپقان ئازغىنە
پۇلىمىزنى مىللەتنىڭ مەدەنىيەت-مائارىپ ئىشلىرىغا
ئەمەس، ئەكسىچە، كۆرەڭلىك بىلەن كۆز-كۆز قىد-
لىپ، بۇزۇقچىلىققا، ئەيش-ئىشرەتكە بۇزۇپ چاچ-
قانمۇ بىز. ”قوڭامدا ئىشتىنىم يوق ئېتىم مارجانبۇ-
ۋى“ دېگەندەك، بالىلىرىمىزنىڭ ئىشتانسىز، ئوقۇش-
سىز قالغانلىقى بىلەن ھېسابلاشماي، ھەدپسە ئاب-
رۇي-ئاتاق قوغلىشىپ، مەنەنلىك بىلەن بەسلى-
شىپ، چەكلىك زېھنىمىزنى كېچە-كېچىلەپ ئولتۇ-
رۇش، مەشرەپ، چاي، ئويۇن، غەيۋەت-شكايەتكە
بېھۋە قۇربان قىلىپ، ئېغىزىمىزدا شەھەر ئېلىپ

خەلق بەرگەن ھوقۇقى خەلق ئۈچۈن ئەمەس ئۈچۈن. مېز ئۈچۈن، باشقىلارنىڭ كۆزىدىن قان-ياش ئاققۇ زۇش ئۈچۈن ئىشلەتكەنمۇ بىز. مەنەسەپ، پۇل، شە-رەپ، خوتۇن ئالدىدا ئۆزىمىزنى تۇتۇۋالماي، ئاس-ماندا ئۇچقانمۇ، شەرمەندە بولغانمۇ، پاتاققا پاتقانمۇ بىز. . . . ئەس-ھوشىمىز جايىدا بولسا، بىزدەك نام-رات، ئاجىز، قالاق، چېچىلاڭغۇ خەلققە بۇنچە ھەشە-مەت، بۇنچە داغدۇغا، بۇنچە يوغانچىلىق، بۇنچە كۈ-پۇرلۇق، بۇنچە قارا نىيەتنى كىم قويدى؟!

(ئاپتور: ئېلى ۋىلايەتلىك مەدەنىيەت باشقارمىسىدا)

يۈرگەنلەرمۇ بىز. ئاددىي، گۈزەل ئەنئەنىۋى ئادەتلەر-رىمىزنى مۇرەككەپلەشتۈرۈپ، چاكىنىلاشتۇرۇپ، تۈرلۈك پەنتۇارلارنى تېپىپ، يوقىلاڭ قاندىلەرنى چىقىرىپ، توي-تۆكۈنلەرنى ھەشەمەتلىك ئۆتكۈزۈۋات-قانمۇ، بىرقانچە كۈنلۈك توي-تۆكۈننى ھەپتىگە، سۈننەت تويىنى قىز توي دەرىجىسىگە، قىز تويىنى شاھ مەلىكىسىنىڭ تويى دەرىجىسىگە يەتكۈزگەنمۇ بىز، ”شەھەر ئالدى قوتتاجى“ دەپ، قىز كۆچۈرۈش ئۈ-چۈن، داقا-دۇمباق چېلىپ، قانچە ئون كىچىك ما-شىنا بىلەن شەھەر ئايلىنىپ، ئۆزىمىزنى، ئورنىمىز-نى بىلمەيۋاتقانمۇ بىز. سۇيۇقلىقىمىزغا باقماي، كۆ-رۈنگەنلا يەردە ھاراق ئىچىپ، كوچىلاردا ئېشەكتەك ئېغىنلاپ، بوزەكنى بوزەك قىلىپ، ئۇدۇل كەلگەن يەرگە سىيىپ يۈرگەنمۇ، ئۆزگىلەرنىڭ يامان تاماند-نى ئۆگىنىپ، ئاق چېكىپ، نەسلىمىزنى قۇرۇتۇۋات-قانمۇ بىز. مەنەسەپ ئۈچۈن، تەخسىكەشلىك، گۈ-رۇھۋازلىق، يۇرتۋازلىق، پەسكەشلىك، چېقىمچىلىق قىلىپ، سۆڭەك تالاشقان ئىتلار مىسالى تالىشىپ، بىر-بىرىمىزنى دەسسەپ-چەيلەپ يۇقىرىغا ياماشقانمۇ بىز. مەنەسەپ بەرسە، ئوڭلاپ قىلالىمىغاننى ئاز دەپ، ھاكاۋۇرلىشىپ، جاھانغا پاتماي، ھوقۇق بەرگەن خەلقنى پايتىمىچىلىك كۆرمىگەنمۇ، مەنەسەپكە تۈلكە بولۇپ مىنىپ، مەنەسەپتە يۈرۈپ بۇرى بولغانمۇ بىز،

زەئىپ تەن، چۈشكۈن روھ

ئابلىكىم ئابلىمىت

1

بۇ بىر ئالىي مەكتەپ. تۆت ئەتراپى پاكىر قو-
رۇق تاملار بىلەن قورشالغان. بۇ ماكاننىڭ خەلق
ئوقۇتقۇچىلىرىنى تەربىيەلەپ يېتىشتۈرىدىغان ئالىي
مەكتەپ ئىكەنلىكىنى يۇقىرىدىكى ھەر دەرىجىلىك دۇ-
لەت ئورگانلىرى، تۆۋەندىكى خەلق ئېتىراپ قىلغان.
شۇڭا ھەريىلى دۆلەت نەچچە يۈز مىڭ يۈەن مەبلەغىنى
بۇ يەرگە سالىدۇ. جەنۇبىي شىنجاڭدىكى ھەرمىللەت
خەلقى، بۇ قەدىمىي شەھەردىكى ئامما بۇ يەرگە ھۆر-
مەت، ئۈمىد بىلەن نەزەر تاشلايدۇ. بالىلىرىنىڭ بۇ
مەكتەپنىڭ قوينىغا كىرگەنلىكىدىن پەخىرلەنگەن ئا-
تا-ئانىلار، قولۇم-قوشنىلار، يۇرت جامائىتى بالىلار-
نى "خۇدايىمغا ئامانەت!" دېگەن ئاددىي سۆز ۋە ئار-
زۇ، ئۈمىد، خۇشاللىقىغا تولغان كۆز يېشى بىلەن
توپ-توپ پۇللارنى قوشۇپ ئۈزىتىپ قويدۇ. بىزدىن

بىرەرسى: "سىز نېمە ئىش قىلىسىز؟" دەپ سورى-
سا، ئۆزىمىزنى كۆز-كۆز قىلىپ، باشقىلارنى مەد-
سىتىمگەن ھالدا، ھەيۋەت بىلەن بۇ مەكتەپنىڭ ئىس-
مىنى چىقىرىمىز. سورىغان كىشىنىڭ كۆزلىرىدە،
قىلىقلىرىدا دەرھال ئەيمىنىش، ھۆرمەت، ھەۋەس،
ئىشەنچ پەيدا بولىدۇ. كىشىلەر بىزنى مىللىتىمىزنىڭ
ئالىي بىلىملىك، ئەڭ مەدەنىيەتلىك ئىز باسارلى-
رى، مىللىي مەدەنىيەت تەرەققىياتىنىڭ ئىز باسارلى-
رى، مىللىي مەدەنىيەت تەرەققىياتىنىڭ تۇۋرۇكل-
رى، مىللىتىمىزنى ئىلغار، زامانىۋىلاشقان مىللەت-
لەر قاتارىدىن ئورۇن ئالدۇرۇش مۇساپىسىدىكى ئا-
ۋانگارتلىرى، دەپ قارايدۇ. خەلقىمىز قان-تەر بەد-
لىگە ئېرىشكەن بايلىقلىرىنى بىز ئۈچۈن، بىزنىڭ
خاتىرجەم ئوقۇشىمىز، ياراملىق زىيالىيلاردىن بولۇپ
چىقىشىمىز ئۈچۈن سەرپ قىلىدۇ. بىزنى زامانىۋى
پەن-مەدەنىيەت بىلىملىرى بىلەن ئۆزىنى زامان-
ۋىلاشتۇرۇۋاتىدۇ، مۇكەممەللەشتۈرۈۋاتىدۇ، دەپ
قارايدۇ. بىراق، بۇ تۆت تامنىڭ ئىچىدە بىزنىڭ نېمە
ئىشلارنى قىلىدىغانلىقىمىزنى بىر خۇدا بىلىدۇ، بىز
ئۆزىمىز بىلىمىز. ئەگەر بىزنىڭ بەتبەشىرە تۈس
ئالغان قىلىقلىرىمىزنى باشقىلار كۆرسە، بىزدىن
سەسكىنىدۇ، بىزگە مىللەت نامىدىن لەنەت، نەپرەت
ئوقۇيدۇ. خۇداغا شۈكۈر، ھازىرغىچە بىرەرسىمۇ

نى باشقا مىللەتتىن ئوخشايدۇ، دەپ گۈمانلانمايمۇ.
چۈنكى، بىزنىڭ ئەھۋالىمىزغا قاراپ، ئۇيغۇر مىللىتىدىن ئۇلاردەك باتۇرلار چىقىدۇ دەپ، مەن ئەمەس، باشقىلارمۇ ئىشەنمەيدۇ. تۆت يىل ئوقۇش جەريانىدا شۇنداق خۇلاسىگە كەلدىمكى، بىز ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىسى دېگەن سالاھىيەتكە مۇناسىپ ئەمەسكەنمىز، بىزنىڭ تېنىمىز بارغانسېرى زەئىپلىشىۋېتىپتۇ، روھىمىز چۈشكۈنلىشىشكە باشلاپتۇ. بىز — بىر تۈركۈم "پەردازلانغان زىيالىيلار" ھەرگىزمۇ زاماندا ئۇلاشتۇرۇشنىڭ ھەقىقىي ئاۋانگارتلىرى بولالمايدىكەنمىز. بىر كۈننى ئاچ قالماي ئۆتكۈزۈش بىزنىڭ ئالىي غايىمىزگە ئايلىنىپتۇ.

ئالىي مەكتەپكە كەلگەندىن كېيىن، ئىسمىمىز دۆلەتنىڭ "تۆمۈر" دەپتىرىگە پۈتۈلدى. بىزنىڭ بۇنىڭدىنمۇ يۇقىرى ئالىي مەكتەپكە ئىمتىھان بېرىشىمىز يوق. مۇشۇ مەكتەپنى ساق-سالامەت پۈتتۈرسەكلا بىر كىشىلىك مائاش بىلەن جان باقىمىز. ئۆزىمىزنى قىيناپ نېمە قىلىمىز؟ ئون بىر يىل دەرس ئۆگەندۈق، ئەمدى ئوينىماي، قاچان ئويناي-مىز؟ نۆمۇرىمىز 60تىن چۈشمەسە، مەكتەپ بىزگە دىپلوم، ئۇنۋان بېرىدۇ. مەكتەپتىكى مۇتلەق كۆپچىلىك ساۋاقداشلارنىڭ ئاغزىدىن بۇ گەپ چۈشمەيدۇ. مۇشۇ كۆز قاراش بى-

بىزنىڭ ئەسلى قىياپىتىمىزنى كۆرمىدى، كۆرسىمۇ باشقىلارغا ئاشكارىلىمىدى. بىز "ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىسى" دېگەن نام بىلەن يۈزىمىزگە ئۇپا، ئەۋلىك سۈرئەت، باشقىلارغا چىرايلىق كۆرۈندۈق. ئالتا-ئانىمىزنى، خەلقىمىزنى، مىللىتىمىزنى ئالداپ كەلدۈق. مىللىتىمىزنىڭ ئاق كۆڭۈل، سەبىي خەلقى ھازىرغىچە بىزنى "مىللىتىمىزنىڭ ئەڭ مەدەنىيەتلىك ياشلىرى" دەۋاتتىدۇ. بىراق، بىز . . .

2

بۇ مەكتەپتە ئوقۇۋاتقىنىمغا تۆت يىل بولدى. تۆت يىل مابەينىدە نۇرغۇن ئىشلارنى بېشىمدىن ئۆتكۈزدۈم، كۆزۈم بىلەن كۆرۈپ، قۇلىقىم بىلەن ئاڭلىدىم. مەكتەپتە بىرگە ئوقۇۋاتقان باشقا دۆلەت، باشقا مىللەت تەۋەلىكىدىكى ساۋاقداشلار بىلەن پاراڭلاشتىم. باشقا دۆلەت، باشقا مىللەت تەۋەلىكىدىكى ساۋاقداشلارنىڭ، ئۇيغۇر ساۋاقداشلارنىڭ ئىدىيە، ئۆگىنىش، ھەرىكەت ۋە باشقا تەرەپلىرىنى كۆزىتىپ، سېلىشتۇرۇپ كۆردۈم. ئەركىن سىدىق، دىلشات ھېۋزۇللادەك كامالەتكە يەتكەن ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ سۆيۈملۈك ئوغلانلىرى ئىكەنلىكىگە ئىشەنمىگىلى تاس قالدىم. ئۇلار-

لەن بىزنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىمىز مېخانىك ھالدا دەۋر قىلىدۇ. ئەتىگەنلىك گىمناستىكا مۇزىكىسىنىڭ چىقماستىقىنى تەقەززالىق بىلەن كۈتىمىز. شېرىن ئۇيۇمىمىزنى بۇزغىمىز كەلمەيدۇ. بىراق قېرىشقانداك مۇزىكا ھەر كۈنى چىقىدۇ. ئامالسىز گىمناستىكىغا چىقىمىز. ھېچقايسىمىزنىڭ ھاراق ئىچىدىغان، قەندى مار ئوينىيدىغان، تاماكا چېكىدىغان، كىنو كۆرىدىغان پۇلنى جەربىمانىگە تۈلگىمىز يوق. سىز گىمناستىكا مەيدانىغا قاراپ بېقىڭ، ھەممىمىز قاتۇرۇپ قويغاندەك تۇرىمىز، كىمكى گىمناستىكا ئوينىسا، "ھويت... ھويت" دېيىشىپ مازاق قىلىمىز. ھېچكىم گىمناستىكا ئويناشقا جۈرئەت قىلالمايدۇ ھەم ئوينىغۇسىمۇ يوق. بىز مۇزىكا تۈگىگىچە چاپقىمىز. نى ئاران ئېلىپ بولىمىز. بىراق، يېنىمىزدىكى خەنزۇ ساۋاقداشلار باشتىن-ئاخىر شۇنداق رەتلىك، جانلىق، تېتىك ئوينىيدۇ. ئۇلار گىمناستىكا تۈگىگەندىن كېيىن، سومكىسىدىن كىتابنى ئېلىپ، دەرس ئۆگىنىشكە باشلايدۇ، بىز يۈزىمىزنى يۇيۇش ئۈچۈن ياتاق تەرەپكە يۈگۈرەيمىز. ياتاققا كىرگەندىن كېيىن بەزىلىرىمىزنىڭ ئۈي-قۇسى يەنە داۋاملىشىدۇ. بىز ئۈچۈن دەرس مۇھىم ئەمەس، ئەڭ مۇھىمى — ئۇيۇقۇ. ئۇيۇقۇ لەززىتى ئۈچۈن تۆت سائەتلىك دەرسنى تاشلاپ، ئاغرىپ قالغان

بولۇپ يېتىۋالىمىز. بۇنى ھېچقايسىمىز ئەيىبلەيمىز. مۇئەللىم يوقلىما قىلسا، ھەممىمىز بىردەك ئۇنىڭ ئاغرىپ قالغانلىقىنى ئېيتىمىز. ئەتىگەنلىك تاماقنى چالا يەپ، سىنىپقا ئاران ئۈلگۈرۈپ كىرىمىز. دەرس باشلىنىشى بىلەن تەڭ بىز مۈگدەشكە باشلايمىز. بۇ چاغدا سىنىپقا كىرىسەنمىز، ئىككى ھەرگىز ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى دېيەلمەيسىز، بىز ئەسىرگە چۈشكەن ئەسكەرلەرگە ئوخشاپ قالىمىز. مۇئەللىم ئاغزىدىن مازغاپ ياندۇرۇپ دەرس سۆزلەيدۇ. پىخىلداپ كۈلۈش، يۆتەلىش، يېقىمىسىز خورەك، بۇرنىغا ماڭقا تولۇپ قالىشى، غانلارنىڭ غەيرىي تىنىقلىرى، ئاچ قالغان كالىدەك ئەسەبىيلەرچە ئەسنەش، پىچىرلاشلار مۇئەللىمنىڭ ئاۋازىنى بېسىپ كېتىدۇ. "ئاشىق-مەشۇق"لارنىڭ بىر-بىرىگە خەت ئېيتىشلىرى ئەۋجىگە چىقىدۇ، تاماكا ئىسى دېماغىنى ئېچىشتۇرىدۇ. ئوقۇتقۇچىلار بۇلارنى كۆرۈنەسكە سالىدۇ ھەم بىزگە گەپ قىلغىنى بىلەنمۇ بىكار. بىز ۋاقىتنىچە جىم ئولتۇرىمىز، مۇئەللىم دەرسنى قىزىقىپ سۆزلەشكە باشلىغاندا، بىز يەنە ھەرىكىتىمىزنى داۋاملاشتۇرىمىز. بىزنىڭ ئىمتىھان نومۇرىمىز مۇئەللىمنىڭ قولىدىن چىققاچقىلا، مۇئەللىمنى كۆرسەك ئاز-تولا ئېھتىيات قىلىمىز. مەكتەپ ئىمتىھان ئالمىغاندا،

ساق، تەربىيىلىگەن ئوقۇغۇچىلىرىمىز قاتەن كۈنگە
قالار؟ كەلگۈسى ئەۋلادلىرىمىزنىڭ مەدەنىيەت ساپاسى
سىدىن سۆز ئاچقىلى بولارمۇ؟! بۇلار بىزنىڭ خىيالىمىزغا
كىرىپ چىقمايدۇ. بىز شۇنداق "ئالىي مەكتەپ
ئوقۇغۇچىلىرى" . . .

3

سەن بىزنىڭ ياتاق بىنالىرىمىزغا كىرسىڭىز
ئەسلى قىياپىتىمىزنىڭ بىر قىسمىنى كۆرىسىز. بە-
زى ياتاقلىرىمىزنىڭ ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ ياتى-
قى ئىكەنلىكىگە ئىشەنمەيسىز. بۇ ياتاقلىرىمىزنىڭ ئەسكى-
تۈسكى نەرسىلەرنى قويىدىغان ئامبارغا ئوخشايدۇ.
ئاي-يىللاپ يۈيۈلمىغان قاپقارا يوتقان-كۆرپىلەر
قالماق تاشلانغان، سۈرتۈلمىگەن دېرىزىدىن كۈن
نۇرى ئۆتمەيدۇ. قۇسۇقنىڭ بەدبۇي پۇراقلىرىدىن تە-
نالىماي قالسىز، ھاراق، پىزا بوتۇلكىلىرى، قارت
قەغەزلىرى، يۈيۈلمىغان قاچا، "كېرىكى يوق" دەپ
تاشلىۋېتىلگەن دەرسلىك كىتابلار، كونا ئاياغ، كونا
ئىچ كىيىملەر. . . چېچىلىپ ياتىدۇ. مۇشۇنداق جا-
دا بىز - ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى ئارام ئال-
مىز. بىزنىڭ ياتقىمىزمۇ مۇشۇ، قىمارخانمىز،
قاۋاقخانمىزمۇ مۇشۇ. ئۆيىدىن كەلگەن توپ-توپ

بىزنىڭ ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىمىز مۇئەللىم
دېگەننى خىيالىغا كەلتۈرۈپ قويمىغان بولاتتى. بىز
دەرس ۋاقتىدا سىناق ئالمىغان، ئازراق جاۋاب بەر-
سەكمۇ يۇقىرى نومۇر قويغان، سىناق بېرەلمىسەك
قاتتىق گەپ قىلمايدىغان، ئىمتىھان ۋاقتىدا كۆچۈر-
سەك كارى بولمايدىغان، ئىمتىھاندا ھەممىمىزنى ئۆت-
كۈزۈۋېتىدىغان، دەرسىدىن بۇرۇن چۈشىدىغان،
دەرس سۆزلىمەي قۇرۇق گەپ بىلەن ۋاقت ئۆتكۈز-
دىغان، ئىمتىھان سوئالىنى ئالدىن دەپ بېرىدىغان،
بىز بىلەن تەڭ ھاراق ئىچىپ، تاماكا چېكىدىغان
ئوقۇتقۇچىنى ياخشى ئوقۇتقۇچى دەپ قارايمىز، ھەم-
مىز ھۆرمەتلەيمىز، يامان گېپىنى قىلمايمىز،
"ئوقۇتقۇچى دېگەن شۇنداق بولسا. . ." دەپ تەرىپ-
لەيمىز. قايسى ئوقۇتقۇچى بىزگە قاتتىق تەلەپ قويد-
دىكەن، تاپشۇرۇق بېرىدىكەن، سىناق ئېلىپ، جاۋا-
بىمىزغا لايىق نومۇر قويىدىكەن، ئىمتىھان مەيدانىدا
ۋە قەغەز تەكشۈرگەندە ھەققانىيەتچىلىك قىلىدىكەن،
بىزنى ھاراق ئىچىشتىن، قىمار ئويناشتىن چەكلەيدى-
كەن. . . ئۇنداق ئوقۇتقۇچى بىزنىڭ نەپرىتىمىزنى
قوزغايدۇ. ئۇ ئوقۇتقۇچى بىزنىڭ نەزەرىمىزدە "ئەڭ
چۈپەي، چاكنە" ئوقۇتقۇچىدۇر. بىزمۇ ئوقۇتقۇچى
بولۇش ئۈچۈن ئوقۇۋاتىمىز، بىز ئۆزىمىزنىڭ ئېگە-
دىكى "ياخشى" ئوقۇتقۇچى بولۇش ئۈچۈن تىرىش-

پۇل، مەكتەپتىن بەرگەن تاماق بېلىتى مۇشۇ قىمار.
خانمىزدا قولدىن-قولغا ئۆتۈپ تۈگەيدۇ. ئوتتۇراغاندە.
لىرىمىزنىڭ ئوتتۇرۇۋەتكەنلىرىمىزنىڭ قورسىقى ئاچ
قېلىشى، سوغۇقتا توڭلاپ قېلىشى بىلەن چاتقىمىز
يوق، تاماشا قىلىپ يۈرۈۋېرىمىز. ئوتتۇرۇۋەتكەندە.
لىرىمىز قەرز ئېلىپ يەنە دوغا تىكىمىز، قىمار بىد-
لەن كېچە-كۈندۈزگە ئۇلىشىپ كېتىپ، دەرس چۆ-
رۈپ تاشلىنىدۇ. قىمار ئوينىغان ۋاقىت (ساۋاقداش-
لارنىڭ گۇۋاھلىقى بىلەن) ئاغرىپ قالغان دەپ يوق-
لىما يېزىلىدۇ. ھېچقانداق ئىشتىن چاتقان چىقماي،
كۈن شەرقتىن چىقىپ، غەربكە پېتىۋىرىدۇ. بىز بىر
كۈنىمىزنىڭ قورسىقىمىز ئاچ قالماي ئۆتكىنىگە
خۇش بولۇپ ئۇيقۇغا كېتىمىز.
مەكتەپتىكى ھەرقانداق ئوقۇغۇچىدىن: "سىز-
نىڭ ۋەزىپىڭىز نېمە؟" دەپ سورىسىڭىز، چوقۇم:
"ئۆگىنىش" دەپ جاۋاب بېرىدۇ. ئەمەلىيەتتە، بۇ
ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئاغزىدىكى قۇرۇق شوئار، خالاس.
مەكتەپتىكى مۇتلەق كۆپچىلىكنىڭ نىشانى 60 نومۇر.
نومۇر 60 تىن ئاشسا بولىدۇ. 90 دىن يۇقىرى نومۇر
ئالغانلار، «ئۈچتە ياخشى» بولغانلار، ئەقلىي جەھەتتە
تە توھپىسى بارلار بىزنىڭ نەزىرىمىزدە "تاماق پۇل-
نى كۆپرەك ئېلىش ئۈچۈن ئوقۇيدىغان، ئۆگەنسىمۇ
ئالىم بولالمايدىغان ساراڭلار" ھېسابلىنىدۇ. بىز 60

نومۇر ئۈچۈن تىرىشىمىز، 60 نومۇر ئۈچۈن، باشقا
چاغدا توپا بېسىپ ياتقان كىتابنى ئىمتىھانغا ئاز قال-
غاندا قوللىمىزغا ئالىمىز. كىتابنى قولغا ئېلىپ
ئۆگىنەمدىكىن دەپ ئويلىماڭ. بىز كىتابتىن كېچە-
كېچىلەپ باغاق يازمىز، كىتابنى پارچە-پارچە قىد-
لىپ يىرتىۋالىمىز. ئىمتىھان باشلانغىچە يانچۇقلىرىدە.
مىز پارچە قەغەزلىرىگە تولۇپ بولىدۇ. قايسى ئىمتى-
ھان مەيدانىغا "ياخشى" ئوقۇتقۇچى كىرسە، شۇ مەيد-
داندىكى پارتىلارنى تالىشىپ ئۇرۇش قىلىمىز. ئىمتى-
ھاندىن كېيىن سىنىپنى قەغەز پارچىلىرى قاپلاپ
كېتىدۇ. كىم كۆچۈرمىسە، شۇ "ئەخمەق"؛ كىم
كۆچۈرەلمىسە، شۇ "ئىقتىدارسىز، قورقۇنچاق" ھې-
سابلىنىدۇ. كۆچۈرگەنلەر پەخىرلەنگەن ھالدا ئۆزىدە.
نىڭ كۆچۈرۈش ماھارىتىنى سۆزلەيدۇ، بىز ھەۋەس
بىلەن ئاڭلايمىز. ئىمتىھاندىن ئاۋۋال قانداق كۆچۈ-
رۈش ھەققىدە چوڭقۇر مۇھاكىمە ئېلىپ بارغانلىقىدە.
مىزدىن، ئىمتىھان بىزگە ئانچە قورقۇنچۇق تۇيۇل-
مايدىغان بولدى. ئۈرۈمچىدىكى بىر ئالىي مەكتەپ
ئوقۇغۇچىلىرى مۇنداق شېئىر توقۇپتۇ:
ئىمتىھان مەيدەڭنى تۈتۈپ قاقاقلاپ كۈلمە،
ئالدىڭداق بىرىشتىن ئارتۇق كۆرىمەن كۆچۈرۈشنى.
ئۆتەلمەيسەن، دەپ ئارتۇقچە كۆڭۈل بۆلمە،
ئاخىرقى جەڭگە ئاتا پويارمەن ئاتىشىنى.

داشلارنىڭ ئۆزىنىڭ "نول" ئالغان قېتىم ساتىنى
 كۈلۈپ تۇرۇپ، ئۈنلۈك ھالدا جاكارلىغىنىنى چىن
 كۆردۈم. چەت ئەللىك قىز نېمە ئۈچۈن ياش تۆك-
 دۇ؟ بىز نېمە ئۈچۈن كۈلۈمىز؟ مىللىتىمىزنىڭ
 ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى بۇنى چوڭقۇر ئويلىشى
 كېرەك ئىدى. ئەپسۇس...
 4
 مىللىتىمىزنىڭ ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى،
 كاللىمىزنى سىلكىۋېتەيلى!
 يىغلىغان قىزنىڭ يۇرتى شىۋېتسارىيە، ئەسلى
 ئىسمى ئېرىنا گېرىم، بۇ يەرگە كەلگەندىن كېيىن،
 «ئاينۇر كېرىم» دەپ ئۇيغۇرچە ئىسىم قويۇۋالدى.
 بىز ئۇنىڭ بىلەن خېلى كۆپ پەنلەرنى بىرگە ئوقۇ-
 دۇق. ئۇ دەسلەپتە سىنىپقا كىرگەندە، ئارقىدىكى
 ئورۇندا ئولتۇراتتى. كېيىن ئالدىغا ئالمىشىۋالدى.
 بىز ئامالنىڭ بارىچە سىنىپنىڭ كەينىدە ئولتۇرۇشنى
 ياخشى كۆرىمىز، كەينىدە ئولتۇرساق، نېمە ئىش
 قىلساق مۇئەللىم كۆرمەيدۇ، خالىغانچە ھەرىكەت قى-
 لىپ، خالىغانچە ئۇخلايمىز. بىراق، ئۇ ھەردائىم
 ئالدىدا ئولتۇرۇپ، دىققەت بىلەن ئاڭلاپ، خاتىرە
 يازىدۇ. دەرىستىن كېيىن مۇئەللىمنىڭ كەينىدىن

قارىغاندا، بۇ خىل پەس، ناچار، ئېچىنىشلىق
 ئىللەت باشقا ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىدىمۇ ئېغىر
 ئوخشايدۇ.
 بىز 1994-يىلى 6-ئاينىڭ ئاخىرىدا «چەت ئەل
 ئەدەبىياتى» دىن ئىمتىھان بەردۇق. ئىمتىھاننى ھەم
 مېنىز ياخشى بەردۇق، يەنى ھەممىمىز ياخشى كۆ-
 چۈردۇق. خۇشاللىقتا كۈلۈشۈپتېپ، بىردىنلا بىر-
 سىنىڭ يىغلاۋاتقان ئاۋازىنى ئاڭلاپ قالدىم. قارىسام
 بىزنىڭ سىنىپتا دەرس ئاڭلايدىغان شىۋېتسارىيىلىك
 قىز ئوقۇغۇچى ئىكەن. يىغلاشنىڭ سەۋەبىنى سۇ-
 رۇشتۇرسەم، ئۇ، ئۆزى بىر سوئالنىڭ جاۋابىنى ئۆي-
 غۇر تىلىدا راۋان ئىپادىلەپ بېرەلمىگەنلىكىدىن ئې-
 چىنىپ يىغلاپتۇ. ئۇ ئىمتىھاندا 95 نومۇر ئالدى، بىز
 كۆچۈرۈپ تۇرۇپ ئۇنىڭچىلىك ئالالمىدۇق؛ ئۇ كى-
 چىككەن بىر مەزمۇننى راۋان ئىپادىلەپ بېرەلمىگە-
 نىدىن ياش تۆكتى، بىز مۇئەللىمنىڭ كۆزىنى غەلەت
 قىلىپ كۆچۈرۈۋالغىنىمىزدىن خۇشال بولدۇق. ئۆي-
 غۇر ئوقۇغۇچىلار، ئوغۇل-قىزلار بىر-بىرىدىن
 "پەشۋا يېسە"، ئۆيىدىن پۇل كەلمىسە، مەست بو-
 لۇپ قالسا ھۆڭرەپ يىغلىغىنى بىلەن، ئىمتىھاندا
 بىرەر سوئالغا جاۋاب بېرەلمىسە، دەرس ۋاقتىدىكى
 سىناقتا "نول" ئالسا ياش تۆكەيدۇ. سىناقتا "نول"
 ئېلىش بىزلەر ئۈچۈن ئادەتتىكى ئىش. مەن ساۋاق-

چىقىپ سوئال سوراپىدۇ. بىز دەرس ۋاقتىدىن باشقا
 چاغدا مۇئەللىمگە يېقىن يولمايمىز، سوئال سورىغۇ.
 دەك ماغدۇرىمىزمۇ يوق. بىز ئىلگىرىكىمىزدا
 چەت ئەللىك قىز ئاينۇر بىرنەچچە خىل ياۋروپا
 تىلىنى بىلىدىكەن، ئۆز دۆلىتىدە ئوقۇپ بولغاندىن
 كېيىن، ئامېرىكىدىمۇ بىر يىل ئوقۇپتۇ. كېيىن
 ئۇيغۇر تىلى ئۆگىنىش مەقسىتىدە بۇ يەرگە كەلگەن.
 كەن. بەش يىلدىن بۇيان ئۇ ئۇيغۇر تىلىنى، يېزىقى-
 نى راۋان ئۆگىنىپ بولدى، قىرغىز تىل-يېزىقىدىن
 دەسلەپكى ئاساسقا ئىگە بولدى. ئۇيغۇر تىلىدا بىر
 پارچە ئىلمىي ماقالە ئېلان قىلىپ، خېلى تەسىر
 قوزغىدى. ئۇ مەكتەپ يېنىك ئاتلېتكا تەنھەرىكەت
 يىغىنىدا قىزلارنىڭ 3000 مېتىرغا يۈگۈرۈش تۈرىگە
 قاتنىشىپ، ھەرىيلى ياخشى نەتىجىگە ئېرىشىپ كەل-
 دى. ئۇ يەنە مەكتەپ قىزلار ۋالىبول كوماندىسىنىڭ
 ئەزاسى. ئۇنىڭ ئىسمىمۇ ئۇيغۇرچە
 ئۇنىڭ ئىقتىسادىي ئەھۋالى ئالاھىدە ياخشى بول-
 سمۇ، ھەشەمەتچىلىك قىلماي، ئاددىي-ساددا كىيى-
 نىپ يۈرىدۇ. ئاددىي قول سومكىسىغا لىققىدە ماتې-
 رىيال قاچىلاپ، ۋاقتىنى زىچ ئورۇنلاشتۇرۇپ، تە-
 نىم تاپماي ئۆگىنىدۇ. ئۇنى مەجبۇرلايدىغان ئادەم
 يوق، لېكىن دەرسكە تولۇق، ۋاقتىدا قاتنىشىدۇ.
 بىزنى مەجبۇرلاپ تۇرىسىمۇ، ئايدا بىر-ئىككى كۈن

دەرسكە قاتناشمايمىز. دەرس ئۆتمەسە، مۇئەللىمنىڭ
 ئىشى چىقىپ قالسا خۇشال بولىمىز. ئۇمۇ بىزگە
 ئوخشاش ئادەم، بىزمۇ ئۇنىڭغا ئوخشاش ئادەم. ئۇ
 پەن-مەدەنىيەت تەرەققىي قىلغان ئامېرىكىدا ئاران
 بىر يىل ئوقۇپ، بىزدەك نامى ئۆچۈش گىردابىغا
 بېرىپ قېلىۋاتقان مىللەتنىڭ تىلىنى، ئۆرپ-ئادىتى-
 نى تەتقىق قىلىش، ئۆگىنىش ئۈچۈن بەش يىلدىن
 بىرى بۇ يەردە تۇردى. بىز ئۆزىمىزنىڭ تارىخىمىز-
 نى، مەدەنىي يادىكارلىقلىرىمىزنى ئۇنىڭچىلىك بىل-
 مەيمىز.

ئۇمۇ بىر قىز بالا، كۆتۈرۈۋالغان سومكىسىدا
 ماتېرىيال بار، خەنزۇ قىز-ئوغۇل ساۋاقداشلارمۇ
 سومكىسىغا تولدۇرۇپ ماتېرىيال سېلىۋالىدۇ. ئۆي-
 غۇر ئوغۇل ساۋاقداشلار ماتېرىيال سومكىسىنى ھەر-
 گىز كۆتۈرمەيدۇ. قىز ساۋاقداشلارنىڭ كۆتۈرۈۋال-
 دىغىنى تېشى پار-پار كىچىك سومكا. ئىچىدىكىسى
 گىرىم بۇيۇملىرى، قول ياغلىق ۋە پۇل. ئۇيغۇر
 قىزلىرىنىڭ سومكىسىغا نېمىشقا كىتاب سىغماي-
 دۇ؟!

دەرس ئۆگىنىشنى مۇتلەق كۆپچىلىك قىز سا-
 ۋاقداشلار ئۆزىنىڭ مەسئۇلىيەت دائىرىسىدىكى ئىش
 دەپ قارىمايدۇ. ئۇلار نۇرغۇن ۋاقىت سەرپ قىلىپ
 مۇھەببەت ھېكايىلىرىنى ئوقۇيدۇ، خاتىرىلىرىگە ئوت-

مىللەت، دەۋر ئالدىدىكى بۇرچىنى تونۇپ يېتىلدۈڭمۇ؟
 ئاڭلىشىمچە، مەكتەپنىڭ مەلۇم ياتقىدىكى
 قىزلار "قىسقا مۇددەت ئىچىدە ئۆزىگە ئوغۇل ھەمراھ
 تېپىش مۇسابىقىسى" ئۆتكۈزۈپتۇ. ئۇلار ئالىي مەكتەپ
 تەپ ئوقۇغۇچىلىق سالاھىيىتى بىلەن بىرەر قېتىم
 قىسقا مۇددەت ئىچىدە مەلۇم بىر دەرس مەزمۇنىنى
 ئۆگىنىشتە مۇسابىقە ئېلىپ بارغانىدۇ؟! ئېنىقكى،
 ئېلىپ بارمىغان. ئۇلار مەكتەپكە جۈرە تېپىشقا كەلمەي
 كەلمىدۇ؟ ئاتا-ئانىسى بىرەر لايىق تېپىۋال دەپ "نە-
 سەھت" قىلامدىغانىدۇ؟ بىلىش كېرەككى، ھازىرقى
 دەۋر ئۆزىگە لايىق ئاياللارغا، يەنى زامانىۋى پەن-مە-
 دەنىيەت بىلىملىرى بىلەن قوراللانغان، ھەر جەھەتتە
 تىن مەدەنىيەتكە ئاياللارغا موھتاج. مىللەتنىڭ
 تەرەققىياتى شۇنداق ئاياللارنى كېرەك قىلىدۇ. دەۋر-
 گە كېرەكلىك ئاياللار ئالىي مەكتەپلەردىن يېتىشىپ
 چىقىمسا، باشقا ساھەلەردىن زور ئۈمىد كۈتكىلى بولىدۇ.
 مىللەتتىمىزنىڭ ئالىي مەكتەپ قىز ئوقۇغۇ-
 چىلىرى، ئېسىڭلەردە بولسۇنكى، سىلەر ئاجىز ئەمەس،
 مەس، ئۇيغۇر تىلىدا "قىز"، "ئايال" دېگەن سۆزلەر
 ھەرگىزمۇ "ئاجىز"، "ئىقتىدارسىز" دېگەن مەنىلەر-
 نى بىلدۈرمەيدۇ. ئۆزەڭلەرنى دۆلەت ئىچى ۋە سىرتتە-
 دىكى، ئۆز مىللەتتىمىز ئىچىدىكى مەشھۇر ئايال سە-
 ياسىئۇنلارغا، ئايال ئالىملارغا، ئايال كارخانىچىلارغا

لۇق لېرىكا شېئىرلارنى كۆچۈرىدۇ، ئەمما ئىلمىي
 قىممەتكە ئىگە كىتابلارنى ئوقۇشقا، لېكسىيە يېزىشقا
 "ۋاقتى يوق". ئۇلار تەيۋەن، شياڭگاڭنىڭ كىنو،
 ناخشا چولپانلىرىنىڭ ئىسمىنى، مۇھەببەت ناخشىلىرى-
 رىنىڭ تېكىستلىرىنى، داڭلىق گىرىم بۇيۇملىرى،
 زامانىۋى كىيىم-كېچەكلەرنىڭ ماركىسى، باھاسىنى
 خۇددى ئۆز ئىسمىنى بىلگەندەك بىلىدۇ. كىم، كىم
 بىلەن يۈرۈۋاتىدۇ، كىم، كىم بىلەن ئايرىلىپ كەت-
 تى، كىمنىڭ قانداق كىيىمى چىرايلىق، كىم يېڭى
 كىيىم كىيدى. . . بۇلارنى نەزەردىن ساقىت قىلماي-
 دۇ. لېكىن، ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىسى سالاپىتى
 بىلەن ئاددىي سىياسىي ساۋاتلارنى، ئەقىللىي پەننىي
 بىلىملەرنى بىلمەيدۇ. ھەرخىل تانسا تۈرلىرىگە پۈت-
 لىسى ئاپتوماتىك ھالدا يۆگىشىدۇ، ئەمما، دەرس
 ۋاقتىدىكى گۈزەللىك گىمناستىكىسى ئۇلار ئۈچۈن
 بەسى مۈشكۈل. ئۇلار دائىم: "بىز دېگەن قىز بالا،
 نېمە ئىش قىلاتتۇق؟" دېگەننى ئېغزىدىن چۈشۈرمەي-
 دۇ. مىللەتتىمىز ئاياللىرىنىڭ ئىچىدە ئىدىيە، كۆز
 قاراش، مەدەنىيەت جەھەتتە ئىلغار ھېسابلىنىدىغان بۇ
 ئالىي مەكتەپ قىز ئوقۇغۇچىلىرى مۇشۇنداق "لىك-
 تاسما" ھالەتتە تۇرسا، مىللەتتىمىز ئاياللىرىنىڭ
 ئۆز-ئۆزىنى تەرەققىي قىلدۇرالىشى مۇمكىنمۇ؟! ئا-
 لىي مەكتەپ قىز ئوقۇغۇچىلىرىمىز نېمىشقا ئۆزىنىڭ

سېلىشتۇرۇڭلار! سىلەردە جانلىق، تېتىك روھ يور
سىلا، دۇنيا سىلەرگە مەنسۇپ بولىدۇ، سىلەر تۆھ
پىكارلارغا ئايلىنالايسىلەر! ئەسەن ئەسەن
5
سۆزلەپ كەلسەك، كىشىنى ئەپسۇسلاندۇرىدۇ.
غان، ئېچىندۇرىدىغان، سەسكەندۈرىدىغان قىلىقلار
تۈگىمەيدۇ. مەكتەپتە ھەرىپلى تۆت-بەش قېتىم چوڭ
يىغىن ئېچىلىپ مۇنەۋۋەر «ئۈچتە ياخشى» ئوقۇغۇ.
چىلار، ئىلغار ئىنتىپاق ئەزالىرى، ئىلغار سىنىپ
كادىرلىرى تەقدىرلىنىدۇ، رادىئو، تام گېزىتلىرى.
دە، مەكتەپ گېزىتىدە ئۇلارنىڭ ئىلغار ئىش-ئىزلى.
رى تەشۋىق قىلىنىدۇ. لېكىن، كىم ئىلغار، كىم
ياخشى، ئۇلار بىلەن كارىمىز يوق، ئىلغارلارنى مەس.
خىرە قىلىمىز، ئۇلارنى ھۆرمەتلەش، ئۆزىمىزگە
ئۈلگە قىلىش بىز ئۈچۈن نومۇس. بىزنىڭ ھۆرمەت
قىلىدىغىنىمىز، تەرىپلەيدىغىنىمىز ئاغزىدا قۇرۇق
گەپنى، بىر قولىدا ھاراق بوتۇلكىسى، بىر قولىدا
پىچاق كۆتۈرۈپ يۈرىدىغان «نۇچىلار» دۇر. ئۇلار ھە.
قىقىي ئەركەك ھېسابلىنىدۇ. بۇ يەردە، كىم مەست
بولۇپ قالسا، شۇنىڭ گېپى ئوڭ ھەم چوڭ بولىدۇ؛
كىم جىق ھاراق كۆتۈرەلسە، شۇ ماختىلىدۇ. «ئاد.

شام بىرسى بىر يەشك پىۋا ئىچىپ، مەست بولماپ.
تۇ، دېسە، ھەممىمىزنىڭ ھۆرمىتى قوزغىلىدۇ.
مەنمۇ شۇنداق قىلالىسامكەن، دەپ ئويلاپ قالسىز.
كىمكى ھاراق ئىچمىسە ياكى ئىچەلمىسە، شۇ ئوغۇل
بالا ئەمەس، ھېچكىم كۆزىگە ئىلمايدۇ. ئوغۇللار ھا.
راق ئىچىشتە بەسلىشىدۇ. ئۆگىنىش جەھەتتە بەسلى.
شىمىز دەپ، قول ئېلىشقىنىنى مەن كۆرمىدىم.
ھاراق ئىچىپ، مەست بولۇپ، ياتاق، سىنىپنى
قالايمىقان قىلىدىغىنى، كوچىدا يېتىپ قالىدىغىنى
ئۇيغۇر ساۋاقداشلار. جېدەل چىقىرىپ تەنقىدلىنىدۇ.
غىنى ئۇيغۇر ساۋاقداشلار. خەنزۇ ساۋاقداشلارمۇ ئى.
چىدۇ، لېكىن كۆپ ئەمەس. ئۇلارنىڭ بىرەرسىنى
مەست ھالەتتە كۆرمىدىم. دەرىستىن كېيىن، بىز
مەكتەپ ئالدىدىكى قاۋاقخانىلاردا توپ-توپىمىز بىلەن
ئولتۇرۇپ كېتىمىز. قاۋاقخانغا سىغىمىغانلىرىمىز
ياتاقتا سورۇن تۈزىمىز. بۇ چاغدا، خەنزۇ ساۋاقداش.
لارنىڭ كۆپچىلىكى كۈتۈپخانىدا بولىدۇ. بىز بىرىدە.
چى كۈنى ھاراق ئىچسەك، ئەتىسى دەرسكە چىقماي
«ئاغرىق» بولۇپ ياتىمىز. بەزىلىرىمىز كۈن-كۈنلەپ
مەست ھالەتتە يۈرۈپمىز، دەرس بىلەن كارىمىز يوق.
ھاراق بىزنىڭ دوستىمىز، دىلكىشىمىز، مۇڭدېشىمىز.
مىزغا ئايلىغان. يانچۇقتا پۇل تۈگىسە، قەرزگە ئى.
چىمىز. قەرز جۇغلاشسا، ئاتا-ئانىمىزنى ئالداپ خەت

دە ئۇياقتىن-بۇياققا چېپىپ يۈرۈپ ۋاقتى تەكۈزۈپ-
مىز. ئىمتىھان ۋاقتى بولمىسا، مىللىي تىل-يېزىق
قىرائەتخانىسى بوش قېلىپ، "ئاشىق-مەشۇق"لارنىڭ
سۆھبەتخانىسىغا ئايلىنىدۇ. دەرس ئۆگىنىشكە كىر-
گەن ئاز ساندىكى ساۋاقداشلار "ئاشىق-مەشۇق"
لارنىڭ پاراڭلىرىدىن، غەيرىي ھەرىكەتلىرىدىن بىزار
بولۇپ، چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بولىدۇ.
بۇ يەردە، ئالىي بىلىم يۇرتىغا لايىق مۇئەسسە-
سەلەر، ئوقۇتقۇچىلار بولغان بىلەن، ئالىي بىلىم
يۇرتىغا لايىق ئوقۇغۇچى ئەمەس.

7

تاماققا كىرسەك ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلارنىڭ مۇتلەق
كۆپ ساندىكىلىرىمىزنىڭ قاچىمىز يوق. بىر قاچىدا
بەش-ئالتەيلەن ئارقا-ئارقىدىن تاماق يەيمىز، باشقا
بىرسى تاماق يېگەن قاچىنى يۇيۇۋەتمەي يەۋېرىمىز.
بەزىلىرىمىز ناننىڭ ئۈستىگە پولۇ، لەڭمەن، گاڭپىن
ئېلىۋېلىپ، كۆتۈرۈپ يۈرۈپ يەيمىز. ئىمتىرىشىم-
سەك قورسىقىمىز توپمايدۇ. ئاشپەز ئۇستاملارنىڭ:
"ئالدىرماي، رەتلىك كېلىڭلار!" دېگىنىنى ئاڭلى-
ماي، سۆڭەك تالاشقان ئىتتەك بىر-بىرىمىزگە خى-
رىس قىلىشىپ، تىللىشىپ تاماق ئېلىپ يەيمىز.

يېزىپ، پۇل ئەۋەتىشكە قىستايىمىز. شۇنىڭ بىلەن
كۈنىمىز ئۆتىدۇ. بۇ يەردە بىزنىڭ قىزىمىز
پەقەت ياكىلا بىر يەردە بولسا، رەتلىك
رامەتتا، قىستايىمىز. 6. قىستايىمىز رەتلىك
بىلەن كېلىدۇ. بۇ يەردە بىزنىڭ قىزىمىز
بىلەن مەكتەپ بىز ئۇيغۇر ساۋاقداشلارنىڭ ئارام ئال-
دىغان ماكانى. تاماق، ياتاق، سۇ، توك... بۇ
نەرسىلەرگە بىزدىن ھەق كەتمەيدۇ. ئۆيىمىزدىن ئايدا
پۇل كېلىپ تۇرىدۇ. بىزدە غەم يوق، كۈن بويى
ئويناش، ياخشىراق ياشاش ئۈچۈن پالاقلايمىز. جاھان
ئەگە تەرەققىي قىلدى؟ بىزنىڭ مەسئۇلىيىتىمىز نې-
مە؟ باشقا مىللەتلەرنىڭ ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلى-
رى قانداق ئۆگىنىدۇ؟ بۇنى ئويلاپ قويايمىز. بىز
"ئۆگىنىشكە ۋاقىت يوق، شارائىت يوق" دەپ، ئا-
مالنىڭ بارىچە ئۆگەنمەسلىكىنىڭ "قازىنىنى ئې-
سىپ"، ئوقۇتقۇچىلارنى ئالدايمىز. ئەمەلىيەتتە،
بىزدە ھەممىدىن ۋاقىت كەڭرى. مەكتەپ بىزگە تو-
لۇق شارائىت يارىتىپ بەردى. مەكتەپ كۈتۈپخانىسى-
دىكى 500 مىڭدىن ئارتۇق كىتاب ۋە ھەر خىل گې-
زىت-ژۇرناللار بىزنىڭ پايدىلىنىشىمىزغا ئېچىۋې-
تىلگەن، قانداق كىتاب دېسەك تېپىلىدۇ. بىراق،
بىزدە ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىسىغا لايىق ئۆزلۈك-
دىن ئۆگىنىش روھى يوق. مەكتەپ ئىچىدە، شەھەر-

ئاشخانىمىزدىكى تاماق شىرەلىرى، كوزىلار ئاشقان تاماققا تولۇپ كېتىدۇ، پۈتۈن مومىلارنى، پاكىزلا ماقىلارنى تۆكۈۋېتىمىز. بۇ تاماقلارنىڭ ئاتا-ئانىمىزنىڭ قان-تەرىگە كېلىدىغانلىقىنى ئۇنتۇپ قالىمىز.
تىلغا ئالسا سەسكىنىدىغان قىلىقلىرىمىز، ئادەتلىرىمىز بىلەن ئۆزىمىزنى ئالىي مەلۇماتلىق، مەدەنىيەتلىك دېيەلمەدۇق؟ ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى ھاراققا، قۇسۇققا مىلىنىپ يۈرسەك، جەمئىيەتتىكى ئىشىنىز قېرىنداشلىرىمىزنىڭ يارىماس ئىللەتلىرىنى ئەيىبلەشكە ھەققىمىز بارمۇ؟! بىزنىڭ باشقا مىللەت ئوقۇغۇچىلىرىدىن نەرسىمىز كەم؟!

8

باشقىلار "ئالغا!!!" ساداسىنى ياغرىتىپ، كۈندىن كۈنگە تەرەققىي قىلىۋاتسا، بىز ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلار ئۇيقۇدىن باش كۆتۈرەلمەي، ھاراققا چىلىنىپ، پەس ئارزۇ-ھەۋەسلەرگە مەپتۇن بولۇپ يۈرۈۋاتىمىز. "چەت ئەل ئۇنداق ياخشى، مۇنداق پەيزى" دەپ، ئۆزىمىزنىڭ شارائىتىدىن نارازى بولىمىز. ياخشى شارائىتنىڭ ئۆزىمىزنىڭ تىرىشچانلىقى بىلەن قولغا كېلىدىغانلىقىنى، بىزدەك ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچى-

لىرىدا زامانىۋى روھ بولغاندىلا مىللىتىمىزنىڭ روھى ئاق تاپىدىغانلىقىنى چۈشىنىپ يەتسەك بولماسمۇ؟
«كېسەلنى داۋالاش ئۈچۈن، ئاۋۋال كېسەلنى باي-قاش، ئۆزىدە كېسەل بارلىقىنى ئېتىراپ قىلىش كېرەك. ھېچقايسىمىز يۇقىرىدا سۆزلەنگەنلەرنى "قۇرۇق گەپ" دېيەلمەيمىز ھەم ئۇنداق دېمەسلىكىمىز كېرەك. ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى بۇنى ئېتىراپ قىلىشىمىز لازىم. تەن ۋە روھىمىزنى چىرىمىۋالغان ئىبلىس زەنجىرىدىن ئۆزۈمىزنى قۇتۇلدۇرۇشىمىز لازىم. ئەتراپىمىزغا ئۆتكۈر كۆز بىلەن قاراپ، ئۆزىمىزنىڭ نېمە ئىشلارنى قىلىۋاتقانلىقىمىزنى، باشقا مىللەت ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ نېمە ئىشلارنى قىلىۋاتقانلىقىنى سېلىشتۇرۇپ كۆرەيلى ۋە ئۆزىمىزدە ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىسىغا خاس ساغلام بەدەن، كۆتۈرەڭگۈ روھ يېتىلدۈرەيلى!

ساۋاقداشلار، ھەممە بىزگە كۆز تىكەكتە!

رەپلەرنى دادىل ئېچىپ ئوتتۇرىغا قويغان ئاپتور ئۆز ماقالىسىدە، ئىسلاھات ۋە ئىشكىنى ئېچىۋېتىش ئارقىلىق ئىقتىسادىي ئەھۋالىمىز ياخشىلانغاندىن كېيىنكى جەمئىيەتتىمىزدىكى ۋە مىللىتىمىز ئارىسىدىكى بىر قىسىم ئەھۋاللارنى: مىللىتىمىز ئارىسىدىكى بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ پۇلنى خەجلەيدىغان جاي تاپالماي، ئۆزىنى پاراغەتلىك تۈر-مۈش قوينىغا قارىغۇلارچە ئېتىش، بەزىلەرنىڭ توي-تۆكۈنلەرنى ھەددىدىن زىيادە ھەشەمەتلىك ئۆتكۈزۈپ "يۈز-ئابروي" تېپىش، يەنە بەزىلەرنىڭ ئۆز مىللىتىمىزنى كۆككە ئۇچۇرۇپ، ئۆز مىللىتى تېنىدىكى جارا-ھەتلەرنى چىرايلىق پەردازلار بىلەن يېپىش، يەنە بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ مىللىتىمىزنىڭ بەزى ناچار ئىل-لەتلىرىنى كۆرۈپ، ئۆز مىللىتىدىن يۈز ئورۇش، يەنە بەزىلەرنىڭ ئۆزىنىڭ مىللىي غۇرۇرى ۋە مىللىي ئەنئەنىسىنى يوقىتىپ، ھېيت-بايرام ۋە توي-تۆكۈندە ھاراق ئىچىپ، ئۆز ئارا ئىتتىپاقسىزلىق تۇغ-دۈرۈپ، كوچىلاردا مەينەتچىلىككە مىللىتىمىزنىڭ قېلىشتەك يىرگىنچىلىك ئىللەتلىرىنى يازغان، مىللىتىمىز ئارىسىدىكى ئاشۇ بىر قىسىم "قاپاق نوچى"-لارغا جىددىي سىگنال بېرىپ، ئۇلارنى جەڭ ئاغزىدىن قايتۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ يولىدىكى خۇا-تەكەنلەرنى ئۆز قەلىمى ئارقىلىق چېپىپ، ئېچىپ

«مىللىتىم ھەققىدە پاراڭ بولغاندا» ۋە «زەئىپ تەن، چۈشكۈن روھ» دېگەن ماقالىلەرنى ئوقۇغاندىن كېيىن

نەسرەدىن نىياز

مەن ئۆز مىللىتىمىزنىڭ ۋە باشقا مىللەتلەرنىڭ تارىخىنى، ئۆرپ-ئادەتلىرىنى، قائىدە-يوسۇنلىرىنى ھەم مەدەنىيىتىنى بىلىشكە بەكمۇ قىزىقىمەن. شۇڭا «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىنىڭ يېڭى سانىنىڭ تېزىرەك يېتىپ كېلىشىنى تەقەززالىق بىلەن كۈتمەن. «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىنىڭ 1995-يىللىق 1-سانىنى ئوقۇۋېتىپ ئالدى بىلەن جاپپار قاسىمىنىڭ «مىللىتىم ھەققىدە پاراڭ بولغاندا...» دېگەن ماقالىسىنى كۆرۈپ قالدىم ۋە مەندە بۇ ماقالىنى ئوقۇش ئىستىكى تۇغۇلدى. جاپپار قاسىم ماقالىسىدە ئۆزىنىڭ "ئەينەك"لىك رولىنى ياخشى ئۆتەپ، مىللىتىمىزنىڭ تىلىدىكى، تېنىدىكى، دىلىدىكى كىزەكچىلىكنى پەردەزىلمەستىن، راستچىللىق بىلەن ئەينەن كۆرسىتىپ، مىللىتىمىزنىڭ ناچار تە-

تاشلاپ، ئۇلارنىڭ ھالاكەت يولىغا "قىزىل چىراغ" يېقىپ، ئۇلارنى قۇتقۇزۇۋېلىش ئۈچۈن ئۆز پىكرىنى بايان قىلغان، مىللىتىمىز ئارىسىدىكى ئاشۇنداق بىر قىسىم كىشىلەرگە كالىنىسىنى سىلكىۋېتىش ۋە قۇلە قىنىڭ توپىسىنى قېقىۋېتىش توغرىسىدا مۇراجىئەت قىلغان، مىللىتىمىزنى ئاشۇنداق بىر قىسىم "ئازغان بىچارە"لەرنى قۇتقۇزۇۋېلىشقا چاقىرىغان. دوستلار! مىللىتىمىز ئارىسىدىكى ئاشۇنداق بىر قىسىم كىشىلەرنى قۇتقۇزۇۋېلىش بىر ياكى بىر قانچە كىشىنىڭ مەجبۇرىيىتى بولماستىن، بەلكى بىر پۈتۈن مىللەتتىكى بارلىق كىشىلەرنىڭ مەجبۇرىيىتى ھېسابلىنىدۇ. شۇڭلاشقا، ئۇلارغا دوستلۇق قولىمىزنى سۈنۈپ، ھىممەت ئېتەكلىرىمىزنى كەڭرى ئېچىپ، ئۇلارنى قۇتقۇزۇۋېلىش ۋە مىللىتىمىزنىڭ ساپاسىنى ئۆستۈرۈش ھەرىتىسى ئۇيغۇر پەرزەنتىنىڭ مۇقەددەس بۇرچى ھېسابلىنىدۇ. مەن بۇ ماقالە ئارقىلىق، ئۆز مىللىتىمگە بولغان چۈشەنچەمنى خېلى ئاشۇردۇم، ئىللەتنى تۈگىتىپ، مىللەتنى گۈللەندۈرۈشكە قەدەم تاشلاش ئىرادىسىگە كەلدىم.

بۇ ماقالىنى ئوقۇپ قىزىقىشىم ئۇلغىيىپ بىر دىنلا يەنە "0"، "60" رەقەملىرى ۋە بىر ياشنىڭ ئاللىقانداقتۇر خىياللارغا چۆكۈپ تۇرغانلىقىغا، بىر ئوغۇل بالىنىڭ ئۇزۇن بوتۇلكىنى كۆتۈرۈۋالغانلىقىغا.

قىمغا، بىر يىگىتنىڭ تاماكا ئىسى ئىچىگە غەرق بولۇپ كەتكەنلىكىگە، چىرايلىق كىيىنىۋالغان كالتە چاچ بىر قىزنىڭ سۈرىتىگە كۆزۈم چۈشۈپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ ئەسەرنىڭ «زەئىپ تەن، چۈشكۈن روھ» دېگەن ماۋزۇسىغا بېرىلىپ بۇ ماقالىنى ئوقۇشقا باشلىدىم.

بۇ ماقالىنى ئوقۇۋېتىپ ئۆز-ئۆزۈمگە: "خۇدايا توۋا! 11 يىل جاپا تارتىپ ئوقۇپ ۋەتەننىڭ، مىللەتنىڭ، ئاتا-ئانا، ئوقۇغۇچى-ئۇستازلارنىڭ كۈتكەن ئۈمىدى بىلەن ئالىي مەكتەپتە ئوقۇش پۇرسىتىگە ئېرىشكەن ئوقۇغۇچىلار ئۇ يەرلەردە ئۆزىنىڭ نېمە ئىش قىلىۋاتقانلىقىنى ۋە ئاتا-ئانىسىنىڭ جاپا تارتىپ تاپقان پۇلىنىڭ نەگە كېتىۋاتقانلىقىنى، ئۆزىنىڭ روھى ۋە جىسمانىيىتىنىڭ قانچىلىك زەئىپلىشىپ كەتكەنلىكىنى ئويلاپ قويامدىغاندۇ؟ ئېھتىمال ئۇلارمۇ رادىئو-تېلېۋىزورلاردىن خەلقئارا خەۋەرلەرنى ئاڭلاپ، يېرىم ئايلىق سۆھبەتلەرنى ئوقۇيدىغاندۇ-ھە! خەلقئارالىق ئىلىم-پەن، تىببىي ساھە، سەھىيە، پەن-تېخنىكا، تەنتەربىيە مۇسابىقىلىرىگە قاتناشقان ئۇيغۇر بالىلىرى قانچىلىك؟ نېمە ئۈچۈن ئۇيغۇرلار-دىن دوكتور، پروفېسسور، ماگىستىر بولغانلار بار-ماق بىلەن ساناپ بېرەلگۈدەكلا، دېگەن سوئاللارنى ئويلايدىغاندۇ؟ ئاتا-ئانا ۋە ئوقۇتقۇچى-ئۇستاز

تازلىرىنىڭ ئۆزىگە سىڭدۈرگەن قان-تەرىنى ئويلايدىغاندۇ؟ ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىمتىھانلاردا كۆز بويامچىلىق قىلىپ كۆچۈرۈپ يۈرۈپ ئاران تەستە 60 نومۇر ئېلىشى بىلەن ھېلىقى شىۋېتسارىيەلىك بىر قىزنىڭ چەت ئەل ئەدەبىياتى ئىمتىھانىدا 95 نومۇر ئېلىپ تۇرۇپمۇ ئۆكسۈپ يىغلىغانلىقىنى سېلىشتۇرۇپ باقمىغانمىدۇ؟ نېمە ئۈچۈن مىللىتىمىز كىشىلىرىنىڭ تەن سالامەتلىكى ناچار، تەن قۇۋۋىتى ئاجىز، ئەقلى قۇۋۋىتى تۆۋەندۇ دېگەنلەرنى ئويلايدىغاندۇ؟“ دېگەن سوئاللار مېڭەمنى قوچۇۋەتتى.

يېقىندا بىزنىڭ يۇرتتىكى بىر ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىسى بىلەن سۆھبەتلىشىپ قالدىم:

— ئالىي مەكتەپ دېگەن ئاجايىپ ياخشى بىلىم بۇلىقىدۇر-ھە؟ — دەپ سورىدىم ئۇنىڭدىن، ئۇ ئاغا-زىنى پۇرۇشتۇرۇپ تۇرۇپ:

— نەدىكىنى، كۈنلەر ئويۇن-تاماشا بىلەن ئۆتۈۋاتىدۇ، ئويۇنغا ئارىلاشمىساڭ تىلغا قالسىەن، شاڭخوغا قالسىەن، — دېگەندى. مانا ئابلىكىم ئابلىمىتىمۇ خۇددى كۆپ ساندىكى ئۆتكۈر پىكىرلىك كىشىلەرگە ئوخشاش ئۆز مىللىتىنىڭ تەقدىرىگە كۆڭۈل بۆلىدىغان ۋە ئالىي مەكتەپ ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ تۇرمۇشىنى يېزىش ئارقىلىق، ئۇلارنىڭ نېمە ئىش قىلىۋاتقانلىقىنى ئۇلارغا ئېيتىش ۋە ئۇلارغا

جىددىي سىگنال بېرىش ئارقىلىق ئۇلارنىڭ زىھنىي جەھەتتىكى جىسمانىيىتىدىكى ئۆسۈملەرنى ئۆز قەلىمى ئارقىلىق كېسىپ تاشلاپ، ئۈمىدلىك نوتىلارنىڭ ۋاقىتسىز قۇرۇپ قاقشال بولۇشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن ئوي-لانغان ۋە باش قاتۇرغان. ئەي، ”بىر قىسىم يۇقىرى مەلۇماتلىق ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى“ ئۆزۇڭلارنىڭ قانداق يولغا كىرىپ قالغانلىقىڭلارنى ۋە نېمە ئىش قىلىۋاتقانلىقىڭلارنى ئويلاپ قويۇڭلار ھەم تۇمان باسقان ئەقىل ئورمانلىقىڭلاردىكى تۇماننى سۈرۈپ چىقىرىپ، ئۆز ”قالپاق“ لىرىڭلارغا لايىق ئىش قىلىڭلار! بىزگە شانلىق ئۈلگە بولۇڭلار. ھۆرمەتلىك ئابلىكىم ئابلىمىتىم ئاكتىنىڭ بۇنىڭدىن كېيىنمۇ قەلىمىنى توختىتىپ قويماي، كۆپلەپ ياخشى ئەسەرلەرنى يېزىپ تۇرۇشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

(ئاپتور: يەكەن ناھىيىلىك مىللىي تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپ تولۇق 3-يىللىق 4-سېنىپ ئوقۇغۇچىسى)

”يېپەك يولى“ نىڭ قايتا ئېچىلىشى ۋە ”تۆگە قۇشى“ روھى

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن

”ئويغاتماق — ئەڭ مۈشكۈل ئىش، چۈنكى، ئۇ ھەر ئىككى تەرەپنى بىئارام قىلىدۇ.“

«ئىجادىيەتنامە» دىن ئىبارەت يۇرتىمىز ۋە خەلقىمىزنىڭ تارىختىكى شۆھرەتلىك مەدەنىيەت گۈلزارىنى سۇغىرىپ كەلگەن خەلقئارا ئالاقە يولى — ”يېپەك يولى“ قايتا ئېچىلدى! مىلادىدىن ئىلگىرىكى زامانلاردىن تاكى يېقىنقى زامان دېڭىز — ئوكيان قاتنىشىغىچە داۋام قىلغان يېپەك يولى ئالاقىلىرىنىڭ سىمۋولى بولغان ”تۆگە“ يېڭى يېپەك يولىنىڭ ئېچىلىشى بىلەن ”قانائىلىق تۆگە“ ئوبرازىدا قايتا نامايان قىلىندى. بىزنى تەقەززا قىلغان كەلگۈسى بىزنى كۈتۈپ تۇرغان كەلگۈسىگە ئايلانماقتا!

”تۆگە“ سىمۋولى قىلىنغان يېپەك يولى زامانىمىزدا ئەجدادلىرىمىز شەھەر — قەلئەلەرنى ھالقا قىلغان ئاۋات بوستان مەدەنىيىتى ياراتقان، ھۈنەرپەر ۋە

خەلقئارا سودىگەر خەلق سۈپىتىدە دۇنياغا تونۇلغان، پەلسەپە ۋە تەبىئەت پەنلىرىدە قامۇسى ئالىملارنى يېتىلدۈرگەن، مۇشۇ ئاساستا سەنئەتتە داڭ قازانغاندى. ئۇ چاغدىكى تەكلىماكان چۆللۈكى دىيارى مەدەنىيەت چۆللۈكى ھالىتىگە چۈشۈپ قالغان بولماسا، تىن، ئەكسىچە ساياھەتنامە مۇئەللىپلىرىگە ئالتۇن ئىلھام بېغىشلىغان مەدەنىيەت دەھلىزى ئىدى.

”تۆگە“ سىمۋولى قىلىنغان ئاۋات ئەسىرلەر خادىملىرىنى ئوغۇت قىلىپمۇ باياشاتلىققا ئىگە بولالمايدۇ. ئەمدى ”قانائىلىق تۆگە“ سېپىما قىلىنغان يېڭى ئەسىرلەر تىزمىسى ئالدىدا تۇرىمىز. بۇ غايەت كاتتا ھادىسىنى يېتەرلىك مەنىسى بىلەن ھېس قىلىدىغان كىشىلەر ئاز بولسىمۇ، ئۇنى كەلگۈسى تارىخچىلىرى ئىپتىخارلىنىپ تىلغا ئالىدۇ.

ئويلاپ قالدىم. ”تۆگە“ بىلەن ”قانائىلىق تۆگە“ نىشانلانغان تارىخىي دەۋرلەر ئارىسىدا ئۆتكەن زۇلمەتلىك ئەسىرلەرگە نېمىنى سىمۋول قىلىش لازىم؟ بۇ بىر سىمۋولنىڭ ئىخچاملاش ۋە ھېس قىلدۇرۇپ تەربىيەلەش كۈچى ناھايىتى چوڭغۇ! مېنىڭچە ”تۆگە قۇشى“ نى سىمۋول قىلىش كېرەك، ئەلۋەتتە! شۇنداق، بىز بۇ جاھالەتلىك ئەسىرلەردە ئىلىم ۋە ھېكمەتتىن ئايرىلىپ، ئىشانلىق ۋە مەزھەپ مۇرتى — ۋازىلىقى لاتىقىسىغا پاتتۇق. ”ئاق تاغ“، ”قارا تاغ“

يېڭى مەدەنىيەت مەشەلچىلىرى تەشەببۇسى ۋە ئۇيغۇر مەدەنىيەت-مائارىپىنىڭ ئىلھامىدا "ئۇيغۇر" ئىبارىتىنى ھەممىمىز ئېغىزدا، قەغەز دە، ۋېبىسكا ۋە تام-غىلاردا ئېتىراپ قىلغان بولساقمۇ، لېكىن روھىيەتتە، ئاستىنقى ئاڭدا تېخى قوبۇل قىلىپ كېتەلمىدۇق. مۇھەببەت-نەپرەت سىزىقىدا، ھالاۋەت تەقسىم قىلىش چۆمۈچىدە، مەسىلە ھەل قىلىش تەستىقىدا، دوستلىشىش ۋە مۇراسىم داستانلىرىدا، باھا-تەقزىم زۇۋانلىرىدا، ئۆزلەش-چۈشۈش تاناپلىرىدا، كىرىم-چىقىم سېتىكلىرىدا تېخى "ئۆز يۇرت بالىسى"، "ئۆزگە يۇرت كالىسى" ئالاڭلىقى ئېغىر! مىللىي مەدەنىيەت ئارغىماقلىرىنىڭ بەيگىسىگە قويۇلغان توپىراق شادىلىرى ھەر بىر يۇرت بويىچە بىردەك ئەمەس! بۇ بولمىغۇر، ھالاك قىلغۇچ ئاپەتنى جىن-شەيتانلار ئەمەس، "ئۆز يۇرت" ئەزىمەتلىرى بەجا كەلتۈرۈپ تۇرۇپتۇ. تاماقخانلارغا كىرىشتىمۇ "ئۆز يۇرت" خىزمەت تەقسىماتىدىمۇ "ئۆز يۇرت" ماقالە-كىتاب نەشىر قىلىشتىمۇ "ئۆز يۇرت"، ساداقەت بىلدۈرۈش-تىمۇ "ئۆز يۇرت"، ئۆلۈم-يېتىمىدىمۇ "ئۆز يۇرت"! پەقەت "توتېم" پاسونىدا بەدەنگە گۈل چېكىش بىلەن "شامان" قىياپىتىدە گىرىم قىلىشلا قالدى!

سىرتقا قارىتا ئىشكىنى ئېچىۋېتىش شامىلىدا ھەر بىر ناھىيىلەرگىچە كۆپلىگەن كىتاب-ژۇرنال

بولۇۋېلىپ، قان تۆكتۈك، ئويغاتقۇچى مەشرەپ، زەلىلى، خاراباتى، ئەزىزى ۋە خالىقلارنى خارلاپ سىرتتىن كەلگەن مەختۇم ئەزەم، يۈسۈپ چاڭموزىلارنى ئەۋلىيا ئەزەم قىلىپ، ياسالما مازارلارنى تاۋاپ قىلىپ ياتتۇق. قولىمىزدىن كەلگىنى داپ تاراڭشىتىپ ئۈسسۈل ئويناش بىلەن مەدداھلىق ۋە ھاپىزلىق بولدى! ئاخىر بىر تال قەنت، بىر تال مىخ، بىر تال سەرەڭگىنىمۇ چەتتىن ئالدىغان كۈنگە قالدۇق!

يىپەك يولىنىڭ خارابىلىشىشى خەلقئارا تارىخىي خاراكتېرلىك ھادىسە ئىدى. بىز بۇ تاشقى مۇھىت ئىچىدە بارغانسېرى بېكىنىمىچىلىك بىلەن شۇغۇللاندىق. بىر پۈتۈن ئۇيغۇر مىللىتىنى بىر قانچە ۋىلايەت-ناھىيىلەر بويىچە قاماپ تاشلاپ، بىر-بىرىدىن ئۈركۈيدىغان، بىر-بىرىنى چەتكە قاقىدىغان "يۇرت-ۋازلىق پىسخولوگىيىسى" تەييارلىۋالدىق. بىر زامانلاردا ۋاڭ يەندى، يىللۇچۇسى، ماركوپولو ۋە بىر توپ ئەرب ساياھەتچىلىرى قەلىمىدە ئىزچىل "ئۇيغۇر" دەپ تىلغا ئېلىنىدىغان ئىبارە كېيىنچە رادلوۋ، مالىۋ، روبوۋسكى، ۋەلىخانوف قاتارلىقلار قەلىمىدە "قۇمۇللۇقلار"، "تۇرپانلىقلار"، "تارانچىلار"، "دۈلانلىقلار"، «قەشقەرلىقلەر»، "ماچىنلىقلار" دەپ بىزىلىدىغان بولدى. ئۇيغۇر ئىبارىسى پەقەت "سېرىق ئۇيغۇر"لارنىڭ نامىدىلا قالدى. گەرچە بۇ ئەسەر

يائىملىرى كەڭ تارقالدى. ئۇنىڭدا مەملىكەتنىڭ ھەر
مە يېرىدىن، ھەتتا تەيۋەن، شياڭگاڭلاردىن كەلتۈرۈلگەن خەنزۇچە كىتاب-ژۇرناللار ئەركىن سېتىلماقتا. مەن پات-پاتلا يىراق ئۆلكە-شەھەرلەردە چىقىدىغان ژۇرناللارنىڭ ئەسەر ئەۋەتىش تەكلىپلىرىنى تاپشۇرۇپ ئالمەن، بۇ گۈللەش مۇھىتى بىلەن گۈللىنىش مۇھىتى ئالتۇن ئۈزۈككە ياقۇت كۆزدەك بىر لەشكەن مەنزىرىنىڭ ئىپادىسى، بىزدىچۇ؟ بىر ۋىلايەتنىڭ ژۇرنىلىنى باشقا ۋىلايەتلەردە، ھەتتا ئۈرۈمچىدە كۆرۈش مۇمكىن ئەمەس. بىزدە خېلى كۆپ ژۇرنال نەشىر قىلىنىدۇ. ئەمما، ئۇ خۇددى مەھبۇس تامىقىدەك ئۆز-ئۆزىنى قامال قىلغان روھىيەت سېپىلى— ئۆز يۇرت دائىرىسىدىلا ھەزىم قىلىنىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ھەر بىر ۋىلايەت ژۇرناللىرى ئۆز يۇرت كىشىلىرىنىڭ ئەسەرلىرىنى ئېلان قىلىپ، ئۆز يۇرت كىشىلىرىگىلا ئەۋەتىلىدۇ. يېقىندىن بېرى، يەرلىك شىۋىلەرنى يەرلىك ئالاھىدە مەھسۇلات سۈپىتىدە ماختاپ كېڭەيتىدىغان يەنى ئىسىم-فامىلىلەر ئاخىرىغا "ئارتۇشى"، "كەل-چىنى"، "دولانى"، "لەمجىنى" دېگەنلەرنى ھەتتا تېخىمۇ كىچىك كەنت ناملىرىنى قوشۇپ ئاتايدىغان باشلامچىلار چىقىپ قالدى! يىراق ئەللەردە مۇساپەرەتتە قوللىنىلغان بۇ يۇرت ناملىرىنى ئۆز يۇرتىدا

"توتېم"، ئۇرۇقداشلىقى نامغىسى قىلىۋېلىش قايىسى روھىيەتتىن ئېتىلىپ چىققاندۇ-ھە؟! يېڭى يىپەك يولى ئېچىلدى! ئەمما مەھەللى مەدەنىيەت بېكىتىمىز چىلىكىنىڭ پېچىتى بۇزۇلغىنى يوق! "قانائىتى تۆگە" پائالىيەتكە كىرىشتى! ئەمما "تۆگە قۇشى" بېشىنى قۇمغا تىقىۋېلىشتىن خالاس بولغىنى يوق! بۇ ھال داۋاملىشىدىكەن، قەدىمىي يىپەك يولى ئەزىمەتلىرى بولغان ئۇيغۇرلار خۇددى كۆكۈم-تالقان بولغان بوتۇل-كاسۇنۇقلىرىدەك بىر زاماندىكى شېشىلىك ھالىدىن قالغان كرىستاللىرىنى ئاپتاپ نۇرىدا يالتىرىتىپ ماختىنىشتىن باشقا، يېڭى شەرىئەتكە مۇيەسسەر بولالمايدۇ. بۇ يېڭى يىپەك يولى ھېكمەتلىرىدىن داۋاملىق چەتتە قېلىشقا ئېلىپ بارماسلىقى مۇمكىن ئەمەس. ھەي، ئەتتەڭ! لۇشۇن ئەپەندى "ئاكىو" روھىنى نى سىزىپ بەرگەندەك، "تۆگە قۇشى" ئەرۋاھىنى تەسۋىرلەپ بېرەلەيدىغان ئەقىل ۋە قول قاچان قەلەم تۇتاركى...

زۇۋاتقان، ئەمدى بىرىنىڭ تويىنى تۈگىتىپ ئورمانغا،
 بىرىنىڭ بۆشۈك تويى، بىرىنىڭ سۈننەت تويى، بىرىنىڭ ئۆي تويى! ھازىر بۇ توپىلارمۇ ئاز كېلىپ قالغان.
 دەك "قاتار چاي"، "ئەمەل چېپى"، "ئۆزىتىش چېپى"،
 "كۈتۈۋېلىش چېپى" . . . يەنە ئاللىقانداق
 توي، چاپلار بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى كېلىۋاتقان
 . . . مېنىڭمۇ 18 ئايلىق بولغان قىزىم بار. خىزمەت-
 داشلىرىم "بۆشۈك تويىنى قاچان ئوينايلىمىز؟" دەپ
 تولا سوراپ ھاردى، مەن خالىمىدىم. مۇشتۇمدەك بالا
 ئۆزىنىڭ شەرىپىگە ئۆتكۈزۈلۈۋاتقان ئۇنداق مەرىكە-
 لەرنى بىلەمدۇ؟ بۇ ئەمەلىيەتتە ئۆزىنىمۇ، باشقىلار-
 نىمۇ قاقشىتىش، توغرىسىنى ئېيتقاندا "داستىخان
 يىغىۋېلىش" تىن باشقا نەرسە ئەمەس!

ئەمدى ھېلىقى ۋىچىرىكىنىڭ گېپىگە كېلەي،
 شۇ يەكشەنبىدە ھېلىقى ئارزۇلۇق قىزىنىڭ بۆشۈك
 تويىغا بوينۇمدىن باغلىغاندەك بارغاندىن كېيىن،
 كەچتە ۋىچىرىكا سورۇنىغا داخىل بولدۇم، مانا نۇر-
 غۇن زورۇقۇشلار، ئاچچىق يۇتۇشلار بەدىلىگە ئۆتكۈ-
 زۈلۈۋاتقان ۋىچىرىكا، زال ئاجايىپ ھەشەمەتلىك بې-
 زەلگەن. ئۇنىڭغا ياراشتۇرۇپ، تاكىلداپ مېڭىپ
 يۈرگەن، شەھەر ئالغاندەك مەغرۇر گىدىيىپ ئولتۇ-
 رۇشقان خانىم-قىزلار، ئۇلارنىڭ كۆزلەرنى ئالچەك-
 مەن قىلىۋېتىدىغان پۇزۇر ئۈستۈشلىرى، تېخى بىر-

بىز مۇشۇنداق ئانىمۇ؟

پەزىلەت ئىسرائىل

— مانا باغقىڭىز، ئالدىمىزدىكى يەكشەنبە كۈ-
 نى، ئۇنتۇپ قالماڭ! — دەيدى ئۇ ئالدىراشلا. ئۇ،
 يەنە باغاق، بايىلا تېخى شۇ يەكشەنبە كۈنى كەچتە
 ئۆتكۈزۈلىدىغان ۋىچىرىكىنىڭ باغقىنى تاپشۇرۇۋالغا.
 ئىدىم، مانا ئەمدى بۇ باغاق! باغاققا خۇش ياقماسلىق
 بىلەن قارىدىم: ". . . قىزىمىز xxx نىڭ بۆشۈك توي
 مەرىكىسىگە تەكلىپ قىلىمىز!" ھوي، بۇ خاقىز
 دۇنياغا كۆز ئېچىپ ئانچە ئۇزۇن بولمايلا مەن ئۇنى
 مۇبارەكلەپ بارغان ئىدىمغۇ؟ ئۇلار بۇنى ئۇنتۇپ قال-
 غانىمىدۇ-يا؟ ياكى پارتىزان شەكلىدە يوقلاپ بېرىش
 ھېساب بولمامدىكىنە؟ يەكشەنبە، قەدىرلىك يەكشەن-
 بە، ئالتە كۈنلۈك خىزمەتنىڭ ھاردۇقىنى چىقىرىد-
 ىغان، يىغىلىپ قالغان ئۆي ئىشلىرىنى قىلىۋالدىغان
 مۇشۇ يەكشەنبىمۇ ئۆزۈمنىڭ ئىختىيارىدا بولماي قې-
 لسۇۋاتىدۇ! ئەجەب ئىش! خەقلەر بالىنى باشقىلارغا
 تۇغۇپ بەرگەندەك ئۈستى-ئۈستىلەپ مەرىكە ئۆتكۈ-

نەچچە ھەپتە بۇرۇنلا تويى بولغان يىگىت-قىز ئالدى.
راش يۈرۈپ مېھمان كۈتمەكتە، يىگىت كۈلۈمسە.
رەشكە ھەرقانچە ئۇرۇنسىمۇ، ئىچ-ئىچىدىن ئۇرلىپ
تۇرغان خاپىلىقى تەبەسسۇمگە ئورۇن بەرمەيدۇ. چۈن
كى، ئۇ ئېغىر توي چىقىملىرى بىلەن ھالسىرىغان،
تېخى ئۇھ دەپ دېمىنى ئېلىۋېلىشقا ئۈلگۈرمىگەن ئا.
تا-ئانىسىنى قاقشىتىپ، بۇ قۇيرۇقچە مەرىكىنى ئۇ.
كۈزۈۋاتقىنىغا نارازى. خانىشلار دەك ئېسىل كىيىنە.
ۋالغان ئاۋۇ ئايالنىڭ ناز قىلىپمۇ، تەئەددى قىلىپمۇ
ئاخىر بۇ رەسمىيەتنى بېجىرىشكە مەجبۇر قىلغىنىغا
نارازى، ئۇ ئاخىر ئايالنىڭ رايىغا باقتى، باقىسا
بولامدۇ، ئۇ دېگەن پۈتۈن-سۈرۈك بىر ئەركەك،
شۇنچە مۈشكۈل توي ئىشىدىمۇ زەپەر قۇچقان ئەزىزەن
تۇرسا، غۈلىچى تۈگەپ، غېرىچى قالغاندا چىدىمىسا
بولمايدۇ-دە ئەلۋەتتە!

يۇقىرى ئاۋازدا چېلىنىۋاتقان مۇزىكا، ھەرخىل
تۇرق-قىياپەت، ھەرخىل چىرايىلارغا قاراپ ئويغا
چۆكتۈم، بىزدە مۇشۇنداق مەرىكىلەر، شەكلى ئۆز-
گەرگەن رەسمىيەتلەر نېمانچە كۆپتۇ؟ بۇرۇنقى قىل-
مىسا بولمايدىغان سېلىقىلا مەرىكىلەر ھازىر شاخلى-
نىپ، بالىلاپ كۆپىيىۋاتىدۇ. بۇنىڭغا چەك قويدى-
غان، ئۇنى توسىدىغان جامائەت پىكرى يوقىمىدۇ؟
ئېنىقكى، ئەتراپىمىدىكى كۆزنىڭ يېغىنى يېگۈدەك

چىرايلىق كىيىنىشىپ قېتىپ ئولتۇرۇشقان ئاۋۇ خې-
نىملار ئۈچىسىدىكى مودا كىيىملىرىنى، ۋاللىداپ
تۇرغان يالتىراق مېتاللىرىنى كۆز-كۆز قىلىشتا بۇ-
نىڭدىن ياخشى سورۇن تاپالمايدىغانلىقىنى ياخشى بى-
لىشىدۇ، ئەتەي قوللىرىنى ناز بىلەن سوزۇشۇپ
ئۈستەلدىكى يېمىشلەردىن ئالغاندەك قىلىشىدۇ، ئە-
مەلىيەتتە بولسا بارماق-يېغىشلىرىدىكى ئالتۇن جاپ-
دۇقلىرىنى باشقىلارغا كۆز-كۆز قىلىشىدۇ. مۇشۇند-
داق چاغدا زالغا يەنە بىر مېھمان كىردىمۇ ھەممىسى
كوماندا بەرگەندەك تەڭلا بويۇنلىرىنى قاقىرلاردەك
سوزۇشۇپ، بۇ مېھماننىڭ چېچىدىن تارتىپ پۇتىنىڭ
ئۈچىغىچە، قۇلاق بويۇنلىرىدىن تارتىپ بارماقلىرىغى-
چە ئالا قويماي ئىنچىكىلىك بىلەن تىنتىپ چىقىدۇ،
ئەگەر بۇ مېھمان ئۆزىنى كۆرسىتىشنى بىلىدىغان
مۇنداق سورۇنلارنىڭ قەدىر-قىممىتىنى ياخشى چۈ-
شىنىدىغانلاردىن بولسا، بەدىنىنى ئەركىن چايقاپ،
ئۈچ قەدەمدە بارىدىغان يەرگە ئالتە قەدەمدە ئاران
بېرىپ بولىدۇ، بۇ چاغدا ئۆزىنى سورۇننىڭ گۈلى
ھېسابلىشىپ ئولتۇرۇشقان خانىملار ئۇنىڭ ئۈست-
ۋاش، زىبۇزىننەتلەردە ئۆزىنى بېسىپ چۈشىدىغانلى-
قىنى ھېس قىلىپ قالسا، كۈلكىگىمۇ، يېغىغىمۇ
ئوخشىمايدىغان بىر خىل ئىپادە بىلەن ئۇنىڭغا باشقا
تەرەپتىن ئەيىب ئىزدىمەكچى بولۇشىدۇ. ئەگەر يېڭى

ۋەكىللىك قىلىدىغان ئەۋلادلارنى ئاپىرىدە قىلىۋاتقان
 ئاياللىرىمىزنىڭ ساپاسى زادى قانچىلىك؟! بۇ مەسىلە
 لىلەرنى ئالىي بىلىم يۇرتلىرىدا سىستېمىلىق مەدەنىيەت
 تەربىيىسى ئالغان، ئەمما ئالغان بىلىمنى كىيىنىش،
 تارىنىشتىن باشقىغا ئىشلىتىشنى بىلمەيدىغان
 ماۋۇ ئاياللىرىمىز خىيالغا كەلتۈرۈشمىگەن
 يەردە، كۈن بويى تۈگىمەس ئۆي ئىشلىرى بىلەن
 ھالسىراپ بېشى ياستۇققا ئاران ئۇلىشىۋاتقان دېھقان
 ئاياللىرىمىز خىيالغا كەلتۈرەرمۇ؟

بىز ئانىلار— دۇنياغا كۆز ئېچىۋاتقان ھەر خىل
 جان ئىگىسىنىڭ تەبىئىي يېتەكچىسى، سەبىي بوۋىقىدە
 مىز ۋىلىقلاپ كۈلۈشكە باشلىغاندىن تارتىپ مەكتەپ
 پېشىغا يەتكەنگە قەدەر ئانىسىدىن تەلىم ئالىدۇ، ھەتتا
 پەرزەنتىمىز ئائىلىمىزدە قاچانغىچە تۇرىدىكەن، بىز
 نىڭ ھەربىر ھەرىكىتىمىز، سۆزىمىز، ئىش تۇتۇش
 لىرىمىز بالىمىزغا ئۆرنەك بولىدۇ. ئەمدى بىز ھا
 زىرقى ھالىتىمىزگە قاراپ باقايلى: ھېچنېمىنى بىل
 مەيدىغان مۇشتەك بوۋىقىمىزغا شۇنچە ھەشەم-دەرەم
 لىرى بىلەن بۆشۈك توي قىلىپ بېرىمىز، ئەمما شۇ
 بالىمىزنىڭ خاراكتېرى يېتىلىشكە باشلايدىغان ئەڭ
 مۇھىم دەۋرلەردە ئۆزىمىزگە رودىپايدەك چاپلاشتۇرۇ
 ۋالغان تۈگىمەس ئويۇن-تاماشالىرىمىز بىلەن بالى
 مىزغا قاراشقا چولىمىز تەگمەيدۇ؛ بىر سورۇنغا كىد

مېھمان سەل بېچارە، ”زامانىنىڭ كەينىدە قالغان“لار.
 دىن بولسا كۆرۈڭ: بىر-بىرىگە قاراپ سەت ھىجىيە
 شىپ ئۇنى مەسخىرە قىلىشىدۇ، كەمسىتىشىدۇ! ئۇ
 نىڭ بۇ سورۇنغا لايىق ئەمەسلىكىنى، ئۆزلىرى بىلەن
 بىر ئۈستەلدە ئولتۇرۇشقا تېخىمۇ لايىق ئەمەسلىكىنى
 ئىمما-ئىشارەتلەر بىلەن بىلدۈرۈشىدۇ، مانا بۇ بىزنىڭ
 ئاياللىرىمىز! ئۆزىنىڭ قىممىتىنى ئۈستىگە ئارتقان
 ئالا-بۇلىماچ لاتا-پىتىلەر بىلەن ئۆلچەيدىغان، قوش
 لاپ سېلىۋالغان يالتىراق مېتاللار بىلەن ئۆلچەيدىغان
 ئۇيغۇر ئاياللىرى! ئۈستەلدە بىر-بىرىنى ئىتتىرىد
 شىپ، پېتىشماي تۇرغان رەڭگارەڭ قورۇمىلارغا قا
 راپ، رايونىمىزنىڭ كەڭرى يېزىلىرىدا ياشاۋاتقان،
 ئېتىز بىلەن ئېغىلنىڭ ئارىسىدا قاتراپ ئۆمرى ئۆتۈ
 ۋاتقان جاپاكەش دېھقانلىرىمىزنى، دېھقان ئاياللىرى
 مىزنى ئويلىدىم، بىز مۇشۇنداق سورۇنلاردا مەست
 ئەلەس بولۇپ يۈرگەنلىرىمىزدە، ئېغىر ئەمگەك،
 مال-چارۋا بېقىش بىلەن ئۆمىر ئۆتۈۋاتقان، ئاچچىق
 توپا، كۈل-توزانىنىڭ دەستىدىن چىرايمۇ توپا رەڭگە
 كىرىپ قالغان، بالدۇر قېرىپ كېتىۋاتقان ئاشۇ جاپا
 كەش ئاياللىرىمىزنى خىياللىمىزغا كەلتۈرمىزمۇ؟!
 مىللىتىمىزنىڭ، بالىلىرىمىزنىڭ تەقدىرى قانداق بو
 لىدىغانلىقى ئۈستىدە ئويلىنىپ بېقىش بىزنىڭ كالىد
 مىزغا نېمىشقا كىرمەيدۇ؟! مىللەتنىڭ كېلەچىكىگە

يىپ بارغان كىيىمىمىزنى ئىككىنچى سورۇنغا كىيىپ بارغۇمىز كەلمەيدۇ، ئۈلگۈرەلىگەنلىرىمىز سورۇنغا ئاتاپ يېڭى كىيىم تىككۈزمىز، ئۈلگۈرەلىگەنلىرىمىز تەييار كىيىملەرنى باھاسىنىڭ قىممەتلىكىگە قارىماي سېتىۋالىمىز. بايلىقنىڭ نىشانى ھېسابلىنىدىغان ھالقا-ئۈزۈك، بىلەزۈكلىرىمىزنىڭ شەكلىنى ھەر بىر سورۇنغا بارغاندا بىر خىل ئۆزگەرتىمىز، ھازىر بولسا بىر قۇلاققا ئىككىدىن ھالقا سالىدىغان يېڭى ئۈسۈل چىقتى (بەلكىم بۇ يەنە كۆپىيىشى مۇمكىن)، بىر بويۇنغا ئىككى زەنجىر، بىر يېغىشقا ئىككى بىلەزۈك، ئۈزۈكلەرغۇ بارماقلىرىپ تىشمەيدىغان ھالغا يەتتى. داستانىمىزمۇ سالاپتىمىزگە ماس كەلمەسە بولمايدۇ، 20-30 يۈەنلەرنى ئېغىزغا ئېلىشتىن نومۇس قىلىمىز. شۇنىڭ بىلەن ئەسلىدە بالىمىزنىڭ ئەقلى قايىلىيىتىنى يېتىلدۈرۈشكە ياردىمى بولىدىغان ھەر خىل ئويۇنچۇق، رەسىملىك ھېكايە كىتابچىلارنى سېتىۋېلىش سودا-سېتىق كۈنتەرتىپىگە ئەسلا كىرگۈزۈلمەيدۇ. ھەتتا ئەتىسادىمىز يېتەرلىك بولغان ئەھۋالدىمۇ باھاسى ئىنتايىن ئەرزان ئەمما بالىمىزغا كېرەكلىك بولغان شۇ نەرسىلەرنى سېتىۋېلىشقا قورسىقىمىز ئاغرىيدۇ! ئەمدى بىز كۆڭۈلدىكىدەك ياسىنىپ بولغاندىن كېيىن قارساق، بالىمىزنىڭ—ئەتراپىمىزدا پىلتىغلاپ يۈر-

گەن بۇ سەبەبى جاننىڭ ئۆزىمىزگە يۈك بولۇپ قېلىدۇ. ۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىمىز. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى چوڭلارنىڭ ئۆيىگە، بۇ دۇنياغا تۆرەلدۈرۈپ قويغىنى ئۈچۈن بالاغا قالغان ئاتا-ئانىمىزنىڭ يېنىغا ئىتتىرىمىز. بالىمىزنىڭ بىزدىن ئايرىلغۇسى كەلمەيدۇ، چۈنكى ئۇلار ئانا مېھرىگە تەشنا، يېنىمىزدىن بىردەم-مۇ نېرى كەتمەسلىكىنى تىلەيدۇ، ئىزدەيدۇ. مانا بۇ بىزنىڭ تۇرمۇش تەرتىپىمىز!

مېنى بىرى تانىسغا تارتقاندا قىلدى. مەنمۇ ئايلىنىۋاتىمەن، خىيالىمىمۇ تىنىمىمىز ئايلىنىۋاتىدۇ. بالا دېگەن كۆرگىنىنى ئاڭسىز رەۋىشتە دورايدۇ. قاراپ باقايلى، ئىككى-ئۈچ ياشلارغا كىرگەن يۇمران بالىلىرىمىز ئۆزلىرىگىمۇ بىز يۈزىمىزگە ئۈستى-ئۈستىلەپ سۈرۈۋاتقان نەرسىلەرنى سۈرۈپ قويۇشىمىزنى تەلەپ قىلىشىدۇ. ھەتتا بىز دىققەت قىلىمىغان ۋاقىتتا يۈزلىرىنى ئالا-پاساق بويىپ ناھايىتى كۈلكىلىك تۈسكە كىرىپ قېلىشىدۇ، ئۇلار بۇنداق نەرسىلەرنى بالىلارنىڭ ئىشلەتسە بولمايدىغانلىقىنى بىلمەيدۇ، چۈنكى بىز ئۇلارغا بۇنىڭ سەۋەبىنى چۈشەندۈرۈپ قويىمىغان، تېخى بەزى ئانىلار كىچىككىنە قىزچاقلىرىنىڭ قاشلىرىغا قاپقارا سۈرمە سىزىپ قويۇشىدۇ. بۇ بالىغا شۇنداق قىلىشنى تەبىئىي رەۋىشتە ئۆگەتكەنلىك بولماي نېمە؟! باشلانغۇچ مەك-

لارنىڭ شەرىپىگە كاتتا مەرىكىلەرنى ئۆتكۈزۈپ بېرىدۇ.
 مىز؛ تازا تەربىيىگە، مېھىر-مۇھەببەتتىمىزگە تەشەببۇس
 بولغان چېغىدا ئۆزىمىزنى ياساپ قاش-كىرىك چىقىدۇ.
 رىپ، كۆپەيتىۋالغان ئاجايىپ-غارايىپ بەزمە-مەش-
 رەپ، توي-تۆكۈنلەر بىلەن ھەپلىشىپ ھالىمىز قال-
 مايدۇ، ئېنىقنى ئېيتقاندا، يېڭىدىن دۇنياغا كۆز
 ئېچىۋاتقان پەرزەنتلىرىمىز بىزنىڭ دۇنياخورلۇق،
 شۆھرەتپەرەسلىك قاتارلىق يارىماس ئىللەتلەر بىلەن
 يۇغۇرۇلغان تويماس روھىيىتىمىزنى تويۇندۇرۇش-
 مىزنىڭ بىر خىل ۋاسىتىسى بولۇپ قېلىۋاتىدۇ!
 مېنى قىزىمنىڭ بۆشۈك تويىنى ئۆتكۈزۈپ بېرىشكە
 دەۋەت قىلغان بەزى سالاچىلار ھېچ خىجىل بولماس-
 تىن "قورقماي ئۆتكۈزۈۋېرىڭ، كىرىم، چىقىمىنى
 قامداپ بولغاندىن سىرت چۆتتەككىمۇ خېلى بىر نەرسە
 چۈشىدىكەن" دېيىشكەندە، سەسكەنگىنىمىدىن تەنلىرىم
 جۇغۇلداپ كەتكەندى! كىيىم ئەسلىدە ئادەمنى ھاي-
 ۋاندىن پەرقلەندۈرۈپ تۇرىدىغان بىر تەبىئىي توسۇق
 ئىدى. ھازىرقى كۈندە بولسا كىيىم-كېچەكنىڭ تۈ-
 رى زامانغا يارىشا كۆپ خىللاشتى، چىرايلىق كى-
 يىم-كېچەكلەر ئادەمگە سالاپەت بېغىشلاپ، ئەسلى
 يېشىدىن كىچىك كۆرسىتىدۇ، ئەمما ھەرقانداق نە-
 سە چېكىدىن ئېشىپ كەتسە سەلبىي ئۈنۈم كېلىپ
 چىققانداك، بىزمۇ ھازىر كىيىم-كېچەكلەر دۇنياسىد-

شەپتە ئوقۇيدىغان قىزچاقلارغا قارايدىغان بولساق،
 قاپاق، مەڭزىلىرىنى قىزارتىۋالغان، مەن بىر قانچە
 قىزدىن نېمە بىلەن شۇنداق قىزارتىۋالغانلىقىنى سو-
 رىغاندا، ئۇلار ئۆيىدىكى قىزىل باغاق قەغىزىنى ھۆل-
 دەپ قىزارتقانلىقىنى ئېيتىپ بەردى (ئۆيىمىزدە با-
 غاق ئۆكسىمەيدۇ ئەمەسمۇ!).

بويلىرىدىن خۇش ھىدلارنى تارتىپ، قاش-
 كۆزلىرىنى سۈزۈپ تانسا ئويناۋاتقان، قىزىق پاراڭغا
 چۈشۈپ كەتكەن ئويۇنخۇمار ئاياللارغا ئۇزاق قارىدىم:
 نېمىشقا بىزدە كىتاب ئوقۇيدىغان، كىتاب يىغىدىغان
 ئادەت شۇنچە ئاز؟ كىتابخانلارغا قارايدىغان بولساق،
 ئىجتىمائىي بىلەن كىتاب ئوقۇۋاتقان، كىتاب سېتىۋې-
 لىۋاتقان ئاياللاردىن قانچىلىكىنى ئۇچرىتىمىز؟! كۆ-
 زىمىزگە ۋاللىدە چېلىقىپ قالىدىغانلىرىنى ھېسابقا
 ئالمىغاندا يوق دېيەرلىك؛ بىزنىڭ مودا كىيىم تاللاپ
 كۈنلەپ-كۈنلەپ بازار ئايلىنىشقا، زېرىكمەي ماشىنىدە
 چېغا قاتراشقا، چاچلىرىمىزنى زامانىۋى پاسوندا يا-
 ستىشقا ۋاقتىمىز كەڭرىكى، پايدىلىق بىلىملەر بى-
 لەن تەمىنلەيدىغان، بالىلىرىمىزنى تەربىيەلەشكە يول
 كۆرسىتىدىغان ئېسىل كىتابلارنى سېتىۋېلىشقا ۋاق-
 تىمىز يەتمەيدۇ، كىتابخانلارنىڭ ئىشىكى قاياققا قا-
 رايدىغانلىقىنىمۇ بىلمەيمىز!
 بىز بالىمىز ھېچنېمىنى بىلمەيدىغان چاغدا ئۇ-

غا باشچىلاپ كىرىپ كەتتۇق، جەمئىيەتتىكى ئورنىمىزنى، مەرتىۋىمىزنى ئاشۇ نەرسىلەر بىلەن كۆرسەتمىدىغان بولۇپ قالدۇق، مەسلىھەت چاي، قاتار چاي، ھاردۇق چاي، يەنە ئاللىقانداق ئانا چاي، بالا چايلار بىلەن تاكاسلاپ ھارمايمىز، كىيىم يەڭگۈشلەپ ھارمايمىز!

«ئىلىسنىڭ غاز ئۈستىدىكى ساياھىتى» ناملىق كارتون فىلىمىنى يازغان ۋە شۇ ئەسىرى ئۈچۈن نوبېل ئەدەبىيات مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن سېلما لاگروڧ - ئايال، بىزنىڭ بالىلىرىمىز شۇ فىلىمنى ناھايىتى قىزىقىپ كۆرۈشتىغۇ؟ «ئائىلىق كۈيى»، «ئۆلۈم سۈنپىتىلىرى» قاتارلىق ئەسەرلىرى بىلەن ئېلىمىز كىتابخانلىرىغا تونۇشلۇق بولغان چىلى يازغۇچىسى مىستىرالمۇ ئايال، يازغان رومانلىرىنىڭ كۆپلۈكى بىلەن داخىق چىقارغان، باربارا كاتلانمۇ ئايال، ئىككى قېتىم نوبېل مۇكاپاتىغا سازاۋەر بولغان پولشا ئالىمى ماريە كيۇرمىۇ ئايال، ئاڭلىشىمچە ياپونىيىنىڭ داڭلىق «خوندا» ماركىلىق موتسكىلتىنىمۇ ياپونىيىلىك بىر ئايال كەشىپ قىلغانىكەن، ئەمدى ئۆزىمىزگە قاراپ باقايلى؛ يىراقنى قويۇپ يېقىنغىلا نەزەر ئاڭدۇرغاندىمۇ، بىزدە مەملىكەت ئىچىگە، ياق، ئاپتو-نوم رايونىمىزغىلا تونۇلغان مەشھۇر ئاياللاردىن قانچىسى بار؟! ئەگەر كىيىگەن كىيىملىرىنىڭ كۆپلۈ-

كى، ئېسىللىكى، چوڭ-كىچىك مەزىكە-مەشرەپ-لىرىنىڭ كۆپلۈكى، تاقىغان زىننەت بۇيۇملىرىنىڭ كۆپلۈكى بىلەن مەشھۇر سانلىدىغان ئىش بولسا، بىزنىڭ ئاياللىرىمىز چوقۇم بىرىنچىلىكنى ئالغان بولاتتى. ئەمما مەن ھازىرغىچە بىرەر مىللەت ئايالىرىمىزنىڭ مۇشۇنداق شەكىلەن نەرسىلەر بىلەن مەشھۇر بولغانلىقىنى، تارىختا ئىزى بارلىقىنى ھېچقانداق كىتابتا ئۇچرىتىپ باقمىدىم! بىز ھەدەپ ھازىرقى ياشلىرىمىزنى بىخەتەر، لايىھەزەل دەپ قاقشايمىز، «مال ئىدىگىسىنى دورىمىسا ھارام» دېگەندەك، بىزدەك ئاسمان ئورۇلۇپ چۈشسە تېگىدە يېتىپ مانتا يەيدىغان، بالىسىنىڭ كەلگۈسى، ئۆز مىللىتىنىڭ كەلگۈسى بىلەن پەرۋايى پەلەك لايىقەتسىز ئانىلارنىڭ قولىدا چوڭ بولغان بالىلاردىن يەنە قانداق نەرسىلەرنى كۈتۈش مۇمكىن؟ بىزنىڭ بالىلىرىمىزغا روھىي ئوزۇق كەمچىل، كۆز يۇمالمايمىز. ئېلىمىزدە ئىشلەنگىنىگە خېلى ئۇزۇن بولغان «غەربكە ساياھەت» ناملىق كۆپ قىسىملىق تېلېۋىزىيە تىياتىرى تەرجىمە قىلىنغاندىن كېيىن نۇرغۇن قېتىم قويۇلدى، ئەمما بالىلىرىمىز بۇنىڭدىن قىلچىمۇ زېرىكمىدى، يېقىندا قويۇلغان «ئەقىللىق يېشىۋ»، «ماركونىڭ ئانىسىنى ئىزدەش» ناملىق كارتون فىلىملىرىمۇ بالىلىرىمىزنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا ئېرىشتى، ئەگەر بىز ئۆزىمىزگە

ئانچە ئۇپرىتىپ كەتمەيمىز. ھېلىمۇ ئېسىمدە، ياپۇ-
نىيىنىڭ «ئاپشاركا پۇشتىكى» ناملىق تېلېۋىزىيە تە-
ياتىرىنى كۆرگەن چېغىمدا، لياڭزىنىڭ ئاتا-ئانىسى-
نىڭ ئۆز بالىسىنى يالغان سۆزلەۋاتىدۇ دەپ قارىغان
چېغىدىكى ئۆمىسە چىرايىنى كۆرۈپ ھەيران قالغان-
دىم، ئۇغۇ بەدىئىي توقۇلما، ئەمما بەدىئىي توقۇلما-
مۇ تۇرمۇش چىنىلىقىغا ئۇيغۇن بولىدىغۇ؟ كىچىككەن
بىر قىزچاقنىڭ گېپىدىن، ئۇنى يالغان ئېيتتى دەپ
ئەيىبلەشكەن قۇرداشلىرىنىڭ نارازىلىقلىرىدىن شۇنداق
چىلىك جىددىيلىشىپ ساراسىمىگە چۈشكەن ياش ئا-
تا-ئانىنىڭ ھالىتى ماڭا بەك تەسىر قىلغانىدى. چۈن-
كى بىزنىڭ بالىلىرىمىز يالغان سۆزلىسە بىز ئۈنچە-
لىك جىددىيلىشىپ كەتمەيمىز، بالىلىرىمىزغا يالغان
سۆزلەشنىڭ زىيىنىنى چۈشەندۈرۈشنىڭ ئورنىغا ئۇلا-
رنى دۆشكەلەيمىز ياكى «ھەي، بالا دېگەننىڭ مۇشۇنداق
داق يالغان سۆزلەيدىغان بىر مەزگىلى بولىدۇ» دەپلا
بولدى قىلىمىز، ئەقەللىيسى بىزدىكى بالىلارغا كۆيۈ-
نۈش ئۇسۇلىمۇ توغرا ئەمەس. بىز ھەدىسە ئۇيغۇر
بالىلىرىنىڭ تىلى ناخشا بىلەن، ئايىغى ئۇسسۇل بى-
لەن چىقىدۇ دەپ ماختىنىمىز. ئەمدى باشلانغۇچ
مەكتەپتە ياكى باغچىلاردا تەربىيىلىنىۋاتقان بالىلىرى-
مىزغا قاراپ باقايلى: ئۇلارنىڭ قىزىقىدىغىنى ناخشا،
كەچكىچە توۋلايدىغىنىمۇ ناخشا، بالىلارنىڭ مۇشۇ

باسقۇچتىكى ۋاقتى ئۇلاردىكى تۈرلۈك پەنلەرگە بول-
غان قىزىقىشىنى يېتىلدۈرىدىغان، ئەقىل بۇلىقىنى
ئانچىدىغان مۇھىم دەۋر ھېسابلىنىدۇ، بىز تۈرلۈك
يوللار، تۈرلۈك شەكىللەر بىلەن ئۇلارنى ئىلىم دۈن-
ياسىغا يېتەكلەشنىڭ ئورنىغا ھەدىسە ناخشىغا توۋلىد-
تىپ ۋاقت ئۆتكۈزۈمىز. ئەگەر بىز مۇشۇ دەۋردە
بالىلارنى چىڭ تۇتۇپ پەرۋىش قىلساق، باغچىلارغا
ياكى مەكتەپلەرگە قەرەللىك بېرىپ، بالىمىزنىڭ تەر-
بىيلىنىش ئەھۋالىنى نازارەت قىلىپ تۇرساق، ئۇ
يەرلەردىكى تەربىيىچىلەرنىڭ بالىلارغا كەچكىچە ناخشا
ئۆگىتىدىغان بىر تەرەپلىمىلىك تەربىيىلەش ئۇسۇلىغا
قارىتا ئىنكاس بىلدۈرگەن بولار ئىدۇق.
بالىلىرىمىزدىكى ناخشا قىزغىنلىقى شۇنداق يۈ-
قىرىكى، ئۇلار ئۆزلىرىگە مۇۋاپىق كېلىدىغان ناخشا-
لارنى ئېيتىش بىلەن چەكلىنىپ قالماي، ئۆز يېشىغا
ماس كەلمەيدىغان ناخشىلارغىمۇ قىزىقىدۇ. مەن ئون
ياشلىق بىر قىزنىڭ خاتىرىگە يېزىۋالغان «ۋاپادارىم»
ناخشىسىنى ئېيتىشنى مەشق قىلىپ يۈرگىنىنى كۆر-
دۇم. مۇشتۇمدەك بالىلارنىڭ چوڭلارنىڭ ناخشىسىنى
ئېيتىپ يۈرۈشى، كىنو-تېلېۋىزورلاردىكى ئۆزلىرىگە
مۇۋاپىق كەلمەيدىغان تەسۋىرلەرنى سۆزلىشىپ يۈرۈ-
شى ئادەمنىڭ كۆڭلىنى غەش قىلىدۇ.
بىزنىڭ ئىقتىسادىي شارائىتىمىز ئۈنچىۋالا ناچار

دېقىتىگە سۈنۈش ئىستىكى پەيدا بولدى، گەرچە بىز-
نىڭ ئاياللىرىمىزنىڭ كىتاب، گېزىت-ژۇرنال دېگەن
لەر بىلەن ئانچە ئېقى كېلىشمىسىمۇ، شامالغا مۇشت
ئاتقاندىك بۇ چولتا ماقالىنى يېزىپ چىقتىم. ھەي
ئاياللار، ئۆزىمىزنى دەڭسەپ تۇرايلى، پەرزەنتىمىز
ئالدىدىكى جاۋابكارلىقىمىزنى ئۇنتۇپ قالمايلى! ئۆي-
غۇر ئاياللىرىدىنمۇ يەر يۈزىدىن يوقىلىپ كەتسە،
باشقىلارغا كۆرۈنگۈدەك ئىز قالسۇن!

1995-يىل 21-ماي

(ئاپتور: تۇرپان ئاز سانلىق مىللەت ئوقۇتقۇ-
چىلىرىنى تەربىيەلەش مەركىزىدە)

ئەمەس، مازلىشىپ بىر قۇلاققا ئىككىدىن ھالقا سې-
لىۋېلىشنىڭ ياكى بىر بويۇنغا ئىككى تال زەنجىر
ئېسىۋېلىشنىڭ ئورنىغا يېڭى-يېڭى كىتابلارنى سېتىد-
ۋالساڭ، ھەتتا، چاققانغىنە بىر كۈتۈپخانا قۇرۇۋال-
ساقمۇ بولىدىغۇ؟ ئەمما يورغىلاشقا ئامراق ئاياللىرى-
مىز يېڭى شەكىللەر بىلەن بېيىتىپ بېزەۋاتقان "داس-
تىخان يىغىلىشى" نىڭ جىملىقىدىن كىتابخۇمار ئايال-
لىرىمىزمۇ كىتاب يىغىشقا ئامالسىز قېلىۋاتىدۇ.
چۈنكى، پۇلنى غازاڭدەك خەجلىش بىلەن ئۆزىنى
ھەممىدىن ئۈستۈن چاغلایدىغان شۆھرەتپەرەس ئايال-
لىرىمىز تائامدىن كېيىنكى "ھېساب تاپشۇرۇش" قا
50 يۈەنلىك، 100 يۈەنلىك پۇللارنى باشقىلارنىڭ
كۆرمى قېلىشىدىن ئەنسىرىگەندەك قىلىپ ئەتەي شا-
راقلىتىپ ياكى خەتلىگۈچىلەرگە ئالاھىدە ئۇرغۇ بى-
لەن ئېيتىپ بېرىۋاتقان چاغدا، بايىقى ئاياللىرىمىز-
نىڭ ئۇلارنىڭ ئالدىدا چېنىپ قالغۇسى كەلمەيدۇ،
ئۇلار چەكلىك ئىقتىسادىي مەنبەسى بىلەن بىر ئائىلە-
نى قامدىشى كېرەك، ئايدا مۇشۇنداق "پۇل تاپشۇ-
رۇش" تىن نەچچىسى بولسا، ئۇلارنىڭ قولىدا قالىدۇ-
غىنى چاغلىق. مەن مۇشۇ خىياللارنى سۈرۈۋېتىپ
يېنىمدا تاتلىق ئۇخلاۋاتقان كىچىككىنە قىزىمنىڭ
پۇسىمىلاق مەڭزىگە يېنىككىنە سۆيۈم، شۇندا توسات-
تىن ئويلىغانلىرىمنى يېزىپ چىقىپ ئاياللىرىمىزنىڭ

مودا ۋە ھەشەم-پەشەملىرىمىز ھەققىدە پاراك

خەلىپە ساۋۇت (قىرغىز)

ھەر قېتىم «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىنىڭ نەشىردىن چىقىش قەرەلى كېلىش ئالدىدا نېمىگىدۇر ئىنتىزار بولغاندەك، بىر خىل تەشۋىش ئىچىدە كۈندىن كۈن تەخىرىسلىك بىلەن ساناپ كېتىمەن. ژۇرنىلنىڭ ھەر بىر سەھىپىسى مەن ئۈچۈن چەكسىز بىر لەززەت بېغىشلىغۇچى مەنىۋى كۈچ بىلەن كۆز ئالدىمدا جۇلالاپ چاقناپ كېتىدۇ.

بۈگۈن يەنە بۇ ژۇرنىلنىڭ 1995-يىللىق 5-سانىنى قولۇمغا ئېلىپ، خۇددى بىرسىنىڭ قولۇمدىن تارتىۋېلىشىدىن ئەنسىرىگەندەك، تېز-تېز ۋاراقلاپ، ئادىتىم بويىچە مۇندەرىجىسىگە كۆز يۈگۈرتتىم.

«مىللىتىم ھەققىدە پاراك» سەھىپىسىدىكى «بىز مۇشۇنداق ئانىمۇ؟» دېگەن سەرلەۋھە دىققىتىمنى تارتتى. (چۈنكى مەنمۇ بىر ئانا-دە؟).

چۈشكۈن تاماق ۋاقتى بولۇپ قالغىنىغىمۇ قارىد.

ماي، ئالدىمغا چاي بىلەن قۇرۇق ناننى قويۇپ، ژۇرنىل بەتلەرگە سىڭىپ كەتتىم: «بىز مۇشۇنداق ئاند-مۇ؟» . . . «بىز مۇشۇنداق ئانىمۇ؟» . . . ماقالىنى ئوقۇپ بولۇپ، بېشىمنى كىرىپسۇننىڭ كەينى يۆلەنجۈ-كىگە تاشلىغىنىمچە قانچىلىك ۋاقىت ئولتۇرۇپ كەت-كىنىمنى بىلمەي قالدىم. ئىشقىلىپ، بىر خىل ئۆ-كۈنۈش، ئەپسۇسلىق تۇيغۇسى يۈرىكىمنى ئۆرتەپ، ھەر كۈنلۈك ئىجتىمائىي تۇرمۇشىمدا ئۇچراۋاتقان غەيرىي نورمال ئەھۋاللار، ئاياللار جامائىتى ئىچىدە-كى كىشىنى چۆچۈتكۈدەك دەرىجىدىكى چاكنى ئادەت-لەر، كۈنسىرى ئېشىپ بېرىۋاتقان ئىستېمال قارى-شى، ھەر كۈنى، ھەر سائەت دېگۈدەك يېڭىلىنىپ بېرىۋاتقان مەنەنچىلىكنىڭ چەك دەرىجىسى . . . قا-تارلىق ئۆز ئېغىمغا سىغدۇرالمىۋاتقان ئىشلار خۇددى قىستاڭ بازاردىكى بىر-بىرىگە يول بېرىشمەي ئىتتى-رىشىپ، ۋارقىرىشىپ-چارقىرىشىپ كېتىۋاتقان كى-شىلەر توپىغا ئوخشاش بىردە غۇجمەكلىشىپ، بىردە سۈرۈلۈپ دېگەندەك كۆز قارىقىمغا قادىلىپلا قالدى. ۋاقىت توشۇپ قاپتۇ! ۋېلىسىپىت پىدالىنى كۈ-چەپ تەپكىنىمچە ئالدىراپ ئېشقا باردىم. مېنىڭچە بولغاندا، سومكامدىكى ژۇرنىلنى چىقىرىپ، ئىشداش-لىرىمغا-ئانىلارغا بۇ ماقالىنى ئوقۇپ بېرىپ، كۆز قاراشلىرىمنى ئورتاقلاشقۇم، ئۇلارنىڭمۇ ئويلىغانلى-

شۇنچىلىكىمۇ؟ مەن ئاياللىق ھەم ئانىلىق سالاھىيەتلىرىم بىلەن مۇنۇلارنى سەمىمىي ئىقرار قىلماي تۇرالمايمەن:

دۇنيا ئاياللار بىلەن گۈزەل، ئائىلە ئاياللار بىلەن قۇدرەتلىك، تۇرمۇش ئاياللار بىلەنلا مەنىلىك ۋە لەززەتلىك. شۇ مەنىدىن ئالغاندا، ئاياللار ئۇلۇغ ئىندىسانلاردۇر. ئاياللارنىڭ ئۆز زىممىسىگە ئالغان يۈكى ئەڭ ئېغىر، ئەڭ ئەھمىيەتلىك. خوش، شۇنداق ئىكەن، بىز ئاياللار، كۆتۈرۈشكە تېگىشلىك يۈكنىڭ ئەڭ ئەھمىيەتلىك تەرىپىنى كۆتۈردۈقمۇ ياكى ئۇنىڭ ئورنىغا باشقا يۈكنى ئارتىۋالدىقمۇ؟ ھازىرقى چېكى يوق بەزمە-مەشرەپ، توي، چاي، مەنەنچىلىك، زۆرۈرىتى يوق قائىدە-يوسۇن، ئورۇنسىز باردى--كەلدەلەردە بىزنىڭ مەسئۇلىيىتىمىز بارمۇ-يوق؟ مەن قىلچە يوشۇرماي دېۋىتەي: يۇقىرىقىلار پەقەت بىز ئاياللارنىڭلا پەيدا قىلغان ھەشەم-پەشەملىرىمىز. بۇ توغرىسىدا ئەرلەرنىڭ ئاغزىدىن چىقىرىلماي، كۆڭلىگە يوشۇرغان ئەلەملىك "ئۆھ" تارتىشلىرىنى، بىز "قائىدە ئۇقمايدىغان چۈپەي" دېگەن بىر ئېغىز ھاقارەت بىلەنلا يىغىشتۇرۇپ كەلدۇق، خالاس!

بىز ئاياللار— ئائىلىنى ئىچكى جەھەتتىن باشقۇرىدىغان خوجايىنلارمىز، بالىلارغا تۇنجى دەرسنى بېرىدىغان ئۇستازلارمىز. لېكىن، بىز (بولۇپمۇ مۇشۇ

رىنى بىلگۈم بار ئىدى. تېخىمۇ ئېنىقراقىنى ئېيتىپ (قولۇمدىن كەلسە) ئۆزۈم تونۇيدىغان ياكى تونۇمايدىغان ھەممە ئاياللارغا— بارلىق ئانىلارغا بۇ ماقالىنى يۇقىرى ئاۋازدا ئوقۇپ بەرگۈم بار ئىدى. ئەپسۇس!

نۇرغۇن كۆپ چېكىتلەرنىڭ ئورنىغا دەل كېلىدىغان جۈملىلەر پەيدا قىلغان غەلىيان ئىچىدە چۈشتىن كېيىنكى ئىشىمنى تۈگىتىپ ئۆيگە قايتتىم. كاللامدا يەنىلا "بىز مۇشۇنداق ئانىمۇ؟" دېگەن سوئال كېچە، بىر-بىرىگە گىرەلىشىپ ئۈزۈلمەس ھال قاتناشلىقنى ئالغان سوئال بەلگىلىرى ئۇيقۇمنى قاچۇرۇپ، مېنى يەنە زۇرئال بەتلىرىگە سۆرەپ كىردى: توغرا! بىز شۇنداق ئانىمۇ؟ (مەن قانداق ئانا؟)

* * *

مەن ئانا بولغان كۈندىن باشلاپ، قېنىمدىن سۈت ئايرىپ بېرىپ بوۋىقىمنى ئوزۇقلاندۇردۇم. ياخشى كىيىسۇن، ياخشى يېسۇن، دەپ ئۆز گېلىمدىن سىقىپ، ئۈستۈشلىرىمنى يېڭىلىماي، كۈنلەرنى ئۆتكۈزدۈم، ئۇلارنى ئوقۇتتۇم. مانا بۇلار مېنىڭ نەزەرىمدە ئانىلىق بۇرچۇمنى ئەڭ ئەلا دەرىجىدە ئادا قىلغانلىق بولدى. لېكىن ئاياللارنىڭ ئانىلىق بۇرچى

ئاي، مۇشۇ كۈنلەردە) ئائىلىمىزنى قانداق باشقۇرۇۋاتىمىز، پەرزەنتلىرىمىزنى قانداق تەربىيەلەۋاتىمىز؟ ئۇلار ئېلىشقا تېگىشلىك تۇنجى بىلىمنى نېمەدىن بېرىۋاتىمىز؟

بىر كۈنى ئەر-ئاياللار بىرگە ئولتۇرغان بىر سورۇندا بىر دوستىمىز: "مېنىڭ ئۈچ بالام ئوقۇپ مەكتەپ پۈتتۈرۈپتۇ، شۇ چاغقىچە ئۇلارنىڭ خېتىنى (پۇچۇركىسىنى دېمەكچى) تونۇمايمەن، — دېدى ۋە كەينىدىنلا ئۇلارنىڭ كەپسىزلىكىدىن داتلاپ كەتتى، — گۆش-ماي، تاۋار كۆرپىنىڭ ئۈستىدە چوڭ بولغان شۇ بالىلارغا قاراپ، تۈزۈك بىر ئادەم بولار دېسەم، نەدىكى بىر..."

ئۆز بالىمىزنىڭ خەت پۇچۇركىسىنى تونۇمايدىغان بىز ئانىلار بالىلىرىمىزدىن يەنە نېمىلەرنى كۈتەلەيمىز؟ بىز بالىلىرىمىزنىڭ خەت پۇچۇركىسىنى نېمە ئۈچۈن تونۇمايمىز؟ مودا رىقابىتىگە ئالدىراپ پالاقشىپ، بالىلىرىمىزنىڭ تاپشۇرۇق دەپتىرىنى، كونسپېكىتنى كۆرۈشكە ۋاقتىمىز چىقمىغاندۇ، ئالدىنقى يىلىلىق.

بىز ئاياللار ئەسلىدە پۇچۇرغا تونۇمىغۇدەك دەرىجىدە دۆت ئەمەسمىز. بىزنىڭ زېھنى قۇۋۋىتىمىزنى ئەرلەردىن ئۆتكۈزۈپ بەرسەك ئارتۇق كەتمەيدۇ. بىز تىككەن كانۇئا گۈللۈك كەشتە نۇسخىسىنى مىسالغا

ئالماق، ئۆلچەملەشتۈرۈپ سۈزۈلگەن بىر تۇشۇكچىگە تۆت قېتىم يىڭنە سانجىپ، گۈل نۇسخىسىنى كەشتەلەيمىز. بۇ جەرياندا ئېزىپ كەتمەيمىز. بىز تىككەن مۇشۇ كەشتىنى ئەرلەرنىڭ تىكەلىشى مۇمكىن ئەمەس، چوڭ-كىچىك قانچە گۈل شەكلى بارلىقىنى ساناپ بېرىڭ دېسىمۇ، سانىيالىماي، بېشى ئايلىنىپ قالدۇ ئۇلارنىڭ.

مانا بۇ ئەڭ ئاددىي بىر مىسال. شۇنداق ئىكەن، بىزنىڭ ئاشۇ ئۆتكۈر زېھنىمىز قانداق ئىشلارغا سەرپ بولۇپ كېتىۋاتىدۇ؟ ئەڭ ئەرزىمەس ئىشلارغا! مەن-مەنچىلىك مۇسابىقىسىگە! ئەسلىدە بىز ئاشۇ ئۆتكۈر زېھنىمىزنى زايە قىلماي، پەن-بىلىم ئىگىلىشىمىز، مەدەنىيەت سەۋىيىمىزنى ئۆستۈرۈش بىلەن كۆپرەك مەشغۇل بولۇشىمىز كېرەك ئىدى. شۇنداق بولغاندا، پەرزەنتلىرىمىز ئالدىدىكى مەسئۇلىيەت تۇيغۇمىزمۇ باشقىچە بولاتتى، ئەلۋەتتە.

بۇ قۇرلارنى يېزىۋېتىپ، ئۈچ يىلنىڭ ئالدىدىكى بىر ئىش ئېسىمگە كەلدى: كىتابخۇمار دوستلاردىن بىر قانچىمىز بىر يەكشەنبە كۈنى بىر دوستىمىزنىڭ تەكلىپى بىلەن مەلۇم بىر باغقا سەيلىگە چىقتۇق. گەپ ئارىسىدا ئۆزىمىزنىڭ شۇ كۈنلەردىكى كىشىلەر نەزەرىدىكى ئورنىمىز توغرىلىق "دەرد تۆكۈشۈپ" قالدۇق. ئارىدىن بىر دوستىمىز:

بىز ئۆزىمىز مىڭبىر جاپادا ئىشلەپ تاپقان پۇلنىڭ بىر قىسمىنى ئۇلارغا بېرىش ھەققىمىزنى ئەرلىرىمىزنىڭ تاپقان پۇلى بىلەن قوشۇپ، ئاشۇ زۆرۈرىيىتى بولمىغان "مودا" شامىلىغا قويۇپ بېرىۋاتىمىز، بۇنىڭدىن قانچىلىك نەتىجىگە ئېرىشتۇق؟

بىر كۈنى، يېقىن ئۆتتىدىغان بىر دوستۇم ئىنىمىنى تويلاشماقچى بولغان قىزنىڭ ئۆيىگە دەسلەپكى چاي ئاپىرىش رەسمىيىتى ئۈچۈن بارىدىغانلىقىنى ئېيتىپ، مېنىمۇ بىرگە بېرىشقا تەكلىپ قىلدى. قىز تەرەپكە 18 ئادەم باردۇق. قىزنىڭ دادىسى ئۇزۇن يىللىق مائارىپچى بولۇپ، بىر كىشىلىك مائاشى بىلەن يەتتە نوپۇسنى باقىدىكەن. لېكىن ئۇلار ئۇ كۈنى ئۆز ھالى-كۈنى بىلەن ھېسابلاشماي، داستىخاننى كەڭرى سالدى. مەن ئوقۇرمەنلىرىمنى پەقەت ئەڭ ئالدىدا كەلتۈرۈلدىغان سىنچاي ئۈچۈن تىزىلغان قەنت-گېزەك، يەل-يېمىش تەخسىلىرىنىڭ سانىدىنلا خەۋەردار قىلاي: چوڭ-كىچىك يەتمىش سەككىز تەخسە!

مانا بۇ ساندىن ئەقىللىق ئوقۇرمەنلىرىم داستىخاننىڭ كېيىنكى كۆرۈنۈشلىرىنى تەسەۋۋۇر ئېكرا-نىغا ئېلىپ كېلەلەيدۇ. بىر ھەپتە بولغاندا، دوستۇمدىن بۇ تويىنى قىلمايدىغان بولغانلىقىنى ئۇقتۇم. سەۋەبى — قىزنىڭ

— ھازىر خەلقىمىز قورساق تويغۇزۇپ، ئۆستۈشۈشلىرىنى يېڭىلاشنىڭ غېمى بىلەن بولۇپ كەتتى، بۇ باسقۇچ ئاياغلاشقاندىن كېيىن ئاندىن بىزنىڭ قەدىرىمىزگە يېتىدىغانلارمۇ چىقىدۇ. ئۈمىدۋار بولايلى، — دەدى تولىمۇ يۇمۇرلۇق قىلىپ، — شۇ زامانلار كەلگەندە "كىتاب خالىتىسى مەتولار" دېگەن مەسخىرىدىنمۇ قۇتۇلىمىز.

ئاچچىق مەسخىرە ۋە ئىنكار قىلغۇسىز رېئاللىق بىلەن يۇغۇرۇلغان بۇ سۆز ھازىرغىچە قۇلاق تۇۋىدە، جاراڭلاپ تۇرۇپتۇ. ئويلايمەن: بىزنىڭ كۆپ ساندىكى ئاياللىرىمىزمۇ شۇ زامانلار كەلگەندە، ئاندىن ئۆگەنىشىگە كىرىشەمدىغاندۇ؟

بىز ئاياللارنىڭ ئائىلىدىكى يۈكى بەك ئېغىر. تۈگمەس ئۆي ئىشى بىلەن ئۆزىمىزنىڭ ئاياللىق پىسخىكىمىزدىكى خاسلىق كەلتۈرۈپ چىقارغان ئاۋاز، رېچىلىقلارمۇ بىزگە يېتىپ ئاشاتتى. لېكىن بىز بۇ نىڭغا قانائەت قىلىمىغاندەك، مۇشۇ كۈنلەردە "مودا" دەپ ئاتىلىدىغان باش-ئايىغى كۆرۈنمەيدىغان ئېزىتقۇنىڭ ۋە سەۋەبسىز ئىختىيارسىز ھالدا چۆرگەنلەۋاتىمىز. شۇ كۈنلەردە، ئىسراپ بولۇۋاتقان زېھنىمىزگە، تەبىئىي ھالدا كېمىيىۋاتقان ئۆمۈر ۋاراقلىرىمىزغا، قايتىلانمايدىغان ئالتۇن چاغلىرىمىزغا ھازىرغىچە ھېچ دىققىتىمىزنى بېرەلمەيدىغاندەك قىلىمىز.

ئائىلىسىنىڭ كاناپ داستىخنى بىلەن يۇلتۇز گۈل.
لۈك پىيالىسى بولمىغانلىقتىن، چايىنى ئادەتتىكى
چىنە چەينەكتە ئېلىپ كىرگەنكەن.

تېخى ئۈچىمىزدىكى كىيىمدىن ياماق، قول-پۇ-
تىمىزدىن قانداق تەلتۆكۈش يوقىلىپ بولالمىغان
80-يىللارنىڭ باشلىرى ئىدى. ئاشۇ كاناپ داستى-
خان، يۇلتۇز گۈللۈك پىيالىلەرنىڭ غەلۋىسى كىم-
دىن چىقتى؟ بىز ئاياللاردىن! كاناپ داستىخان، يۇل-
تۇز گۈللۈك پىيالىسى يوقلۇقىدىن خورلانغىنى
كىم؟ يەنە بىزنىڭ قىزىمىز، بىز ئاياللارنىڭ قىزى-
رى. بۇ ئاچچىق ئەسلىمە— ئون نەچچە يىلنىڭ ئالدى-
دىكى ئىش. ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئون نەچچە يىل
مابەينىدە چاپلىرىمىز ئاجايىپ زور تەرەققىياتلارغا ئې-
رىشىپ، نەچچە باھار، نەچچە يازنى يېڭى-يېڭى مۇ-
جىزە، يېڭى-يېڭى يۈزلىنىشلەر بىلەن كۈتۈۋالدى.
”كاناپ داستىخان“ ۋە قەسى تەرەققىي قىلىپ قايسى
دەرىجىگە يەتتى، بۇنى يەنىلا بىز ئاياللار ئۆزىمىز
بىلىمىز.

ھازىرقى جەمئىيىتىمىزدە بەئەينى بالايىئابەن
تۈسىنى ئالغان ھەشەمەتخور تويىلار، چايلار، بەزمە-
ئويۇنلاردا بىز ئاياللارنىڭ ھەسسىمىز بارمۇ-يوق؟
بەرھەققى، بۇلاردا بىزنىڭ ھەسسىمىز بارلا ئەمەس،
بىز ئاياللار بۇ ۋابا مىكروپىنى يېتىلدۈرگۈچى، تار-

قانتۇچى، ئەڭ ئاخىرىدا يەنە ئۆزىمىز يېتىلدۈرگەن
مۇشۇ ۋابا مىكروپى بىلەن نابۇت بولغۇچىلاردۇرمىز.
ئاياللار، ئانىلار! بىز ئويلاپ باقايلىچۇ؟ بىز
دۇنياغا فىزىئولوگىيىلىك قانۇنىيەت بويىچە بالا تۇغ-
قىلى، شارائىتىمىز بولسىلا ياسىنىپ تارانغىلى،
بىر-بىرىمىزنىڭ ئالدىدا كۆرەڭلىگىلى، غەيۋەت قىل-
غىلى تۆرەلگەنمۇ؟ ئەگەر شۇلار ئۈچۈنلا تۆرەلگەن
بولساق، بىز ”ئانا“ دېگەن مۇقەددەس نامغا ”ئاياللار
ئۇلۇغ، ئاياللار قەدىردان“ دېگەن يۈكسەك باھاغا يۈز
كېلەيلىمىزمۇ؟

بىز كۆپ ھاللاردا ئەتراپىمىزدىكى تەڭتۇشلاردىن-
مىزگە مۇئامىلە قىلىشتا، باھا بېرىشتە، ئۇنىڭ كىي-
گەن كىيىمىگە، ئېسىۋالغان زىبۇزىنىتىگە، ئېرىد-
نىڭ ئەمىلىگە، توپلىغان ماددىي بايلىقىغا قارايمىز.
(قەلبىنىڭ، ئادىمىيلىكىنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەت-
ئىينەزەر) ئىقتىسادىي ئەھۋالى ياخشى بولسىلا، ئۇ-
لارنى كۆرگەندە، كۈلگىمىز بولمىسىمۇ زورلاپ كۈ-
لىمىز، ئورنىمىزدىن تۇرغىمىز بولمىسىمۇ لىككىدە
تۇرىمىز. شۇ كۈنلەردە بىز ئاياللاردا شۇنداق بىر
تەڭسىز كۆز قاراش شەكىللەندىكى، ئارىمىزدىكى قاي-
سى-ئايالنىڭ خىزمىتى جاپالىق، كىرىمى ئاز بولسا،
شۇ ئايال بىزنىڭ نەزەرىمىزدە تۆۋەن ئورۇندا؛ كىم-
نىڭ خەجلىگەن پۇلى، كىيگەن كىيىمى ئەجىرسىز

بىز ئانىلاردىن پەرزەنتلىرىمىزگە مىراس ئۇچۇر ئۆزگەرتىش تۈن-جابدۇقلاردىن باشقا يەنە خورىماس ئەقىل، يۈك-سەك پەزىلەت مىراس قېلىشى كېرەك ئىدىغۇ؟

تارىختا قانچىلىغان شۆھرەتلىك خانىم-قىزلار ئۆتتى. ئۇلار مال-دۇنيا ئالدىدا تىز پۈكمىدى، مەنى-شەتلىك تۇرمۇشقا ئالدىنىدى، غۇربەت تۇرمۇشقا تەسلىم بولمىدى. شۇڭا ئۇلار ھەرگىزمۇ پالانىنىڭ ئايالى، پوكۇننىڭ قىزى دېگەن نام بىلەن ئەمەس، بەلكى ئۆز نام-شۆھرىتى بىلەن بىزگىمۇ يېتىپ كەلدى. بىزچۇ؟ ئۆزىمىزنىڭ ئاياللىق نامىمىزنى ئۇلۇغ-لاشنىڭ، قەدىرلەشنىڭ ئورنىغا ئاللىقانداق ھوقۇق-مەرتىۋە، پۇل، مودا كىيىم ۋە يالتمراق مېتاللارنى چوڭ بىلىپ، شۇلارنى بەخت دەپ قاراۋاتىمىز. بۇ ئەمەلىيەتتە ئۆزىمىزدىن كۆرە شۇ ماددىي نەرسىلەرنى ئەلا بىلگەنلىكىمىز ئەمەسمۇ؟

بىزنىڭ مودىكەش ئاياللىرىمىز ھەر كۈنى بىر-بىر دىن "مودا"نى ئىجاد قىلسا، بىز ئانىلار كۈن بويى ئالتۇن جابدۇق، مودا كىيىم سەۋداسىدا يۈرسەك، پەرزەنتلىرىمىزنىڭ خەت يېزىلىشىنى كۈتۈپ تۇرغان ئاپئاق قەغەزەك غۇبارسىز قەلب ئېتىزىغا نېمىلەر-دىن ئۇرۇق تىككەن بولىمىز؟

بىز ئاياللار ئارىسىدىكى "مودا" دەپ ئاتىلىدىغان ئېزىقتۇننىڭ ئازدۇرۇش سەۋەبىدىن، تېخى توي قىل-

قولغا كەلگەن بولسا، شۇ ھۆرمەتلىك تۇيۇلىدۇ. شۇ كۈنلەردە بىز ئاياللارنىڭ قول سومكىلىرىمىز شۇنداق كىچىكلەپ كېتىپ بارىدۇكى، ھەي، نېمىسىنى دەي. ئالدى 300 يۈەنلىك، ئەڭ ئاددىيلىرىمۇ 15-20 يۈەنلىك بۇ زىننەت سومكىلىرىغا بىر دانە ئەينەك، بىر دانە قاش قەلىمى، بىر دانە لۇ سۇرۇقى ۋە بىر پارچە نېپىز قول ياغلىقتىن باشقىسى پاتمايدۇ، بىز شۇلارنىلا سېلىۋالىمىز-دە، يۈرۈپ كېتىمىز.

باشقىلارنىغۇ قويۇپ تۇرايلى، ئاپتونوم رايونىمىز بويىچە رەسمىي تىزىملىكتىكى 1 مىليون 300 مىڭ نەپەر ئايال ئىشچى-خىزمەتچىنىڭ ئىچىدىمۇ سومكىدىن كىتاب، خاتىرە، قەلەم تېپىلمايدىغانلاردىن قانچىلاپ-قانچىلاپ باردۇ؟

بىزنىڭ بارماقلىرىمىزغا سېلىۋالغان نەچچە گراملىق يوغان ئۈزۈكلىرىمىز كىتاب ۋاراقلاپ، خاتىرە يېزىشىمىزغا قولايىسىزلىق تۇغدۇرسا، بويىنىمىزدىكى قات-قات زەنجىرلىرىمىز "دېققەت قىلىنماي يوقىلىپ كېتەرمۇ؟" دېگەن ۋەسۋەسە بىلەن كۆڭلىمىزنى بىئارام قىلىپ، زېھنىمىزنى يىغىپ ئۆگىنىشىمىزگە، ئىشلىشىمىزگە، كەلگۈسىمىزنىڭ ۋارىسلىرى بولغان بوغۇنلارغا ئۈلگە تىكلەشىمىزگە توسقۇنلۇق قىلمايدۇ دېيەلەيمىزمۇ؟ كېيىنكى كۈنلەردە،

مىغان ياش قىزلاردىمۇ كەلگۈسىدىكى "مودا" غايىتى شەلمەي قېلىش ئەندىشى باشقىچە بىر خىل تۈر مۇش غايىلىرىنى يېتىلدۈرمەكتە. ئۇلار ھەقىقىي مۇھەببەتنى قەلبىنىڭ ئەڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىغا كۆمۈپ قويۇپ تۇرۇپ، كەلگۈسىدە ئۆزىگە ياخشىراق تۈر مۇش مۇھىتى يارىتىپ بېرەلەيدىغان "ئۆسەلەيدىغان" "ئىستىقباللىق" جورىلارنى (ئۆزى ياخشى كۆرىمىسىمۇ) قوغلاشماقتا. بەزى قىزلارنىڭ شوئارى: "ئۆزىمىز ياخشى كۆرگەن كىشى بىلەن ئەمەس، بىزنى ياخشى كۆرگەن كىشى بىلەن، بىزنى (مودا) غا ئېرىشتۈرگەنلەر بىلەن توي قىلىمىز" دېگەندىن ئىبارەت. مانا بۇ بىزنىڭ كۆز ئالدىمىزدا چوڭ بولۇۋاتقان قىزلىرىمىزنىڭ تۇرمۇش مەنتىقىسى، ئالىي غايىسى! ئۇلارنىڭ كەلگۈسى تۇرمۇش پىلانىدا بۇنىڭدىن ئارتۇق، بۇنىڭدىن باشقا ھېچقانداق پىلان يوق. قىزلاردىكى بۇ "غايە" بىزدەك مودىكەش ئانىلارنىڭ شەكىلىمىز بېسىمىدا بىخ سۈرۈپ يېتىلگەن.

ئاھ خۇدا! بۇ نېمىدېگەن ئېچىنىشلىق ئەھۋال؟ بۇ توغرىدا بىز كىمدىن ئاغرىنىمىز؟ كىمدىن زارىمىز؟ بۇنىڭغا كىم جاۋابكار؟

بىلىشىمىز كېرەككى، بىز ئاياللارنىڭ ئائىلە، جەمئىيەت ۋە پەرزەنتلەر ئالدىدىكى مەسئۇلىيىتىمىز ئىنتايىن ئېغىر ھەم مۇھىم. بىزنىڭ ئائىلىگە كۆر-

ستىدىغان تەسىرىمىز ھەم چوڭ، بىز ئاياللىق نازا-كىتىمىز ۋە تۈگمەس "ۋاپاساشلىرىمىز" بىلەن، سىرتتا ھەيۋىسى قۇلاقنى پارغۇدەك شۇنداق كۈچتۈڭ. گۈز ئەرلىرىمىزنى "ئىندەككە" كەلتۈرەلەيمىز. شۇنداق ئىكەن، بىزنىڭ ئىدىيىۋى ھالىتىمىز، مەقسەت، نىشانىمىز، ئارزۇ-غايىلىرىمىز، ئەلۋەتتە، ئائىلىگە، پەرزەنتلەرگە بىۋاسىتە تەسىر قىلىدۇ. ئاياللارنىڭ مەدەنىيەت ساپاسىنىڭ يۇقىرى-تۆۋەن بولۇشى بالىلارنىڭ ئىدىيىۋى ھالىتىنىڭ يېتىلىشىدە مۇئەييەن رول ئوينايدۇ. بىز ئەنە شۇنداق مەسئۇلىيەت ۋە مەجبۇرىيەت ئاستىدا تۇرۇپمۇ ئۇيغۇمىزنى ئاچماي، ھە دېسىلا تېشىمىزنى پارقىراتساق، "ئانا" دېگەن بۇ مۇقەددەس نامنى چىن مەنىسىدىن تونۇپ يەتمەسەك، بۇ نېمىدېگەن ئېچىنىشلىق!

مەن بۇ ماقالەمدە، ئاياللار زادىلا زىبۇزىننەت ئاساسلىقى، يەنىلا جۇلدۇر كېپەن يۈرۈشى كېرەك، دېمەكچى ئەمەسمەن. زىبۇزىننەت ئاسايلى، چىرايلىق، پۇزۇر كىيەيلى. بىز بىر ئەۋلاد ئاياللارنىڭ ئەڭ گۈزەل چاغلىرى توپا-تۇمان، نامراتلىق ئىچىدە ئۆتۈپ كەتتى. ئۇ چاغلاردا پۇل تاپساق لايىقىدا كىيىم يوق، كىيىم تاپساق يېتەرلىك پۇل يوق. قىز چاغلىرىمىزدا قىزغا لايىق، ياتلىق بولغاندا كېلىنگە لايىق كىيىم كىيەلمەي، چاچلىرىمىز چۇۋۇق، قوللىرىمىز

قاداق ئۆتۈپ كەتتۇق. ئىسلاھات شامىلىدا جانلانغان بازار ئىگىلىكى ئائىلىلىرىمىزگە ئارزۇ قىلغىنىمىز. دىنمۇ ئارتۇق باياشاتلىق، ئاسايىشلىق بەخش ئەتتى، بىز ئاياللارنى ياشارتىۋەتتى، چىرايلىقلاشتۇرۇۋەتتى. سانائەت ماللىرى بازىرىغا قارايدىغان بولساق، بۇ بازالارنى ئاياللار ئۈچۈنلا ئېچىلغانىمكى دەپ قالسىمىز. بىز ئۈچۈن يارىتىلغان شۇنداق گۈزەل زامانغا مىڭلارچە بارىكاللا!

لېكىن بىز مۇشۇنداق ئەۋزەل شارائىت ئىچىدە ياشاۋېتىپ، ماددىي مەدەنىيىتىمىز ئۆسكەنسىرى، مەنىۋى مەدەنىيىتىمىزنىڭ خارابىلىشىۋاتقانلىقىنى بىلىمىدىغانىمىز؟ بىز ئاياللار ئالدى بىلەن ياسىنىشقا ئەمەس، بالىلىرىمىزنىڭ ئەقىل بۇلىقىنى ئېچىشقا مەبلەغ سېلىشنى تونۇپ يېتىشىمىز كېرەك ئىدى. ئاياللار— گۈزەل بويلىق، ئىپار خۇيلۇق خا. نىم-قىزلار: بىز ئۆزىمىزنى ھەقىقىي قىممەت جەھەتتىن مۇكەممەللەشتۈرۈش بەيگىسىگە قاچان ئاتلىنىمىز؟ قاچان قىزارماي تۇرۇپ: "مەن لايىقەتلىك ئانا" دېيەلەيدىغان بولىمىز؟ كەلگۈسى ئەۋلادلىرىمىز ئېكسكۇرسىيە قىلىدىغان مۇزىپىلارغا بىزلەردىن نېمەلەر قويۇلۇشى كېرەك؟

بىزنىڭ ئىشلىرىمىزدا * * *

ئاخىرىدا مول، رەڭدار سەھىپىلەر ئارقىلىق بىز ئاياللار ئۈچۈن ئەينەكلىك رولىنى ئوينىغان «مىللەت» لىرى ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىغا، بىز ئاياللارنىڭ ۋۇجۇد-مىزىدىكى خەتەرلىك "ئۆسمە" نى ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن پىراتسىيە پىچىقى" بىلەن يېرىپ، ئۆزىمىزگە كۆر-سەتكەن، بىزنى ئۆزىمىزنى قۇتقۇزۇشقا دەۋەت قىلغان ئاپتور پەزىلەت ئىسرائىلغا رەھمەت ئېيتىمەن.

(ئاپتور: قەشقەر ۋىلايەت يېڭىشەھەر ناھىيىلىك رادىئو-تېلېۋىزىيە ئىدارىسىدا)

«نېمىسار ھەققىدە پاراك»غا يانداشما پاراڭلار

ئەلسۈيەر

ژۇرنىلىمىزنىڭ مۇشۇ ساندىكى «دۇنيا مىللەتلىرى» سەھىپىسىگە بېرىلگەن «نېمىسار ھەققىدە پاراك» ناملىق تەرجىمە ئەسەرنىڭ ئاخىرقى تەھرىرى. لېكىن ئىشلەۋاتقىنىدا، تەپەككۈرۈم قاناتلىنىپ، مېنى ھېلى بىر خىل دۇنياغا، ھېلى يەنە بىر خىل دۇنياغا ئېلىپ كېتەتتى. ئەنە شۇ ئەسەرنى ئوقۇغان ھەرقانداق بىر ئەقىل ئىگىسى نېمىسار بىلەن جەمئىيىتىمىزنى، مىللىتىمىزنى سېلىشتۇرماي قالمايدۇ. مېنىڭ تەپەككۈرۈمۈمۇ ئاخىرقى ھېسابتا ھازىر ھەممەيلەننىڭ ئاغزىدىن چۈشمەيدىغان «مىللەت ساپاسى» دېگەن مەسىلە ئۈستىدە توختاپ قالدى. مىللەتنىڭ ساپاسى چوڭ جەھەتتىن ئالغاندا، ئۇلۇغ كەشپىياتلارنى يارىتىش، ئەڭ ئىلغار زامانىۋى تېخنىكىلارنى ئىگىلەپ، ئەڭ ئىلغار مەھسۇلاتلارنى ئىشلەپچىقىرىش، تىن تارتىپ، ئاددىيىسى كۈندىلىك تۇرمۇشتا مەدەنىي

ياشاشقىچە بولغان بارلىق جەھەتلەردە ئۆز ئىپادىسىنى تاپىدۇ. بىر مىللەتنىڭ ئومۇمىي ساپاسى ئۇنىڭ ھەر بىر ئەزاسىنىڭ كۈندىلىك قىلمىشىدىن ئەكس ئەتتىدۇ. قاراڭ، نېمىسلارنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشتا جان-جانمۇ ئارلارغا كۆيۈنۈشى، بىلىمگە ئىنتىلىشى، ھەتتا خالا جايدا ئولتۇرغان ۋاقىتىنىمۇ بوش ئۆتكۈزۈۋەتمەي كىتاب كۆرۈشى، ھەممە ئائىلىلەردە دۇنيا خەرىتىسىنى، يۈرۈشلەشكەن لۇغەتلەرنى، گۈل-گىد-ياھلارنى پەرۋىش قىلىشقا ئائىت كىتابلارنى ساقلىشى، دوستلۇققا سادىق بولۇشى، باشقىلارنى مەسخىرە قىلىدىغان لاۋزا قىلىقلاردىن ساقلىنىشى، ھەرقانداق ئىشنى ئەقىلگە تايىنىپ قىلىشى، باشقىلارنىڭ تۈر-مۇشغا دەخلى يەتكۈزۈشىنى ئەخلاقسىزلىق دەپ بىلىشى، مۇھىتنى گۈزەللەشتۈرۈشكە ھەممەيلەننىڭ تەڭ كۆڭۈل بۆلۈشى، باشقىلارغا كاشىلا قىلمايدىغان ھەم باشقىلارنىڭمۇ ئۆزىگە كاشىلا قىلىشىغا يول قويمايدىغان تۇرمۇش پوزىتسىيىسى، پۈتۈشكەن ۋاقىتقا قاتتىق رىئايە قىلىشى ۋە ھاكازالارنىڭ ھەممىسىدىن نېمىس مىللىتىنىڭ ساپاسىنىڭ يۇقىرىلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. نېمىسلاردىن نوبېل ئەدەبىيات مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن مەشھۇر يازغۇچىلار، خەلقئارالىق مۇكاپاتلارغا ئېرىشكەن كاتتا ئالىملار چىققان، ئۇلارنىڭ ھازىرقى ئىقتىسادىي تەرەققىياتىمۇ دۇنيادا ئال-

دېنقى ئورۇندا تۇرىدۇ. بۇمۇ ئۇلارنىڭ ئومۇمىي سا-
 پاسىنىڭ ئۈستۈنلۈكى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك.
 باشقىسىنى قويۇپ تۇرۇپ، يالغۇز بىلىم خۇمار.
 لىقىنىلا مىسالغا ئالاھىلى: يېقىندا غەربىي ياۋروپاغا
 تەكشۈرۈشكە بېرىپ قايتقان بىر كىشىنىڭ بايانى قى-
 لمىشچە، قايتىش سەپىرىدە بىر ئايروپىلانغا چىققان
 200-300 سەپەرداشنىڭ %80 چەت ئەللىك (ئۇلارنىڭ
 كۆپىنچىسى نېمىسلار)، %20 جۇڭگولۇق ئىكەن.
 بۇ ئالىم كۆڭۈل قويۇپ ساناپ، ھەيرانلىق ئىچىدە
 شۇنى ھېس قىلغانكى، مەيلى ئايروپىلان كۈتۈش زا-
 لىدا ياكى ئايروپىلان ئىچىدە بولسۇن كۆڭۈل قويۇپ
 گېزىت، ژۇرنال، كىتاب ئوقۇپ ئۆگىنىۋاتقانلارنىڭ
 ھەممىسى چەت ئەللىك ئىكەن، مۇگدەۋاتقان ياكى
 ئۇيان-بۇيانغا ھاڭۋېقىپ قاراۋاتقانلار جۇڭگولۇقلار
 ئىكەن. بۇغۇ جۇڭگولۇقلار بىلەن چەت ئەللىكلەرنىڭ
 سېلىشتۇرمىسى، ئەمدى بىزگە دائىم چېلىقىپ تۇرى-
 دىغان مۇھىتلاردا ئۆزىمىز بىلەن ئۆزگە مىللەتلەرنى
 سېلىشتۇرۇپ باقايلىچۇ. بىزدە بوش ۋاقىت چىقسا
 ئۆگىنىۋاتقانلار زادى قانچىلىك؟ توغرا، مىللىتىمىز-
 دىمۇ ئۆگىنىشكە بېرىلىدىغان، تىرىشچان كىشىلەر
 بار، لېكىن كېسىپ ئېيتالايمەنكى، بىزدە ئۆگىنىش-
 كە بېرىلمەيدىغانلار كۆپ. شۇنداق بولغاچقا، مىللە-
 تىمىزنىڭ ئومۇمىي ساپاسى تۆۋەن. ساپا تۆۋەن بول-

غاچقا، نۇرغۇن جەھەتلەردە چېنىپ قېلىۋاتىمىز. نا-
 دانلىق ئىللەتلەرى يامراپ كېتىۋاتىدۇ، تېخى ئۇنى
 ئېتىراپ قىلغىمىز كەلمەيدۇ. نېمىسلارمۇ بىر مىل-
 لەت، بىزمۇ بىر مىللەت. ماقۇل، بىز دۇنياغا مەش-
 ھۇر «مىرسىدس» ماركىلىق داڭلىق پىكاپمۇ ئىشلەپ-
 چىقارمايلى؛ مەيلى بىزدىن نوپىل مۇكاپاتغا ئېرىش-
 ىدىغان ئالىملارمۇ چىقىمىسۇن، مەيلى نېمىسلاردەك
 خالا جايدا ئولتۇرۇپمۇ كىتاب ئوقۇمايلى، بىراق قۇ-
 رۇق پاراخۇتلارغا ئارىلىشىپ، تېتىقسىز ئولتۇرۇشلارغا
 بېرىپ ياكى ۋاقىت ئىسراپ قىلىدىغان تېي-تۆكۈن،
 چاي-پايلارغا قاترىغاننىڭ ئورنىغا ئاز-تولا ۋاقىت چى-
 قىرىپ ئۆگىنىپ، مېڭىمىزنى تولۇقلاشمۇ قوللىمىز-
 دىن كەلمەسمۇ؟ مەيلى ئۇنىمۇ قىلمايلى دەيلى، بىرەر
 يىغىلىشلارغا ياكى ئۇچرىشىشلارغا ئۆز ۋاقىت-قەرە-
 لىدە يېتىپ بېرىپ، باشقىلارنىڭ ۋاقتىنى زايە قىل-
 ماسلىقمۇ قوللىمىزدىن كەلمەسمۇ؟ قارالغى، نېمىسلار
 باشقىلارنىڭ تۇرمۇشىغا ئارىلىشىۋېلىشنى، دەخلى
 يەتكۈزۈشنى ئەخلاقسىزلىق دەپ بىلىدىكەن. بىزنىڭ
 بەزى ئادەملىرىمىز بولسا، ئۆزىنى سورىمايدۇ، كول-
 لېكتىپ سورۇنلارغا كېچىكىپ كېلىشتىن، ۋەدە-
 سىزلىك قىلىشتىن، ۋارالغى-چۈرۈڭ قىلىشتىن،
 قىقاس-چۇقان كۆتۈرۈشتىن، تېتىقسىزلاچە ئۆچكە-
 دەك مەرەپ كۈلۈشلەردىن، قىسقىسى، ئۆزگىنىڭ

خىزمەت ۋە ئارام ئېلىشىغا دەخلى يەتكۈزۈشتىن ئوبۇس ھېس قىلمايدۇ، بەلكى ئۆزىنىڭ ئوچىلىقىنى كۆز-كۆز قىلغانلىقىدىن پەخىرلىنىدۇ. باشقىلار ئاگاھلاندۇرۇش بەرسە، ئۆزىنىڭ قىلىقسىزلىقىدىن ئويۇلۇپ ئەپۇ سورىماقتا يوق، كۈرۈكى تۇتقان توغۇ دەك ھۈرپىيىپ، جېدەل پەيدا قىلىشتىن يانمايدۇ، ئەنە شۇنداق ئاددىي ئىشلاردىنلا خەقنىڭ ساپاسىنىڭ قانداقلىقىنى، ئۆزىمىزنىڭ ساپايىمىزنىڭ قايسى دەرىجىدە ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالالمايمىزمۇ؟

بۈگۈنكى دەۋر رىقابەت دەۋرى، ئىقتىسادىي جەھەتتىكى رىقابەت، پەن-تېخنىكا جەھەتتىكى رىقابەت تېگى-تەكتىدىن ئالغاندا، ئىختىساسلىق خادىملار رىقابىتىدىن ئىبارەت. جايلارنىڭ ئىقتىسادىي تەرەققىياتىنىڭ قانداق بولۇشى ئىختىساسلىق كىشىلەرنىڭ ئاز-كۆپلۈكى ۋە مىللەتنىڭ ئومۇمىي ساپاسىنىڭ ئۈستۈن-تۆۋەنلىكى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك. قايسى جايدا، قايسى مىللەتتە ئۆگىنىش كەيپىياتى قويۇق بولسا، شۇ جايدا، شۇ مىللەتتە ئىختىساسلىق خادىملار كۆپ يېتىلىدۇ، مىللەتنىڭ ئومۇمىي ساپاسىمۇ ئۈستۈن بولىدۇ، جەمئىيەت مۇقىم بولىدۇ، ئىقتىسادىي تەرەققىيات ياخشى بولىدۇ. بىز ئىقتىسادىي گۈللەندۈرمىز، مىللەتنى روناق تاپقۇزىمىز دەيدىكەنمىز، پۈتۈن مىللەتتە قويۇق ئۆگىنىش كەيپىياتىنى

يېتىلدۈرۈشىمىز لازىم. مىللەتنىڭ پۈتكۈل ئەزالىرىدا بىلىملىك بولۇش شەرەپلىك، بىلىمسىزلىك، نادانلىق — نومۇس دەيدىغان قىممەت قارىشىنى تۇرغۇزۇشىمىز لازىم.

«مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلى كەڭ ئىقتىدارلىق ئاپتور ۋە ئوقۇرمەنلەردىن دۇنيادىكى ۋە ئېلىمىزدىكى مىللەتلەرنىڭ ئېسىل خىسەلتىنى تونۇشتۇرىدىغان ھەم ئۆزىمىز بىلەن سېلىشتۇرۇپ، ئۆزىمىزنىڭ ياخشى تەرەپلىرىنى تەرىپلەپ، ناچار تەرەپلىرىنى قامچىلاپ، كىشىلەرنىڭ روھلىنىشىغا تۈرتكە بولىدىغان يۇقىرىقىدەك ماقالە-ئەسەرلەرنى كۆپلەپ ئەۋەتىشىنى، بۇ ھەقتىكى تەسىرات ۋە پىكىرلىرىنى كۆپلەپ ئەۋەتىپ تۇرۇشىنى قارشى ئالىدۇ.

لىن ئۆلكىسى بويىچە ئەمەس، پۈتۈن مەملىكەت مەقسىددا ساۋاتسىزلىقنى تۇنجى بولۇپ تۈگىتىش ھەرىكەت تۈمەن نوپۇسىنىڭ 3037 ئادىمى ئالىي مەكتەپ سەۋىيىسىگە يەتكەن بۇ گۈزەل ئوبلاست مېنى ئىختىدار يارسىز ھالدا ئۆزىگە رام قىلىۋالدى. ئىسلاھات، ئېچىۋېتىش، تەرەققىياتتىن ئىبارەت ئۇلۇغ دولقۇننىڭ مۇشۇ گۈزەل تۇپراقتا پەيدا قىلغان ئاجايىپ يېڭىلىقلىرى مېنى ئۇزاققىچە ھايانغا سالدى. مېھماندوست، قەيسەر، مەرىپەتپەرۋەر چاۋشيەنزۇ خەلقى ھەم بۇ مىللەت ۋۇجۇدىدىكى مائارىپنى ھەممىدىن ئۈستۈن قويۇشتەك ئۇلۇغۋار روھ مېنى قولۇمغا قەلەم ئېلىپ، ئۆز مىللىتىمنىڭ ئوقۇرمەنلىرى بىلەن ئورتاقلىشىشقا ئۈندىدى. شۇڭا، ناباپلىقىمغا قارىماي، بۇ خاتىرىنى پۈتۈپ چىقتىم. قەبرىمداشلىرىم نىڭ ئويىدا ھېچ بولمىغاندا مائارىپقا بولغان يېڭىچە چۈشەنچە پەيدا بولۇپ قالسا ئەجەب ئەمەس.

شەرتلىك سايلام

”مائارىپنى قوللىيالمىغان رەھبەر لايىقەتلىك رەھبەر ئەمەس“. بۇ يەنىيەن — خەلقنىڭ جاراڭلىق شىۋارى بولۇپلا قالماستىن، ھەر دەرىجىلىك پارتىيە، ھۆكۈمەت تەشكىلاتلىرىنىڭ شەھەر باشلىقى، ھاكىم، دېرىكتور قاتارلىق رەھبەرلىرىنى ئىشقا قويۇشتىكى ئاساسىي ئۆلچىمى ئىكەن. خەلق ۋەكىللىرى سايلام

يەنىيەندە كۆرگەن ۋە ئاڭلىغانلىرىم

(زىيارەت خاتىرىسى)

مۇختار قادىر

... ئۇ كۈلۈۋاتقاندا، مايلىشىپ قارىداپ كەتكەن بادام دوپپىسىغا، قۇچقاچ چاڭگىسىدەك مەينەت ساقلىغا، كىرىلىشىپ كەتكەن گەدىنىگە، رەتسىز كىيىم-كېچەكلىرىگە قا-راپ، ”تېخى سەن ئۇيغۇرلارنىڭ ۋەكىلى ئىكەن-دە“ دەپ ئويلىدىم ئىچىمدە.

مۇقەددىمە

مەن تاسادىپىي پۇرسەتتە، ياپراقلار ئالتۇن رەڭگە كىرىپ، زېمىننىڭ سېخىي داستىخىنى كەڭ ئېچىلغان، بىپايان ياپون دېڭىزىدىن ئۆزلىگەن كۈز شامىلى پېتىر قولتۇقى ئارقىلىق تۈمىنجياڭ ۋادىسىغا ئاستا-ئاستا چېچىلغان ئۆكتەبىر ئېيىنىڭ باشلىرىدا شەرقىي شىمالدىكى ”ئالتۇن ئۈچ بۇرجەك“ دەپ تەرىپلىنىدىغان يەنىيەن چاۋشيەنزۇ ئاپتونوم ئوبلاستىدا ئېكسكۇرسىيە، زىيارەت ۋە ئۆگىنىشتە بولدۇم. جە

ھوقۇقىنى يۈرگۈزگەندە، ئالدى بىلەن سايلانغۇچىنىڭ مائارىپىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ئۈچۈن قايسى ياخشى ئىشلارنى قىلىپ بەرگەنلىكىنى سۈرۈشتۈرۈش كېرەكلىكىنى ئىسپات قىلىدىكەن.

يەنىيەندىكى ئوتتۇرا-باشلانغۇچ مەكتەپلەرنىڭ ئوقۇتۇش شارائىتى دۆلەت، كوللېكتىپ، شەخسلەر دىن ئىبارەت ئۈچ تەرەپنىڭ بىردەك ئىزچىل مەبلەغ سېلىشى بىلەن پەيدىنپەي ياخشىلانغان، ئوقۇتۇش ئۈسكۈنىلىرىنىڭ زامانىۋىلىشىش دەرىجىسى بىلەن ئوقۇتقۇچىلار قوشۇنىنىڭ ساپاسى ماس قەدەمدە ئىلگىرى سۈرۈلگەن. بىز يەنجى شەھەرلىك بېيىش باشلانغۇچ مەكتىپىگە بېرىپ، ئېلېكتىرلەشكەن ئوقۇتۇش سىنىپىغا كىرگىنىمىزدە، "شىنجاڭلىق مېھمانلارنى قارشى ئالىمىز" دېگەن خەت ۋە بىزنىڭ بىر نەچچە مېنۇتلۇق ئېكسكۇرسىيە پائالىيىتىمىزنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالى ئېلېكتىر مېخانىكىسى ئېكراندا پەيدا بولىدى. دېمەك، ئۇلارنىڭ ئاددىي، ئوقۇتقۇچىلىرى تولۇق بولغان ئۈسكۈنىلىرىگە تايىنىپ، بىر نەچچە مېنۇت ئىچىدە بىر فىلىمنى ئىشلەپ بولۇپتۇ.

يەنىيەندىكى باشلاپ...

"بىزنىڭ بۇ يەردىكى يەسلى بالىلىرى گېزىت ئوقۇيالايدۇ"، قارماققا 50 ياشلارغا كىرىپ قالغان جالڭ مۇدىر (چاۋشيەن مىللىتىدىن بولۇپ، يەنىيەن

ئوبلاستلىق ئوقۇتۇش-تەتقىقات ئىشخانىسىنىڭ مۇددىرى ئىكەن) شۇنداق دېگەندى، دەرىۋ ئىشىنىپ كېتىلمىدىم، لېكىن ئۇزۇن ئۆتمەيلا ئۇنىڭ ھەقىقەت ئىكەنلىكىنى بىلىدىم.

يەنىيەن چاۋشيەنزۇ ئاپتونوم ئوبلاستى بەش شەھەر، ئۈچ ناھىيىدىن تەركىب تاپقان بولۇپ، 1 مىليون 870 مىڭ نوپۇس ئىچىدە چاۋشيەنزۇلار 40.2 پىرسەنتىنى، خەنزۇلار 56.9 پىرسەنتىنى، خۇيزۇ، مانجۇ قاتارلىق باشقا 21 مىللەت 2.9 پىرسەنتىنى ئىگىلەيدىكەن. مەيلى قايسى مىللەت بولسۇن، ھەقىقىي باراۋەرلىك ئاساسىدا تولۇق تەربىيىلىنىش شارائىتىغا ئىگە بولغاچقا، ئاھالىلەرنىڭ پەن-مەدەنىيەت سەۋىيىسى خېلىلا يۇقىرى ئىكەن. بالىلارنىڭ مەكتەپكە كىرىشتىن ئاۋۋالقى تەربىيىسى مۇكەممەل بولىدىكەن. باشلانغۇچ مەكتەپلەر يەسلى تەربىيىسىنى ئالىمىغان (ساۋادىنى چىقارمىغان) بالىلارنى قوبۇل قىلماسلىق ئۆلچىمىدە چىڭ تۇرۇپ، قوش تىل (چاۋشيەن، خەنزۇ تىللىرى) لىق ئوقۇتۇشنى مۇھىم ئورۇنغا قويىدىكەن.

مائارىپىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ئارقىلىق يەنىيەن مائارىپنىڭ ئاساسىي ئۆلچىمى (ئوقۇغۇچىلارنىڭ كىلىش مەنبەسىنى) چىڭىتىش يەنىيەن خەلقنىڭ ئۆز ئالدىغا ئىجادىيىتى ئىكەن. بىز بارغانلا مەكتەپلەردە

ياتى دەرسلىكى ئۆتىلىدىكەن. چاۋشيەنزۇ مىللىتى ئارىسىدا خەنزۇ تىلى ۋە چەت ئەل تىللىرىدا نۇتۇق سۆزلەش مۇسابىقىسى، خەنزۇ ئىشچى-خىزمەتچىلەر ئارىسىدا چاۋشيەن تىلىدا نۇتۇق سۆزلەش مۇسابىقىسىگە ئوخشاش تۈرلۈك مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش پائالىيەتلىرى داۋاملىق بولۇپ تۈرىدىكەن.

مەن بىرنەچچە چاۋشيەنزۇ رەھبەر بىلەن پاراڭلىشىش جەريانىدا مۇنداق بىر نۇقتىنى بايقىدىم. ئۇلارنىڭ خەنزۇچە سۆزلەش سەۋىيىسى شۇنچە يۇقىرى تۇرۇپ، مەيلى يىغىنلاردا بولسۇن ۋەياكى ئىجتىمائىي سورۇنلاردا بولسۇن ئالدى بىلەن ئۆز ئانا تىلىدا سۆز باشلايدىكەن. گەرچە بىز خەنزۇچە سۆزلىگەن بولساقمۇ، ئۇلار ئۆز تىلىدا سۆزلەپ، ئاندىن ئۆزى يەنە خەنزۇ تىلىغا تەرجىمە قىلىپ بەردى. مەن بۇنى ۋاقىت ئىسراپچىلىقى دەپ قاراپ كۆز قارىشىمنى شەرھىلىگەندىم، يەنجى شەھەرلىك مائارىپ كومىتېتىنىڭ ئايال مۇدىرى ليۇگۇڭسا (چاۋشيەن مىللىتىدىن) پەخىرلەنگەن ھالدا مۇنداق دېدى:

— بىر مىللەتنىڭ مىللەت بولۇپ تۇرالىشىدىكى ئاساسىي بىرلىك تىل بولىدۇ. ئەگەر بىز ئانا تىلىمىزنى يوقىتىپ قويساق، چاۋشيەنزۇ مىللىتىنى يوقىتىپ قويغان بولىمىز. شۇڭا ئانا تىلنى قەدىرلەش بىر خىل ئەنئەنە سۈپىتىدە چىڭ تۇتۇلۇشى كېرەك،

ۋە ئورۇنلاردا بۇنى چوڭقۇر ھېس قىلدۇق. مەكتەپ باشقۇرۇشتا ئەمەلىي ئىقتىدار يېتىلدۈرۈش ئاساسىي نىشان بولغاچقا، بۇ ئوبلاستتا تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپلەرنى پۈتتۈرگەن ئوقۇغۇچىلار بىر تۇتاش ئىمتىھان ئارقىلىق ئېلىمىزدىكى نۇقتىلىق ئالىي مەكتەپلەرگە بىۋاسىتە قوبۇل قىلىنىدىكەن ۋە ئايرىملىرى چەت ئەللەرگە ئوقۇشقا چىقىرىلىدىكەن.

ئوخشاشلىق ئىچىدىكى پەرق

چاۋشيەنزۇ مىللىتى مىللىي ھېسسىياتقا ۋە مىللىي ئىپتىخارلىق تۇيغۇسىغا باي خەلقلەرنىڭ بىرى بولۇپ، مەدەنىيەت، ئۆرپ-ئادەت، تىل-يېزىق ۋە باشقا جەھەتلەردە ئۆز مىللىتى ئالاھىدىلىكىنى ساقلاپ ۋە ئۇنى گەۋدىلەندۈرۈپ، تاشقى مەدەنىيەتنىڭ تەسىرىنى ئۆز مىللىي ئالاھىدىلىكىگە يۇغۇرۇپ، ئۇنىڭ ئىلغار، پايدىلىق تەرەپلىرىنى ئۆگىنىپ ۋە قوبۇل قىلىپ، شۇ ئاساستا دەۋرگە، تەرەققىياتقا ماسلىشىپ ئۆزگىچە يېڭىلىق يارىتىش روھى بىلەن ياشايدىكەن. ئاددىيىسى چاۋشيەنزۇ مىللىتىنىڭ تىل ئۆگىنىش قىزغىنلىقى بىزنى ھەيرانەتتە قالدۇردى. ئۇلار خەنزۇ تىلىنى پىششىق بىلگەندىن باشقا، ياپون، ئېنگىلىز، رۇس تىللىرىنىمۇ بەس-بەستە ئۆگىنىدىكەن ۋە بىر-بىرىگە ئۆگىنىدىكەن. ئوتتۇرا مەكتەپلەردە خەنزۇ تىلى دەرسلىكى ئەمەس، خەنزۇ ئەدەبىياتى

بۇ—مىللىي غۇرۇر مەسىلىسى.

ئۇ ھەق گەپنى قىلغانىدى. شۇئان بىز ئۇيغۇرلار ئارىسىدىكى خەنزۇچە سۆزلەش ئىقتىدارىنى نامايان قىلىشقا ئالدىراپ، ئانا تىلىنى كەمسىتىدىغان ناتىۋانلار، "چۈشلۈك تاماقنى چۈيلىپلا قىلدىم" دەپ ئەبجەش سۆزلەيدىغان ئەخمەقلەر، "مەن ئۇرغۇي" دەپ مەيدىسىگە مۇشتلايدىغان بىلىمسىزلەر، "يېڭى يېزىدە تا ئوقۇغانمەن" دەپ خىجىل بولماستىن ھىجىيدىغان ساۋاتسىزلار كۆز ئالدىغا كەلدى.

يەنىيەندىكى چاۋشىەنزۇلار مۇلايىم، تېتىك، چۇشقۇن بولۇپلا قالماستىن، ئىنتايىن ئەدەپلىك ۋە مەدەنىيەتلىك ئىكەن. مەيلى تونۇش بولسۇن-بولمىسۇن، گەپ سۈرۈش ھامان، ئۇلار سىزگە ئىگىلىپ تەزىم قىلىپ تۇرۇپ جاۋاب بېرىدىكەن. خانىم-قىزلارنىڭ ئىللىق چىرايلىرى بىلەن مۇلايىم ھەرىكىتى كىشىگە بىرخىل يېقىملىق تۇيغۇ يېغىشلايدىكەن.

مەن تۇمىن شەھىرىگە كېتىۋېتىپ، ئېتىز-ئېرىقلاردا دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان جۇشقۇن ياشلارنىلا كۆزدۈم. ئۇلارنىڭ ئىچىدە 50-60 ياشلارغا كىرىپ قالغانلار كۆزۈمگە زادىلا چېلىقمەيدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى پېشقەدەملەرنى مىللەتنىڭ بايلىقى سۈپىتىدە ئاسرايدىكەن، بىزنىڭ بەزى ئادەم-

لىرىمىز بولسا...!

يەنجى شەھىرىدىكى ئۇيغۇرلار

مەن 1993-يىلى جەنۇبىي جۇڭگونى ئايلىنىپ شاڭخەي، نەنجىڭ قاتارلىق چوڭ شەھەرلەردە تۈرلۈك سودا-سېتىق كەسىپلىرى بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان ئۇيغۇرلارنى كۆرگەندىم. بۇ قېتىم شىمالىي جۇڭگو-نىڭ ئەڭ شەرقىگە جايلاشقان يەنجى شەھىرىدىمۇ شۇ خىل كەسىپتىكى قېرىنداشلىرىمنى كۆردۈم ۋە ئۇلار بىلەن سۆھبەتلەشتىم.

دەسلەپتە كۆرۈشكەن كىشى خوتەن ۋىلايىتىنىڭ كېرىيە ناھىيىسىدىن كېلىپ، ئىچكىرى ئۆلكىلەردە تىجارەت قىلىۋاتقىنىغا تۆت يىل بولغان ئىسمائىلخان بولدى. ئۇ دەسلەپ ئون توننا كىشىمۇ ئۈزۈم بىلەن يەككە-يېگانە ھالدا يۇرتىدىن چىقىپ، تىيەنجىن، خار-بىن قاتارلىق جايلاردا ئۈزۈمچىلىك قىلىپتۇ، يەنجى شەھىرىگە كەلگىلى يېرىم يىللا بولۇپتۇ، ھازىر ئۇ-نىڭ ئىجارىگە ئالغان ئۆيى، دۇكىنى بار ئىكەن، خوتۇنى ۋە ئىككى ئىنىسى بىلەن بىرلىكتە شىنجاڭدىن كىرگۈزۈلگەن قۇرۇق ئۈزۈملەرنى پارچە ساتىدىكەن. ئۇنىڭ ئېيتىشىچە، يەنىيەن ئوبلاستىنىڭ ھەرقايسى ناھىيە، شەھەرلىرىدە ئۇيغۇر سودىگەرلەر بار ئىكەن. ئۇلار ئاساسەن ئۈزۈمچىلىك، گۈلچىچىلىك، كاۋاپچىلىق تىجارىتى بىلەن شۇغۇللىنىدىكەن.

ئېغىز ئۆيىدە 30-40 تەك ئۇيغۇر ئولتۇرۇپ كەين،
 ئۇلارنىڭ بەزىلىرى كاۋاپچى، بەزىلىرى ئۈرۈمچى،
 يەنە بەزىلىرى يانچۇقچى بولۇپ، بەزىلىرىنىڭ كۆزلىرى
 رىدىن ياۋايىلىق، نادانلىق، مەنمەنلىك ئۇچقۇنلىرى
 چاقناپ تۇراتتى. مەن بىر نەچچىسىنىڭ يۈز-قوللىرى
 رىدىكى پىچاق ئىزلىرىنى كۆرۈپ سەل قورقتۇم.
 بىراق ئۇلار مېنى ئورۇۋېلىپ "شىنجاڭنىڭ ھارلىقىنى
 ئېلىپ كەللىمۇ؟ بىردىن ئولتۇرالايمى" دەپ سوراش-
 تى. ئىسمائىلخان مېنىڭ مەكتىلىك ئىكەنلىكىمنى،
 غەربىي-جەنۇبىي تارىم نېفىتلىكىدە خىزمەت قىلىدە-
 خانلىقىمنى ئېيتىۋىدى، بىرسى ئالدىغا "گۈلۈپپىدە-
 دە" يىقىلدى:

— جېنىم ئاكا، شۇ مەكتەپ نەشىسىدىن بىر چې-
 كىم بەرگەن بولسىلا، مانا ماۋۇ ئەللىك كوي!
 ياش قورامىدىن قارىغاندا مەندىن بىر نەچچە ياش
 چوڭ بولغان بۇ كىشىنىڭ مېنى ئاكا دېگەنلىكىدىن
 ئەمەس، بەلكى بەڭگە قاتارىدا كۆرگەنلىكىدىن چىش-
 لىرىم غۇچۇرلاپ كەتتى.
 مەن ئۇنى-بۇنى دەپ بۇ يۇرۇقتۇملۇق ئىچىدىن
 چىقىۋالدىم-دە، كىرا ئاپتوموبىلىنى توسۇپ، مېھ-
 مانخانغا قايتماقچى بولدۇم. ئىسمائىلخان ئېتىلىپ
 چىقىپ مېنى مېھمان قىلماقچى ئىكەنلىكىنى بىلدۈر-
 گەندى، مەن كەسكىن تۈردە:

— سىلەر شۇنچە يىراققا كېلىۋالغۇچە مەركىزىي
 شەھەرلەردە تىجارەت قىلساڭلار بولمامدۇ؟ — دەپ
 سورىدىم مەن.
 — باشقا يەرگە ئوقەتچىلەر ساماندىك يېغىپ كەت-
 تى، شۇڭا تىجارەت يۈرۈشمەيدۇ، بۇ يەردە ئوقەتچى-
 لەر ئاز، ئۇنىڭ ئۈستىگە يەنجى شەھەرلىك ھۆكۈمەت
 بىزنى ئۇيغۇرلارنىڭ ۋەكىلى دەپ ياخشى قارايدۇ،
 بىزگە ئېتىبار بېرىدۇ، بولۇپمۇ چاۋشيەنزۇ مىللىتى
 بىزگە بەكرەك يېقىنچىلىق قىلىدۇ، — دەپدى ئۇمە.
 رۇرانە كۈلۈپ تۇرۇپ. لېكىن ئۇ كۈلۈۋاتقاندا، مايد-
 لىشىپ قارىداپ كەتكەن بادام دوپپىسىغا، قۇچقاچ
 چاڭگىسىدەك مەينەت ساقلىغا، كىرلىشىپ كەتكەن
 گەدىنىگە، رەتسىز كىيىم-كېچەكلىرىگە قاراپ، "تې-
 خى سەن ئۇيغۇرلارنىڭ ۋەكىلى ئىكەنسىن-دە" دەپ
 ئويلىدىم ئىچىمدە.
 — ساۋاتلىقمۇ سىز؟
 — ھە، دېسەممۇ بولىدۇ، ياق دېسەممۇ بولىدۇ.
 ئانچە-مۇنچە خەنزۇچە بىلىسەكلا بولىدۇ ئەمەسمۇ؟
 — قانچىلىك پۇلىڭىز بار؟
 — ئىككى-ئۈچ يۈز مىڭى بولمىسا، بۇ خەقنىڭ
 شەھىرىدە نېمە قىلىمىز دەيلا ئۇكام؟!
 كېيىن ئۇنىڭغا ئەگىشىپ، ئۇنىڭ ئىجارىگە ئال-
 خان ئۆيىگە باردىم. قاپقاراڭغۇ كوچىنىڭ بىرنەچچە

ئىبارەتتۇر. بۇ توغرىدا ئوقۇرمەن دوستلار بىلەن
پىكىرلىشىشكە يەنە پۇرسەت چىقىدۇ دېگەن ئۈمىدە
خاتىرىنى ئاخىرلاشتۇردۇم.

1995-يىلى

(ئاپتور: پوسكام نېفىت بازىسى پەرزەنتلەر
مەكتىپىدە)

— مېنى مېھمان قىلىدىغان شۇ پۇلىڭىزغا مۇنداق
چىغا چۈشۈۋېلىڭ، كىيىم-كېچەكلىرىڭىزنى ئالماش-
تۇرۇپ، ھەقىقىي ئۇيغۇر ۋەكىلى بولۇڭ! — دېدىم.
مانا بۇ مەن يەنجى شەھىرىدە كۆرگەن ئۇيغۇرلار
ئىدى. ئەسلىدە ئۇلار مىللەتنىڭ ۋەكىلى بولۇشى
كېرەك ئىدى. بىراق ئۇلار ئۇنداق بولالمايلا قالما-
تىن، مىللەت ئۈچۈن ھاقارەت كەلتۈرۈۋېتىپتۇ.
گەرچە مەن دالىيەن، تىيەنجىن، بېيجىڭ شەھەرلىرىدە
ئىنتايىن پاكىز، رەتلىك يۈرىدىغان، سالاپەتلىك،
مۆتىۋەر ئۇيغۇر سودىگەرلەرنى كۆپ ئۇچراتقان بول-
سامۇ، يەنجىدىكى ئىسمائىلخانلارنى ئويلاپ، ئۇزاق
قىچە ھەسرەتكە چۆمدۈم.

خاتىمە

مول ھوسۇللۇق كەچكۈز يېتىپ كەلدى. مەن
ۋە مېنىڭ ھەمراھلىرىم يەنجىدە چاۋشيەنزۇ ئاپتونوم
ئوبلاستى بىلەن خوشلىشىپ شېنياڭ، دالىيەن قاتار-
لىق چوڭ شەھەرلەرنى، لۇشۈن ھەربىي پورتىنى،
بوخەي دېڭىزىنى، تىيەنجىن، بېيجىڭ قاتارلىق مە-
كىزى شەھەرلەرنى ئايلىنىپ، پۈتكۈل شىمالىي
جۇڭگونىڭ ئىللىق مۇھەببىتىنى، تەرەققىيات ئەندى-
زىسىنى، مەدەنىيەت جەۋھەرلىرىنى ئېلىپ ئۆز ئور-
نىمىزغا قايتتۇق. يۇقىرىقى بايانلىرىم بۇ قۇتلۇق سە-
پەردە ھېس قىلغانلىرىمنىڭ بىز قانچە تامچىسىدىن

”شۈكۈر قىلىش“ بىزگە مەنئىي يۈك بولۇپ قالمىسۇن

مۇھەممەت تۇداجى

ئۇيغۇرلار ئۇزاق تارىختىن بېرى ”شۈكۈر قىلىش“ ئىبارىسىنى ھاياتلىق ئۆلچىمى ۋە قانائەت مەزنىسى سۈپىتىدە ئىشلىتىپ، ئۆزىنىڭ ئىخلاسىمۇ مۇخلىس ئىكەنلىكىنى نامايان قىلىپ كەلدى؛ ئاچ-يالىڭاچ قالمىسىلا، ۋۇجۇدىدا نەپەس بولسىلا سەۋر-تاقەت قىلىپ ئولتۇرۇشنى، ”شۈكۈر“ دەپ كۈن ئۆتۈپ كۆزۈشنى بىر خىل ياخشى ئەخلاق-پەزىلەتنىڭ بەلگىسى دەپ تونۇشتى. شۇنىڭ بىلەن، نادانلىق ۋە نادانلىققا ئۆكۈنمەيدىغان، تىرىكچىلىكنىڭ ئېغىرى يۈكى يەلكىسىنى باسسۇمۇ ”غىياش“ قىلماي دەردىنى ئىچىگە يۇتۇپ يۈرۈۋېرىدىغان بۇ خىل قانائەتچانلىق تەدرىجىي ھالدا مىللىتىمىز ئىچىدىكى بىر قىسىم كىشىلەرنى ئالغا ئىنتىلمەيدىغان، يېڭىلىق ياراتمايدىغان، باشقىلار بىلەن رىقابەتلەشمەيدىغان مەنئىي كەشەنگە باغلاپ قويۇپ، تەرەققىيات ۋە پارلاق ئىستىقبالىغا

لدىن چەتلەشتۈرۈۋەتتى. بەزىلەر ئۆز كۈنىنىڭ قانداق ئۆتۈۋاتقانلىقى بىلەن ھېسابلاشماي پۈتۈپ باشقىلارنىڭ قانداق كۈن كەچۈرۈۋاتقانلىقىنى خىيالغا كەلتۈرمەي ”شۈكۈر“ قىلىپ، قانائەت بۆشۈكىدە بەخىرامان ئۇخلاپ، نادانلىق ۋە مۇشەققەتنى پانىي دۇنياغا، ئۈمىد ۋە ئارزۇلىرىنى باقىي دۇنياغا ئاتاپ ياشاپ كەلدى. تەبىئەت ھادىسىلىرى، جەمئىيەتتىكى جاھالەت كۈچلىرىنىڭ ھاقارەت ۋە كەمسىتىشلىرىگە ئۇچراپ، ئۆزلىرىنىڭ ئاجىزلىق ۋە زەئىپلىكى ئاشكارىلانغان چاغدىمۇ يەنىلا ”شۈكۈر قىلىش“ ئارقىلىق ئۆزىگە تەسەللىي بېرىپ، ئۇ خىل زورلۇقنى ئويىپكەن تىپ قانۇنىيەتلەرنىڭ تەركىبى قاتارىدا ئۆز پېشانىلىرىگە پۈتۈلگەن بىر ”قىسمەت“ دەپ قاراپ، ئۇنىڭغا ئامال ۋە چارە قىلىشنى تەقدىر بىلەن قارشىلىشىش دەپ تونۇشتى.

ئەسلىدىن ئالغاندا، مىللىتىمىز ئارىسىدىكى خېلى بىر قىسىم كىشىلەر ”شۈكۈر قىلىش“ نىڭ ھەقىقىي مەنىسىنى تولۇق چۈشەنمىگەن. ئەكسىيەتچى كۈچلەر كەڭ ئاۋامنى ”شۈكۈر قىلىش“ قەپىزىگە سولاپ قويۇپ، ئەكسىچە ئۆزلىرى ھېچنەرسىگە شۈكۈر-قانائەت قىلىشماي، ئۆزلىرى خالىغانچە ئەيش-ئىشەرتلىك، كەيپ-ساپالىق تۇرمۇش كەچۈرگەن. شۈكۈر ئەسلىدە بىز چۈشەنگەن يۇقىرىقى مەنىدە-

دە ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ ھەقىقىي مەنىسى -
 نەپسانىيەتچىلىك قىلماسلىق، ئۆزىنىڭ رەزىل مەنىدە.
 ئىتى ئۈچۈن باشقىلارنى زىيانغا ئۇچراتماسلىق، ئۆز-
 نىڭ بۈيۈك ئادەم بولۇپ يارالغانلىقىدىن مەنئەتدار
 بولۇش ۋە ئۇنىڭ قەدىر-قىممىتىگە يېتىش مەنىسىدە،
 ئېيتىلغان. ئۇ ھەرگىزمۇ ھەرقانداق خورلۇققا،
 ئاچ-يالىڭاچلىققا، موھتاجلىققا، ئازاب-ئوقۇبتەك
 شۈكۈر قىلىش دېگەن مەنىنى بىلدۈرمەيتتى.
 مۇتەئەسسەپ-جاھىل كۈچلەرنىڭ "شۈكۈر قى-
 لىش" نى ئەسلى مەنىسىدىن يىراقلاشتۇرۇپ، مىللەت
 روھىدىكى يامان ئىللەتكە ئايلاندۇرۇپ قويۇشى بىلەن
 جەمئىيەتتە ئاز بولمىغان سەلبىي تەسىرلەرنى پەيدا
 قىلدى. بىر قىسىم كىشىلەردە بىكار تەلەپلىك "ئۈچ-
 مە پىش ئاغزىغا چۈش" دەيدىغان ھۇرۇنلۇق ئۆسۈپ
 قالدى. ھەتتا ئېغىر ھالدا تۈرلۈك قايغۇ-ھەسرەت-
 لەرنى، بەختسىزلىك ۋە شەرمەندىلىكلەرنىمۇ كەلتۈ-
 رۈپ چىقاردى. ئەينى چاغدا مىللىتىمىز ۋىجدانىي
 غۇرۇرى دەپسەندە قىلىنىپ، كەچۈرۈش مۇمكىن بول-
 مايدىغان دەرىجىدە ھاقارەت ۋە زوراۋانلىقلارغا تىز
 پۈكۈپ "شۈكۈر" ئارقىلىق ئۆزلىرىنى بەزلىگەن بول-
 سا، يەنە بۈگۈنكى كۈندىمۇ ئىلگىرىلەۋاتقان دۇنياۋى
 رىقابەت قاينىمىغا ئۆزىنى ئاتماي، ئەكسىچە سېرىقتال
 تۇرمۇشنىڭ قانائەت قاچىسىغا قاراپ ئولتۇرۇپ، غا-

يىتىن بەخت تىلەپ قول قوشتۇرۇپ باشقىلارنىڭ
 ئۆزىنى قۇتۇلدۇرۇشنى كۈتۈپ تۇرسا بولامدۇ؟
 ئەجدادلىرىمىز ئىچىدىكى ئىلغار پىكىرلىك ئا-
 لىلىرىمىز، خەلق غېمىنى يەيدىغان شائىرلار مىللە-
 تىمىز ئىچىدىكى مۇنداق ناچار ئىللەتلەرنى كۆپ قې-
 تىملاپ قاتتىق سۆكۈپ تەنقىدلىگەن بولسىمۇ، لې-
 كىن ۋۇجۇدىمىزدا تېخىچە نۆپىتىن قاتتىقراق ئۆزگە-
 رىش بولمىدى. ئىشچى-خىزمەتچىلەر ئارىسىدا بىرەر
 ئىلمىي ئۇنۋاننى ئېلىپ مائاشىنى ئۆستۈرسىلا "شۈ-
 كۈر" قىلىپ ئالغا ئىنتىلمەي بىر ئىزىدا توختاپ
 قالىدىغان؛ دېھقانلار ئىچىدە ئاچ-يالىڭاچ قالماي بى-
 رەر بۇردا نان بىلەن قورسىقىنى تويغۇزسىلا قانائەت
 ھاسىل قىلىدىغان؛ ئوقۇغۇچىلار ئارىسىدا سىنىپتىن
 چۈشۈپ قالماي تېزىرەك خىزمەتكە چىقىسىلا مەقسەتكە
 يەتتىم دەيدىغان كەيپىيات ئۇچ ئالدى. جەمئىيەتتىمۇ
 بەزىلەر بىكار تەلەپ بولۇپ لاغايلاپ يۈرۈشكە، دوق-
 مۇشلاردا توپىلىشىۋېلىپ قۇرۇق پاراڭ سېلىشقا، قار-
 ئاقىمار ئويناشقا، ھەتتا زەھەرلىك چېكىملىك چې-
 كىشكە رازىكى، ئۆزىنىڭ ئىنسانىي ۋىجدانى بىلەن،
 ئەدەب-ئەخلاق بويىچە ياشاپ ئالغا ئىنتىلىشنى، يېڭى-
 لىق يارىتىشنى خالىمايدۇ. ئۇلاردا جەمئىيەت تەرەق-
 قىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈش ئىستىكى، كۈچلۈك رىقا-
 بەت ئېڭى كەمچىل. بەلكى جاھاندارچىلىق پەلسەپىسى

ئاد، مېنىڭ مىللىتىم...

روزى سايىت

1

ئەسەتە كۈللى ئالەم ئېتىراپلىق مىللىتىم باردۇر،
 ئوغۇز پۇشتى—مۇقامى كاتتىلىقتا زىننىتىم باردۇر.

يۈسۈپ، مەخمۇت كىتابىغا يېزىلغان نى باھادىرلىق،
 يەنە تاڭ قامۇسىدا قەيت ئەجىرلىك مېھنىتىم باردۇر.

يىپەك، قاشتاش، گىلەم، بۇغداي، بېدە، قەغەز...
 گە بىز ھەغدا،

(بۇنى جاك چيەنمۇ تەستىقلايدۇ تۆھپەم، قىممىتىم
 باردۇر.)

قەدىم تۆھپە—يىراق ئۆتمۈشكە تاللىق، ماختىناي
 قانداق،

قۇياشلىق تاڭدا يۈكسەلمەككە تاغدەك ھىممىتىم بار-
 دۇر.

مېنىڭ بۇ مىللىتىم شۇنداق "قېرى"، ياق، نەۋجە-

بويىچە "شۈكۈر" دەپلا كۈن ئۆتكۈزۈپ، ھۈرۈنلۈقنى
 ئۆزىگە ھەمزاھ قىلىۋالغان.

"شۈكۈر قىلىش" كىشىلەرنى كىشىلىك ھايات
 قىممىتىدىن مەھرۇم قىلىپلا قالماستىن، بەلكى پۈتۈن
 كۈل مىللەتنىمۇ دەۋر روھىدىن، ئىلگىرىلەش كۈچىدىن،
 رىقابەت تۇيغۇسىدىن ئايرىۋېتىدۇ. جەمئىيەتنى
 نامراتلىقتا، چىرىكلىكتە قالدۇرۇپ، پۈتۈن مىللەتنى
 جانلىق ھاياتى كۈچتىن مەھرۇم قىلىدۇ. بىز "شۈكۈر
 كۈر قىلىش"نى ئۆزىمىزگە مەنئى يۈك قىلىۋالماي،
 ئۆزىمىزنى دەۋر تۇيغۇسى بىلەن، ئىسلاھات، ئېچىۋې-
 تىش روھى بىلەن، دۇنياۋى ئۇچۇرلار بىلەن ۋە كە-
 گۈسىنىڭ تەلىپى بىلەن قوراللاندىرۇپ، رىقابەت ئې-
 گىنى ئوبدان ئۆزلەشتۈرۈپ، دۇنياۋى تەرەققىيات قە-
 دىمى بىلەن ماس روھتا ياشىشىمىز كېرەك.

ۋان مىللەت،

بۇ مىللەتنىڭ بۈگۈن، ياق، ئەتىسىدە تەم-تېتىم بار.
دۇر.

مېنىڭ بۇ مىللىتىم "پەگا"غا چۈشكەن «تۆر» گىمۇ
چىققان،

بۇ ھەقتە سۆزلىسەم شان-شەۋكىتىم گام ئىللىتىم
باردۇر.

ئۆزىنىڭ مىللىتىنى يەرگە ئۇرماس ھېچ كىشى زىد
ھار،

مېنىڭ بۇ "تىللىشىم"دا تەكتى ھۆرمەت، خىزمىتىم
باردۇر...

2

بۇ مىللەت شەنىنى يايغان جاھانغا ئۆم-ئويۇشقا قلىق،
ھالا ئەمدى چېچىلدى قۇم كەبى، تەستەك قۇيۇشماق.

لىق. ①

ھەسەتلىك دىل، ھەسەتلىك گەپ، ھەسەتلىك كۆز
... شۇڭا دائىم،

ئارام تاپمايدۇ "كولاش"تا، تېخى كولاپ تويۇشماق.
لىق.

خىيالىدا ئىلىم-ئىرىپان ئەمەس جاڭجىال، رد.

يا، پىتنە... ئەخلاقنى يەم قىلدى قىزىل كۆزلۈك، ئۇرۇش-
ئەدەپ.

قاقلىق.
كىچىكلەر چوڭغا بھۆرمەت، ئەپۇنى خالىماس چوڭ-
لار،

ئۇدۇم بوپقالدىغۇ چۈجە-خورازدەك تەك تۇرۇشماق-
لىق.

"مۇھەببەت-سۆيگۈدە گۈللەيدۇ ئالەم، زىتلىشىش
نەسلىك،

بۇ نەسلىك يولنى تار قىلغاي"نى ھېچ ئويلاپ قويۇش-
ماغلىق.

كىشىنىڭ چىن ۋاپا، ئىخلاستىن ئارتۇق غەمخورى
ئەدە،

بۇ مىللەت ئۇشبۇ غەمخورلۇق بىلەن سۆھبەت قۇرۇش-
ماغلىق.

ئىلىم-پەن راي بىلەن ئەيدىزگە تاپتى-تاپقۇسى مەل-
ھەم،

بۇ مىللەت خەۋپى راي يەڭلىخ مەجەزنى تونۇشماق-
لىق.

نېشىقا ئەمدى "ئەقلى كالتە ئىنسان" نى يۈزلەندۈردى؟

بۇ مىللەتنىڭ غېمىدە تۇرسا دەۋران، يۆلسە ھەدەپ، نېشىقا يۈلگەنچە سالىپۇ-سەرسانلىققا يۈزلەندى؟

4

بۇ مىللەتنىڭ قېنىنى بۇزدى يۇرتتۇزلىق، خوتۇنبازلىق، ئاغا يانداشتى مەيخورلۇق بۇ "بازلىق" لار قىلىپ ئازلىق.

"قايرلىككەن؟" بىلەن ئۆلچەپ "يامان" نى، "ياخى" نى، توۋا، ئىمانى، جاننى بەردى جانانلار ئاتسا قاش نازلىق.

ئىچىپ مەي زورلىنىپ-زورلاپ، ئەقلىنى مەي بىلەن خورلاپ، كۆزىنى مەستلىكى تورلاپ، قىلىشتى غەمزە-غەممازلىق.

بۇلارمۇ يەتمىگەندەك، كۆر، چىقاردى باشقىچە ئادەت.

گۈرۈھ ئايرىپ، جېدەل ئىستەپ، گۇماندا يۈتتى

3

بۇ مىللەتتە "ساقاللىقلار" ناماز خانلىققا يۈزلەندى، "ساقالسىزلار" لاغىلاشقا، مەمەدانلىققا يۈزلەندى.

ئويۇنپەزلەر سوقۇپ تاش بىرلە تاشنى كۆڭلىنى ئاچسا،

"كارا OK"، "تانىسكەش" نىڭ ۋاقتى بىزىمانلىققا ② يۈزلەندى.

جاھان نەدە، ئۆزى نەدە؟ بۇنى ئويلايدىغانلار ئاز، ئەجەب ئىش، پەيلى-خۇيدا بەخىرامانلىققا يۈزلەندى.

پاسون-مودا كىيىم، چاچ نۇسخىسى سۆھبەتتىكى ماۋزۇ،

ياسانماقنىڭ غېمى ھالى پەرىشانلىققا يۈزلەندى.

"يېرى كەڭ، بايلىقى مول، خەلقى ئەمگەكچان" ئانا-خان يۇرت،

ھورۇنلۇقتا كۈنى، ئىستىت، خەيرى-ئېھسانلىققا يۈزلەندى.

بۇ مىللەت ئىلمۇ-ئىرىپان، كەشىپ-ئىجادتا تۆھپىكار مىللەت،

ئۇ چىشلەپ، بۇ تېپىپ، ئۇ كوچىلاپ، بۇ چۈخچە .
لاپ . . . ھىھات،

ئاداۋەت، غۇم-مۇرامدا دىل يېرىنى ئەيلىدى سازلىق.

ئۆگەنمەك يوق، تىرىشماق يوق، ئىلىم تەھسىكە
قىلماس زوق، .

يەنە قېپقالدى بىر مۇنچە ئېسىل خۇي، خۇيدا
رەڭگۈزلىق .

ئارام تاپسا سوقۇشتۇردى، تالاشتۇردى خوراز، ئىت .
نى،

جاھاندا بارمۇ بىر مىللەت سۈپەتتە ئۇشبۇ ئەندازلىق؟

5

مېنى بۇ مىللىتىمىزنىڭ غەپلىتى ئۈندەيدۇ چۇقانغا:
— ئەجەب مىللەت ئىدىڭ بوش كەلمىگەن كۆپ نەھى
توپانغا. ③

جاھالەت دەۋرى پۈتكەندە، زاماننىڭ زورى يىتكەندە،
سېنىڭ روھىي راۋاننىڭ دەسسدى ئىللەتتە قاپقانغا.

“ئېتىز، بۇغداي، قوناق . . .” تىن ئۆزگىسى يادىڭغا

كەچمەيدۇ،
ئەقىل، كۈچنى خورائىتىڭ ئەسكى كەتمەن —
“گۈپپۈ-گۈپپاڭ” غا.

“ئوقۇيمەن!” دەپ تىرەجەپ يىغلىسا سەن زورلىغاچ
تويغا،
يېشى ئون ئۈچ شۇ دىلپارەڭ—قىزىڭ ئايلاندى چوكان-
غا.

ئوماق ئوغلۇڭ زامانى پەن كۆكىگە ئورلىمەكچىدى،
چىقاردىڭ مەكتىپىدىن، باقتى قوي—ئايلاندى چوپان-
غا.

ئايال-مەزلۇملىرىڭدىن قىزغىنىپ نۇر، ئاسقۇزۇپ
چۈمبەل،

“بۈگۈنكى ئۆپكە ئەلا . . .” دەپ پۈچەك دان توشتى
دوپپانغا.

قېنى، ئېيت مىللىتىم، دائىم ئۆتەمدۇ كۈنلىرىڭ
شۇنداق،

ھەۋەس ئەيلەشتە كۆز چىمچىقلىتىپ ياتقانغا، قوپقان-
غا؟ . . .

مۇپ، بۇ مەنسۇپلۇق "بىلىش" تە! بىز بىلەلمەس ئىش-قاپاق-لارمۇ؟

ئۇنتۇما مىللىتىم، ئاۋۋالقىسى پۇشتۇخغا تەۋە شان، سېنىڭ شانىڭ نېمە، سىنغان ساپال، دات تىخ، رۇ-چاقلارمۇ؟! ⑤

7

مۇسەننىپ، بول ئۈمىدۋار، مىللىتىڭ ئىقبالدا ياش-مايدۇ،

تېپىپ بىرلىك كۈچىدىن كۈچ قەدەمنى پۇختا تاشلايدۇ.

ئۇنى ئويغاتتى ئىسلاھات تېڭى، غاپىللىقى يىتكەي، ئەمەس ئانچە ئۇزاق توي مەزگىلى، مەشرەپمۇ باشلايدۇ.

ئۈمىدەن مىللىتىڭنىڭ ئەتىسىدىن، سۆيگۈسىدىن ھەم،

شېرىن پەرھادىنى، لەيلاسى مەجنۇنى باغاشلايدۇ.

ئەمەس ھېچقانچە ئىللەتنىڭ كۈچى ئۆزىنى بىلگەنگە، ئى ئىللەت تاغىنى ئۆزىنى بىلگەنلەر پاچاقلايدۇ.

6

خىيالىم شۇ: مېنىڭ بۇ مىللىتىمۇ نۇر قۇچاقلارمۇ؟ نادانلىق ئىللىتىنى ئىلمۇ-ئىرىپاندا پىچاقلارمۇ؟

جاھان نۇر تېزلىكىدە، بەلكى نۇردىن تېز سەپەر ئەتمىش،

"قورساق" تىن نېرىغا ئۆتمەس نىچۈن گەپ "ۋاچ-ۋا. چاقلار" مۇ؟

رىقابەت، مەرىپەتنىڭ ئالىمى بۇ—باشقىچە ئالەم، ئېلېكتىرلەشتى بۇ كەمدە قازان ھەتتا ئوچاقلارمۇ.

پەقەت بىزلا تېرىپ تەمەچ، پاسار ياقساق تونۇر، مەشكە،

پېتىدىن چۈشمەسە، توۋا، قەدىم تاش يارغۇنچاقلار. مۇ؛ ④

ھاراقىتىن بىر تۇرۇشتا قانچىلىك ئىچمەكتە بەسەش-سەك،

دەرىخا! ئەقلى-ئىدراكىنى بۇ قاشاقلىق پاچاقلارمۇ؟

جاھان مىللەتلىرىنىڭ سەپ-قاتارى بىزگىمۇ مەن-

⑤ رۇچاق—قەدىمكى ئوقياغا تەقلىدى ياسلىدىغان با-
لار ئوقياسى.

⑥ كېرەم، دىلبەر—مائارىپنى قوللاش نەمۇنچىسى،
كارخانچى كېرەم ئىسىم ۋە مەشھۇر ئۇيغۇر ناخشا-
چىسى دىلبەر يۇنۇس كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

ئەقىل-ئىدراكنى قاشاقلىق تۇتالماس ئىلكىدە ئەد-
دى،

دەۋر تۇرغاچقا پاكلاپ روھنى، غاپىللىق ياۋاشلايدۇ.

كېرەم، دىلبەر ⑥ گە باق، مىللەتنى كۆر، روھلان،
خۇيۇڭنى تۈز،

ئىشەنمەسلەر ئۆزىگە "قىل"نى "پىل" دەپ، غەم ھا-
پاشلايدۇ.

جامائەتكە ئەجەب جىق سۆزلىدىڭ روزى، يەنە سۆزلە،
دېگىن: ئۆزىنى بىلىشتە مىللىتىم گۈللەيدۇ، ياشناي-
دۇ!

1993-يىلى ئۆكتەبىر، خوتەن
ئىزاھلار:

① قۇيۇشماق—ئۆم بولماق، بىرىكمەك مەنىسىدىكى
شۆۋە.

② بىزمانلىق—كەچقۇرۇنلۇق، كەچلىك.

③ رىۋايەتتە ئىپتىلىغان نوھ پەيغەمبەر زامانىسىدىكى
توپان (سۇ) بالاسى كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

④ يارغۇنچاق—قول بىلەن چۆرۈپ ئۇن تارتىدىغان ئىپ-
تىدائىي تۈگمەن ئىپتىدائىي ئىپتىدائىي ئىپتىدائىي

يۈرەكنى غاجايدۇ تىنىمسىز ئويلار

ۋارسىجان قاسىم

مىللەت ۋۇجۇدىدىكى قاباھەتنى تەن ئېلىش—شۇ
رەزىللىك-قاباھەتنى خۇدالىق دەرىجىسىدە تۇرۇپ قار.
غاشتۇر.

—چىنگىز ئايماتۇۋ

قانچە سۇلار ئاقتى، بورانلار سوقتى، چېچەكلەر
تۆكۈلدى، ھايات ئۆز رىتىمىنى ھەر مىنۇتتا يىڭىلاپ
چەكسىز تەلپۈنۈش، سوقۇلۇش مەۋجىنى پەيدا قىل-
دى. بىزچۇ؟ بىز نېمىلەرنى ئويلىدۇق؟ كىملىرىنى
كۈتتۇق؟ نېمىگە ئېرىشتۇق؟ پەقەت بەغەرەز، يا-
ۋاش، غەمكىن خىياللار بىزنى چىرمىدى. ئارزۇل-
رىمىز ئارزۇ پېتىچە قالدى. گاھىدا ئانچە-مۇنچە قا-
ناپ قويۇش بىلەن چەكلەندۇق. ئادىمىيلىك تۇيغۇ-
مىزنىڭ، يوشۇرۇن ئاڭ، مۇجۇلغان روھىيىتىمىز
ساندۇقىدا قانداق نىجىسلىقلارنىڭ ساقلنىپ، ئە-
سىرلەرنىڭ سېھىرلىك مېھرىدىن پۈتكەن مەرىپەت
دۇردانىلىرىنىڭ قاشقاق تۇيغۇمىز تەرىپىدىن قانداق

ئەرزىدە پەنجىپ تاشلانغانلىقىنى سېزەلمىسىز، مانا بۇ
بىزدىكى ئەڭ كەچۈرگىسىز مىللەت، روھىي مەرىپ-
تىمىز ئىدى.

خەيرىيەت، قورام تاشنىڭ يۈرىكىدىن بۇلدۇققىدە
دە چىققان بۇلاق سۈيىدەك ئەزگۈ بىرسادا ياغرىدى
—پەۋقۇلئاددە سەزگۈدىن تۇغۇلغان پىكىر ھۆرلۈك-
نىڭ چاقنىشى مېنى ئەندىكتۈردى، قايغۇرتتى، شاد-
لاندۇردى، كۆزىياشلار بىغۇبار نۇرقايىنىمغا چۆكتى!
ساتىراشخانغا كىرگىنىمنى بىلىمەن، قايتىپ
چىققاندا باشقىچە ئادەمگە ئايلاندىم. قېنىمدا ھەسرەت-
لىك دولقۇن ھوۋۇلدايتتى.

چاساقال بىر ئادەم بوم ئاۋازدا شېئىر ئوقۇماق-
تا، ھەممەيلەن جىمجىت تىكىلگەن، ساتىراشنىڭ
ئۈستىرا تۇتقان قولى توختاپ قالغان، ساقالغا سۈر-
كەلگەن ماغزاپ ئېقىپ كۆڭلەكنىڭ ئىچىگە كىرىپ
كەتكەندى.

بۇ ئادەمنى ياپىرتىدىغان يۇمۇرلۇق مىسرالار
بولماستىن بەلكى، مىللەتنىڭ ۋۇجۇدىدىكى ئەجەللىك
ئىللەتلەر قانچىلانغان تەنھالىق قەسىرىدىن شۇغۇغۇپ
چىقىپ بىپايان بوشلۇققا يۈزلەنگەن، رېئاللىقنىڭ
كۆكسىگە ئوتلۇق خەنجەر ئۇرغۇچى مىسرالار ئىدى.
سىرتقا ئالدىراپلا چىقتىم-دە، كىتاب بوتكىلىرىدە
ئى ئىزلەپ يۈرۈپ مىڭ بالالىقتا بۇ ژۇرنالدىن بىرنى

قولۇمغا چۈشۈرۈپ ئارقا-ئارقىدىن بىر نەچچە قېتىم ئوقۇپ چىقتىم. ھەر قېتىم ئوقۇسام باشقىچە يېڭى تۇيۇلدى. ئۆزىمىزنى ئاقلاشقا ئىمكان يوق، پىكىرلەر ئوقى دەل جايغا تەگكەن ئىدى. مىللىي ئەدەبىياتىمىز ئۈستىدىكى يۈكنىڭ نەقەدەر ئېغىرلىقىنى جىتتە تەلپۈنۈش ئىچىدە ھېس قىلدىم.

مىللەتنىڭ مىللەتلىرىگە ئوت يېقىشقا جۈرئەت قىلغان بۇ شېئىر «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىنىڭ 1994-يىللىق 1-سانغا بېسىلغان شائىر روزى سايىتەنىڭ «ئاھ، مېنىڭ مىللىتىم...» دېگەن شېئىرى ئىدى. كىملىرىدىنمۇ شۇنداق ساداننىڭ چىقىشىنى كۈتكەن دىللار سۈكۈناتنى پارىتىلىپ چايالغان ئەقىل قايىمىدىن ئۆزىنى ئىزلەشكە كىرىشتى. مانا، بۇ نىڭدا ئۆزۈڭلۈك ئېڭىنىڭ نادىر، ئاتەشلىك سىمفونىيەسى ياڭرايدۇ.

شائىر ئېغىر تىنىقلار قوينىدا تولغىنىدۇ. بۇ رۇتقى سەلتەنەتنىڭ ئۆلگەن روھىيەتكە يېڭى جان بېغىشلىيالمىدىغانلىقىنى قەيت قىلىدۇ.

سۇنغان پىسخىكىنىڭ يوپۇقلىرىدىن ساقىپ چىقىۋاتقان قاباھەتنىڭ سۈرىتىنى زور چىدامدا سەزىپ كۆرسىتىدۇ:

”بۇ مىللەت شەننى يايغان جاھانغا ئۆم-ئۇيۇشماقلىق، ھالا ئەمدى چېچىلدى قۇم كەبى، تەستەك قويۇشماق.

لىق. ھەسەتلىك دىل، ھەسەتلىك گەپ، ھەسەتلىك كۆز... شۇڭا دائىم،

ئازام تاپمايدۇ “كولاشتا” تېخى كولاپ تويۇشماقلىق. خىيالىدا ئىلىم-ئىرىپان ئەمەس، جاڭجال، رىيا، پىتىنە،

ئەدەپ-ئەخلاقنى يەم قىلدى قىزىل كۆزلۈك، ئۇرۇش-قاقلىق.

كىچىكلەر چوڭغا بېھۆرمەت، ئەپۈنى خالىماس چوڭلار،

ئۇدۇم بوپ قالدىغۇ چۈجە-خورازدەك تەڭ تۇرۇشماقلىق.

بۇ يەردە ئۇلۇغ بوۋا كالان شائىر، ئۇستازىمىز يۈسۈپ خاس ھاجىپ ۋە مەرىپەتپەرۋەر، ئوت يۈرەك شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ بەختىيار قەرزدارلىق ۋە مەسئۇلىيەت تۇيغۇسىدىن ئۈنۈپ چىققان يېگانە، گېگانت چۇقانغا ئاھاڭداش، قەلبىلەر ئىختىيارى ئەمەس، بەلكى مەپتۇنكار ئازاب ئىچىدە قوبۇل قىلىدىغان تىكەنلىك ناخشا ياڭرايدۇ.

شائىر مىللەت ۋۇجۇدىدىن ئۆزىنى ئىزلەش يولىدا ئاددىيلا ئۆز-ئۆزىنى يوپۇتۇش، چاكنى مەدەھىيە-ۋازلىق ئۇسۇلىنى قوللانماي، بەلكى مىللەتنى چىرىتىدىغان، مىللەتنىڭ شۆھرىتىنى ئىنسانىيەت مۇنبەد-

رىدىن سۇپۇرۇپ تاشلايدىغان ۋاباسمان ئىللەتلەر-
ھەسەتخورلۇق، يالغانچىلىق، ئالدامچىلىق، چېقىم-
چىلىق، مۇناپىقلىق، پىتىنچىلىك، نەپسانىيەتچىلىك
ۋە خۇنۇك روھىي گادايلقنىڭ پاجىئەلىك زىيانلىرى-
نى شائىرانە ئېچىنىش تۇيغۇسىدا كىتابخان سەزگۈ-
سىگە يايىدۇ.

شېئىرىي مەنزىرىلەر قاينىمىدىن تۈتەكلىك قە-
دەملەر سىلجىپ چىقىدۇ. مۇتەپەككۈرانە ياش ئوخ-
چۇپ تۇرىدۇ.
بىز كىم ؟ ؟ ؟

بۇنى تەسەۋۋۇر قىلىش تېخىمۇ قىيىن، غالجىر-
لاشقان ئوي-خىيالىمۇ، قاناتلىق تەپەككۈرمۇ بۇ سوئال-
نىڭ چېتىگە چىقىپ بولالماي ھېرىپ قالىدۇ.
چوڭ ھەجىملىك شانلىق تارىخىمىزنى ۋاراقلى-
ساق يۈسۈپ خاس ھاجىپ، مەھمۇد قەشقىرى، فارا-
بى، ناۋايىدەك بۈيۈكلەر ئۆزىنىڭ پاك ئىنسانىي پەزى-
لىتى، ئىلىم-پەندىكى ئاجايىپ زور كامالىتى بىلەن
دۇنيا مەدەنىيىتىنىڭ تومۇرىدا ھاياتلىق قېنىنى دول-
قۇنلاتقانلىقىنى كۆرىمىز، لېكىن، كېيىنكى زامان-
لاردا تۈرلۈك سەۋەبلەر—بولۇپمۇ ئۆزىمىزنىڭ ماڭقۇ-
رۇتلۇقىمىز—دېتسىزلىكىمىز، ئەسلىمىزنى ئۇنتۇ-
شىمىز تۈپەيلىدىن بۈيۈك تۆھپىلەرنى يەپ تۈگىتىپ،
ئۆزئارا قوللاش، قوغداش، ئاسراش، يېڭىلىق قوبۇل

قىلىش ئورنىغا گۇرۇھۋازلىق، يۈرۈتۈش ئىستىقبالى رە-
زىل، سۆرەلمە خاراكتېرلىك كېسىلگە گىرىزىلار بو-
لۇپ، ھىجىيىپ تۇرۇپ تالانت ئىگىلىرىنى ئېچىتىش ئورنى-
لىق قىسمەتلەرگە دۇچار قىلىپ، مەرىپەت ئاسمىنى-
دىن غالجىرلارچە ساقىتىپ، كېيىن ئۇيالىماي كۆزد-
مىزدىن شەيتاننىڭ شۆلگىيىدەك مۇناپىقانى ياشلىرىد-
مىزنى تۆكۈپ ياقىمىزنى يىرتىپ، ھەسرەتلىك مەر-
سىيە، ھەيۋەتلىك قەسىدىلەرنى ئوقۇدۇق، يېڭىلىق
دېسە خۇددى ھىندى كالا گۆشىدىن ئۈركىگەندەك
ئۈركىدۇق. ئۆز ۋاقتىدا ئاسىيانىڭ يۈرىكىدە مەدەند-
يەت مەشئىلىنى ياققان مىللەت ھالا بۈگۈنگە كەلگەندە
گويا مایسراپ قالغان جىنچىراغدەك پىلىلداپ قال-
دى. شۇ چاغلاردا ئالدىغا پەشتاما تارتىپ يۈرگەن
مىللەتلەر ئەقىل ۋە يېڭىلىققا ئەھمىيەت بەرگەچكە
تەرەققىياتتا پارتلاش بولدى، ئاڭ-ئىدراك غايەت زور
قۇدرەتتە تەۋرەندى، دولقۇن ياسىدى. ئىنسان تەقدى-
رى، ماھىيىتى، ياشاشتىكى مەقسىتى توغرىسىدا
ئەستايىدىل ئويلاش كۈنساين چوڭقۇرلاشتى.
چوقۇنۇش ئىدىيىسىنى تەرەققىيات يولىدىن سۈ-
بۈرۈپ تاشلىدى. شۇڭا دۇنيانىڭ دەسلەپكى تارىخىنى
ياراتقۇچىلارنى ھاڭ-ئاڭ قالدۇرۇپ پارلاق تەپەككۈر
مەيدانغا كەلدى، ئۇرۇش ۋە تەرەققىياتنىڭ دەھشىتى-
دىن ياپراق ئۈستىدىكى بىر تامچە شەبنەمدەك تىترەپ

تۇرغان يەر شارىدا ئادەم ئەقلىنى لال قىلغىدەك بۇ.
سۇش ۋە ئېچىرىقىغان لەھەڭدەك غالجىرانە ئايەتلەر.
كۆرۈنمەس كويىقايتەك ئېغىزىنى چوڭ ئېچىپ، ئىندە.
سانىيەتنى ئازاب دېگىزىغا سۆرەۋاتسا، بىز تېخى كا.
رامىتىم بار دەپ، ئاجايىپ يوغان ماتىتلارنى ياساپ
ئىچىگە كىرىپ بەخىرامان مۈكچىيىپ ئولتۇرۇپ،
ئاچكۆزلۈك بىلەن قىيمىسىنى تېرىپ موكۈلدىتىپ
يەۋاتىمىز. ھەتتا خىجىل بولماي مانتا ئىچىدە قىيا
تالىشىپ ئۇرۇشۇۋاتىمىز.

ھەقىقەتلەر بىزگە ئىشلارنىڭ، ئىنسان تەقدىرى.
نىڭ ئۇنداق ئاددىي ئەمەسلىكىنى، چاقماقتەك پىرىقە.
راۋاتقان دۇنياغا ئانىنىڭ قورسىقىدىكى بالىنىڭ كۆ.
زى بىلەن قارىماسلىقىنى، ئاللىبۇرۇن مەست بولۇپ
كەتكەن ۋىجدانىمىزنىڭ بېھوش سەزگۈسىگە ئۇزاق
مۇددەت تۇرغا چىلانغان ئازابىنىڭ زەھەرلىك، مۇزدىنە.
مۇ شوغۇق شەرىپىتىنى تېمىتىش بىلەن ئۆگەتتى،
لېكىن بىز بۇنىڭغا ئانچە ئېرەن قىلمىدۇق.

”بۇ مىللەتنىڭ قېنىنى بۇزدى يۇرتتۇزلىق، خوتۇنبا.
لىق،
ئانغا يانداشتى مەيخورلۇق، بۇ ”بازلىق“لار قىلىپ
ئازلىق.

”قەيرلىككەن“ بىلەن ئۆلچەپ ”يامان“نى ”ياخشى“نى

تۇۋا، جانىنى بەردى جانانلار ئاتسا قاش نازلىق.

ئىچىپ مەي زورلىنىپ، زورلاپ، ئەقلىنى مەي بى.
لەن خورلاپ،

كۆزىنى مەستلىكى تورلاپ، قىلىشتى غەمزە-غەمماز-
لىق.

بۇلارمۇ يەتمىگەندەك، كۆر، چىقاردى باشقىچە ئا.
دەن،

گۈرۈھ ئايرىپ، جېدەل ئىستەپ، گۇماندا يۈتتى
ھەمرازلىق.

ئۇچىشلەپ، بۇ تېپىپ، ئۇ كوچىلاپ، بۇ چۈخچىدە-
لاپ... ھەيھات،

ئاداۋەت، غۇم-مۇرامدادىل يېرىنى ئەيلىدى سازلىق.

ئۆگەنمەك يوق، تىرىشماق يوق، ئىلىم تەھسىلگە
قىلماس زوق،

يەنە قېپقالدى بىرمۇنچە ئېسىل خۇي، خۇيدا رەڭخۇاز-
لىق.

ئارام تاپسا سوقۇشتۇردى، تالاشتۇردى خوراز، ئىتە.

جاھاندا بارمۇ بىر مىللەت سۈپەتتە ئۈشبۇ ئەندازلىق.
بۇنداق شارائىتتا كىم-كىم بىلەن ئېچىلىپ-يېيىلىپ
پاراڭلىشالسۇن؟ ئادەمنى گۇمران قىلىشتىكى ئەڭ
ئەشەددىي ئۇسۇل بىرىنى بىرىدىن قورقىدىغان قىلىپ
قويۇشتىن ئىبارەت مەنىۋى تراگېدىيە بولسا كېرەك.
ئازابىنى نوقۇل ھالدا كىشىلەرنىڭ تارتىشقا تېگىشلىك
نېسۋىسى دەپ قاراش تولىمۇ بىمەنىلىكتۇر، لېكىن،
تىنچىماس ئازابلىق يوللار بىزنى چاقىرىدۇ.

مىللەت مەدەنىيەت شىمىسى، زامانىۋىلاشمىسا ھەر
ۋانلارغىمۇ ئارام يوق. ئادەملەرنىڭ قەبىھلىكلىكىدىن
رەنجىگەندە گۇناھسىز ھايۋانلارنى قاساپ تىللاپ كې-
تىمىز، مىللەتنىڭ قايغۇسىنىڭ ئورنىغا چاكانا،
چۈپەي شەخسىي ماجىرالارنى سۆرەپ كىردۇق. ھېچ-
كىمدىن تۆلتىتىۋالغىلى بولمايدىغان، قايتىلانمايدىغان
گۆھەردەك يارقىن-جۈلالىق دەۋرىمىزنى خوتۇن ئې-
لىش ۋە خوتۇن قويۇشقا بەخشەندە قىلىۋەتتۇق. رىۋا-
يەتتىكى "ئۇلۇغ"لارنى دوراش خىيالىدا ئالچاڭلاپ ما-
ئالىي قالدۇق؛ قانچە خوتۇن ئالغانلىقىمىز بىلەن
ئىپتىخارلىنىپ، ھېيتلىق ئالغان گاچىدەك شادلى-
نىپ كۈلدۇق.

ئېتىقاد تۇراقسىزلىقى ۋە قاششاقلىقى بىزنى يې-
تىمچىلىكنىڭ تېگى كۆرۈنمەس جىلغىسىغا باشلاپ

باشقىلاردىن، يېڭىلىقلاردىن ئەمەس، ئەمەس،
باردى. باشقىلاردىن ئەمەس، ئەمەس، ئەمەس،
مىزدىن قورقۇشنىڭ ئەڭ ئەشەددىي، ئەشەددىي، ئەشەددىي،
قورقۇش ئىكەنلىكىنى بايقىيالىمىدۇق. پەخىرلىك تىلدا
توغرا كەلسە، ھەممىدىن ئاۋۋال بىز مەيدىمىزگە
بۇستلاپ ئۆزىمىزنى باسالماي ھەتتا نەپىرە ئۆۋازلىقتا
قىلىشقا ئىچىدە پويىز ماغدۇرۇشقا قادىر بولدۇق.
تاماق يېيشكە ياراتقان ئەسۋاب دەپ ئاتالغان چوكنى
باشقا يەرلەرگىمۇ نومۇس قىلماي ئىشلەتتۇق، ئەپسە-
نئۇ قەدەھۋازلىق، پايىشقانە مەيخورلۇق ئەقىلىنى
كۆيدۈرۈپ، ئاڭنى يالماپ يۇتۇپ، مىللەتنى قۇرۇق
جاھازا—ئىسكىلىت شەكلىگە كەلتۈردى. ئىقبالىيەت
مۇنبىرىنى ياۋايى ھايۋانلارنىڭ بەزمەگاھىغا ئايلاندۇ-
رۇش قەدىمىنى تېزلەتتى.

ھەقىقىي مىللىي غۇرۇر يېتىم ئەمەس، لېكىن
بىز مىللىي روھ، مىللىي غۇرۇر دېگەننى مەست
چاغلاردا كۈچەپ توۋلاپ، ئۆزىمىزنىڭ پۇچەك، ئىق-
تىدارسىزلىقىمىزنى ئاشكارىلاپ كۆز-كۆز قىلىۋاتىد-
مىز، ئەپسۇس، سولنەكلىكىنى، يالغاندىن چىڭقىلىپ
يۈزىنى قىزارتقىنى مىللىي روھ دەپ كۆرگەم ھېس-
داشلىق لىباسىنى كىيىدۈرۈپ قويماق، ئۆزىمىزگە
ئۆزىمىز دوزاخ ھازىرلىغان، قىيامەتنى چاقىرىغان بو-
لىمىز. ئويلاپ باقساق، ئاخشامقى مەستخۇش جەڭگە-
ۋارلىقنىڭ ئەنسى كۆپۈكتەك غايىب بولىدىغانلىقىنى

سېزىمىز. ھەممە زىيەتلىك ئىشلارنى قىلىشقا بولمايدۇ.
رەزگى ئىللەتلەر كەلكۈنى ۋۇجۇدىمىزنى باس-
تۇرما قىلدى، ئۆمۈچۈك تورىدەك قاپلىدى، بۇرۇند-
مىزغا شۇنچە سۇ كىرگىنىگە باقماي، بۇ جاھالەتنىڭ
جادۇگەرگە بىز ھەر جايدا گويا چوڭ دادىمىزغا ئىلا-
تىپات كۆرسەتكەندەك تۆرىدىن ئورۇن بەردۇق، قول-
تۇقلاپ يۈردۇق، شۇڭا بۇ ئىللەتلەرنىڭ خورىكى
ئۆستى، ھەتتا خەلقىمىز مىللەتنىڭ تۈۋرۈكى، ئى-
لىم-پەننىڭ، ئادالەتنىڭ بايراقدارى، ھىمايچىسى،
مەنبۇ ئاتىمىز، ھەقىقىي ئىنسان دەپ يۈرگەن زىيا-
لىيلىرىمىزنى چىرىتىپ ئادەم يىرگەنگۈدەك ھالەتكە
كەلتۈرۈپ قويدى. ۋىجدانغا ياد خاھىشلارغا سەسكە-
نىش يوق، ئالىقان ئېچىشقۇدەك چاۋاك چېلىپ قار-
شى ئالدۇق، بۇنى ساداقەت، ئۈمىدكە جاۋاب قايتۇ-
رۇش دەپ بىلدۇق. ئىككى قۇتۇپقا بۆلۈندۇق، ئەپۇنى
ئۆلتۈپ، قەبىلىۋازلىق ئىللىتىنى داپ قىلىپ چال-
دۇق. شۇنداقسىمۇ ۋىجدان بايرىقىنى ئېغىزىمىزدا
يەتتىنچى ئاسمانغا يەتكۈدەك ئېگىز كۆتۈردۇق.
بىز جەننەتنى ئەقىل-ئىدراكتىن ئەمەس، سەر-
گەردان خىياللاردىن ئىزلىدۇق، مەينەت-قاسماق
جەندە-كۇلا بىلەن ئاللانىڭ نۇرانە جامالىغا مۇشەررەپ
بولۇشنى خام تاما قىلدۇق.

”بۇ مىللەتتە“ ”ساقاللىقلار“ نامازخانلىققا يۈز-
لەندى،
”ساقالسىزلار“ لاغايلاشقا، مەمەدانلىققا يۈزلەندى.

ئويۇنپەزلەر سوقۇپ تاش بىرلە تاشنى كۆڭلىنى ئاچ-
سا،
”كارا OK“، ”تانىسكەش“ نىڭ ۋاقتى بىزىمانلىققا يۈز-
لەندى.

جاھان نەدە، ئۆزى نەدە؟ بۇنى ئويلايدىغانلار ئاز،
ئەجەب ئىش، پەيلى-خۇيدا بىخارامانلىققا يۈزلەندى.

مەسچىتكە كىرىش ئىبادەتنىڭ تاشقى شەكلى،
روھىي جەھەتتىن ئۇلۇغلۇققا، پەزىلەتكە، مەرىپەتكە
يۇغۇرۇلۇش ياشاشنىڭ مەنىسى، ئىبادەتنىڭ ساغلام-
لىقى ۋە بۇزۇكۋارلىقى.

بىز كوچىلاردا نۇرغۇن نەۋقىران ياشلارنىڭ
ئۆمرىنى بىر كۆزنى قىسىپ كۈچەپ تاش سوقۇشقا
قۇربانلىق قىلىۋاتقانلىقىنى، يايىراۋاتقانلىقىنى كۆرد-
مىز. بۇ ئۆمۈچۈكنىڭ چىۋىن يەپ ”بۇنداق لەززەتنى
جاھاندا مەندىن باشقا كىم تاپقاي“ دەپ ماختانغانلىقى-
دەك بىر ئىش. بىھۇدە ئېقىپ كەتكەن دەقىقىلەرنىڭ
قەھرىلىك چىشىلىرى بىزنىڭ ۋىجدانىمىزنى قاشتاسا-

مۇ؟ ئەۋلاد ئالدىدا ھېساب بەرمەسمزمۇ؟
مەشھۇر يازغۇچى باجن: "بىلىم، مەدەنىيەت
بولمىسا، ئىقتىسادنى قانداق تەرەققىي قىلدۇرغىلى
بولسۇن؟" دەپ توغرا ئېيتقان.

جانلىق بىر دەقمقە ھەرىكەت مىڭلاپ قۇرۇق ئۈد
تارتىشلاردىن ئەلا، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام "بۆشۈك-
تىن تۆشۈككچە ئىلىم ئۆگىنىش كېرەك" دەپ،
ئىبادەت مۇسۇلمانلارنىڭ، ئىلىم-پەن باشقىلارنىڭ
ئىشى ئەمەسلىكىنى كۆرسەتكەن.

"ئېتىز، بۇغداي، قوناق... تىن ئۆزگىسى يادىڭغا
كەچمەيدۇ، قىزىق خورانتىڭ ئەسكى كەتمەن-گۈپپۈ.
گۈپپاڭ" غا. "ئوقۇيمەن!" دەپ تىرەجەپ يىغلىسا سەن زورلىغاچ
تويغا،

يېشى ئون ئۈچ شۇ دىلپارەڭ—قىزىڭ ئايلىندى چوكان.
غا.

ئوماق ئوغلۇڭ زامانى پەن كۆكىگە ئۆرلىمەكچىدى،
چىقاردىڭ مەكتىپىدىن، باقتى قوي—ئايلىندى چوپان.
غا.

ئايال-مەزلۈملىرىڭدىن قىزغىنىپ نۇر، ئاسقۇزۇپ
چۈمبەل،

"بۈگۈنكى ئۆپكە ئەلا... دەپ پۈچەك دان توشتى

دوپپاڭغا.

قېنى، ئېيت مىللىتىم، دائىم ئۆتەمدۇ، ئۆزىڭنىڭ
شۇنداق، مۇشۇ يەردە يازغۇچى باجن: "بىلىم، مەدەنىيەت
بولمىسا، ئىقتىسادنى قانداق تەرەققىي قىلدۇرغىلى
بولسۇن؟" دەپ توغرا ئېيتقان.

بىزغۇ جاھالەتنىڭ ئازغۇن سازلىق-پاتاقلىقىدا
ئۆمرىمىزنى زايە قىلدۇق، تارىخنىڭ ھۆرلۈك، ئەر-
كىنلىك توغرىسىدىكى نادىر ناۋالىرىنى قاشقاس سەز-
گۈمىز سىقىپ چىقاردى. تارىخ نەپەس ئالسا، بىز
غەلبە قىلدۇق دەپ كۆرەڭلەپ كەتتۇق. بىراق، بو-
غۇلغان قانۇنىيەتلەرنىڭ قىساس خەنجىرى كۆلەڭگە-
دەك غەم ھاپاشلىغان "پەخىرلىك" تۇيغۇمىزنى لەرزە-
گە سالسا، تىترەپ تۇرۇپ توۋا قىلىپ ئارقىدىنلا
تېنىۋالدۇق، چاڭقاقلىقىمىزنى جاھانغا جاكارىلىدى.
بالىلار—بىز قىزغىن سۆيۈپ كۆتۈرۈپ كېتىد-
ۋاتقان، كىلەچەككە يەتكۈزۈپ بىرىلىدىغان ئۆچمەس
مەشئەل. لېكىن بىز ئازغىنە پۇلنى دەپ چوڭ خاتا-
لىققا يول قويدۇق. ئۇلارنىڭ تەپەككۈرىنىڭ قاناتلى-
رىغا دۇنيانىڭ ئېغىر تاشلىرىنى باغلاپ، غايە گۈلشە-
ندىن مەجبۇرىي يۈلۈپ، كەلگۈسىنىڭ قان-يىرىڭ
قاينىغان دوزىخغا كۈلۈپ تۇرۇپ قاتمال تەبەسسۇم
بىلەن ئىتتىردۇق.

بىزدە ئىستىقبال قايغۇسى ئەمەس، پۇل قايغۇ-
211

سى ئەۋج ئالدى. چاكنى ئادەتنى ئالتۇن ھەل بىلەن
بېزىدۇق. ئاياللارغا ھاياسىزلاچە مەپتۇن بولۇپ،
تىرىكلىك ۋەجدانىنىڭ يۈزىگە قارا سۈركىدۇق. سۈ-
خەنچىلىك قىلدۇق. سەممىيلىك ئەنقا قۇشتەك غا.
يىب بولدى. بىر-بىرىمىزنىڭ كەينىدە گەپ توقۇ-
شۇپ، ئۆسەكلەرنى ئويدۇرۇپ چىقاردۇق.
بەخت-تەلەپنى، ھۇزۇر-ھالاۋەتنى داخقان پۈتى
بوھتانلاردىن ئىزلىدۇق.

”رىقابەت، مەرىپەتنىڭ ئالىمى بۇ—باشقىچە ئا-
لەم،

ئېلېكتىرلەشتى بۇ كەمدە قازان ھەتتا ئوچاقلارمۇ!
جاھان مىللەتلىرىنىڭ سەپ قاتارى بىزگىمۇ مەنسۇپ،
بۇ مەنسۇپلۇق ”بىلىش“ تە! بىز بىلەلمەس دۆت-قاپاق-
لارمۇ؟

تۇنجۇققان، ئۈنسىز قايناۋاتقان روھىيەت قاتلى.
مىغا چۆككەن نادىر تەپەككۇرغا، ئاتەشلىك پەرۋازغا
ئاپىرىن! بىز ئۆزلۈكىمىزنى مۇشۇنداق رەھىمسىز-
لەرچە ئوپىراتسىيە قىلىش بەدىلىگە يېڭىلىق يولغا
كىرەلەيمىز. ئۇخلاۋاتقان ئادەم چۈشىدىن قورقىدۇ،
ئويغانغان ئادەم رېئاللىقتىن قورقمايدۇ.

(ئاپتور: قاغىلىق ناھىيىلىك مائارىپ ئىدا-
رىسىدا ئىشلەيدۇ)

خۇراپات

(مۇخەممەس)

مۇھەممەتجان راشىدىن

بوزەك ئىزدەپ جاھاندىن بىزنى تاپقان خۇراپات،
تالاي ئەلدە شاللىنىپ، بىزگە ياققان خۇراپات،
نادانلىقنىڭ تونىنى بىزگە ياپقان خۇراپات،
گادايلىقنىڭ ئۇرۇقىنى بىزگە چاچقان خۇراپات،
يەخت! دېسەك، بېرەلمەي بەدەر چاچقان خۇراپات.

تىڭشاپ باقسام ۋەزىنى: خانىقادا يات، دەيدۇ،
كىيىپ ئۇزۇن پەرىجە، قوپماي تەسۋى تارت، دەيدۇ،
خوتۇنلارنى: يۈزۈڭگە قارا چۈمبەل ئارت، دەيدۇ،
ئۆمۈر بويى بازاردا ماتا، ناسۋال سات، دەيدۇ،
تۈگەل تۇتقان يولىدا ئەگىز ئاققان خۇراپات.

”تەقدىر“ دەيدۇ، باشلايدۇ بىزنى ئۇدۇل قەبرىگە،
ھەقىقەتنى تېگىشەر سالا قىلىپ سەۋرگە،
قول قوشتۇرۇپ تۇرماقنى ئۇدۇم قىلدۇق نەۋرىگە،
كۆنۈپ كەتتۇق شۇڭلاشقا تاغدەك جاپا-جەبرىگە،
بەدىنىيەتلەر قولىدا بولدى قاپقان خۇراپات.

نادانلارغا بىھۆدە گۇناھ ئارتقان خۇراپات

تۇرسا بىزگە بۇ ئالەم تۆت-بەش كۈنلۈك قونالغۇ،
 ياسالمىساق بىر لامپا، ياكى دەزمال، ئۇنئالغۇ،
 قاشاقلىقتا كۈن ئۆتسە، خەلقىمىزگە ئۇۋالغۇ؟
 ماسلارغا ئۇچقانلار سالدى ئايغا تۇرالغۇ،
 پۈتمىزغا ئەزەلدىن پالتا چاپقان خۇراپات.

قاشاقلىقتا قالمادۇق، بىز ئۇنىڭدىن قاچمىساق،
 ئەۋلادلارغا ئىلىم-پەن نۇرلىرىنى چاچمىساق؟
 نەدە بىزگە باي بولۇش، پەنگە ئىشىك ئاچمىساق،
 ئۆزى ئەسلا يوقالماس، ئۆزىمىزنى تارتىمىساق،
 بىزنى ئالداپ، بويىنىغا تۇمار ئاسقان خۇراپات.
 (ئاپتور: غۇلجا ناھىيىلىك 1-ئوتتۇرا مەكتەپتە)

تىلاۋەتنىڭ ئىخلاسنىڭ ئەڭ ياخشىسى شۇكۈر، دەپ،
 پەرەنجىنى پەزىلەت، ئاشۇكۈرلەر كۆپۈر، دەپ.
 كېلىۋەرسۇن بىز بىلەن ئاشۇ ئەسكى سۆيۈر، دەپ،
 ئايدا يۈرسە ئىنسانلار، ئۇخلاپ ياتقان خۇراپات.

شۇ ئىخلاسنى ئۇلۇغلاپ پېتىپ كەلدۇق پاتقاققا،
 بۇ دۇنيادا ئايلاندۇق ئەڭ ئالدىنقى ئەخمەققا،
 "يامان!" دەپسە، جۈرئەت يوق كەچتە كىگىز قاقماق،
 ئىسكەنجىگە كۆنمىسەك، باغلاپ سۆزلەر ئەخلاققا،
 جىمى ئىشنى بىر ئەپلىك دىنغا چاتقان خۇراپات.
 ئامراق كېلۈر ئەزەلدىن جاپاسى يوق بىنەمگە،
 ئىخلاسى يوق زاۋۇتقا، قىزىقسىمۇ گىلەمگە.
 قويۇپ بەرسەك قايتماقچى ساپان بىلەن سۆرەمگە،
 ئۇسسۇل ئويىناپ ھارمىدى ئەجەب كونا سەنەمگە،
 ياستۇقىدا قەدىمىنىڭ خورەك تارتقان خۇراپات.

تىرىكىدە سۈرەتكە چۈشسە گۇناھ بولارمىش،
 ئاخىرەتتە ئۇ بىزدىن ئۆزىگە جان سورارمىش،
 يىرىك دېسەك زاغرىنى، تەڭرى شۇئان ئۇرارمىش،
 ھوقۇش قونغان مەھەللە سۇ بولسىمۇ قۇرارمىش،

يۇقۇملۇق كۈلكە

ئۇ بىكاردىن-بىكار تىل-ئاھانەت ئىشتىپ تۇرۇپ
شۈكۈر قىلدى. مەن ئۇنىڭدىن:
—بۇنىڭغا نېمىشقا شۈكۈر قىلسەن؟ — دەپ

سورىدىم. ئۇ:
—ھېلىمۇ شۈكۈر، ئۇ ئۇرغان بولسا، قانداق
قىلاتتىم!؟ — دېدى.

بىر كۈنى ئۇ ناھەقتىن-ناھەق تاياق يەۋالدى ۋە
يەنە شۈكۈر دېدى.
مەن ھەيرانلىق بىلەن سورىدىم:

—ئەمدى تاياق يېگەنگىمۇ شۈكۈر قىلامسەن؟
ئۇ مەندىنمۇ ھەيران قالغان ھالدا جاۋاب بەردى:
—نېمىشقا شۈكۈر قىلمايدىكەنمەن؟ ئەگەر ئۇ
مېنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈۋەتكەن بولسا، قانداق قىلات-
تىم؟
—ئەلۋەتتە، شۈكۈر دەيتتىڭ-دە، — دېدىم ئاچ-
چىق بىلەن.

—ھە، مانا، — دېدى ئۇ مېنى گەپتە ئۇتۇۋالغان-
دەك خۇشال بولۇپ، —خۇداغا شۈكۈر، ھېلىمۇ شۇ-
كۈر دېگۈدەك ئەھۋالىم بار ئىكەن!
مەن ئۇنىڭ ھالىغا ئېچىنىپ ئاچچىق كۈلدۈم.
ئۇ مېنىڭ بۇ كۈلكەمگىمۇ شۈكۈر قىلغان بولسا كې-

ناشۈكۈر خىياللار

(نەسر)

ئەخمەت ئىمىن

جەڭگىۋار ناشۈكۈرلۈك

ئادەمدە ناشۈكۈرلۈك بولمىسا، زېرىكىش بولار-
مىدى؟

زېرىكىش بولمىسا، تېرىكىش بولارمىدى؟

تېرىكىش بولمىسا، ئىنتىلىش بولارمىدى؟

ئىنتىلىش بولمىسا، ئېلىشىش بولارمىدى؟

ئەي، ئىنساننى كۈرەشكە ئۈندىگەن ناشۈكۈرلۈك!

شاكال ئىچىدىن ئاسمان قەھرىگىچە

سەن شاكالنى چوقۇلاپ يورۇقلۇققا چىقىۋېتىڭ،

زېمىن ئايغىڭدا پايانداز بولدى.

سەن قاننىڭنى رۇسلاپ زېمىندىن كۆتۈرۈلۈۋېتىڭ،

ئىنسان ساڭا كەڭ قۇچاق ئاچتى.

ئەي، كۆكتە دەۋران سۈرۈۋاتقان بۈركۈت!

ساما تەختىدىن ئورۇن ئېلىشىڭ شاكال قەسرەڭ.

گە قانائەت قىلمىغانلىقىڭنىڭ مەھسۇلىدۇ-ھە!

جۈلدۈر كېپەن خوتۇننىڭ ساداسى
 گۈزەل باھار كۈنلىرىنىڭ بىر ئەتىگىنى جۈلدۈرۈپ
 كېپەن بىر خوتۇن دالىغا چىقىپ ۋارقىردى:

—ئادەم ئانا توپىدىن بىنا قىلىنغاندا يالىڭاچ
 ئىدى، ھاۋا ئانا ئادەم ئاتىنىڭ سول قوۋۇرغىسىدىن
 يارىتىلغاندەم ئوخشاشلا يالىڭاچ ئىدى. ئۇلار شۇ
 ھالىتىگە قانائەت قىلغان بولسا، بۇ چاغقىچە ھەممە
 مىز يالىڭاچ يۈرگەن بولماسمىدۇق؟! ھەي، بىزنى
 كىيىم ۋە سۆھبەتسىگە سالغان قانائەتسىزلىك!

ئۇ ئۆز ئاۋازىنىڭ ئەكس سادا چىقىرىشىنى ئۇ-
 مىد قىلغانىدى، لېكىن بۇ ئاۋاز قۇمغا سۇسىڭەندەك
 يوقاپ كەتتى.

باھاردا چىرايلىق ياسىنىۋالغان تەبىئەت ئۇنى
 مەسخىرە قىلغاندەك كۈلۈپ قويدى.
 — مەن دانادىن سورىدىم:

— شۈكۈرنىڭ مەنىسى نېمە؟
 — شۈكۈرنىڭ مەنىسى — بولدى-بولدى. ئۇ پە-
 قەت ئادەمنى ئىنتىلىشتىن توختىتىدۇ.
 — ناشۈكۈرلۈكنىڭ مەنىسى نېمە؟
 — ناشۈكۈرلۈكنىڭ مەنىسى — ياق، بولمىدى.
 ئۇ ھامان ئىنساننى ئالغا سىلجىتىدۇ.

رەك، تاتلىق كۈلۈپ كەتتى! شۇ تاپتا ئىككىسىزنىڭ
 ئاچچىق، تاتلىق كۈلكىلىرى ئۆز ئارا قوشۇلۇپ كەت-
 كەندى. كۈلكە يۇقۇملۇق، دەپ توغرا ئېيتىلغاندە-
 كەن. خەقلەر بىزنىڭ كۈلكىمىزگە قاراپ تەڭ كۈ-
 لۈشكە باشلىدى.

ئادەم ئاتىنىڭ شۈكۈرىسى

ئادەم ئەلەيھىسسالام خۇدا تەرىپىدىن جان ئانا
 قىلىنغان ھامان چۈشكۈرۈك بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ
 خۇداغا شۈكۈر ئېيتتى.
 ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ دۇنياغا ئادەم بولۇپ يارالغانلىقى-
 غا شۈكۈر قىلغانىدى.

خۇدا ئۇنىڭغا: ”يارىتىشى مەن ياراتتىم، يارا-
 مىشىڭ ئۆزۈڭدىن“ دېدى.

ئۇ ئادەملىك بۇرچىنى تونۇدى.
 ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ بارچە ئەۋلادلىرى ئەس-
 لىنى ئۇلۇغلاپ، ئۆزلىرىنى ئادەم دەپ ئاتىدى ۋە
 نۇرغۇنلىرى ئۆزلىرىنىڭ ئادەملىك بۇرچىنى تونۇپ،
 يارالمىشىغا ئىگە بولدى.

پەقەت مەنلا شۇنداق قىلالىدىم.
 چۈنكى مەن ئادەم ئەلەيھىسسالام تونۇغان ئادە-
 ملىك بۇرچىنى ئۇنتۇپ، پەقەت ئۇ ئېيتقان شۈكۈرنىلا
 ئەستە تۇتۇۋالغانىدىم.

سۇنىڭ ئىقراى

توختام سۇ ھالىتىگە شۇكۇر قىلغانىدىم، ھور-
 فا ئايلىنىپ كەتتىم. ھور ھالىتىگە شۇكۇر قىلغانىدىم يامغۇرغا ئاي-
 لىنىپ كەتتىم.

ئېرىقلاردا كۈۋەجەپ ئېقىۋاتقىنىمىدىلا ئۆزۈمنىڭ
 ئەسلى ناشۇكۇرلۇكنىڭ مەھسۇلى ئىكەنلىكىنى چۈ-
 شەندىم.

باي ۋە گاداي

روھى گاداي باي—گاداي باي

روھى باي گاداي—باي گاداي.

غۇرۇر

كەمبەغەل كىشى بىر نامەردنىڭ داستىخانغا
 نەزەر-گۈزىرىنى سالماي مېڭىۋىدى، مەن ئۇنىڭدىن
 سورىدىم:

—بۇ، تەمەخورلۇقتىن شۇكرانلىق ياخشى، دە-
 ۋاتقىنىڭمۇ؟

—ياق، —دېدى ئۇ كىشى، —بۇ، تەمەخورلۇق-
 تىن غۇرۇر بىلەن ئاچ كەتكىنىم ياخشى دەۋاتقىنىم.

ئاراملىق

بارچە مەخلۇقات كۆككە چىقسام دەپ ئارمان قى-
 لىدۇ. بارچە مەخلۇقات كۆككە چىقسام دەپ ئارمان قى-
 كۆكتە ياشاشنىڭ تەسلىكىنى پەقەت قۇشلار بى-

رىقابەت قامچىسى

بوز ئات بەيگىدە باشقا ئاتلار بىلەن قاتارلىشىپ
 تەڭ چېپىپ كېتىۋاتاتتى، چەۋەنداز ئۇنى زەرب بىلەن
 قامچىلىدى. بوز ئات ئىگىسىگە ئاچچىق قىلىپ:

—ھېچقايسى ئاتتىن قالماي چېپىۋاتسام، ماڭا
 يەنە قامچا تېگىۋاتىدىغۇ، قولۇڭدىكى قانداق ناشۇكۇر
 قامچا ئۇ ئۆزىنى سورىمايدىغان؟! —دېدى.

چەۋەنداز ئۇنىڭغا كۈلۈپ تۇرۇپ جاۋاب بەردى:
 —بىلىپ قوي، قولۇمدىكى قانائەت قامچىسى
 ئەمەس، رىقابەت قامچىسى.

تىلەك

مەن بىرەيلەننى شۇكۇر-قانائەت بىلەن ياشاشقا
 دەۋەت قىلغانىدىم، ئۇ بېشىنى چايىقاپ تۇرۇپ ماڭا:
 —ياق، بۇرادەر، ئىنساپ يوق مۇھىتتا شۇ-
 كۈر-قانائەت بولماسلىقى كېرەك، —دەپ جاۋاب بەر-
 دى.

مەن ئۇنىڭ سۆزىنى ئويلىنىپ قالدىم ۋە ئىچ-ئىچ-
 چىمدىن تولغىنىپ تۇرۇپ ھەممەيلەنگە ئىنساپ تىلە-
 دىم.

شۇ چاغدا بۇ تىلىكىمگە قوشۇلدىمكىن دەپ قال-
 دىم، بۇلغانغان زېمىن-ئاسمانمۇ كۆزۈمگە خۇددى
 تولغىنىپ كېتىۋاتقاندەك كۆرۈنۈپ كەتتى.

ئۇھ، ئاراملىق بېرىدىغان زېمىن!

شۈكۈر دېگەن نېمە؟

زاھىت: شۈكۈر— بۇ دۇنيادىن ھېچنېمە تە قىلمايدىغان مەۋجۇتلۇقۇم.

پەيلاسوپ: شۈكۈر— چارچىغان روھىمنىڭ تە سەللىسى.

شائىر: شۈكۈر— جۇشقۇن روھىمنى چۈشىدەن خان ئارقان.

نېمە قىلساڭ بىر نېمە قىل

چامىڭ يەتمىسە بوپتۇ، شۇ ھالىڭغا شۈكۈر ئىدە،

لېكىن ئىمكانقەدەر ھەر ئىشقا بىر تەۋەككۈل ئىيلە.

توۋا

باي ئالدىدىكى شۇنچە ئېسىل تائامغا شۈكۈر قىلدى.

گاداي بىر بۇردا نانغىمۇ شۈكۈر قىلدى.

— توۋا، — دېدىم مەن، — شۈكۈر يوقسۇزلۇق. نىڭلا مەھسۇلىمىدۇ؟

مۇرتەدنىڭ شۈكۈرىسى مۇرتەد ھاڭغا غۇلاپ چۈشۈۋاتقاندا ياردىكى بىر

دەرەخكە ئىلىنىپ قالدى ۋە دەرھاللا:

— شۈكۈر خۇدا، — دەۋەتتى.

ھەممىنى كۆرۈپ ۋە بىلىپ تۇرغان بۇر كۆرۈنۈش-

نىڭدىن سورىدى:

— سەن ئەزەلدىن شۈكۈر قىلىشنى بىلمەيتتىڭ،

بۇ شۈكۈر ئېيتىشنىڭ نېمىلىكتىن؟

— چۈنكى مەن ئازراق بولسىمۇ نىجادلىق تاپ-

تىم، — دېدى مۇرتەد جاۋاب بېرىپ، — ئۇمىد بېغىش-

لىمىسا، مەن شۈكۈر ئېيتاتتىممۇ؟! —

ناشۈكۈر ئالەم، ناشۈكۈر ئادەم

زېمىن كېچىدىن زېرىكسە، ئاسمان كۈندۈزدىن

زېرىكەر. ئەي، ناشۈكۈر ئالەم!

گاداي جاپادىن زېرىكسە، باي راھەتتىن زېرىكەر.

ئەي، ناشۈكۈر ئادەم!

ئاچ-زېرىن

ئاچلىقتىن جېنى ھەلقۇمغا كېلىپ قالغان كى-

شى باينىڭ ئالدىدىكى تائامغا چاڭ سالىدى. باي ئۇنىڭ-

غا كايىپ تۇرۇپ:

— شۈكۈر-قانائەت بىلەن ياشا، ئەدەپلىك بول

دېۋىدى، ئۇ دەرھاللا:

— جىدىغۇسىز ھالغا شۈكۈر قىلغىلى، ئاچلىقتا

ئەدەپ ساقلىغىلى بولمايدۇ، تەقىسىر— دەپ جاۋاب

بەردى.

ئوقۇتقۇچىنىڭ بايقىشى

ئوقۇتقۇچى ئوقۇغۇچىلىرىغا دەرس سۆزلەۋېتىپ مۇنداق سوئال قويدى:

— بىز بۈيۈك تەبىئەتنى ئىنسان ئۈچۈن يارىتىلغان دەيمىز. قېنى، جاۋاب بېرىپ بېقىڭلارچۇ، تەبىئەتتىن زادى قانداق پايدىلىنىش كېرەك؟

زەپىران چىراي ئوقۇغۇچى جاۋاب بەردى:

— تەبىئەت بەرگەن نەرسىنى ئېلىش كېرەك.

قىزىل يۈزلۈك ئوقۇغۇچى دېدى:

— تەبىئەتتىن ئالىمەن دېگەن نەرسىنى ئېلىش كېرەك. ئوقۇتقۇچى يەنە سوئال قويدى:

— جەمئىيەتنى ئىنسان ياراتقان دەيمىز. قېنى، دەپ بېقىڭلار، جەمئىيەتنىڭ زادى نېمىسى بولۇشىمىز كېرەك؟

— خىزمەتچىسى، — دېدى ئالدىنقى ئوقۇغۇچى.

— ياق، خوجىسى بولۇش كېرەك، — دېدى كېيىنكىسى.

ئوقۇتقۇچى كېيىنكىسىگە ھەممىدىن يۇقىرى نو-

مۇر قويدى. ئوقۇتقۇچى نومۇرنى ھەقىقەتەن بېلىپ قويغانىكەن. كېيىنكى چاغلاردا ئالدىدىكى ئوقۇغۇچى ئاجىز، كېيىنكىسى كۈچلۈك بولۇپ ياشىدى.

تىزگىن

مەن دادامدىن سورىدىم:

— بۇ دۇنيادا شۈكۈر بىلەن ياشاش كېرەكمۇ،
ناشۈكۈرلۈك بىلەن؟

دادام گەپنى ئۇزاقتىن باشلاپ جاۋاب بەردى:

— بىر چاغلاردا ئاتلىق سەپەرگە ئاتلانغىلىۋاتقىد-

ىمىدا، دادام رەھمەتلىك ماخا: ”بالام، ھەرقانداق

چاغدا يۈگەن قولۇڭدىن چىقىپ كەتمىسۇن، تىزگىن-

سىز ئاتتا مەنزىلىڭىگە يېتەلمەيسەن“ دېۋىدى. دادام-

نىڭ ئېيتقىنى راست ئىكەن. ئاتنى تىزگىننى بەزد-

دە تارتىپ، بەزىدە بوشتىپ چاپمىسالاڭ بولمايدىكەن.

مەن شۈكۈرلۈك بىلەن ناشۈكۈرلۈكنى تىزگىنگە

ئوخشىتىمەن. خالىساڭ، ئۇ تىزگىننى چىڭىت شۇ-

كۈرلۈك بىلەن؛ خالىساڭ، ئۇ تىزگىننى بوشتا نا-

شۈكۈرلۈك بىلەن. مەقسەت ياشاشتىلا ئەمەس، بەلكى

ئادەمدەك ياشاشتا.

تىنىمىسىزلىك

ئۇ تىنىمىسىز ئادەم ئىدى، بىر ئارمىنىغا يەتسە،

يەنە بىر ئارمىنىغا يېتىش ئۈچۈن تىرىشاتتى، ئېلى-

شاتتى. يىللار ئۆتتى، ئاخىر ئۇنىڭغا ئەجەل نۆۋىتى

يېتىپ كەلدى.

ئەزرائىل ئۇنىڭغا:

— ئەمدى شۇ تىنىمىسىزلىكىڭنى يەرلىكىڭگە ئۆ-

زۇڭ بىلەن بىللە ئەكىرىپ كېتىدىغان بولدۇڭ، دې-

دى.

خالاستان

(چاتما نەسر)

ئىبراھىم ئالىپ تىگىن

مۇقەددىمە

قۇياش ئاپرىدوت ئالەمگە ئاپىرىدە بولدى. ئۇ نۇرغۇن تۇرغۇن يۇلتۇزلارغا ئوخشاش ئاتەش چېھرىدىن پۈتكۈل كائىناتقا نۇر سوۋغا قىلدى. يەرنىڭ مەغرپ ۋە مەشرىقىدىن تارتىپ جىمى جايلىرىغا تاغ-لار تۇغۇلدى. دەريا، دېڭىزلار كۆز يورىدى. ئىنسانلارغا ھاياتلىق ئاتا قىلغۇچى تۇپراق يارالدى. قۇياش ھاياتلىققا نۇرغۇن زىرائەتلەرنى سېخىلىق بىلەن بېرىۋەتتى. دۇنيادا يېڭى بىر ئېرا دەۋرى باشلاندى. ئانا ماكانىمىزدىكى تاغلارنىڭ بىرى خانتەڭرى، يەنە بىرى ئالتاي، يەنە بىرى كوئىنلۇن، يەنە بىرى مۇقەددەس قارا قۇرۇم ئىدى. بۇ تاغلاردا ئىنسانلار ھايات كەچۈرۈشكە باشلىدى. مەدەنىيەت، يېزىق ۋە

• خالاستان—زەرەپشان دەرياسىنىڭ بىر ئېقىنى، قاغدا-لىق ناھىيىسى تەۋەسىدىكى دەريا نامى

—ياق، —دېدى ئۇ، —مەن ئۇ تىنىمىزلىكىمىنى بالامغا قالدۇرۇپ قويدۇم. (ئاپتور: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىدا)

ناخشا-مۇزىكا دۇنياغا كەلدى. غۇر-غۇر مەيىن شامال
بۇ نەرسىلەرنى ئالەمنىڭ يىراق-يىراق بۇلۇڭ-پۇچقا.
لىرىغىچە ئېلىپ كەتتى. زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن
يېزىلار شەھەرلەرگە، قىشلاقلار يېزىلارغا كۆچ-
تى. نۇرغۇن شەھەرلەر دۇنيانىڭ ياقۇت كۆزىگە ئاي-
لاندى. مەن بۇنىڭدىن نەچچە مىڭ يىللار ئىلگىرى
ئۇلۇغ قارا قۇرۇم ئانا تەرىپىدىن قۇرۇلغان قەدىمىي
شەھەرگە ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ شاراپىتى بىلەن قەدىم
تەشرىپ قىلدىم. ئۇ ماڭا يىغلاپ تۇرۇپ، ياق كۈلۈپ
تۇرۇپ قۇچاق ئاچتى. ئۇ مېنىڭ ئەڭ گۈزەل جەننى-
تىم.

بۇ يەر قاغىلىق

مەن كۆزۈمنى ئېچىپ ئەتراپقا باقتىم. يېنىمدىلا
ئاق شايبغا يۆگەنگەن بىر پەرىشتە ماڭا كۈلۈپ باقتى.
مەن ئۇنىڭ يېنىغا باردىم. ئۇ مېنىڭ بويىنۇمغا ئېسى-
لىپ مېنى سۆيدى. مەن كۆزۈمنى يۇمۇۋالدىم. كۆ-
زۈمنى ئاچسام، ئۇ قۇياش نۇرى بىلەن بىرگە زېمىن-
نىڭ ئۈستىدە گويا يېڭى ئۇچۇرما بولغان كۆك كەپتەر
باچكىسىدەك ئۇچۇپ يۈرمەكتە ئىدى. مەن ئۇنىڭغا
يەنىمۇ سىنچىلاپ قارىدىم. ئۇ مېنىڭ قىيىقىزىل يۈرد-
كىمىدىن ئوخشاپ چىقىۋاتقان ئوتلۇق سۆيگۈ ئىكەن.
مەن سۆيگۈمنى، مۇھەببىتىمنى بارلىق ياخشى نە-
رسىلەرگە ھەدىيە قىلىمەن.

مەن بازارغا چىقتىم. مېنىڭ خەلقىم خالتا-خۇر-
جۈنلىرىغا لىققىنا ئازاب توشقۇزۇپ كويىلاردا ئۇ-
يان-بۇيان مېڭىپ يۈرۈپتۇ. ئۇلارنىڭ سۇلغۇن چىراي-
لىرى شۇنداق پارلاق كۈندۈزدە قۇياش ئىلاھى ئاتا
قىلغان نۇردىن بەھىر ئالالماپتۇ. روھى يۇيۇپ-تاراپ
يەرلىكىگە قويۇلغان ئەرۋاھتەك چۈشكۈن. مەن بۇ
ئېچىنىشلىق تراگېدىيىنى كۆرۈپ چۆچۈپ كەتتىم.
ئۆزۈمنى تۇتۇۋالماي ۋارقىراپ كەتتىم. ئەتراپىمغا
نۇرغۇن ئادەملەر ئولاشتى. ئۇلار ماڭا قاراپ كۈلۈش-
تى. مېنىڭ ئەسەبىيلەشكەنلىكىمنى كۆرۈپ "ساراڭ"
بولۇپ قايتۇ دېيىشتى. مەن يەنىمۇ قاتتىقراق توۋلد-
دىم، ۋارقىردىم. ئەتراپىمغا ئولتۇرغان ئادەملەر
ماڭا قاراپ "بۇ ساراڭنى چالما-كېسەك قىلىپ ھەيدى-
ۋېتىلى، ئۇ شەھەرنىڭ كەيپىياتىنى بۇزدى" دەپ
ماڭا قارىتىپ چالما-كېسەكلەرنى ئاتتى. ئۈستۈبشىم
قانغا مىلىنىپ كەتتى. مەن ئاشۇ يەردە قىمىر قىلماي
تۇرۇۋەردىم، يۈرىكىمدىن ئوخشاپ چىققان ناخشا
يەنىمۇ پەرۋاز قىلىشقا باشلىدى.
قۇياش قارا قۇرۇم تاغ تىزمىلىرىغا قىزغۇچ شە-
پەق نۇرى چېچىپ ئاستا-ئاستا كۆزۈمدىن غايىب بول-
دى. مەن ھېلىقى يەردە يېتىپ قالدىم، ئۇ يەر مې-
نىڭ ئەمەسمۇ! مەن ئۆز يېرىمدە ئۆلۈپ كېتىشنى
خالايمەن. جەستىم تار كويىدا قالسىمۇ، مېنى چال-

ئاتا ئازابلىق ياش تۆكىدۇ. ئۇنىڭ يۈزىمى ئىكەنە
شۇ نەچچە مىڭ ئەسىرلىك ئازابلارنى ئۆزىنىڭ تېرەن
قاتلىمىغا يوشۇرغانىدى.

مەن تالڭ ئاتقۇچە ئۇ يەردە تۇردۇم، كۆز ياشلار-
دىن ئوتلۇدۇم. مەن ئەتراپىمغا نەزەر تاشلاپ مەيۈس-
لىك ئىچىدە قارىدىم، ماڭا ئوخشاش ئادەملەر ياش
ئىچمەكتە ئىدى.

بىز بۇ بۈيۈك ئاتا تاغنىڭ كۆز يېشىنى ئىچىد-
مىز، ئۇنىڭ كۆز يېشى بىزنىڭ ئازابىمىز.

تەجەللىي ياشىغان ماكان

مەن بىر كوچا دوقمۇشىدا تەجەللىي ئۇستاز بى-
لەن ئۇچرىشىپ قالدىم. مەن بالىلىق ھۆرمىتى بى-
لەن ئۇ پەرىشتىگە ئېگىلىپ سالام بەجا كەلتۈردۇم.
ئۇ دانىشمەن بوۋاي ماڭا ئىللىق جاۋاب ئورنىدا پېشا-
نەمگە سۆيۈپ قويدى. بىز گۈللەر ھۈپپىدە ئېچىلغان
يەردە ئەمەس، يوپۇرماقلىرى سارغىيىپ كەتكەن بىر
ئورمان ساھىلىغا بېرىپ مۇڭداشتۇق. بۇ كىشى ماڭا
نېمە قىلىش كېرەكلىكى، ئارزۇ-ئىستەكلەرگە قايسى
يول بىلەن يېتىش كېرەكلىكى توغرىسىدا تەلىم بەر-
دى. مەن دانىشمەنلەرنىڭ دانا سۆزلىرىنى ياشاش
قىبلىنامەم قىلدىم، بۇ ئەقىل ئۈنچىلىرىنى يۈرىكىم
بەتلەرگە نەقىش قىلىپ ئويدۇم. تەجەللىي بىر قاتار
ئەقىل مېۋىلىرىنى ماڭا بېرىپ كۆزۈمدىن شاپىپىدە

ما-كېسەك قىلغان ھېلىقى ئادەملەر ھامان بىر كۈنى
مېنى ئۆز يېرىمگە دەپنە قىلىدۇ.

مەن قەشقەردىن خېلى يىراق ئاشۇ يۇرتنىڭ ئا-
ۋات كوچىلىرىدا ئايلىنىپ يۈرىمەن. ئۇ خالاستان
دەرياسىنىڭ تامچە-تامچە زەمەزەملىرى بىلەن چېچىن
خوتۇن-قىزلىرىنى، كۆزلىرىدىن ئەقىل-پاراسەت ۋە
باتۇرلۇق يېنىپ تۇرغان ئەر-يىگىتلىرىنى ئارمانغا
يەتكۈزىدۇ.

مەن مەسچىت مۇنارىنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ يىراق-
تىكى قارا قۇرۇمنى كۆردۈم.

قارا قۇرۇم

ئۇ مۇقەددەس تاغ، مېڭىلغان دەريا، ئۆستەڭلەر-
نى ئايرىدە قىلغان ئىلاھ.

مەن تۇمانسىمان ئاپئاق بۇلۇتلار بىلەن بوي تال-
شىپ مەغرۇر غادىيىپ تۇرغان ئۇ سەلتەنەت باغرىغا
قاراپ خېلى ئۇزاق تۇرغاندىن كېيىن، قۇياش كۆ-
زۈمدىن غايىب بولدى. قاراڭغۇدا كۆرىدىغىنىمىز پە-
قەت قاراڭغۇلۇق. مەن بىر شامالغا ئەگىشىپ ئۇ تاغقا
باردىم. ئۇ يەرگە باردىم-يۇ، قېتىپ تۇرۇپلا قالدىم.
ئۇنىڭ مىليونلىغان يۈرىكى بىلەن مىليونلىغان كۆزى
بار ئىدى. ئۇ يۈرەكلەر يىغلايتتى، يۈرەكلەرگە ئەگ-
شىپ كۆزلەرمۇ يىغلايتتى. بۇ كۆزلەردىن ئاققان
ياش خالاستان دەرياسىنىڭ سۈيى ئىدى.

غايىب بولدى. مەن سۇغا تەشنا ئاۋۇ سارغايغان يور.
پۇرماقلارنىڭ سۇلغۇن ھالىغا قاراپ ئورنۇمدىن دەس
تۇردۇم:

— مەن سىلەرگە سۇ ئەكىلىپ بېرىمەن!
ياڭراق ئاۋازىمنى ئاڭلىغان تەجەللىي بىر كۆك
نۇردىن نامايان بولدى. ئۇ يۇمشاق قوللىرى بىلەن
بېشىمنى سىيلاپ تۇرۇپ:

— ئوغلۇم، ئەمدى ئەقىلىڭنى تاپتىڭ!
— دەيدى-دە، كۆز ئالدىمدىن غايىب بولدى.

ياڭاق

بۇ يەردە ياڭاق كۆپ بولىدۇ. ياڭاقنى كۆپ
ئىستېمال قىلغۇچىلار ئەقىللىق بولىدىكەن.
كۆپنى كۆرگەن پېشقەدەم مۇئەللىم نەۋرىسىنى
ئەركىلىتىپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ كىرىلىشىپ كەتكەن شا.
پاق دوپپىسىغا بىر قانچە تال ياڭاق سېلىپ بەردى.
ئۇ گۆدەك بالا دەرۋازا ئالدىدىكى كونا قارىياغاچ سايد.
سىدا ئولتۇرۇپ ياڭاق چىقىۋاتاتتى. بىر توپ ئادەم
كېلىپ ئۇنىڭ ياڭاقلىرىنى تارتىۋالدى، بالا يىغلىغى.
نېچە بوۋىسىنىڭ يېنىغا كىرىپ داتلىدى:

— ئوغلۇم، ياخشى نەرسىلەرنىڭ ئىگىسى كۆپ
بولدۇ. بىز ئۆزىمىزنىڭ ياخشى نەرسىلىرىمىزنى
ئۆزىمىز دېگەندەك قەدىرلىيەلمىگەنلىكىمىز ئۈچۈن،
خەقلەرنىڭ بولۇپ كېتىۋاتىدۇ. سەن گۇناھنى ئۆ-

زۇڭدىن كۆر، ياڭاقلىرىڭنى مۇشۇ ھويلىدا چېقىپ
يېسەڭ باشقىلار كۆرمەيدۇ ئەمەسمۇ...
مەن ياشانغان مۇئەللىمنىڭ پىكىرىگە قوشۇلدى.
مەن. بىز ئۆزىمىزنى مەھكەم تۇتۇشىمىز، ئىشىمىز.
غا پۇختا بولۇشىمىز كېرەك ئىكەن. شۇنداق بولغاندا
ياخشى ياشىيالايدىكەنمىزغۇ.

ئالدامچىلىق

مەن كوچىنىڭ بىر چېتىگە جايلاشقان سودا بازى.
رىدا ئايلىنىپ يۈردۈم.

ئۇ گويى ئادەم دېڭىزى ئىدى. ئادەملەر دەريادەك
ئۇيان-بۇيان ئاقاتتى. مەن ئادەملەر توپلىشىۋالغان
بىر دۇكاننىڭ ئالدىدا توختىدىم، دۇكاندار ماللىرىنى
ھەدەپ كۆككە ئۇچۇرۇپ ماختايتتى.

— خالايق، بۇ مۇقەددەس بەيتۇل ھەرەمنىڭ مې-
لى، ئۇلۇغ خۇدا شاپائەت، بەخت-سائادەت ياغدۇرغان
قىبلىنكاھىمىزنىڭ مېلى! — ياشانغان ئۇ چالنىڭ ئاۋا.
زى خىرقىراپ چىقىۋاتاتتى. مەن رەختلەرگە زەن
قويۇپ سەپسىلىپ چىقتىم. باشقا نۇرغۇن ئادەملەر،
يىراقلاردىن كەلگەن سودىگەرلەر، يېزىلاردىن كەلگەن
دېھقانلار مىڭبىر جاپادا تاپقان پۇللىرىغا ئۇلۇغ "ھە-
رەم" نىڭ ئاشۇ ماللىرىدىن ئېلىپ كېتىشتى. مەن
سودىگەردىن سورىدىم:

— تاغا، بۇ ماللار راست ھەرەمنىڭمۇ؟

ئۇ گېپىمدىن ئاچچىقلاندى بولغاي، سۆزلەپلا كەتتى.

— ئوكام، تەقى-تۇرقلىرىدىن قارىغاندا ئوقۇغاندەك قىلىلا، مەن ياشىنىپ قالغان موللا ئادەمدىن، بىر پۈتۈم گۆرگە ساڭگىلىدى. مانا مۇشۇ روزا-راما-زان كۈنلەردە مۇقەددەس ئىسلام دىنىمىزنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىپ بېرىمەن، بۇ ماللار ھەرمەدە ئىشلەنگەن...

مەن بۇ ئادەم بىلەن گەپ تەگىشىشنى راۋا كۆر-مەي، رەختلەردىكى china “جۇڭگو” دېگەن خەتنى ئوقۇپ قويۇپلا ئۆز يولۇمغا راۋان بولدۇم. شۇنداق، ئادەملەر بىر-بىرىنىڭ نادانلىقىنى بىلىۋالدى. شۇڭا نادانلىقتىن پايدىلىنىپ مەقسەتلىرىگە يېتىشىۋاتىدۇ.

مۇساپىرلار قەسىرى

شەھەرنىڭ ئوتتۇرىسىغا جايلاشقان بۇ قەسىر ئەسلىدىن بىر باينىڭ ھەشەمەتلىك مېھمانخانىسى بولۇپ، يېتىم-يېسىرلەرگە ۋەخپە قىلىپ بېرىلگەندى. بۇ يەرنى ھەر يەرلەردىن كەلگەن چوڭ-كىچىك مۇساپىرلار ئۆزىنىڭ مۇقەددەس ھەرەمخانىسى قىلىۋالغانىدى. بىر كۈنى مەن ئۇ يەرگە باردىم. ئۇ يەردە دەھشەتلىك ئۇرۇش بولۇپ كەتكەندى. قىيا-چىيا، پىغانلىق ۋارقىراش-خارقىراشلار ساراينى بىر ئالغانىدى. مەن ئىككى چەت-ياقا يۇرتلۇقنىڭ قانغا مىلەن-

مەن ئۈستۈبشىغا قاراپ ئاچچىق خورسىنىدىم. تونۇما مۇلاھىم، ئۇلار نېمە تالىشىۋاتقاندۇ، تالىشىدىغان نېمىسى باردۇ؟... مەن ئۇ بىر-بىرى بىلەن زەھەرلىك چاپاندەك ئېلىشىۋاتقان، قەدىمكى رىم قۇللىرىدەك مۇشتلىشىۋاتقان، ئەقىل-پاراستىنى يۇندا ئازگىلىغا تاشلاپ قويۇپ، دەلدۈش، ساراڭلارچە يۈرۈۋاتقان ئۇ بىر تىللىق دوستلىرىمغا غەزەپ كۆز-لىرىمدە چەكچىيىپ قارىدىم. غەزەپ-نەپرەتتىم ئىچىم-گە سىغماي توۋلاپ كەتتىم. “ھۇ، مۇناپىقلار، سىلەر مەڭگۈ مۇشۇنداق قەلەندەر بولۇپ ياشايسىلەر”، ئۇلارنى سۈكۈت باستى، ئۇلار جىمجىت ئولتۇراتتى.

تونۇر كاۋىپى

ئىلاھىم كارامەت ياراتقان بۇ زېمىننىڭ جىمى يۇرتلىرىدا ئۆزگىچە تائاملارنى ئالاھىدە قەدىرلەشكە، ماختاشقا ئەرزىيدۇ. مەن بۇ يەرنىڭ تونۇر كاۋىپىغا ئالاھىدە قىزىقىپ قالدىم. ھەر كۈنى دېگۈدەك كاۋاپ-خانغا بېرىپ، ئۇ تائامدىن ھۇزۇر-ھالاۋەت تاپمەن. بىر كۈنى كاۋاپچى تاماق ئۈستىلىدىكى سۆڭەك-لەرنى يىغىشتۇرۇۋاتاتتى، تۇيۇقسىز بىر سۆڭەك زۇ-ۋانغا كەلدى:

— ئۈستام، بىز سىزدىن ئۆتۈنۈپ قالايلى، بىزنى بۈگۈندىن ئېتىبارەن ئىتقا تاشلاپ بەرمەڭ، ئۇ بىزنى يەپ يەنە بىزگە خىرىس قىلىدىكەن. بىز جان

بەرگەن نەرسىنىڭ بىزگە قان، ئاپەت بېرىشىنى ياق.
تۇرمايمىز. خالىسىڭىز بىزنى ئاشۇ ياۋاش-يۇمشاق
قويلارغا تاشلاپ بېرىڭ.

ئۇ ئىتقا ئوخشاش چىشلەشنى بىلمىسىمۇ قاۋاش.
نى بىلىپ قالسا ئەجەب ئەمەس.
كاۋاپچى سۆڭەكنىڭ يىغلاپ تۇرۇپ ئېيتقان
سۆزلىرىنى ئاڭلاپ كۈلۈپ قويدى. دە، سۆڭەكلەرنى
يەنە ئىشىك ئالدىدا تەلمۈرۈپ قاراپ تۇرغان ئىتلارغا
تاشلاپ بەردى.

خالاستان

مەن بىر ئوتۇنچى بىلەن بىللە جاڭگالغا بارا.
تىم. ئۇ قېرىپ ھالدىن كەتكەن ئېشىكى ئۈستىدە
ئولتۇرۇپ بىر ناخشىنى جاراڭلىق باشلايتتى. بىراق
ناخشىنىڭ ئاخىرىنى چىقارمايلا ئۇيقۇغا كېتەتتى.
مېنىڭ بىر بېلىقچى ئاغىنەم بار ئىدى. ئۇدا.
ۋاملىق بېلىق تۇتقىلى دەرياغا باراتتى، تورنى بىر
قانچە قېتىم تاشلاپ قويۇپلا بېلىق چۈشمەسە قۇرۇق
قول كېلەتتى.

يەنە بىر دوستۇم بار ئىدى. ئۇ ئۇزۇنغا يۈگۈ-
رۈشكە خۇشتار ئىدى. بىراق ھەل قىلغۇچ مۇسابىقە-
لەردە يېرىم يولىدا توختاپ قالاتتى.
كۆرگەن، بىلگەن يەنە بىر مۇنچە ئادەملىرىمنىڭ
ئۇنداق قىلىۋېتىمەن، بۇنداق قىلىۋېتىمەن، دەپ يو-

ئان سۆزلەپ ھېچ ئىشنى بىر باشقا ئېلىپ چىقالماي،
لاپتۇرۇش بولۇپ قالغانلىقىنى كۆردۈم.
مەن بۇ خالاستان دەرياسىنىڭ گۈزەل ساھىلىدا
تۇرۇپ ئۇنىڭدىن:

— ئەي دەريا، سەن كىم بولىسەن؟— دەپ سورى-
دىم.

— مەن قارا قۇرۇم قولىدىكى ئالتۇن يادىن ئى-
تىلىپ چىققان كۈمۈش ئوق بولمەن،— دەيدى دەريا.
— سېنىڭ نىشانىڭ قەيەر؟— قايتا سورىدىم.

— مېنىڭ نىشانىم ئۇزۇن،— دەيدى دەريا.
— سەن ئۇ يەرگە بارغۇچە ھېرىپ قالماسەن؟
— مەن ئۇنىڭدىن يەنە سورىدىم.

— مەن ھېرىپ قېلىشنى ئويلىغان بولسام ئال-
تۇن يادىن ئايرىلىپ قالمىغان بولاتتىم. مەن ئوقنىڭ
قىزىپ، پوقنىڭ سوۋۇيدىغانلاردىن ئەمەس!— دەيدى
دەريا.

مەن گەپ قىلالماي تۇرۇپلا قالدىم. ھەيۋەتلىك
ئېقىناتقان بۇ ئۇلۇغ ئېقىن ماڭا بىر روھ ۋە جاسارەت
بېغىشلىدى.

1994-يىلى 25-ئۆكتەبىر، قاغىلىق-يەكەن.

تىجا بىلەن سېنىڭدىن باقتىم سوراپ! ... ئۇنىڭدىن
سادا كەلدى:

— ھەي ئىنسان! جاپاكەش دېھقان... مەن سا-
ئا، سېنىڭ ئارزۇيۇڭدىكىدىنمۇ نەچچە ھەسسە
بەخت-سائادەت ئاتا قىلدىم. بىراق سەن ئۆز بەختىڭنى
بىلىپ تۇرۇپ، ئۇنىڭغا ئېرىشىشكە ئىنتىلمەي، يەند-
لا مېنىڭ بېشىمنى ئاغرىتىپ ئۆز-ئۆزۈڭگە جاپا قىل-
دىڭ... مەن ساڭا زېمىننى، زېمىندىكى بارلىق
مەۋجۇداتنى بويىسۇندۇرۇپ بەردىم، پۈتكۈل جاھان
تىلىملىرىنىڭ ئاچقۇچىنى ساڭا تۇتقۇزدىم. لېكىن
سەن شۇ قىممەتلىك ئاچقۇچنى كۆرۈپ تۇرۇپ ئېلىش-
نى خالىمىدىڭ، يەنىلا ماڭا تەلمۈردۈڭ، ماڭا ئىلتىجا
قىلدىڭ... بىلىشىڭ كېرەككى، مەن ياراتقان مەۋ-
جۇداتلارنىڭ سىرلىرىنى قانچە چۈشەنگەن كىشى مې-
نىمۇ شۇنچە چۈشەنەلەيدۇ ھەم ماڭا شۇنچە يېقىنلىشا-
لايدۇ. مەن بەخت-سائادەتنى شۇنىڭغا ئاتا قىلىمەن،
ئۇشبۇ ئالەمدە ئۆزىڭمۇ، ئۆزىڭگىمۇ بەخت يارىتال-
مىغانلارغا ئۇ ئالەمدىمۇ، بۇ ئالەمدىمۇ جاپا قىل-
مەن! ...

— مېنىڭ بەش ۋاق ناماز ئوقۇپ ساڭا ئىبادەت
قىلغىنىم، جاپا تارتىپ ئىشلەپ، ئىنسان ۋە جان-جا-
نۇرلارنى ئوزۇقلۇق بىلەن تەمىنلىگىنىمنىڭ ساۋا-
بىچۇ؟ — دەيدى دېھقان ئەڭ بىچارە ھالەتتە تىترەپ تۇ-
رۇپ...

بەخت تىلەش

(نەسر)

توختىتۇمۇر روزىنىياز

1

پۈت-قولنىڭ يىلىكى قۇرۇغان، كۆزلىرى خە-
رەلەشكەن، چىشلىرى كىرىشكەن، ئىمجان يۈرىكىنى
تۈن چاشقانلىرى غاچاۋاتقان، ئالەمدەك كۆڭۈل-كۆك-
سىنى رەھىمسىز دەرد-ھەسرەت تۇمانلىرى قاپلىغان
مىسكىن دېھقان تالاي ئازاب-ئوقۇبەتنىڭ شاھىتى سۇ-
پىتىدە تارىشىدەك قېتىپ كەتكەن ماغدۇرسىز قولل-
رىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ تەڭرىگە ئىلتىجا قىلدى:
— ئەي تەڭرىم! كۆرۈپ تۇرۇپسەن بىزنىڭ ئە-
ۋالىمىزنى، بىلىپ تۇرۇپسەن خىيالىمىزنى... شۇ
تاپتا بىز ساڭا ئەگەشكۈچى ۋە چىن دىلىمىز بىلەن
بىر ساڭا ئېتىقاد قىلغۇچى، بىزنىڭ شاپاھەتچىمىز
پەقەتلا سەن! لېكىن ھالىمىز خاراب، ئەھۋالىمىز
نېچۈك؟ ... بۇنىڭغا ھېچكىمىمۇ ئەقىل كۆزى بىلەن
قويمىدى قاراپ، شۇ ۋەجىدىن: بىزنىڭ بەخت-سائا-
دىتىمىز ئۇ ئالەمدىمۇ ياكى بۇ ئالەمدىمۇ؟ — دەپ ئىل-

رۇپ.
 —ساۋاب؟! . . . — تەڭرىدىن سادا كەلدى،
 مېنىڭ ھەقىقىي مۇسۇلمان بەندەم قىلغان ئىشىغا مەد-
 پەئەت تەلەپ قىلمايدۇ، تەمەننانى كۆزىگە ئىلمايدۇ،
 قىلچىلىك ئۆزىنى ئويلىماي، ئۆز قەۋمى ئۈچۈن خا-
 لىس تۆھپە يارىتىش يولىدا جاپا چەكسىمۇ ھارمايدۇ.
 بىلىسەڭ، سەن چىن ساۋابنى ئۆز قېرىنداشلىرىڭنىڭ
 كۆڭلىدىن ئىزدە!
 تەڭرىنىڭ ساداسىنى ئاڭلىغان دېھقان ئۇشبۇز-
 مىنى، ئانا تۇپراقنى يېنىش-يېنىشلاپ سۆيۈپ تۇ-
 رۇپ ئىدا قىلدى:
 —ئاد، مېنىڭ بەختىم، سەن ۋە مېنىڭ خە-
 قىم!
 2
 سەللىسىنىڭ چوڭلۇقىدىن بېشى ئېگىلگەن،
 مۆمىن بەندىلەرنىڭ نېمەتلىرىگە كۆڭۈل رىشتى مەھ-
 كەم چىگىلگەن، ئىخلاسمەنلىرىنىڭ خەير-ساخاۋىتىد-
 ىن پۈت-قوللىرى ئۇزۇن كېرىلگەن ئىشان ئاخۇنۇم
 جايىنامازدا تەمكىن ئولتۇرۇپ، تولۇق ئىشەنچ بىلەن
 تەڭرىگە ئىلتىجا قىلدى:
 —ئەي تەڭرىم! ئۇشبۇ ئۆتتەن ناماز، قىلغان
 ئىبادىتىمنى مەقبۇل قىلغايىسەن، بىنناماز بەندىلەرنىڭ
 دىلىغا ئىمان، باي-غوجىلىرىمنىڭ كۆڭلىگە ئىنساپ

بەرگەيسەن. پادشاھنىڭ ئەمرىنى تۇتماي، ۋاجىپ-
 نى بۇزغان پاسىق بەندىلىرىڭگە مەڭگۈ لەنەت قىلغاي-
 سەن، ماڭا ئوخشاش سېنىڭ پەرز-ۋاجىپلىرىڭغا تو-
 لۇق ئەمەل قىلغان، مازار-ماشايىخلارنى تاشلىمىغان
 سادىق بەندەڭگە بۇ ئالەمدە غېنىيلىقنى، ئۇ ئالەمدە
 سەككىز جەننەتنى ئاتا قىلغايىسەن! مېنى ھۆرمەت ۋە
 ئىززەتلىمىگەن، سۆزلىرىمنى قۇۋۋەتلىمىگەن، ئىند-
 ساپ ۋە ئىمانىنى يوقاتقان شىرىكبۇلا بەندىلىرىڭگە
 ئۇ دۇنيا، بۇ دۇنيا جاپا قىلغايىسەن!
 —بولدى بەس! — تويۇقسىز تەڭرىدىن كۈچلۈك
 سادا كەلدى، — ھەي ئىنسان، قاياققا كەتتى سەندىكى
 ئىمان! سەن ئۆزۈڭ ھەقىقىي مۇسۇلمان بولساڭ
 ئىدىڭ، ئۆز قەۋمىڭگە تىنچ-ئامانلىق تىلىگەن بولات-
 تىڭ، ئۆز قېرىنداشلىرىڭنىڭ قەلبىگە ئىمان، كۆڭ-
 لىگە تەۋپىق-ھىدايەت، دىلىغا ئىلىم-مەرىپەت، ھازىر
 ۋە كەلگۈسىگە بەخت-سائادەت تىلەر ئىدىڭ ھەم شۇ-
 نىڭغا يېتەكلەر ئىدىڭ. ئەپسۇس سەن ئۇنداق قىلىم-
 دىڭ. بەندىلىرىمگە ئازاب-ئوقۇبەت تىلىدىڭ، بىلا-
 سەڭ سەن مۇسۇلمانچىلىقتا نىيەت ئەلا، ئەمەل بەد-
 رىنچى! يەنە شۇنى سەمىڭگە سېلىپ قويايىكى، ھەر
 كىشى ئۆز قەۋمىنىڭ بەخت-سائادىتى ۋە ھۆرلۈكى
 ئۈچۈن ھېچقانداق ئىش قىلىپ بېرەلمەي، ئۆزى ئۇ-
 چۇنلا ياشايدىكەن، ئول كىشىنىڭ ئۇ ئالەمدىكى جايى

—ئاد، مېنىڭ بەختىم، سەن ۋە مېنىڭ خەل...

3

بىر نەچچە پىۋا بوتۇلكىسى قالايمىقان تىزىلغان كىچىككىنە شىرە ئۈستىگە ماغدۇرسىز ئىككى قولى بىلەن ئاران ئېسىلغان غېرىب بىر ئەپەندى زامان غەۋغالىرىدىن يامانلاپ، پىۋا بوتۇلكىسىنىڭ بويىنىنى مەھكەم قاماللاپ، كۆزلىرى ياشلانغان، خۇداغا تاش-لانغان ھالدا ھەسرەتلىك ئىدا قىلدى:

—ئاد تەڭرى! بۇ تەڭسىز جاھانغا مېنى نېمىش-قىمۇ ياراتقان سەن؟! ئەقىلمىنى بىلىم نۇرلىرى بىلەن يۇغۇرۇپ، قەلبىمنى ۋىجدان سۇلىرى بىلەن سۇغۇ-رۇپ، كۆڭلۈمنى ۋەتەن-خەلق مۇھەببىتى بىلەن تول-دۇرۇپ، ئۆزىنىڭ ھالاكتىگە خۇشاللىق بىلەن ئىند-تىلىۋاتقان نادان مىللىتىمگە نېمىشقىمۇ قاراتقان سەن؟ نېمىشقا مەن مۇشۇنداق نادان مىللەتنىڭ پۇشتى بو-لۇپ قالغاندىمەن؟! ...

—رەنجىمە ئىنسان، رەنجىمە، —زىيالىينىڭ ئىنداسىدىن تاقىتى تۈگىگەن كەرەملىك تەڭرىدىن دەر-ھال سادا كەلدى، —ئاۋۋال ئۇزۇڭنى تۈزە، ئۇزۇڭدى-كى ئىبلەتلەرنىمۇ كۆرۈشكە يارىتىلغان سېنىڭدىكى كۆز. سەن بىر مىللەتنىڭ پۇشتى ئىكەنسەن، دېمەك ئۇ مىللەت ساڭا ئاتا-ئاناڭدەك ئۆز... ۋەتەن ۋە مىل-

دوزاخ بولىدۇ.

تەڭرىنىڭ ساداسىنى ئاڭلىغان ئىشان ئاخۇنۇم-نىڭ ۋۇجۇدىغا تىترەك ئولاشتى، گازىردەك كۆزل-رى بولسا غۇۋا تورلاشتى، ئاخىرىدا ئۇ تۇيۇقسىز ھۆڭرەپ (يىغلاپ) تاشلىدى-دە، زار-زار قاقشاپ تۇ-رۇپ تەڭرىگە ئىلتىجا قىلدى:

—ئەي ھەممىگە قۇدرەتلىك تەڭرىم! مېنى كە-چۈرگىن، دىلىمدىكى شەيتان ۋە سۆھسەبىسىنى ھەم تە-مەخورلۇق چىرىغىنى تۈگەل ئۆچۈرگىن، مەن قايتىد-دىن ئادەم بولاي، ماڭا يول كۆرسەتكىن! ...

ئۇنداق بولسا شۇنى بىلىۋال، —تەڭرىدىن دەر-ھال سادا كەلدى، —بەندىلىرىمنىڭ ۋەزىپىسى، ھەر قانداق شارائىتتا ئىناق ئۆتۈش ۋە بىر-بىرىنىڭ بەخت-سائادىتى ئۈچۈن كۈرەش قىلىش، ئۆزئارا بىر-بىرىگە پايدا-مەنپەئەت يەتكۈزۈش، بىر-بىرىگە كۆيۈنۈش، جاپا-ھالاۋەتتە دائىم بىرگە بولۇش... ئەگەر قايسى بىر خەلق ئۆز ئارا بىرلىكىنى يوقىتىد-كەن، مەن ئۇنىڭغا زۇلۇم ۋە كۈلپەت ئاتا قى-لىمەن! ...

بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغان ئىشان ئاخۇنۇمنىڭ كۆز-ئالدىغا باشقا بىر دۇنيا نامايان بولدى-دە، ئىختىيار-سىز ھالدا زېمىنىنى، ئانا تۇپراقنى سۆيۈپ تۇرۇپ ئۇنىسىز ئىدا قىلدى:

لەتتىڭ غەم-قايغۇسى مەۋج ئۇرسا ئېڭىڭدا، ئادەملىك
غۇرۇر، غەيرەت ھەم شىجائەت توختاۋسىز دولقۇنلىدە.
سۇن قېنىڭدا. . . ئۆلۈمدىن قورقماي مىللەت ئۈچۈن
كۆرسەتسەڭ ھىممەت، ئەۋلادىڭ تېپىپ نۇسرەت،
ھەق-ئادالەت پارلىغاي ئوتتەك تېنىڭدا! . . .
تەڭرىنىڭ ساداسىدىن پۈتۈن ۋۇجۇدى لەرزىگە
كەلگەن زىيالىي ئېغىر قەدەملىرىنى جاسارەت بىلەن
يۆتكەپ قاۋاقخانا ئالدىغا چىقتى ۋە ئۆزىنى "مەرھابا
ئوغلۇم!" دەپ كۆتۈرۈپ تۇرغان ئانا تۇپراقنى كۆر-
دى-دە، دەرھال تىزلىنىپ چوڭقۇر مېھرى بىلەن سۆ-
يۈپ تۇرۇپ ئىدا قىلدى . . .
— ئاھا! مېنىڭ بەختىم، سەن ۋە مېنىڭ
خەلقىم!

4

دەۋر ئاتا قىلغان ھەشەمەتلىك بەخت-سانئەتتىن
يېرىم مەست بولغان مۆھتەرەم باشلىق خۇدا بەردى
ئاستا. ئاستا ئۆمىلەپ كېتىۋاتقان ئارزۇ-ئارمانلىرىغا
يۈرەك-باغرى قاتتىق سىيرىلىپ، ئىچ-ئىچىگە ئۇلۇغ
بىر تىنىپ، نېمىشقىدۇر بۈگۈن ئۇلۇغ تەڭرىنى ئۆ-
زىگە ئەڭ يېقىن يىلىپ، ئىلتىجا قىلدى مۇنداق ئۇن
سېلىپ:
— ئەي تەڭرى، ئۆزۈڭ پاك ئىلاھ بولغاچقا تە-
لەيمەن شۇنى كۆزۈم ياشلىق، بەكمۇ لايىق كېلەتتى

ماڭا شاھلىق! ئايىغىمغا باش قويۇپ خىزمىتىمنى
قىلىسكەن جىمى باشلىق! . . .
— مەقسىتىڭ ماڭا ئايان ھەي ھاماقەت! —
تۈيۈقسىز كەلگەن تەڭرىنىڭ ساداسى، باشلىق خۇدا
بەردىنىڭ گېپىنى بۆلۈۋەتتى، — بەرگەن ئىدىم بىر
چاغ ساڭا ئەقىل-پاراسەت، ئەپسۇس سەن يۈرگۈزدۈڭ
ئۆز قەۋمىڭگە جەبىر-جاھالەت، دىلىڭدىن ئۆچتى ۋە-
تەن-خەلقىڭگە يۈكسەك ساداقەت. . . شۇنداق قىلساڭ
باسدۇ سېنى نەس ھەم پالاكتە، شۇندىمۇ بولمىسا
سەندە ئۆز خەلقىڭگە مېھرى-مۇھەببەت، ئاخىر كۈتۈ-
ۋالىدۇ سېنى ئەڭ چوڭ ھالاكتە! . . .
تەڭرىنىڭ ساداسىنى ئاڭلىغان باشلىق خۇدا بەر-
دىنىڭ كېلەڭسىز بەدىنىنى سوغۇق تەر باستى، ئە-
قىل، ھوشى بولسا— شەيتان بۇلغۇنەتكەن ۋىجدانىنى
سۆزسىز سوراقلاپ تارىخنىڭ ھەقىقەت دارىغا بوغۇپلا
ئاستى. . . بۇنىڭغا ئىگىراپ تاشلىغان باشلىق خۇدا
بەردى زۇۋاننى يەنە بىر قېتىم تەلمۈرۈپ ئاچتى:
— ئەي تەڭرى شەپقەتلىك پەرۋەردىگار! مەن ئا-
دەم بولاي، ماڭا بىر سۆز قالدۇرۇپ قوي يادىكار!
. . . تەڭرىدىن مۇنداق سادا كەلدى:
— ئادەم ئۈچۈن ئادەمدەك ياشاش تەستۇر، ئادەم-
دەك ياشىمىغانلارنىڭ كۆڭلى پەستۇر، ئاۋام خەلقى-
نىڭ نەپرىتىگە قالساڭ، ئاقىۋىتىڭ نەستۇر!

تەڭرى سورىدى:

— سىلەرمۇ ئادەم ئەمەسمۇ؟

ئۇلار ئۈندىمەي جىم تۇرۇشتى.

تەڭرى خىتاب قىلدى:

— ئەي ئەزىز بەندىلىرىم! ئۆزۈڭلارنى ئۆزۈڭلار

خار قىلماڭلار ئۇنداق... قولۇڭلاردىكى ئالتۇن تا-

ۋاق، ھەم بايلىقىڭلار ئەمەسمۇ ئانا تۇپراق؟!

ئۇلار تەڭرىنىڭ ئۇشبۇ ساداسىدىن تولمۇ ئو-

ڭايسىزلانغان ھالدا يەرگە قارىغاندى، ئۆزىنىڭ تاپى-

نى ئاستىدا يەنجىلىپ تۇرغان ئۆزىگە تەئەللۇق غايەت

زور بەختنى كۆردى...

تەڭرىنىڭ ئۇشبۇ ساداسىدىن قاتتىق بىر شۇر-
 كەنگەن باشلىق خۇدا بەردى كۆزىنى ئېچىۋىدى، ئۆز-

نىڭ كىنىدىك قېنى تۆكۈلگەن قەدىمكى بىر يۇرتنى

كۆردى ۋە دەرھال تىزلىنىپ، ئانا تۇپراقنى سۆيۈپ

تۇرۇپ ئىدا قىلدى: — مېنىڭ بەختىم، سەن ۋە مېنىڭ

خەلقىم!

كەرەملىك ئاللامۇبارەك نەزەرىنى زېمىنگە ئاغ-

دۇرغانىدى، ئۆزىنىڭ بىر توپ بەندىسىنىڭ زار-زار

يىغلىشىپ، ئاللىكىمىلەرگە تەلمۈرۈپ، تىلەمچىلىك

قىلىۋاتقانلىقىنى كۆردى ۋە تەئەججۈپ بىلەن ئۇلاردىن

سورىدى: — ئەي بەندىلىرىم! سىلەر نېمە قىلىۋاتىسىلەر؟

سەن ئەسلى تىلەمچىلىك قىلىشتى نەھىي

قىلغانغۇ؟! ئۇلار دەرھال جاۋاب بېرىشتى:

— بىزنىڭ تىلەمچىلىك قىلىشىمىز پەقەت جان

بېقىش ئۈچۈن.

تەڭرى سورىدى: — سىلەر كىمدىن سەدىقە تىلەۋاتىسىلەر؟

ئۇلار جاۋاب بەردى: — ئادەمدىن!

نورۇز ھەققىدە رىۋايەت

—زېمىن قىز بىلەن نورۇز يىگىتىنىڭ
مۇھەببەت ھېكايىسى
(نەسر)

دىلىنۇر ئابلىز

بۇ رىۋايەتنى ماڭا مومام ئېيتىپ بەرگەنىدى،
مەن سىلەرگە ئېيتىپ بېرەي. بۇ بىر تەۋەررۈك بو-
لۇپ قالغۇسى.

ئاللا ئىگەم ئۇزۇن زامانلار ئىلگىرى زېمىن
قىزنى ئۇنىڭ گۈزەللىكىدىن زوقلىنىش ۋە ئۇنىڭ
تۈگمەس نېمەتلىرى بىلەن پۈتكۈل ئالەمگە ئۆز قۇد-
رىتىنى نامايان قىلىش ئۈچۈن ياراتقانكەن. بۇ قىز
گۈزەللىكتە تەڭداشسىز، لاتاپەتتە يېگانە ئىكەن. ئۇ-
نىڭ بىر جىلۋىسى ئالەمنى ئاجايىپ بىر سېھىر بىلەن
پەردازلاپ بېزۋېتىدىكەن ھەم ھەر جاننى ياشارتىپ،
يۈرەكلەرنى قانداقتۇر بىر لەززەت ئىلكىدە ياپرىتىپ،
ئۇخلىغان ھېسلارنى ئويغىتىدىغان پەرىشتە ئىكەن.

لېكىن زېمىن قىز باشقىلارغا زوق بېرىپ جانلىرىنى
يايراتقىنى بىلەن ئۇنىڭ جېنىنى ياپرىتىدىغان جۈپتى
بولمىغاچ، بارا-بارا جۈدەپ ئاخىر قۇرۇق ئۈستىخان
بولۇپ، چاچلىرىمۇ ئاقىرىپ، چىرايلىرى سارغى-
يىپ، يۈرىكىمۇ مۇزلاپ، تېنى سوۋۇپ خار تۇپراققا
ئايلىنىپ كېتىپتۇ. ئاللا ئۇنىڭ بۇ ھالىتىدىن ئېچى-
نىپ، ئۇنىڭ باغرىنى ئىلىتىپ، قايتىدىن ھوشىغا
كەلتۈرۈش مەقسىتىدە ھارارەتلىك ئاتەش قۇياشنى
يارىتىپتۇ. قۇياش ئاتەش نۇرلىرىنى زېمىن قىزغا
ئايماي سېپىپتۇ، بىراق ئۇ يەنىلا ئىللىماپتۇ، ھەتتا
قىمىرلايمۇ قويماپتۇ. قۇياشمۇ نۇر چېچىپ كەچلىرى
ھاردۇقتىن ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. ئاللا يەنە ئاينى، يۈل-
تۈزلارنى يارىتىپتۇ. ئاينىڭ جۇلالىق نۇرلىرىمۇ،
شوخ يۇلتۇزلارنىڭ چاقچاقلىرىمۇ ئۇنىڭ توغلىغان،
تولماي قاراغۇلۇققا مەھكۇم بولغان دىلىنى يورۇتال-
ماپتۇ، ئويغىتالماپتۇ. ئاللانىڭ بۇ ئىشتىن بېشى قېتىپتۇ. ئاخىر ئۇنى
باشقا بىر يول بىلەن ئويغاتماقچى بولۇپتۇ. دە، تەبىئەت-
نىڭ كۈن بىلەن تۈن تەڭلەشكەن ۋاقتى سائەتلىرىدە
نورۇز ئىسىملىك بىر قاۋۇل مەردانى ئايرىدە قىپ-
تۇ. ئۇ روھتىن تۆرەلگەن مۇھەببەت مۇئەككىلى ئى-
كەن. رىۋايەت دەيدىمغۇ، رىۋايەتلەردە مۆجىزىلەر كۆپ

تامچە ياش تۆكۈپتۇ. بۇ ياش ئەمەس، كۆكۈنلۈك ياش. ئۇلارغا سوۋغا قىلغان بىر چۈپ گۆھىرى ئىكەن. رەھنەتلەر بىلەن ئۇنى بويىغا ئېسىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار بۇ يۈكسەك مۇھەببەت ۋە ھۆرمەتتىن تېخىمۇ گۈزەللىشىپ ئالەمگە تېخىمۇ گۈزەل تۈس بەخش ئېتىپتۇ.

ئۇلار ئىككىسى ۋىسال تېپىپ، ئاشۇنداق شېرىن مۇھەببەت شارابىغا قېنىشىپ بىللە ئۆتۈپ بىر پەسىل. نى ئۆتكۈزۈپتۇ، زېمىن قىز تېخىمۇ تولۇپ، ياشناپ ۋايىغا يېتىپتۇ. يەنە بىر پەسىل كەپتۇ. زېمىن قىز تېخىمۇ ۋايىغا يېتىپ، باغرىدىكى ئالما، ئانار، نەش-پۈت، ئۈزۈملەر شىرنە يىغىپ پىشىپتۇ. ئاشىقلارنىڭ ۋىسال پەيتى كارامىتىدە ھوسۇللاردىن تاغ ياسىلىپ، پۈتكۈل جانلىق شادلىق ناۋاسىغا چۈشۈپتۇ. بىراق ھەر ئاشىقنىڭ ھىجران پەسلى بولىدىكەن. ئاللا ھەم باقىي ئالەمنىڭ ھەم پانىي ئالەمنىڭ تەڭرىسى بولغاچ، نورۇزسىز باھارى كۈلمەي، ھايات گۈللىرىنى ياشىنىتالمىغان باقىي ئالەمدىكى جانلىقلارنىڭ كۈچلۈك تەقەززاسى، باھارغا بولغان تەشنىلىقنى قاندۇرۇش ئۈچۈن نورۇز يىگىتىنى ھەر يىلى بىر پەسىل باقىي ئالەمنى گۈللەش ۋەزىپىسىگە تەيىنلەپتۇ. ئۇلار ھۇشقىتىپ ياش تۆكۈشۈپ ئايرىلىپتۇ. زېمىن قىز ھىجران ئازابىغا چىدىماي چاچلىرىنى يۈ-

يۈز بېرىدىكەن، نورۇز يىگىت يارىلىپ تۇنجى قېتىم زېمىن قىزنىڭ ھۇزۇرىغا مۇبارەك قەدەملىرى بىلەن يېتىپ كېلىشى ھامان زېمىن قىز بىر شېرىن مۇھەببەت شەپسىدىن قاتتىق تەشنىلىقتا ئويغىنىپتۇ ۋە نورۇز يىگىتىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا ئاشىق-بىقارار بولۇپ قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئالدىراشلا ياسىنىشقا باشلاپتۇ. ئۆز قەلبىنى قارلىغاچلارنىڭ يېقىملىق سايراشلىرى بىلەن ئىزھار قىپتۇ. نورۇزمۇ ئۇنىڭ گۈزەللىكىگە ئاشىق بولۇپتۇ. ئۇلار شۇنداق يۇغۇرۇلۇپتۇكى، ھاي-ھاي! زېمىن قىزنىڭ توغلىغان ۋۇجۇدى ئىللىپ، باغرىدا نورۇزنىڭ ئىللىق مېھرى ئېقىپتۇ. زېمىن باغرىدا چۇغلۇق، قىزىل گۈللەر ئېچىلىپ ئۇلارنىڭ مۇھەببەت شەرىپىتىدىن قىزارغان ئاتەش رەڭ لېۋىنى نامايان قىپتۇ.

زېمىن قىزنىڭ نورۇزنىڭ بويلىرىغا چىرماشقان سۈمبۈل چاچلىرى بوستانلار ئارقىلىق، تولغان كۆكسى چوققىلار ئارقىلىق، يۇمشاق باغرى چىمەنلەر ئارقىلىق، كۈرمىك خىل ناز-كەرەشمىلىك جىلۋىدار يۈزى گۈلزارلار ئارقىلىق نامايان بولۇپ، جاھانغا مەغرۇرانە ھالدا جۇلالىق ھۆسننى ئېچىپ بېقىپتۇ. ئۇ يار ۋەسلىدىن مەستخۇشلۇق ئىلىكىدە تولغىنىپ، تومۇرىدا ئاققان سۇلار كۈۋەجەپ پەلەككە دولقۇن ئېتىپتۇ. كۆك ئۇلارغا قاراپ ھاياجاندا ئىككى

لۇپ، نالە قىلىپ يىغلاپتۇ. نورۇز يىگىتمۇ ئەلەم بىلەن ئازابلىق ياشلىرىنى تۆككىنىچە كېتىپتۇ. . . .
 زېمىن قىزنىڭ بارا-بارا ھايات گۈللىرى سۈلۈپ،
 سارغىيىپ ھەتتا تۆكۈلۈپ، ئىللىق باغرى ھىجران
 دەھشىتىدىن قايتا مۇزلاپ، بېھوشلىنىپ يەنە قېتىپ
 قاپتۇ، ھۆسنمۇ يوقىلىپتۇ.
 شۇندىن بېرى، ھەر يىلى زېمىن قىز كۈن بىر
 لەن تۈن تەڭلەشكىنىدە، نورۇز كەلگىنىدىلا ئاندىن
 ھوشغا كېلىپ ئۆز ھۆسنىگە تولۇپ، پانىي ئالەمدە
 كى پۈتكۈل جانلىقنى مانا مۇشۇنداق ۋىسال شەرىپىتى
 بىلەن كۈلدۈرىدىكەن. نورۇز كەتكىنىدە تەبىئەتنىڭ
 زىمىستان كۈنى ھاسىل بولۇپ، ئىللىق يۈرەكلەرنى
 مۇزلىتىدىكەن. . . .
 رىۋايىتىمنى ئاڭلىدىڭلار، نورۇز كېلىپ زېمىن
 قىز ئۆز ھۆسنىگە تولۇپ توڭلىغان قەلبى، مۇزلىغان
 تېنى ئىللىغىنىدا بىزنىڭمۇ قەلبىمىز باشقىدىن ئىل-
 لىپ، سۆيگۈ ئوتلىرىمىز يېلىنچاپ جانانلىرىمىزنى
 كۈتمىز، سۆيگۈ شەرىپىتى ئىچىشىمىز. . . .
 مانا نورۇز كەلدى، نورۇز بىلەن زېمىن
 قىز دىدارلاشقان خاسىيەتلىك كۈنىمۇ كەلدى. ئۇلار-
 نىڭ يۈرەك-باغرى ۋىسال قۇچقىدا مەست بولغان بۇ
 شېرىن مېنۇتتىن بىزمۇ جانانلىرىمىز بىلەن لەززەت
 ئالماقتىمىز. شۇ تاپتا زامان ئاشىقلىرىنىڭ قۇچاقلە-

رىمۇ بوش ئەمەس. . . .
 ئەنە نورۇز يىگىت كېلىش بىلەنلا ساھىبجامال
 يارىغا بىتاقەت بولغان يۈرىكىدىن سۆيگۈ ئۈنچىلىرىنى
 چاچتى:
 — مەن كەلدىم، مەن كەلدىم، تېزراق ياسان
 گۈزلىم، تېزراق تاران، ئىشىكىڭنى ئاچ، ئىللىق
 باغرىڭنى ئاچ. . . .
 — ئېھ زامان ئاشىقلىرى، شۇ تاپتا سىلەرمۇ
 يارىڭلارنىڭ قۇلىقىغا شىۋىرلاۋاتقانسىلەر. . . .
 (ئاپتور: «يېڭى قاشتېشى» ژۇرنىلى تەھرىر
 بۆلۈمىدە)

جىزغا مۇنداق دەپتۇ: ”بۈگۈنكى جەمئىيەتتە، قىررال ماھارىتىنىلا بىلىش كۇپايە قىلمايدۇ، سىز تارىخىي كىتابلارنى كۆپرەك ئوقۇڭ.“

تۆتىنچى قېتىم كۆرۈشكەندە، لۇڭخۇ دەپتۇكى: ”خەلقئارا ئومۇمىي قانۇن تولىمۇ ئۆگىنىشكە ئىززىيەتكەن، تەرەققىي قىلغان دۆلەتلەرنىڭ ھەممىسى ئۇنى قوللىنىۋاتىدۇ، مەنمۇ ئاشۇ قانۇننى تەتقىق قىلىۋاتىمەن.“

دېمەك ئادەتتىكى كىشىلەردە ھازىرقى ھالەتكە شۈكۈر قىلىدىغان ئادەت بار. لېكىن، دەۋر ئېقىمى ئىزچىل تۈردە ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ، سىزنىڭ مەشغۇل تۈنۈگۈنكى كۈندە ياشىشىڭىزغا باقمايدۇ، ھەر بىر كىشى كۈندىن-كۈنگە بىلىمنى يېڭىلىشى، يېڭى شەيئىلەرنى ئۈزلۈكسىز ئۆگىنىشى لازىم.

(ئىدرىس بارات تەييارلىغان)

ئادەم مەشغۇل تۈنۈگۈنكى كۈندە ياشاۋەر مەسلىكى كېرەك

ياپونىيىنىڭ دېچۈەن مۇفۇ زامانىسىدا، كۈەيتىن چېڭجىز ئىسىملىك بىر كىشى ئۆتكەنمەن. ئۇ بىر قېتىم ئەڭ يېڭى پاسوندىكى پىچاقتىن بىرنى سېتىۋاپ-تۈ. دە، كۆڭلىدە ناھايىتى مەمنۇن بولۇپ، ئۇنى بەد-بېن لۇڭخۇ دەپگەن كىشىگە كۆرسىتىپ ماختىنىپتۇ. لېكىن لۇڭخۇ ئۇنىڭغا: ”سىز نېمىشقا بۇ پىچاقنى ئالدىڭىز؟“ دەپتۇ. دە، يېنىدىن ئۆزىنىڭ پىچىقىنى چىقىرىپ ئۇنىڭغا كۆرسىتىپتۇ، ھەم ”سىزنىڭ بۇداق پىچىقىڭىزنىڭ دەۋرى ئۆتۈپ كەتكەن“ دەپتۇ. چېڭجىز ئۇنىڭ گېپىنىڭ يوللۇق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپتۇ. دە، لۇڭخۇنىڭ پىچىقىغا ئوخشايدىغان پىچاقتىن بىرنى سېتىۋېلىپ، ئۇنى لۇڭخۇغا كۆرسىتىپتۇ. لېكىن لۇڭخۇ: ”ئۆتكەن قېتىم مەن سىزگە كۆرسەتكەن پىچاق ھازىر ئەسقاتماس بولۇپ قالدى“ دەپتۇ. دە، يېنىدىن تاپانچىسىنى چىقىرىپ كۆرسىتىپتۇ.

ئۈچىنچى قېتىم يۈز كۆرۈشكەندە، لۇڭخۇ چېڭجىز

مۇۋەپپەقىيەت قازانغان زاتلار ھازىرلىغان 12 خىل سۈپەت

مۇۋەپپەقىيەت قازانغۇچىلار تۈركۈم-تۈركۈملەپ چىقىۋاتقان بۈگۈنكى دەۋردە، كىشىلەر "كىشىنى مۇ-ۋەپپەقىيەت قازىنىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىدىغان ئىندىۋىدۇئاللىق ياكى ئىندىۋىدۇئاللىق گۈرۈپپىسى" دېگەن نېمىنىڭ مەۋجۇتلىقىغا ئومۇميۈزلۈك ئىشەنمەكتە. كىشىلەر يەنە شۇنىڭغىمۇ ئىشەنمەكتىكى، دەل مۇشۇ كىشىلەرنىڭ خاراكتېر ئالاھىدىلىكى بەزى لەرنى ئۆز كەسپى ساھەسىدە نوچىلارغا ئايلاندۇردى، يەنە بەزىلەر بولسا، ئەنە شۇنداق خاراكتېر ئالاھىدەلىكىنىڭ بىر خىلى ياكى بىرنەچچە خىلى كەمچىل بولغانلىقتىن، جان تىكىپ كۈرەش قىلىپمۇ مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشەلمەي، پوچىلار قاتارىغا ئۆتۈپ قالدى. مۇۋەپپەقىيەت شۇناسلىق ئالىملىرى يەنى ئەنە شۇ مۇۋەپپەقىيەت قازانغان زاتلارنىڭ قانداق قىلىپ مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشكەنلىكىگە قىزىققان پسخولوگىلار ۋە قىلمىششۇناسلار—نۇرغۇن جەھەتتىن تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىپ، مۇۋەپپەقىيەت قازانغان زاتلارنىڭ

ھەرقايسى جەھەتلەردىكى ماتېرىياللىرىنى توپلاپ ۋە تۈرلەرگە ئايرىپ تەھلىل قىلىش ئارقىلىق، ھەر بىر مۇۋەپپەقىيەت قازانغۇچىنىڭ خاراكتېرىدە تەبىئىي ھالدا كەم دېگەندىمۇ تۆۋەندىكى 12 خىل سۈپەتنىڭ ھازىرلانغانلىقىنى ھەمدە ئۇنىڭ ئىچىدىكى بىرنەچچە جەھەتتە ئىپادىسى ئالاھىدە كۆزگە كۆرۈنەرلىك ئىدىكىلىكىنى بايقىدى.

(1) ئۇلار كۈندىلىك تۇرمۇش، كىشىلىك جەمئىيەت، قىسقىسى دۇنيانىڭ ھەرقايسى جەھەتلىرى توغرىسىدا ناھايىتى كەڭ دائىرىلىك ساۋاتقا ئىگە بولغان. شۇنداق بولغاچقا، ئۇلار تۇرمۇشتىكى تۈرلۈك ئىشلار توغرىسىدا توغرا، ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن ھۆكۈم چىقىرىلغان.

(2) ئۇلار مەلۇم بىر ساھەگە ئائىت كەسپىي بىلىملەرنى پۇختا ئىگىلەپ كامالەتكە يەتكەن. يىللىق مائاشى ئالتە خانلىق سانغا يەتكەن بىر مۇتەخەسسس مۇنداق دەيدۇ: "مەن ئىشلەتكەن ئۈسكۈنىلەرنىڭ نېمە ئۈچۈن شۇنداق ئىشلەيدىغانلىقىنى بىلىشىم مېنىڭ مۇۋەپپەقىيەت قازىنىش سىرىمنىڭ بىر قىسمى."

(3) ئۇلار ئۆزىگە ئىشەنگەن، ئۆزىنىڭ ئەقىل-پاراسىتىگە ۋە ئىقتىدارىغا تايانغان، بۇ تەرەپ ئىككى تەركىبىي قىسىمنى يەنى ئۆز-ئۆزىگە نىشان تۇرغۇ-زۇش ئىقتىدارىنى ۋە ئىرادە كۈچىنى ئۆز ئىچىگە

(12) مۇۋەپپەقىيەت قازانغۇچىلار ئومۇمەن تەلەپلىك كېلىدۇ. ۋەھالەنكى، مۇۋەپپەقىيەتتە شۇناسلار شۇنىڭغا ئىشىنىدۇكى، بۇنداق تەلەپنىڭ ئوڭدىن كېلىشى يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان 11 خىل سۈپەتنىڭ ئىنئامى: مۇۋەپپەقىيەت قازانغۇچىلار تېخىمۇ كۆپ پۇرسەتلەرنى بايقاش ھەم ئۇنى تېزلىكتە تۇتۇۋېلىش ئىقتىدارىغا ئىگە.

مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشنىڭ 15 تۈرلۈك "ئالتۇن تېئورېمىسى"

- سىز ئۆمۈر بويى كۆزلىگەن تۈرلۈك ئىشلەردە ئىزدە مۇۋەپپەقىيەت قازىناي دېسىڭىز، تۆۋەندىكى 15 ماددىغا ئەمەل قىلىڭ:
1. "ئىنىق نىشان". ئۇنى بېكىتىشىڭىز، سىزنى ھەيران-سەيرانلىق تۇرمۇشتىن قۇتۇلدۇرۇپ، كۆڭ-لىڭىزنى ياخشى نەتىجە بېرىدىغان ئۆمۈرلۈك ئىشقا قارىتىشىڭىزغا ياردەم بېرىدۇ.
 2. "ئۆزىڭىزگە بولغان ئىشەنچ". ئۇنى تۇرغۇز-سىڭىز، سىزنىڭ "نامراتمەن، كېسەلچانمەن، ياشد-خىپ قالدىم، تەنقىدكە ئۇچىرامەنمۇ، مۇھەببەتتىن مەھرۇم بولارمەنمۇ، ئۆلۈپ كېتەرمەنمۇ" دەيدىغان ئالتە تۈرلۈك ھەسرەت ۋە قورقۇشنى يېڭىشىڭىزگە ياردەم بېرىدۇ.
 3. "پۇل ئامانەت قويۇش ئادىتى". ئۇنى يېتىلدۈرسىڭىز، سىزنىڭ كىرىمىڭىزنى سىستېمىلىق كونترول قىلىدۇ.
 4. "ئالغا ئىنتىلىش روھى ۋە رەھبەرلىك ئىقتىدارىغا ئىگە".

بىلەن ھەمكارلىشىشىغا تەسىر كۆرسىتىلەيلى. 7. "ئۆزىنى تىزگىنلەش ئىقتىدارى" ئۇ، "تەڭرىگە پۈتۈنلۈكنىڭ چاقى"، سىز ئۇنىڭدىن پايدىلىنىپ، ئۆزىڭىزنىڭ قىزغىنلىقىڭىزنى تىزگىنلىيەلەيسىز ھەم ئۆز قىزغىنلىقىڭىزنى ئۆزىڭىز ئۈمىد قىلغان نىشانغا قارىتالايسىز، ئۇ سىزگە "تەقدىرنىڭ خوجايىنى، رو-ھى دۇنيانىڭ كاپىتانى" بولۇشنى ئۆگىتىدۇ.

8. "جاپاغا، دەردكە چىداپ ئىشلەش، ھەق-جوداسى قىلماسلىق". ئۇ سىزگە قانداق قىلىپ "ھاسىلاتنى كۆپەيتىش پرىنسىپى"دىن پايدىلىنىشنى، ئۆزىڭىز تەمىنلىگەن مۇلازىمەتتىن نەچچە باراۋەر ئارتۇق مەنپەئەتكە ئېرىشىشنى ئۆگىتىدۇ. ئەگەر سىز "جاپا-غا، دەردكە چىداپ ئىشلەش، ھەق تەلەپ قىلماسلىق" ئادىتىنى يېتىلدۈرمەي، "ئالغان ھەققە چۈشلۈكلا ئىش قىلمەن" دەپ يۈرسىڭىز، مەڭگۈ ئۆزىڭىز شۇ غۇللانغان ئاشۇ كەسىپنىڭ رەھبىرى بولالمايسىز.

9. "كىشىنى جەلپ قىلىدىغان مەجەز". ئۇ، مۇۋەپپەقىيەت قازىنىش پىشانىنىڭ تايانچ نۇقتىسى. سىز ئۆز تىرىشچانلىقىڭىزنىڭ "قوپارغۇ"سىنى مۇشۇ تايانچ نۇقتىغا قويىشىڭىز كېرەك. ئاندىن كېيىن ئەقىل-پاراسىتىڭىز شۇنىڭغا ماسلىشىپ كەلسە، دۇچ كەلگەن ھەر قانداق توسالغۇلارنى يېڭەلەيسىز. مانا مۇشۇ دەرس بىر كېچىدىلا بىر مۇنچە سەركەردىلەرنى

تىدارى". سىزدە مۇشۇنداق روھ ۋە ئىقتىدار بولسا، ئۇ سىزگە ئۆزىڭىز شۇغۇللانغان ئىشلاردا بىر ئەگەش-كۈچى ئەمەس، بەلكى سەركەردە بولۇشنى ئۆگىتىدۇ. ئۇ سىزنىڭ سەركەردىلىك ئىقتىدارىڭىزنىڭ مۇكەممەللىشىشىگە ياردەملىشىپ، سىزنى پەيدىنپەي ئۆز ئىشلىرىڭىزنىڭ يۈكسەك چوققىسىغا چىقىرىدۇ. 5. "تەسەۋۋۇر كۈچى". ئۇ سىزنىڭ ئىدىيە-ئىشنى غەدىقلاپ، سىزدە يېڭى ئوي-پىكىر، يېڭى پىلانلارنى پەيدا قىلىدۇ ھەم سىزنىڭ "ئېنىق نىشان" ئىزغا يېتىشىڭىزگە ياردەم بېرىدۇ. ئۇ سىزگە قانداق قىلىپ كونا، ھەممىگە ئايان بولغان ئۇقۇمدىن يېڭى مۇددىئىغا بەرپا قىلىشنى، شۇنداقلا كونا ئىدىيىدىن يېڭى ئۈنۈم ھاسىل قىلىشنى ئۆگىتىدۇ. ئۇ كۆڭۈل قويۇپ ئۆگەنگۈچىلەرنىڭ تۈگمەس-پۈتمەس بىلىم كاندۇرىشىغا ياردەم بېرىدۇ.

6. "تولۇپ-تاشقان قىزغىنلىق". ئۇ، سىز بىلەن ئۇچراشقانلىكى كىشىلەرنى سىز توغرىسىدا ۋە سىزنىڭ ئوي-خىياللىرىڭىز توغرىسىدا ناھايىتى زور قىزىقىش پەيدا قىلىپ، سىزنى ئۇنىڭ بىلەن ئىچقۇ-يۇن-تاشقۇيۇن بولۇپ كېتىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىدۇ. "قىزغىنلىق" كىشىنى مەپتۇن قىلىدىغان كىشىلىك خاراكتېرنىڭ ئاساسى، ھالبۇكى سىز ئۇنىڭغا ئىگە بولغاندىلا، ئاندىن باشقىلارنىڭ ئۆزىڭىز

بەرىپا قىلالايدۇ. ئۇ سىزگە قانداق قىلىپ مەجەزىڭىزنى ئۆزگەرتىشىنى ئۆگىتىدۇ، شۇنداق قىلىشىڭىز، سىز ھەر قانداق مۇھىتقا ياكى ھەر قانداق ئادەمگە ماسلىشالايسىز، مۇشۇ ئاساستا، سىز ئاسانلا بىر زەھەر بولۇپ قالسىز.

10. "توغرا ئىدىيە". ئۇ بارلىق مۇۋەپپەقىيەتلەرنىڭ مۇھىم ئۇل تېشى. ئۇ سىزگە قانداق قىلىپ "خەۋەر ۋە ماتېرىياللار" ئىچىدىن "پاكت"نى تېپىشىنى، قانداق قىلىپ ئايان بولغان پاكىتلارنى "مۇھىم" ۋە "مۇھىم ئەمەس" دېگەن ئىككى خىلغا ئايرىشىنى؛ قايسىسىنىڭ "مۇھىم" پاكىت ئىكەنلىكىنى قارارلاش. تۇرۇشىنى؛ قانداق قىلىپ "پاكت"لار ئىچىدىن ئەڭ نىق خىزمەت پىلانى تۇرغۇزۇشىنى ئۆگىتىدۇ.

11. "يەكدىللىك". ئۇ سىزگە قانداق قىلىپ دىققەت نەزەرىڭىزنى بىر ئاساسىي مەسىلىگە مەركەز-لەشتۈرۈپ، شۇ ئاساسىي مەسىلىنى ھەل قىلىشنىڭ ئەمەلىي پىلانىنى تۈزۈپ چىقىشىنى، قانداق قىلىپ باشقىلار بىلەن ھەمكارلىشىشىنى، ئۇلارنىڭ بىلىمىدىن پايدىلىنىپ، ئۆزىڭىزنىڭ پىلانىڭىزنى ۋە ئىش-ئىشلىرىڭىزنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىدۇ.

12. "ھەمكارلىق روھى". ئۇ سىزگە "بىرلىك-شىپ ھەرىكەت قىلىش"نىڭ قىممىتىنى كۆرسىتىدۇ.

دۇ، باشقىلار بىلەن ئازارسىز ھەمكارلىشىشىنى ئۆگىتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن سۈرۈكىلىش، ھەسەتخورلۇق، جېدەل-ماجىرا، زوقلىنىش ۋە ئاچكۆزلۈكلەرنىڭ ھەممىسىنى تۈگىتىپ، ئۆز ئىشلىرىڭىزنى روناق تاپ-تۇرۇشىنى ئۆگىتىۋالىسىز.

13. "مەغلۇبىيەت مۇۋەپپەقىيەتنىڭ ئانىسى". ئۇ سىزگە قانداق قىلىپ ئۆزىڭىزنىڭ ئىلگىرىكى خالتىلىرى ۋە مەغلۇبىيىتىنى پۈتتىڭىز ئاستىدا ئۇل تاش قىلىشىنى ھەمدە "مەغلۇبىيەت" بىلەن "ۋاقىتلىق ئوڭۇشمىزلىق"نىڭ پەرقىنى ئايرىشىنى ئۆگىتىدۇ. شۇنداقلا ئۇ سىزگە قانداق قىلىپ باشقىلارنىڭ ۋە ئۆزىڭىزنىڭ مەغلۇبىيىتىدىن تەجرىبە-ساۋاق ئېلىشىنى ئۆگىتىدۇ.

14. "باشقىلارغا كەڭ قورساق بولۇش". ئۇ سىزگە قانداق قىلىپ ئاداۋەت تۈپەيلىدىن كېلىپ چىقىدىغان بالايى-قازا ئاقىۋەتلىرىدىن ساقلىنىشىنى ئۆگىتىدۇ. "ئىچى تارلىق قىلىش" بىلىم كىتابىنى يېپىپ قويۇپ، مۇقاۋىسىغا "تامام بولدى، مەن ھەممىنى بىلىپ بولدۇم" دەپ يېزىپ قويغانغا باراۋەر. ئىچى تارلىق ئەسلىدىكى دوستلارنى دۈشمەنگە ئايلاندۇرىدۇ. ئۇ، ياخشى پۇرسەتلەرنى قوللىنىدىن كەتكۈزىدۇ، كالىڭىزنى گۇمان، ئىشەنمەسلىك ۋە ئاداۋەت بىلەن ئايلاندۇرىدۇ.

13 خىل ئېسىل پەزىلەت

1. نەپسىنى يىغىش. غىزانى بەك تويغىچە يېمە، ھاراقنى مەست بولغۇچى ئىچمە.
2. كەمسۆز بولۇش. قىلغان گېپىڭ ئۆزگىگىمۇ، ئۆزەڭگىمۇ پايدىلىق بولسۇن، پايدىسىز پاراڭدىن ھەقىقىي تۈردە تىلغىنى تارت.
3. تۇرمۇش تەرتىپلىك بولۇش. ھەر بىر نەرسىنى مۇئەييەن بىر جايغا قوي، ھەر بىر كۈندىلىك ئىشنى مۇئەييەن ۋاقىتتا قىلىپ بول.
4. بەلنى چىڭ باغلاش. قىلىشقا تېگىشلىك ئىشنى جەزمەن قىل، قىلىمەن دەپ بەل باغلىغان ئىشتىن يالتييىپ قالما.
5. تېجەشلىك بولۇش. ۋاقىتنى زايە قىلما، ھەر سائەت، ھەر چارەكتە ئەھمىيەتلىك ئىشلارنى قىل، زۆرۈرىنى يوق بارلىق ھەرىكەتلەرنى تاشلا.
6. سەمىمىي بولۇش. كىشىلەرنى ئالدىما، ئىدىيە ئادىل، پاك بول، گەپ-سۆزدەمۇ شۇنداق.
7. تىرىشىپ ئۆگىنىش. مەڭگۈ ۋاقىتنى چىڭ تۇتۇپ پايدىلىق ئىشلارنى قىل، ۋاقىتنى زايە قىلما.

15. "ئالتۇن تېئورېمنى يولغا قويۇش" سىزگى ئىنسانلار قىلمىشىغا ئائىت ئۇلۇغ قانۇنىيەتلەرنى قانداق تەتبىق قىلىشنى ئۆگىتىدۇ. بۇنى ئىگىلىسە، ئىززەت، سىز باشقىلارنىڭ ھەمكارلىشىشى ۋە ياردەملىرىشىشىگە ئاسانلا ئېرىشەلەيسىز. "ئالتۇن تېئورېما پەلسەپىسى" ئۆزىگە ئۇل قىلغان مۇشۇ قانۇننى چۈشەنمەسلىك مىليونلىغان كىشىلەرنىڭ مەغلۇپ بولۇشىنىڭ ئاساسىي سەۋەبى، شۇنداقلا ئاشۇ كىشىلەرنى ئۆمۈرۋايەتلىك نادامەت، نامراتلىق ۋە چۈشكۈنلۈككە مۇپتىلا قىلىدۇ.

8. ئادىل بولۇش. ئۆزىگە زىيان سېلىپ، ئۆزۈڭ پايدا ئالدىغان ئىشنى قىلما، باشقىلارغا پايدا يەتكۈزىدىغان، سەن ئادا قىلىشقا تېگىشلىك بولغان مەجبۇرىيەتنى ئورۇنلاشنى ئۇنتۇپ قالما.

9. ھەددىدىن ئاشۇرۇۋەتمەسلىك. ھەر قانداق ئىشتا ھەددىدىن ئاشۇرۇۋېتىشتىن ساقلان، باشقىلار ساڭا تېگىشلىك جازا بەرسە، سەن ئۇنىڭغا سەۋرى-تاقەت قىل.

10. پاكىز بولۇش. بەدىنىڭنى، كىيىمىڭنى ۋە تۇرار جايىڭنى پاكىز تۇت.

11. تەمكىن بولۇش. كىچىككىنە ئىشلار ياكى خالىي بولغىلى بولمايدىغان ئاددىي ۋە قەلەر تۈپەيلىدىن ئالاقىزادە بولۇپ كەتمە.

12. ھايالىق بولۇش. سالامەتلىكىڭنى ۋە كەسپىڭنى ئەۋلادلارنى بېقىپ قاتارغا قېتىشنى نەزەردە تۇتۇپ، جىنسىي ئىشلاردا ئۆزۈڭنى تۇتۇۋال، ھەددىدىن ئاشما.

دىن زىيادە بېرىلىپ كېتىپ، سالامەتلىكىڭگە زەخم يەتكۈزمە ياكى ئۆزۈڭنىڭ ياكى ئۆزگىنىڭ كۆڭۈل ئازامىنى ياكى نام شەرىپىنى بۇزما.

13. كەمتەر بولۇش. ئەيسا پەيغەمبەرنى ۋە سوقراتنى دورا. ئىسپات قىلىشقا ھەمىشە يۇقىرىقى 13 خىل ئېسىل پەزىلەت ئامبىرىغا قوشما. شتاتلىرىنىڭ دۆلەت قۇرغۇچىلىرىنىڭ بىرى

بولغان فرانىكىلىرىنىڭ ئۆز ئۆمرىدە يەكۈنلەپ چىققان تەجرىبىسى. فرانىكىلىن ئۆمۈر بويى ئۆز-ئۆزىنى يېتىلدۈرۈشكە ئىنتايىن ئەھمىيەت بەرگەن، ھەتتا 13 خىل ئېسىل پەزىلەتنى ئۆزىنىڭ قىلمىش مىزانى قىلىپ، ئاشۇلارنى بىر-بىرلەپ ئىشقا ئاشۇرۇشنى ئۆزىگە تەلەپ قىلىپ قويغان.

ھاياتتا، كىشىگە ئەڭ ياخشى ياردەم شۇ كىشىنىڭ ئۆزىدىن كېلىدۇ. فرانىكىلىن مۇنداق دەپ قارىغان؛ بۇ 13 خىل ئېسىل پەزىلەتنى يېتىلدۈرۈشۈم ئۆزۈمنىڭ ئۆزۈمگە ياردەم قىلغانلىقىم بولىدۇ. ئۆز تەرجىمىھالىدا مۇنداق يازغانىدى: "مېنىڭ مەقسەتىم بارلىق ئېسىل پەزىلەتلەرنى يېتىلدۈرۈشتىن ئىبارەت. لېكىن، دىققەت نەزەرىمنى چىچىۋەتمەسلىك ئۈچۈن، ئەڭ ياخشىسى دەرھال ھەممىسىگە تەڭلا تۈش قىلماي، بەلكى ئەڭ ياخشىسى بىر مەزگىل ئىچىدە زېھنىمنى مەركەزلەشتۈرۈپ، بىر خىل ئېسىل پەزىلەتنى يېتىلدۈرۈشۈم كېرەك. بۇ خىل ئېسىل پەزىلەتكە ئادەتلەنگەندىن كېيىن، ئۇلاپلا يەنە بىر خىلنى يېتىلدۈرۈشكە دىققەت قىلىشىم لازىم، تاكى 13 خىل ئېسىل پەزىلەتكە ئادەتلەنگىنىمگە قەدەر شۇنداق قىلىشىم كېرەك. ئاۋۋال ئېرىشكەن بەزى ئېسىل پەزىلەتلەرنىڭ باشقا ئېسىل پەزىلەتلەرنى يېتىلدۈرۈشكە ياردەم بولىدۇ، شۇڭا مەن ئۇلارنى بىر

پۇل توغرىسىدىكى 15 ئەقلىيە سۆز

پۇل گۇناھتىن دېرەك بېرەمدۇ ياكى خۇشاللىق-
 تىن دېرەك بېرەمدۇ؟ پۇل ھەققىدە دۇنيادىكى ھەر
 خىل كىشىلەر ھەر خىل تەبىرلەرنى بېرىپ كەلدى.
 بەيلى نېمىلا دېگەن بىلەن، پۇل يەنىلا مۇھىم. قېنى
 ئەمدى قەدىمدىن تارتىپ ھازىرغىچە ئۆتكەن دانىشمەن-
 لەرنىڭ پۇل توغرىسىدىكى تەبىرلىرىنى ئاڭلاپ
 باقايلى:

- (1) پۇللا بولسا، دۇنيانىڭ ھەممە يېرىگە بار-
 غىلى بولىدۇكى، پەقەت بىرلا جايغا، يەنى جەننەتكە
 بارغىلى بولمايدۇ؛ پۇللا بولسا، ئالىمەن دېگەن ھەر
 قانداق نەرسىنى سېتىۋالالايسەن، شۇغىنىسى خۇشال-
 لىقىنى سېتىۋالالايسەن.
- (2) دوستۇڭدىن پۇل سورىماقچى بولغىنىڭدا،
 شۇنى ئوبدان ئويلىغىنكى، ساڭا پۇل لازىمۇ ياكى
 دوستۇمۇ؟
- (3) يانچۇقىدا پۇلى بار ئادەم نامرات بولۇشى-نا-
 تاين، پۇلدىن باشقا ھېچنېمىسى يوق ئادەملار نامراتتۇر.

تەرتىپ بويىچە قاتارغا تىزىپ چىقتىم. “
 13 خىل ئېسىل پەزىلەت ۋە ئۇنىڭ قوشقان ئىزاھى.
 (يۇقىرىقى ماقالىلارنى ئىدىرس بارا تەييارلى-
 غان).

پۇل گۇناھتىن دېرەك بېرەمدۇ ياكى خۇشاللىق-
 تىن دېرەك بېرەمدۇ؟ پۇل ھەققىدە دۇنيادىكى ھەر
 خىل كىشىلەر ھەر خىل تەبىرلەرنى بېرىپ كەلدى.
 بەيلى نېمىلا دېگەن بىلەن، پۇل يەنىلا مۇھىم. قېنى
 ئەمدى قەدىمدىن تارتىپ ھازىرغىچە ئۆتكەن دانىشمەن-
 لەرنىڭ پۇل توغرىسىدىكى تەبىرلىرىنى ئاڭلاپ
 باقايلى:

(11) پۇل ياكى سېنى ئۆز تۇرمۇشۇڭ بىلەن تېخىمۇ زىچ باغلايدۇ، ياكى سېنى ئۆز تۇرمۇشۇڭدىن ئايرىۋېتىدۇ.

(12) پۇلنى قانچىكى كۆزگە ئىلمىغان كىشى پۇلغا شۇنچە ئاچكۆز كېلىدۇ.

(13) پۇل گويىكى ئوغۇتقا ئوخشايدۇ، ئۇنى چېچىپ تۇرمىساڭ، ئۇنىڭ قىممىتىنى ئەسلا كۆرەلمەيسەن.

(14) ئەگەر سەن بارلىق دوستلىرىڭنى رەنجىتەي دەپسەڭ، ئەڭ ياخشى چارە: ئۇلاردىن پۇل سورا، ئاندىن بۇ ئىشنى ئۇنتۇپ كەتكەن بولۇۋال.

(15) ئاتا ئانىنىڭ بالىسىغا بېرىدىغان ئەڭ قىممەتلىك نەرسىسى پۇل ئەمەس، بەلكى مۇھەببەت.

(ئىدرىس بارات تەييارلىغان)

(4) قانائەت پەقەت سېنىڭ پۇل تېپىش ئىقتىدارىڭ بىلەن كۆڭۈلدىكى ئارزۇيۇڭ توغرا تاناسىپ بولغاندىلا ھاسىل بولىدۇ.

(5) بىر ئادەم توساتتىن باي بولۇپ كەتكەندە ياكى بىراقلا بىرمۇنچە پۇل زىيان تارتقاندا، ئۇنىڭ پەزىلىتى ئەڭ جىددىي سىناققا دۇچ كېلىدۇ.

(6) بەزىلەر پۇلنى جېنىدىن ئەزىز بىلىپ، پۇلنى دەپ ھەر قانداق ئىشتىن باش تارتماي، گۇناھ ئىشلارنى، يامان ئىشلارنى قىلىدۇ. پۇل ئەكسىچە ئۇنىڭ قۇربانىغا ئايلىنىپ قالىدۇ. دە، كىشىلەر تەردىمىدىن "گۇناھ مەنبەسى" دەپ ئاتىلىدۇ.

(7) پۇل—ناھايىتى ياخشى مالىيە، بىراق ناھايىتى ئەسكى خوجايىن.

(8) ئىلگىرى، ئاياللار پۇل ئۈچۈن ئەرگە تېگەتتى؛ ھازىر، ئاياللار پۇل ئۈچۈن ئەردىن ئاجرىشىدىغان بولدى.

(9) ھەممەيلىن ۋاقىت—پۇل دېمەكتۇر دېيىشىدۇ. شۇنداقلا دوستلار ئارا بىر-بىرىدىن پۇل ئايدىماسلىق مەردلىكى ئۈستىدە سۆزلىشىدۇ. لېكىن گەپ پۇل سوراشقا بېرىپ يەتكەندە، ئۇ دوستۇڭ ساڭا ۋاقىت بېرىپ تۇرۇشنى خالايدۇ.

(10) پۇلنى خۇدا دەپ بىلگەن كىشى ئاخىر چۈشىدە ئالۋاستىنى كۆرۈپ قارا باسدۇ.

زامانىمىزدىكى بىر دادىنىڭ ئوغلغا قىلغان نەسىھىتى

1992-يىلى ئامېرىكىدا كەڭ بازار تاپقان «تۇرۇپ مۇشۇغىزغا كىچىككىنە مەسلىھەت» ناملىق كىتابتا: دادا بولغۇچى خ. جېكسون راڭنىڭ ئالىي مەكتەپكە كىرىش ئالدىدا تۇرغان ئوغلغا بەرگەن 511 تۈرلۈك نەسىھىتى بايان قىلىنىدۇ، بۇ ماقالىنى نەشرگە تەييارلىغۇچى گېرمانىيىنىڭ «رەڭدار» ناملىق رەسىملىك ژۇرنىلىدىن ئۇنىڭ بەزى ماددىلىرىنى كۆڭۈل قويۇپ تاللاپ كىتابخانلارغا سۈندى، بۇلار تۆۋەندىكىچە:

1. ماشىنىنىڭ ئەڭ ئەرزىنىنى سېتىۋال؛ ئۆينىڭ ئەڭ ياخشىسىنى سېتىۋال — ئىقتىسادىي ئەھۋالنىڭ يار بەرگەن ئەھۋالدا.
2. دوستلۇرۇڭنى تاشلىۋەتمە.
3. قىز دوست تاللىغاندا قاتتىق ئېھتىياتچان بول، چۈنكى ئۇ سېنىڭ بۇندىن كېيىن بەختلىك بولۇش-بولماسلىقىڭدا 90 پىرسەنت رول ئوينايدۇ.
4. ھەر كۈنى 30 مىنۇت ۋاقىت چىقىرىپ پىيا.

مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشنىڭ پىرىنسىپى

قىممەتلىك ماللارنى توپلىغىن، ئاندىن سودا بىلەن شۇغۇللان؛ ئەدەب-قائىدىلەرنى ياخشى ئۆگەنگىن، كېيىن كىشىلەر بىلەن ئارىلاشقىن؛ باش قاتۇرۇپ پۇختا ئويلان، ئاندىن كېيىن ھەرىكەتكە كىرىشكىن، مانا بۇ مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشنىڭ پىرىنسىپى. مەرتىۋىسى يۇقىرىلار بىلەن ئارىلاشقاندا، ھەرگىز خۇشامەت قىلما؛ مەرتىۋىسى تۆۋەنلەر بىلەن ئارىلاشقاندا، ھەرگىز ھاكاۋۇرلۇق قىلما، مۇشۇنداق قىلغاندىلا ئاندىن ياراملىق ئادەم بولالايسىن.

بىرەيلەن سورىدىكى: «ئاليجانابىلار ئەخلاق-ئىلىم جەھەتتە تاكامۇللاشسىلا كۇپايىغۇ، يەنە نېمىشقا ئۆز ئارا ئالاقە قىلىشقا ئەھمىيەت بېرىدۇ؟» ئاقل جاۋاب بەردىكى: «ئاسمان-زېمىن بىر-بىرى بىلەن ئالاقە قىلىپ، كائىناتنى بەرپا قىلدى؛ كىشىلەر ئەخلاق بىلەن ئالاقە قىلىپ، تۆھپىلەرنى بەرپا قىلدى. نېمىشقا ئالاقە قىلىشنى چەكلەپ، تاكامۇللىشىش بىلەن كۇپايىلىنىپ قالىدىكەنمىز؟»

دە يول يۈر.

5. بىرەر دوستۇڭغا بىرەر مەخپىيەتلىكىڭنى ئېيتىپ بېرىشتىن ئاۋۋال تەكرار ئويلا.

6. ئىش ھەقىقىتىنى بېرىدىغان كىشىنىڭ ھەرگىز يامان گېپىنى قىلما.

7. ئەبەدىي ھۆل يەرگە دەسسەيدىغان ئادەم لەردىن كۆپ ئېھتىيات قىل.

8. بالىلىرىڭ ئادىللىق، ھەققانىيلىق، گۈزەللىك، ئېسىل پەزىلەت ئۈستىدە ئويلانغىنىدا دەرھال شېنى ئېسىگە ئالالايدىغان بولسۇن.

9. ئىنسانىيەت دۇنياسىدىكى راستچىللىق، گۈزەللىك، پاكلىقنى پەرق ئېتىشىنى بىلىۋال.

10. ئۆزۈڭنى ۋە باشقىلارنى كەچۈرۈشنى بىلىۋال.

11. بىر يىل ۋاقتىڭنى سەرپ قىلىپ، بىرەر پارچە كلاسسىك ئەسەرنى ئوقۇپ چىق.

12. جىددىي قۇتۇلدۇرۇش چارىلىرىنى ئۆگىنىۋال.

13. بىرەر كىشى سېنى ئۆز قوينىغا ئالاي دېگەندە، ئۇنىڭ ئۈمىدىنى ھەرگىز يەردە قويما.

14. ھەر كۈنى ئالتە ئىنستاكان سۇ ئىچىپ تۇر.
15. سېنى قەدىرلەيدىغان كىشىلەرنىڭ غېمىنى بېشىنى بىلىۋال.

16. ھەر قانچە زور قىيىنچىلىققا دۇچ كەلسەڭمۇ، ھېيت-بايراملاردا ئامال قىلىپ ئائىلەڭدىكىلەر بىلەن بىرگە بول. ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن، بۇ خىل ئەسلىمە بىباھا گۆھەرگە ئايلىنىدۇ.

17. سىرتقا ساياھەتكە چىققىنىڭدا، ھەميانىڭغا ئىسىم-فامىلىڭ، تېلېفون نومۇرىڭ، دوستلۇرۇڭنىڭ تېلېفون نومۇرى ۋە سالامەتلىك ئەھۋالىڭ پۈتۈلگەن بىرەر كارتۇشكا سېلىۋېلىشىنى ئۇنتۇما.

18. مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشكىنىڭدە، تىنچ ئولتۇرۇپ ئۆزۈڭنى بېسىۋالالىغىنىڭ-بېسىۋالالمىغىنىڭ ئۈستىدە، سالامەتلىكىڭ ئۈستىدە ۋە قىزغىنلىقىڭنىڭ بۇرغۇپ تۇرغان-تۇرمىغانلىقى ھەققىدە ئويلىنىپ كۆر.

19. ھەر يىلى باھاردا بىرەر تۈپتىن جىرىم تىكىپ قوي.

20. ئېسىڭدە بولسۇنكى، نىكاھ ئاساسىنىڭ ياخشى بولۇشى مۇنداق ئىككى تەرەپكە باغلىق: (1) ياخشى ھەمراھ تېپىش؛ (2) ئۆزى ياخشى ئادەم بولۇش.

21. تۇغقانلىرىڭ، ئايالىڭ ۋە بالىلىرىڭنى ئەيىبلەنمەكچى بولغىنىڭدا، ئۆزۈڭنى تۇتۇۋېلىش ئېتىبارىغا سىڭدە بولسۇن.

22. ئۆتكەن ئىشلارنى ئېسىڭگە ئېلىپ پۇشايمەن.

ئۈستۈن تۇرىدىغان ئۇلۇغ ئىشلارغا ئاتىۋەتكەندىلا،
تۇرمۇش ئاندىن مەنىلىك بولىدۇ. بېر ئاردىشپاۋ مۇد.
ئىراق دېگەندى: ”ئۆزۈڭ ئۇلۇغ دەپ بىلگەن ئىش
ئۈچۈن كۈرەش قىل، مانا بۇ ھاياتنىڭ ھەقىقىي لەز-
زىتىدۇر، سەن ھەرگىز تەلۋە ھەم شەخسىيەتچى،
چۈپەي، گۆش ئۈستىخان بولۇپ قالماغىن“

ھىندىرا گەندىنىڭ ئاگاھلاندۇرۇشى

يەتتە خىل نەرسە بىزنى ھالەك قىلىدۇ:
ئەخلاق كۆز قارىشى بولمىغان سىياسى؛ جاۋاب-
كارلىقى يوق راھەت-پاراغەت؛ ھارامدىن كەلگەن
مال-دۇنيا؛ ھەق-ناھەق كۆز قارىشى يوق بىلىم؛
ئەخلاقسىز ئوقەت؛ ئىنسان تەبىئىتى بولمىغان پەن؛
قۇربانسىز چوقۇنۇش.

ئۆزۈڭ ياسىغان تۇرمىنى ئۆزۈڭ بۇز

بەزىلەر ئوتتۇرا ياشقا كىرە-كىرمەيلا روھسىزلى-
نىپ، ئۆزىنى تاشلىۋېتىدۇ.

بەزىلەر كەسپىي جەھەتتە نەتىجە قازانغان ھا-
مان، شۇ نەتىجىنىڭ ئاسارىتىدە چىرمىلىپ قېلىپ،
بىلىم ئېلىش يولىدىكى قىزىقىشلىرىدىن مەھرۇم بو-
لىدۇ.

بەزىلەر يېشىنىڭ چوڭىيىشىغا ئەگىشىپ، ئۆز-
ى ئۈزلۈكسىز ئالدايدۇ، نەتىجىدە ئۆزىنى بىلىشتىن
ئىبارەت ئەقىل-پاراسەت بولمىدىن مەھرۇم بولىدۇ.
كىشىلەر ئۆزىگە ئۆزى تۈرمە ياسايدۇ، يەنە ئۆزى
ئۇنىڭغا گۈندىپاي بولىدۇ.

ئۆزۈڭ ياسىغان تۇرمىنى ئۆزۈڭ بۇزىشىڭ كې-
رەك. ئۆزىنى ئالدىماسلىق تولىمۇ پايدىلىق. ئەگەر
سەن ئۆگىنىشنى قەتئىي داۋاملاشتۇرساڭ، غايەت زور
ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچ بولىدىغان قىزغىنلىق -
سېنىڭ ئەڭ سادىق ھەمراھىڭ بولىدۇ.
كىشىلەر ئۆزىنى كىچىككەنە مەنەنچىلىكتىن

دۇ، ئەركىنىمۇ بولالمايدۇ. ۵. كەلگۈسىدە مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشنىڭ ئۈمىدى.

ئۈمىد جىمىكى ئىچكى دۇنيانىڭ ئەڭ ياخشى ھالەتتىكى باشلامچىسى، شۇنداقلا ئادەمنىڭ ئەڭ چوڭقۇر خۇشاللىقىنىڭ ئاساسى.

6. ئەقىدىنىڭ سىغىمچانلىقى. ئەقىدە بىر خىل كۈچ-قۇدرەت ھېسابلىنىدۇ، ئۇ ئىدىيىنىڭ ئادەتتىكى ئېنېرگىيىسىنى مەنئىۋى جەھەتتىكى تەڭ قىممەتلىك نەرسىگە ئالماشتۇرالايدۇ.

7. ئۆزىنىڭ بەخت-سائادىتىدىن باشقىلار بىلەن تەڭ بەھرىمەن بولۇش ئارزۇسى. مۇشۇنداق سەنئەتنى ئىگىلىيەلمىگەن كىشى بەخت-سائادەت يولىنى تاپالمايغان بولىدۇ، چۈنكى بەخت-سائادەت ئاساسلىقى بەخت-سائادىتىنى باشقىلار بىلەن تەڭ كۆرۈشتىن كېلىدۇ.

8. چىن ئىشتىياق باغلىغان خىزمەت مەشغۇلا. چىن كۆڭلىدىن قىزغىن ئىشتىياق باغلىغان خىزمەتكە مۇۋەپپەقىيەت بولغان ۋە ئۇنى ئورۇنلاشقا كۈچىنى ئاتىغان ئادەمدىنمۇ باي-باياشات ھېسابلىنالايدىغان ھېچقانداق ئادەم بولمايدۇ.

9. بارلىق شەيئىلەرگە ئېچىۋېتىلگەن ئىچكى دۇنيا. ئىچكى دۇنيانى كەڭ ئېچىۋېتىلگەن كىشىلا ھەقىقىي تەربىيە كۆرگەن كىشى ھېسابلىنىدۇ.

كىشىلىك تۇرمۇشتىكى 12 خىل كاتتا بايلىق

1. ئاكتىپ روھىي پوزىتسىيە. ئىچكى دۇنياسى ھەتتا شەخس ئۆزى تامامەن تىزگىنلەپ تۇرالايدىغان بىردىنبىر نەرسە. شۇڭا ئاكتىپ روھىي پوزىتسىيە كىشىلىك تۇرمۇشتىكى 12 خىل كاتتا بايلىقنىڭ بىرى شىغا قويۇلىدۇ.

2. ئوبدان بەدەن. ئوبدان بەدەن "ساغلاملىق ئېڭى"دىن كېلىدۇ. نورمال بولغان ئاكتىپ روھىي پوزىتسىيىنى ساقلاش كېسەللىكلەردىن خالىي بولۇشنىڭ ئەڭ ياخشى يولى ھېسابلىنىدۇ.

3. كىشىلىك مۇناسىۋەتتىكى ئىناقلىق. باشقىلارغا سەمىمىي ساداقەتلىك بىلەن مۇئامىلە قىلىدىغان كىشى جەزمەن غايەت زور ئۈنۈمگە مۇۋەپپەقىيەت بولىدۇ.

4. ۋەھىمىدىن خالاس بولۇش. ئاساسىي ۋەھىمە يەتتە خىل بولىدۇ. نامراتلىق، تەنقىد، كېسەللىك، مۇھەببەتتىن مەھرۇم بولۇش، ئەركىنلىكتىن مەھرۇم بولۇش، قېرىپ كېتىش، ئۆلۈپ قېلىش، ۋەھىمىگە قۇل بولۇپ قالغان كىشى باياشاتمۇ بولالماي-

10. ئۆزىنى ئىدارە قىلىش. ئۆزىنىڭ خوجايىنى بولالمىغان كىشى ئەتراپىدىكى ھەرقانداق شەيئىنىڭ خوجايىنى بولالىشى مەڭگۈ مۇمكىن ئەمەس.

11. ئادەمنى چۈشىنىش ئىقتىدارى. ئادەمنى چۈشىنىش جىمىكى دوستلۇقنىڭ ئاساسى، شۇنداقلا ئادەم بىلەن ئادەمنىڭ ماسلىشىشى ۋە ھەمكارلىشىشنىڭ ئاساسى.

12. ئىقتىسادىي كاپالەت (پۇل). بۇ ئەڭ ئادىمى خىرقى بىرى ھېسابلىنىدۇ. ئەمما بۇنداق دېگەنلىك پۇل مۇھىم ئەمەس دېگەنلىك ئەمەس. ئالدىدا ئېيتىلغان 11 خىل كاتتا بايلىققا كىشىلەر ئېرىشىش ئارزۇسىدا بولسىلا جەزمەن ئېرىشەلەيدۇ. ھالبۇكى، يۇقىرىقى 11 خىل بايلىققا ئېرىشكەن كىشىنى 12-بايلىق — پۇل ئۆزى ئىزدەپ كېلىدۇ.

كىشىلىك تۇرمۇشتىكى "تۆت تەمە قىلماسلىق"

ئېيىنىشتىپىننىڭ نىسپىيلىك نەزەرىيىسىنى ۋە ئۇنىڭ كۈنلەرنى كۆڭۈللۈك ئۆتكۈزۈشىنىڭ سەۋەبلىرىنى چۈشىنەلەيدىغانلار ناھايىتى ئاز.

ئېيىنىشتىپىن تۇرمۇشىدا "تۆت تەمە قىلماسلىق"نى، يەنى "باشقىلاردىن ياردەم تەمە قىلماسلىق، نام-شۆھرەت تەمە قىلماسلىق، پايدا-مەنپەئەت تەمە قىلماسلىق، ئالغىش تەمە قىلماسلىق"نى ئۆزىگە دەستۇر قىلغان. شۇڭا ئۇنىڭ تۇرمۇشى ناھايىتى خۇشال-خۇرام ئۆتكەن.

ئېيىنىشتىپىن يەنە تېخى ئۆزىنىڭ خىزمەتتىن، ئىسكىرىپكىدىن، يەلكەنلىك قىيىقتىن ئالغان ھۆرۈر-ھالاۋىتىنىڭ كىشىلىك دۇنياسىدىكى بارلىق مەنپەئەتلەردىن ئېشىپ چۈشىدىغانلىقىنى بىلدۈرگەن.

قىزىقارلىق ئۇزۇندىلەر

بىر ۋە يۈز: ئالغا ئىلگىرىلەشنىڭ سەۋەبى بىرلا

لانمىسى.

ئاسترونوم: ئادەم—سامانيولنىڭ بالىسى.
 خىمىك: ئادەم—كاربون ئاتومىنىڭ مەھسۇلى.
 ئەدىب: ئادەم—نومۇسنى بىلىدىغان ياكى نو-
 مۇسقا موھتاج بولغان بىردىنبىر ھايۋان.

ئىنسانشۇناس: ئادەم—بەدەن ئالاھىدىلىكىنىڭ
 ئاستا-ئاستا توپلىنىشى يەنى ئۆرە تۇرالايدىغان ئىككى
 پۇت، ئۆتكۈر كۆز، ئىشچان ئىككى قول ۋە تەرەققىي
 قىلغان چوڭ مېڭىدىن ئىبارەت.

ئارخېئولوگ: ئادەم—مەدەنىيەتنىڭ توپلىغۇچى-
 سى، شەھەرنىڭ قۇرغۇچىسى، ساپال بۇيۇملارنىڭ
 ئىجادچىسى، زىرائەتلەرنىڭ تېرىغۇچىسى، خەت يې-
 زىشنىڭ ئىختىراچىسى.

پىسخولوگ: ئادەم—مۇرەككەپ ۋە خاسىيەتلىك
 چوڭ مېڭىنىڭ ئىگىسى، ئۇنىڭ تەپەككۈر قىلىش ۋە
 ئابستىراكتلىق ئىقتىدارى بار، ئۇنداق ئىقتىدارى ئۇ-
 نىڭ باشقا ھايۋان ئەجدادلىرىدىن ۋارىسلىق قىلغان

تەبىئىي خۇسۇسىيەت ۋە ھېسسىي تۇيغۇسىنى بېسىپ
 چۈشىنىدۇ.

بولدۇ؛ ئارقىغا چېكىنىشنىڭ سەۋەبى يۈز بولىدۇ.
 تالاي ئادەملەر ئۆزىنىڭ يارامسىز ئەمەسلىكىنى ئىس-
 پاتلايدىغان يۈز سەۋەب ئىزدەشكە پۈتۈن كۈن ۋاقتىنى
 سەرپ قىلىدۇ-يۇ، ئەمما ئۆزىنىڭ قەيسەر ئىكەنلىكى-
 نى ئىسپاتلاشقا بىرەر سەۋەبمۇ ئىزدەپمەيدۇ.

ئاقىل ۋە ئەخمىقانە ئىش: ئاقىلنىڭ تۇرمۇشى
 مەنىسىز بولغاندا، ئەخمىقانە ئىشلارنى قىلىدۇ.
 بەزىدە چۈشەندۈرۈپ ئولتۇرۇش ھاجەتسىز: رە-
 قىبىڭ ھەرقانچە چۈشەندۈرسەڭمۇ بەربىر ئىشەنمەي-

دۇ، دوستۇڭغا چۈشەندۈرۈش كەتمەيدۇ.
 داڭلىق ھاراق، كاستۇم ۋە كىتاب: تەيۋەننىڭ
 ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى ۋە كاتتا بايلار ئائىلىسىدىكى
 ئالاھىدىلىك شۇكى، چەت ئەل ھاراقى كاستۇمدىن

تولا؛ كاستۇم مەشھۇر كىشىلەرنىڭ ھۆسن خەت ۋە
 رەسىملىرىدىن تولا؛ مەشھۇر كىشىلەرنىڭ ھۆسن
 خەت ۋە رەسىملىرى كىتابتىن تولا؛ ئوقۇلغان كىتاب-
 تىن ئوقۇلمىغان كىتاب تولا.

ھەر خىل پەن ئالىملىرىنىڭ ئادەم
 ھەققىدىكى تەبىرى

بىئولوگ: ئادەم—ھۈجەيرىلەرنىڭ جۈڭ-
 جۈڭ

ساقلاش بىلەن نەتىجىلىنىدۇ، پۇرسەت تاپسىلا، غە-
زەپ-نەپرىتىنى بىلدۈرۈپ، خەقتىن دەردىنى ئېلىۋې-
لىش كويىدا بولىدۇ؛ ئەپۇ قىلىش كۆپ ھاللاردا
قورساقنى كەڭ تۇتۇش بىلەن نەتىجىلىنىدۇ، باشقى-
لارنىڭ كەتكۈزۈپ قويغان تەرەپلىرىنى ياكى ياخشى
نىيەت بىلەن كۆرسىتىپ بېرىدۇ ياكى كۈلۈپ ئۆتكۈ-
زۈۋېتىدۇ.

يولداشلار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتتە، يەنىلا
ئەپۇ قىلىش—ھەممىدىن ئۈستۈن تۇرغانلىقتۇر.

كىم ئەڭ چوڭ

كۆك ئاسمان كەڭ زېمىنگە نەزەر تاشلاپ دېدى:
“مەن ئەڭ ئېگىز!”

كەڭ زېمىن پۈتكۈل كائىناتقا مەغرۇرلۇق بىلەن
قاراپ دېدى:

“مەن ئەڭ كەڭ!”

دېڭىز-ئوكيان پۈتكۈل كائىناتقا تىكىلىپ قاراپ
دېدى:

“مەن ئەڭ چوڭقۇر!”

سەۋر-تاقەت قىلىش = غۇم ساقلاش، ئەپۇ قىلىش = قورساقنى كەڭ تۇتۇش

بىر ئۆيىنىڭ تېمىغا “سەۋر-تاقەت قىلىش ھەممى-
دىن ئۈستۈن تۇرغانلىقتۇر” دېگەن خەتلەر يېزىلغان
لوزۇنكا ئېسىلغانلىقىنى كۆردۈم.

روشەنكى، بۇ قەدىمكىلەردىن قالغان نەسىھەت.
مېنىڭ قارىشىمچە، سەۋر-تاقەت قىلىش بىلەن
ئەپۇ قىلىشنى سېلىشتۇرغاندا، زامانىمىزدىكى كىشى-
لىك مۇناسىۋەت ئەپۇ قىلىشقا تېخىمۇ موھتاج. كى-
شىلەرنى ئەپۇ قىلىشقا، كىشىلەرنى چۈشىنىشكە ما-
ھىر بولۇش مەدەنىيىتى سەۋر-تاقەت قىلىش مەدەنى-
يىتىگە قارىغاندا تېخىمۇ ئاقىلانە، تېخىمۇ ئوچۇق-يو-
رۇق جاھاندارچىلىق پەلسەپىسى ھېسابلىنىدۇ.

سەۋر-تاقەت قىلىش بىلەن ئەپۇ قىلىش گەرچە
كىشىلىك مۇناسىۋەتلەرنى بىر تەرەپ قىلىشتىكى بىر
خىل يول قويۇش ئۇسۇلى بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ
كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان نەتىجىسى ئوخشاش ئەمەس.
سەۋر-تاقەت قىلىش كۆپ ھاللاردا قورساقتا غۇم

ئادەملەر يەنىلا بۇرۇنقىدەك خام گۆش يېيىشى يوپۇرماقلىرىنى يېپىنىشى مۇمكىن!

داۋلى گەپ باشلىۋېدى، ئاسمان-زېمىن ۋە دېڭىز-ئوكيان ھاڭغۇپقىپ قالدى، بىر-بىرىگە قاراشقىدەنچە، لام-جىم دېيەلمىدى.

تەڭرى يۇي خۇاڭ بېشىنى لىڭشىتىپ، قايىللىقنى بىلدۈرۈپ، ئۆز-ئۆزىگە دېدى:

”داۋلىنىڭ سۆزى ھەقىقەتەن راست، مېنىڭ ھوقۇقۇم ھەرقانچە چوڭ بولغىنى بىلەن، يەنىلا داۋلى (يوللۇق) سۆزلىشىم كېرەك.تە!“

تېپىلىش ۋە ئۆرلەش

ئىنساننىڭ ھاياتىدا، ئاساسەن ئىككى تۈرلۈك ھەرىكەت بولۇشى مۇمكىن، بىرى تېپىلىش، يەنە بىرى ئۆرلەشتىن ئىبارەت.

قارماققا، تېپىلىش ئاساندىك، ئۆرلەش تەستەك تۇيۇلىدۇ، لېكىن ئەمەلىيەتتە دەل ئۇنىڭ ئەكسىچە بولىدۇ. تېپىلىپ ماڭغان ئادەملەر تېزلا چارچايدۇ، شۇڭا ئومۇمەن بالدۇرلا كىشىلىك ھاياتنىڭ سەھنىسىدىن چېكىنىپ چىقىدۇ. بىر ئادەمنىڭ 80 ياشقىدەن چە تېپىلىشىنى تەسەۋۋۇر قىلىش قىيىن.

تەڭرى يۇي خۇاڭ^① ساقلىنىشىنى سىيلاپ تۇرۇپ دېدى:

”ئاسمان-زېمىن مېنىڭ ئىلكىمدە، ئاسمان بىلەن زېمىن ئارىلىقىدىكى بارچە ئىشلار، پۈتكۈل كائىنات مېنىڭ ئىلكىمدە، ھېچكىمنىڭ ھوقۇقى مېنىڭ ھوقۇقىمدىن چوڭ ئەمەس!“

ئاسماندىكى، زېمىندىكى بارچە جىسىملار ۋە جانلىقلار سۈكۈتكە چۆكۈپ، خىيالغا پاتتى.

”سىلەر مەيلى قانچە ئېگىز بولۇڭلار، قانچە كەڭ بولۇڭلار، قانچە چوڭقۇر بولۇڭلار، ھوقۇقۇڭلار ھەر قانچە چوڭ بولسۇن، ھەممىڭلار ماڭا بويسۇنۇ. شۇڭلار كېرەك، مەن بولمىسام، ئاسمان-زېمىن ۋە دېڭىز-ئوكيانلاردا يوشۇرۇنغان قىممەتلىك بايلىقلار ۋە ھەقىقەتلەر بايقالمايدۇ، ئىنسانىيەت جەمئىيىتى ئالغا باسالمايدۇ، ھەقىقەت سەپسەتگە ئايلىنىپ كېتىشى مۇمكىن، سەپسەتە ھەقىقەتنىڭ ئورنىغا ئۆتۈۋېلىشى مۇمكىن، ئۇ ھالدا سىلەر ئىنسانىيەت ئۈچۈن ئەڭ زور دەرىجىدە بەخت يارىتالمايسىلەر، سىلەرنىڭ ئىنسانىيەتكە كەلتۈرىدىغان ئاپەتلىرىڭلارمۇ كونترول قىلىنمايدۇ! تېخىمۇ مۇھىمى شۇكى، جەمئىيەتتىكى

① تەڭرى يۇي خۇاڭ: «داۋجياۋ» دىنى چوقۇنىدىغان، مەرتىۋىسى ئەڭ ئۈستۈن، ھوقۇقى ئەڭ چوڭ ئادەم ئىلاھى-ت

بىراق، ئادەم 90 ياشقا كىرگىچە ئۆرلىيەلەيدۇ، بەلكى قارىماققا ئۇ يەنىلا روھلۇق، تېتىك كۆرۈنىدۇ.

ياۋا توڭگۇز پەلسەپىسى

قەھرىتان سوغۇق بولغان قىش كۈنلىرىدە، بىر توپ ياۋا توڭگۇز بىر يەرگە قىستىلىشىپ ئىسسىنىش-تى، لېكىن ئۇلارنىڭ بەدىنىدىكى تىكەن ئۇلارنى بىر-بىرىدىن يىراقلىشىشقا مەجبۇر قىلدى؛ سوغۇق-تىن مۇداپىئەلىنىش ئىقتىدارى ئۇلارنى يەنە بىر يەرگە تىقىلىشقا مەجبۇر قىلدى، تىكەن ئازابى يەنە ئۇلارنى ئايرىلىشقا مەجبۇر قىلدى. مۇشۇنداق بىر نەچچە قېتىم تەكرارلىنىش ئارقىلىق، ئۇلار ئاخىر ئۆزئارا ئارىلىق ساقلاشنىڭ ئەڭ ياخشى نۇقتىسىنى تېپىپ چىقتى—يەنى، ئەڭ يېقىن ئارىلىق ئاستىدا ئەڭ چوڭ ئىسسىقلىققا ئېرىشىشتىن ئىبارەت.

ئىنسانلار ئارىسىدا، بىكارچىلىق ۋە زېرىكىش كىشىلەرنى بىر-بىرى بىلەن ئالاقە قىلىشقا مەجبۇر قىلدى، لېكىن كىشىنى بىزار قىلىدىغان خۇيلار ۋە چىداش تەس بولغان كەمچىلىكلەر يەنە ئۇلارنى بىر-بىرىدىن يىراقلاشتۇردى. . . ئاخىر كىشىلەرمۇ ئەڭ

ياخشى ئارىلىقنى تېپىپ چىقىپ، ئۆزئارا ئەدەب-قائىدە بىلەن بىرلىكتە ياشايدىغان بولدى.

ھارۋا ئىتتىرىش

ئىشتىن چۈشۈپ قايتىپ كېتىۋېتىپ، بىر دۆڭ-نىڭ قايتىلىدا ئوتۇن بېسىلغان ھارۋىنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان. بىر يىگىتكە ئۇچراپ قالدىم.
—بۇرادەر، مالال كۆرمەي ھارۋىنى دۆڭگە ئىتتىرىشىپ بەرگەن بولسىڭىز،—دېدى يىگىت ماڭا.
مەن ماقۇل بولدۇم.

يىگىت ھارۋىنى سۆرەشكە باشلىغىنىدا ئىتتىرەي دەۋىتىپ، تۇرۇپلا كالىماغا: ”ھارۋىنى ئۆزى يالغۇز سۆرەپ چىقالارمۇ“ دېگەن خىيال كېلىپ قالدى.
يىگىت ھارۋىنى كۈچەپ تارتىۋاتتى. مەن كەينىدىن ماڭغاچ: ”قېنى، ھە! يەنە كۈچەڭ!“ دەپ ۋارقىرىدىم. ھارۋا ناھايىتى تەستە ئىلگىرىلەۋاتاتتى. ناۋادا ھارۋا ئارقىسىغا يېنىپ كەتسە بار كۈچۈم بىلەن ئالدىغا ئىتتىرىمەن، دەپ ئويلىدىم.
يىگىت ھارۋىنى تەستە تارتىپ، ئاخىر دۆڭگە چىقتى ۋە توختاپ ماڭا كەينى-كەينىدىن رەھمەت ئېيتىشقا باشلىدى.

كىشىلىك تۇرمۇشتا ئۆمۈرۋايەت ئەسقاتىدىغان ئالتە پەلسەپىۋى

مىزان

1. ئۆزىگە ئىشىنىش. ئۆزىگە ئىشىنىش كىشىلىك تۇرمۇش پەلسەپىسىدە ئالدىنقى ئورۇنغا قويۇلۇشى كېرەك، چۈنكى ئۆزىگە تولۇق ئىشەنچ قىلالىغان ئادەملەر ئاندىن كىشىلىك تۇرمۇشتىكى خىلمۇخىل خەتەرلىك ئەھۋاللارغا پىسەنت قىلماي ئۇنىڭغا قارشى جەڭ ئېلان قىلالايدۇ. ئاتا-ئانىلارنىڭ پەرزەنت قەلبىدە ئۆزىگە ئىشەنچ قىلىش ئۇچقۇنىنى يالقۇنچىتىشنىڭ سىرى پەرزەنتىڭىزنىڭ ئىقتىدار-تالانتى ئۇرغۇپ تۇرغان تەرىپىنى ئىنچىكىلىك بىلەن كۆزىتىپ، ئاندىن ئاشۇ ساھەگە ئاستا-ئاستا يېتەكلەشتە.

2. ئىشتىياق باغلاش. ئىشتىياق بولمىسا، ھېچقانداق ئىشنى بىر باشقا ئېلىپ چىققىلى بولمايدۇ. پەرزەنت ئۈچۈن، ئىشتىياق دېگەن پەزىلەتنى مەجبۇرى تېڭىش كەتمەيدۇ، تالاي-تالاي بالىلار تۇغۇلۇشتىلا ئىشتىياققا ئىگە بولغان بولىدۇ. ئەمما بۇنداق ئىشتىياق مايسىسى چوڭىيىپ ياراملىق ماتېرىد-

مەن كۈلۈپ كېتىپ: پەلسەپىۋى تۇرمۇش
— ئەرزەمەيدۇ، ئەمەلىيەتتە ھارۋىنى ئۆزىڭىز تارتىپ چىقاردىڭىز، — دېدىم.

— بۇنچە ئېڭىز دۆڭدىن ئۆزۈم تارتىپ چىقارمايمەنمۇ؟ — دېدى يىڭىت ئىشەنمەي.

— راست، مەن پەقەت ھارۋىغا ئەگىشىپلا ماڭدىم، ئىتتىرىمدىم، — دېدىم مەن، — ئۆزىڭىزگە ئىشەنشىڭىز كېرەك.

ئادەم ئۆزىگە ئىشىنىشى كېرەك! شۇنداق، ئۆزىمىزگە ئىشىنىشىمىز، بولۇپمۇ قىيىن ئەھۋالدا قالغاندا، ئۆز-ئۆزىمىزگە مەدەت بېرىشىمىز كېرەك.

(«تەرمىلەر» ژۇرنىلىدىن)

يال بولالىشى ناتايىن، چۈنكى ئۇ ناھايىتى ئاجىز بولىدۇ، ئاسانلا كەمىتىلىدۇ، مەسخىرە قىلىنىدۇ ۋە قايتا-قايتا مەغلۇبىيەتلەر تۈپەيلى ناپۇت قىلىۋېتىلىدۇ.

3. ھېسداشلىق. بالىلار كۈچۈك ياكى ئاسلانلار. نىڭ ئۆلۈپ قالغانلىقىنى ئاڭلىسا ياكى كۆرسە ئىچ ئاغرىتىپ يىغلاپ سالىدۇ. بالىلاردا توغما ھالەتتە باشقا ھايۋان-جانىۋارلارنىڭ ئازابىنى ھېس قىلىش ئادەتلىكى بولغان بولىدۇ. بۇنداق خاراكتېر-مىجەز ئۆمۈرۋايەت داۋاملىشىپ بېرىشىمۇ مۇمكىن، مەلۇم مەزگىلگە كەلگەندە تاماملىنىشىمۇ مۇمكىن؛ بۇنداق بولۇشى پۈتۈنلەي بالىلار ياشىغان ئائىلىۋى شارائىت باشقىلارغا ھەقىقىي يوسۇندا كۆيۈنۈش-كۆيۈنمەسلىكى ۋە ھېسداشلىق قىلىش-قىلماسلىقىغا، بالىنىڭ ئاتا-ئانىسىنىڭ بەختسىز ئەھۋاللار يۈز بەرگەندە قۇربان بەرگەنلىكىنى كۆرۈپ تۇرغان-تۇرمىغانلىقىغا باغلىق.

4. كىشىلەرنى ھۆرمەتلەش ۋە كەسپكە بېرىش. بۇ ئىككى سۆز گەرچە يېڭى بارلىققا كەلگەن سۆز بولمىسىمۇ، لېكىن ھازىرقى زامان كىشىلىرى ئۇلارنى قويۇپ بەرمەي مەھكەم تۇتۇۋېلىشى زۆرۈر. دۇنيادا نۇرغۇن-نۇرغۇن ئاۋازچىلىقلار بار، ئۇلارنىڭ ھەممىسى كىشىلەرنىڭ بەزى شەيئىلەرگە قەتئىي ئىشەنچ-ئەقىدىسى بولمىغانلىقتىن كېلىپ چىققان بولىدۇ.

دۇ. كىشىلەرنى ھۆرمەتلەش ۋە كەسپكە بېرىش پەزىلىتىنى كىچىكىدىن باشلاپ يېتىلدۈرۈش كېرەك، بۇ جەھەتتە سىز قايتا-قايتا، توختىماي تەلپ قىلىشىڭىز كېرەك.

5. ئۆزىنى يېڭىلاپ تۇرۇش. ھازىرقى زامان كىشىلىرى ئۈچۈن، ئەھۋالغا قاراپ ماسلىشىش ئىقتىدارى ئىنتايىن مۇھىم ساپاسىنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ. ئۆزىنى يېڭىلاپ تۇرۇشنى ئۆگىنىۋېلىپ، ئۆزىنى ئۈزلۈكسىز ۋايىغا يەتكۈزۈپ، مۇكەممەللەشتۈرۈپ بارغاندىلا، ئاندىن مەنىۋى جەھەتتىكى ئاجىزلىقنى يېڭىلەيدىغان ۋە ئۈنىڭدىن خالاس بولالايدىغان تۈر-لۈك پەزىلەتلەرنى يېتىلدۈرۈپ چىققىلى بولىدۇ.

6. مەڭگۈ ئۈمىد بىلەن ياشاش. بۇنداق مىجەز-خاراكتېرنى كىشىلەر ئۈچۈن ھەممىدىن بەك ئېھتىياجلىق دەپ ئېيتىشقا بولىدۇ. بۇنداق مىجەز-خاراكتېرغا ئىگە بولغان كىشىلەر قاراڭغۇ-زۇلمەتلىك يىللاردا يورۇقلۇق ئامىللىرىنى كۆرەلەيدۇ، ئۇلار ھەر-قانداق قىيىن مەسىلىنىڭمۇ ئاخىر جاۋابى بولىدىغانلىقىغا، ھەرقانداق سىناقنى قوبۇل قىلىشقا بولىدىغانلىقىغا، ھەرقانداق قىيىنچىلىقنى يەڭگىلى بولىدىغانلىقىغا ئىشىنىدۇ.

ژۇرنال ھەققىدە ئىككى كەلىمە سۆز

— ئۇيغۇرچە «مىللەتلەر ئىتتىپاقى»

ژۇرنالىنىڭ 50 سان چىقىرىلغانلىقىغا

بېغىشلاپ

ئەخمەت ئىمىن

مەنمۇ بىر مۇھەررىر، ئۆز ۋاقتىدا «تارىم غۇندى چىلىرى»، «دۇنيا ئەدەبىياتى» قاتارلىقلاردا ژۇرناللىرىمدا قىلغان. ناۋادا ماڭا «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنالىدا مۇھەررىرلىك قىلىش توغرا كېلىپ قالسا، سىياسىي، ئۇنىۋېرسال خاراكتېرلىك مۇشۇنداق بىر ژۇرنالنى خەلق بۈگۈنكىدەك قىزىقىپ ئوقۇيدۇ. خان ژۇرنال قىلىپ ئىشلىيەلەيتتىممىكىن، تاڭ. ژۇرناللىق ئاسان ئىش ئەمەس، بولۇپمۇ سىياسىي ژۇرناللارنى ئومۇمىي خەلقنى ئەتراپىغا يىغالىغۇدەك قىلىپ ئىشلەش تېخىمۇ ئاسان ئەمەس. بۇ مۇھەررىرلەردىن ناھايىتى زور سەزگۈرلۈك، ئاجايىپ دىت تەلپ قىلىدۇ. مەن بۇ ژۇرنالنىڭ رەئىسلىكىگە سەھ-

پىلىرىنى كۆرگەندە، مۇھەررىرلەرنىڭ ئۆزگىچە تالانتىنى بايقاپ كېلىۋاتىمەن. مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقى دېگەن بۇ تېما، ئەلۋەتتە، مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى، ماس قەدەم بىلەن تەرەققىي قىلىش ۋە ھەمدەملىكىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. مەزكۇر ژۇرنال بۇ مەزمۇنلارنى يورۇتۇشتا، ھەر بىر مىللەت ئەزاسىغا ئۆز-ئۆزىنى، ئۆز ھوقۇقىنى، مەنپەئىتىنى تونۇتۇش جەھەتلەردە ئۈدۈلمۈ ئۈدۈل سىياسىي ئىبارىلەر بىلەن چەكلىنىپ قالغان ئەمەس. «مىللەت ۋە ئاپتونوم جايلار»، «مىللەت خەزىنىسى»، «مىللەتلەر مۇنبىرى»، «دۇنيا مىللەتلىرى» سەھىپىلىرىدىكى ئوقۇرمەنلەر كالىسىدا تەبىئىي سېلىشتۇرما پەيدا قىلىدىغان ئاجايىپ يېڭىلىقلار، «مىللەت ھەققىدە پاراك» دىن ياغراۋاتقان چۇقان، ھەسرەت، ھېسداشلىق ۋە ئىنتىلىش رولى. مۇشۇلارنىڭ ھەممىسى ئىنسانىيەتتىن ئىبارەت غايەت زور چىنارنىڭ گۈزەل شاخلىرى بولغان مىللەتلەرنىڭ مەۋجۇت رېئاللىقىنى، جۈملىدىن بىزنىڭ رېئاللىقىمىزنى يورۇتۇشتا ۋاستىلىك رول ئوينىپ كېلىۋاتىدۇ.

مەن بۇ ژۇرنالنىڭ قاشقىسىغا يېزىلغان «بىز ھەممىدىن ياخشىسىنى تاللاپ بولالمايمىز، ھەممىدىن ياخشىسى بىزنى تاللىسۇن» دېگەن بۇ بايانقا قايىللىق

نەزەرىم بىلەن پات-پات قاراپ قويمەن. بۇنىڭدا بىر قارىسىڭىز، تۆۋەنچىلىكمۇ بار، يەنە بىر قارىسىڭىز، ئۆزىگە زور ئىشىنىشىمۇ بار. بىر تەرەپلىمە ھالدىكى تۆۋەنچىلىكمۇ، يوغانچىلىقمۇ كىشىنى خەلقنىڭ نەزەرىدىن چۈشۈرۈۋېتىدۇ. بۇ ئىككى خاراكتېرنىڭ بىر ۋۇجۇدىتىكى مۇجەسسەم ھالىتى ھەرقانداق ئادەمنى ئۆزىگە تارتىدۇ ۋە سۆيۈندۈرىدۇ. «گۈلدەستە» دەيدىغان قىلىپنىۋاتقان تاغىسقى-تاغىسقى ئەسەرلەرنى ژۇرنالىنىڭ بايامقىدەك ئۆزگىچە مىجەزىنىڭ غەلىبىسىدە كىن، دېگۈم كېلىدۇ.

ژۇرنالدىكى ئەسەرلىرى بىلەن ئوقۇرمەنلىرىنى ئويغا سالالسا، ياغراق ساداسى بىلەن ئوقۇرمەنلەر قەلبىدە ئەكس سادا پەيدا قىلىپ، يەنە ئۇنى ئۆز نۆۋىتىدە «ئوقۇرمەنلەر ساداسى» دا مەيدانغا ئاتالسا، «كۈلكە خۇرۇچلىرى» بىلەن چارچىغان ئەسەبلەرنى تەڭشەپ، ئوقۇرمەنلەرنى ھەزىلچىلىك سورۇنغا تارتىپ، ئۇلار بىلەن سەمىمىي چاقچاقلىشىپ ئۆتەلسە، قانداق مۇھەررىر پۇخادىن چىقمايدۇ، دەيسىز! مەن «ھەزىل سوئالغا ھەزىل جاۋاب» سەھىپىسىنى كۆرگەندە، تازا ئەستايىدىل دەرس سۆزلەۋېتىپ، تۇرۇپلا ئىككى ئېغىز يۇمۇرلۇق گېپى بىلەن ئوقۇغۇچىلارنى روھلاندۇرۇۋېتىدىغان ئوقۇتقۇچىنى كۆز ئالدىمغا كەلتۈرىمەن.

50 سان چىقىرىش بىر ژۇرنال ئۈچۈن ھېچقانچە ئۇزۇن مۇساپە ئەمەس. دېمەك، بۇ ژۇرنال تېخى ياش، ژۇرنالنىڭ شۇنچە ياش تۇرۇپ 80 نەچچە مىڭ ئوقۇرمەنگە ئىگە بولالشى (بۇ سان ژۇرنالنى بىر-بىرىدىن ئۆتتە ئېلىپ ئوقۇيدىغانلارنى ئۆز ئىچىگە ئالمايدۇ، ئەلۋەتتە) ئوڭاي ئىش ئەمەس. بۇ بىرىنچى-دەرىجىلىك، يەنىلا ژۇرنال سۈپىتىنىڭ ياخشىلىقىدىن بولغان بولسا، ئىككىنچىدىن، مۇھەررىرلەرنىڭ تارقىتىش يولىنى تىرىشىپ راۋانلاشتۇرغانلىقىدىن بولغان. شەھەرمۇ شەھەر، يېزىمۇ يېزا يۈرۈپ ژۇرنالنى چۈشەندۈرۈش، تەشۋىق قىلىش ھەم ئوقۇرمەنلىرىنى چۈشىنىش، بۇ ئارقىلىق ئوقۇرمەنلىرىگە ياقىدىغان ژۇرنال ئۇسلۇبى يېتىلدۈرۈش پەقەت ئۆزىنى كەسىپكە بېغىشلاش روھىغا ئىگە بولغان ژۇرنالىستلارغىلا خاس ئىش. بۇ جەھەتتە «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» دىكى كەسىپداشلىرىم ياخشى ئۈلگە ياراتتى. ئاخىر نۇرغۇن كىشىلەر ئۇلارنى تاللىدى. مەن كەسىپداشلىق سالاھىيىتىم بىلەن بۇ ژۇرنالدىكى مۇھەررىرلەرنى بۇ نەتىجىلىرى بىلەن تەبرىكلەيمەن ھەم ئاپتورلۇق سالاھىيىتىم بىلەن شۇنىمۇ دەپ قويغۇم كېلىدۇكى، مەن مۇسۇلمانلىرىم، ئالىملىرىم، ئاغانلىرىم، سىلەرنى!

(ئاپتور: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىدا)

ئۇيغۇرچە «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىنىڭ بۇ نۇسخىسىدىن سەككىز يىل ئىلگىرى يېڭىدىن دۇنياغا كەلگەن چاغلاردا كىشىلەرنى ئۆزىگە بۈگۈنكىدەك كۈچلۈك جەلپ قىلىپ كېتەلمىگەن، ھەتتا نۇرغۇن كىشىلەر مۇشۇنداق بىر ژۇرنالنىڭ چىقىۋاتقانلىقىنىمۇ ئانچە بىلىپ كېتەلمىگەنىدى. يەنە بىر تەرەپتىن، كىشىلەر ئۇنىڭ نامىغا قاراپلا ئانچە كۆڭۈلشەنمىگەن بولۇشىمۇ مۇمكىن. مانا ئەمدى كۆرۈپ تۇرۇپتىمىزكى، نەچچە باھار، نەچچە قىشنى ئۆز بېشىدىن ئۆتكۈزگەن بۇ ژۇرنال ھازىرغىچە 50 سان چىقىرىلىپ ئىسلاھاتنىڭ شىددەتلىك قايناملىرىدا تاۋلىنىپ، قانات-قۇيرۇقلىرى يېتىلىپ گۈزەل ھۆسنىگە تولغاندىن كېيىن ئۆزىنىڭ ھاياتى كۈچىنى نامايان قىلماقتا. شۇنىڭ بىلەن بىللە مىڭلىغان-ئون مىڭلىغان ئوقۇرمەنلەرنىڭ كۆڭلىنى سۆيۈندۈرۈپ، ئۇلارنى ئىختىيارسىز ھالدا ئۆزىگە تارتتى. ھالا بۈگۈنگە كېلىپ بۇ ژۇرنال بىلەن ئوقۇرمەنلەرنىڭ كۆڭۈل رىشتى تەبىئىي يوسۇندا چەم-بەرچاس باغلىنىپ كەتتى.

بۇ ھېلىمۇ ئېسىمدە تۇرۇپتۇ، 1991-يىلى باھار كۈنلىرىنىڭ بىرى ئىدى. بۇ ژۇرنالنىڭ باش مۇھەررىرى يولداش ئىدرىس بارات ئۇشتۇمتۇت ئىشخاندەمىزغا كۈلۈمسىرەپ كىرىپ كەلدى ۋە بىز بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشكەندىن كېيىن دېۋانغا ئولتۇرۇپ:

«مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلى ۋە مەن

— ئۇيغۇرچە «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىنىڭ 50 سان چىقىرىلغانلىقى مۇناسىۋىتى بىلەن ئەخەت ھاشىم

دۇنيادىكى ھەرقانداق بىر قۇش تۇخۇمدىن چىقەن قان بولسىمۇ، تېخى ئۇۋىسىدىن چىقمىغان، قىپقىزىل ئەتىلىمە گۆش چېغىدا ئەلۋەتتە ھېچكىمنى ئۆزىگە جەلپ قىلالمايدۇ. لېكىن ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن مەنوت-سېكۇنتلاپ چوڭىيىپ، قانات-قۇيرۇقلىرى يېتىلىشكە باشلىغاندىن كېيىن، بولۇپمۇ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىك، گۈزەللىكىنى نامايان قىلغاندىن كېيىن، تەبىئىي ھالدا ھەرقانداق ئادەمنى ئۆزىگە كۈچ-كۈك جەلپ قىلىۋالىدۇ. . . . خۇددى شۇنىڭغا ئوخشاش يېقىن دوستىمىز، سىردىشىمىز، دۆلەتلىك مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتىنىڭ يېتەكچىلىكىدە چىقىرىلىدىغان مەملىكەت دەرىجىلىك قوش ئايلىق ژۇرنال

— ژۇرنىلىمىزنى ئەۋەتىپ تۇرۇۋاتىمىز، تاپشۇ-
رۇپ ئېلىۋاتامسىلەر، كۆرۈپ باقتىڭلارمۇ-قانداق؟—
دەپ سورىدى.

— ژۇرنال ئەۋەتكىنىڭلەرگە رەھمەت، — دېدىم
مەن ۋە خىجىل بولۇپ قوشۇپ قويدۇم، — مەن ژۇر-
نالدىكى ماقالىلەرنىڭ ھەممىسىنى تولۇق ئوقۇپ چى-
قالمىغان بولساممۇ، ھەرھالدا كۆپ قىسىم ماقالە-
لەرنى كۆرۈپ تۇرۇۋاتىمەن، يېقىندىن بۇيان چىق-
مىغان ماقالىلەر خېلى ياخشى.

باشقا يولداشلارمۇ بۇ ژۇرنال ھەققىدىكى قاراش-
لىرىنى ئېيتىشتى. مەن: —
— ژۇرنالنىڭ ئۆزى نەدە بولدى؟ — دەپ سورى-
دىم.

— تېخىچە خەۋىرىڭىز يوقكەن-دە! — دېدى ئىد-
رىس بارات كۈلۈپ كېتىپ، — مۇشۇ سىلەرنىڭ نەش-
رىياتتا نېرىقى بىنادىن بىر ئېغىز ئىشخانىنى ۋاقىت-
لىق ئارىيەت ئېلىپ تۇرغان، شۇ يەردە ئىشلەۋاتى-
مىز. مېنىڭ بۇ ژۇرنالغا يۆتكىلىپ كەلگىنىمگىمۇ
ئانچە ئۇزۇن بولمىدى، ھازىرچە شارائىتىمىزنى ياخ-
شى دەپ كەتكىلى بولمايدۇ، تەھرىر كۈچىمىزمۇ ئا-
جىزراق، لېكىن بۇلار ۋاقىتلىق ئەھۋال، چوقۇم
ئاستا-ئاستا ياخشى بولۇپ كېتىدۇ.
شۇ ئەسنادا ئارىمىزدىن كىمدۇر بىرەيلەن ژۇر-

نالنىڭ نامىنى «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» دېمەي، باش-
قىچىرەك بىر نېمە دەپ ئۆزگەرتكەن بولسا ياخشى
بولاتتى، دېگەن گەپنى قىلىپ قالدى.

— ئىلگىرى باشقىلارمۇ مۇشۇنداق پىكىرلەرنى
قىلغان، — دەپ چۈشەندۈرۈشكە باشلىدى ئىدرىس با-
رات، — بەلكى مەنمۇ شۇنداق قارىغان. راست گەپنى
قىلغاندا «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» دېگەن بۇ سۆزنىڭ
ئۆزىدە ھېچقانداق مەسىلە يوق. مەزمۇنىمۇ ياخشى،
لېكىن بۇ سۆزنىڭ قۇلاققا غەيرىيەرەك ئاڭلىنىدىغان
بولۇپ قالغانلىقىغا پۈتۈنلەي لەنتى «تۆت كىشىلىك
گۇرۇھ» ۋە چېكىدىن ئاشقان سول سىياسەتلەرنىڭ
يۈرگۈزۈلۈشى سەۋەب بولغان. ئۇلار ئاغزىدا «مىللەت-
لەر ئىتتىپاقى» دەپ ناھايىتى چىرايلىق گەپ قىلىد-
ۇ، ئەمەلىيەتتە پارتىيىمىزنىڭ مىللەتلەر سىياسە-
تىگە بۇزغۇنچىلىق قىلدى، ئۇنى بۇرمىلىدى. تەبى-
ئىي نەرسىنى سۈنئىي نەرسىگە، شەكىلۋازلىق، يا-
سالمىلىققا ئايلاندۇرۇپ قويدى. شۇڭا كۆپ كىشىلەر-
نىڭ، بولۇپمۇ ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ مۇنداق شە-
كىلۋازلىقتىن بىزار بولغىنى راست. ھازىر ئەھۋال
ئۆزگەردى، ھەممە ئىشلار ئىزىغا چۈشۈۋاتىدۇ، ژۇر-
نالنى سۈپەتلىك، جانلىق، رەڭدار چىقارساق، راست
گەپنى كۆپرەك قىلساق، ئىشنى ئوڭشىغىلى بولىدۇ.
مېنىڭچە گەپ ئىسىمنىڭ قانداق بولۇشىدا ئەمەس،

مەزمۇنىدا، قانداق دەيدىم؟

— ئەلۋەتتە شۇنداق.

پارىگىمىز مۇشۇ تەرىقىدە داۋام قىلدى. يولداش ئىدرىس بارات يولداشلارنىڭ كۆپرەك ياردەم بېرىشىنى، بولۇپمۇ ژۇرنالغا كۆپرەك ئەسەر يېزىپ بېرىشىنى تەلەپ قىلدى. بىزمۇ كۈچىمىزنىڭ بارىچە ياردەمدە بولىدىغانلىقىمىزنى ئېيتتۇق.

— ژۇرنىلىمىزغا ئەسەرنى قانچە كۆپ يېزىپ بەرسەڭلار بىزگە شۇنچە كۆپ ياردەم قىلغان بولىسىلەر، — دېدى ئۇ ناھايىتى سەمىمىي ھالدا، — ھازىر ئۆز ئاپتورلىرىمىزنىڭ ئەسەرلىرى بەك كەم بولۇۋاتىدۇ. تەرجىمىگىلا يۆلىنىۋېلىش ياخشى چارە ئەمەس. — بىراق مېنى ئەسەر يېزىپ بەر دەپسىڭىز ھېكايە، مەسەل دېگەندەك ئەدەبىي ئەسەرلەرنىلا يېزىپ بېرەلەيمەن، بۇلار ژۇرنىلىڭلارغا مۇۋاپىق كېلەرمۇ؟ — دېدىم.

— مېنىڭ سىلەردىن تەلەپ قىلىدىغىنىمۇ دەل شۇ خىلدىكى ئەسەرلەر، — دېدى ئىدرىس بارات ۋە نېمىلەرنىدۇر ئويلىنىپ سۆزىنى داۋام قىلدى، — قارىغاندا بەزى يولداشلار ژۇرنىلىمىزنىڭ نامىغا قا-راپلا «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» نى سىياسىي، نەزەرىيىۋى ماقالىلەردىن باشقا نەرسىنى باسمايدىغان ئوخشايدۇ، دەپ خاتا چۈشىنىپ قاپتۇ، ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس.

توغرا، ژۇرنىلىمىز مىللەتلەر ئىشلىرىغا ئىنتايىن بايىت خاراكتېرلىك ۋە نەزەرىيىۋى ماقالىلەرنى بايىت سىدۇ، ئەلۋەتتە، مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى، ئىتتىپاقلىقىنى، تەرەققىياتى ۋە ئورتاق گۈللىنىشىنى كۈچىمىزنىڭ بارىچە تەشۋىق قىلىدۇ، لېكىن بۇنى نوقۇل ھالدا، نەزەرىيىۋى ماقالىلەرنىلا بېسىش ئۇسۇلى بىلەن ئەمەس، بەلكى خىلمۇخىل ژانىردىكى ئەسەرلەرنى بېسىش، جانلىق شەكىل، قىزىقارلىق ئۇسۇللار ئارقىلىق ئوقۇرمەنلىرىمىزگە تېخىمۇ كۆپ ئۇچۇر، بىلىم ۋە روھىي ئوزۇقلارنى يەتكۈزۈپ بېرىش ئارقىلىق ئىشقا ئاشۇرىمىز، ھازىر ژۇرنىلىمىزدا ئون نەچچە سەھىپە بار، قايسى سەھىپىگە ئەسەر يېزىشنى خالساڭلار شۇنىڭغا يېزىۋېرىڭلار، ئەلۋەتتە قارشى ئالمىز.

مۇشۇنداق ئىختىيارىي پاراڭلىشىش نەتىجىسىدە بىزدە ژۇرنال توغرىسىدا يېڭىچە تونۇش ھاسىل بولدى. ئىدرىس بارات ئاخىرىدا قەتئىي ئىشەنچ بىلەن: — ھازىرچە ژۇرنىلىمىزنى ناھايىتى سۈپەتلىك، سەۋىيىلىك، ياخشى چىقىرىپ كېتىشتە بىر ئاز قىيىنچىلىقىمىز، ھەقىقەتەن بەزى كونكرېت قىيىنچىلىقلار مۇ بار. لېكىن ئىشەنچىمىز كامىلىكى، بۇ قىيىنچىلىقلاردىن ئۇزۇنغا قالماي قۇتۇلۇپ كېتىمىز، نېمە ئۈچۈن دېسەڭلار، كەينىمىزدە تاغدەك يۆلەنچۈكىمىز

بار يەنى ژۇرنىلىمىزنى خەلق ئاممىسى ۋە يۇقىرىدىن تارتىپ تۆۋەنگىچە ھەر دەرىجىلىك پارتىيە، ھۆكۈمەت ئورۇنلىرى، رەھبەرلەر ناھايىتى قىزغىن قوللاۋاتىدۇ. نۇرغۇن ئىقتىساد ئاجرىتىپ بەردى. بۇ بىزگە قىلىنغان غايەت زور غەمخورلۇق، كۈچلۈك مەدەت ئەمەسمۇ؟! بارلىق كۈچىمىز بىلەن تىرىشىپ ياخشى ئىشلىسەك، قىسقا ۋاقىت ئىچىدە ژۇرنىلىمىزنى سۈپەتلىك، قىزىقارلىق چىقىرىپ كىتابخانلارنىڭ يېقىن دوستىغا، سەردىشىغا ئايلاندۇرمايدىغان بولساق، ئۆزۈمىزنى ئالدىدا، تەشكىل ئالدىدا يۈز كېلەلمەيمىز. بولدى، مەن بۇ يەردە كۆپ گەپ قىلماي، قالغىنىنى ئەمەلىيەتتە كۆرەرسىلەر، — دېدى ۋە كۈلۈپ ئورنىدىن تۇردى.

مۇشۇ سۆھبەتتىن كېيىن بۆلۈمىمىزدىكى بەزى يولداشلار ژۇرنالغا ئوبدان ماقالىلەرنى، ھېكايە، نەسر، شېئىر قاتارلىق ئەدەبىي ئەسەرلەرنى يېزىپ بەردى. مەنمۇ تۇنجى قېتىم «ئالتۇننىڭ كارامىتى»، «قۇياش ۋە زېمىن» سەرلەۋھىلىك ئىككى مەسەل يېزىپ بەردىم. ئۇنى ئېلان قىلالامدۇ-يوق، تازا ئىشەنچىم يوق ئىدى. لېكىن ئۇلار مېنىڭ ئويلىغىنىمنىڭ پۈتۈنلەي ئەكسىچە ئارقا-ئارقىدىن ئېلان قىلدى. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ ژۇرنالغا ناھايىتى ياخشى ئىلمىي ماقالىلەردىن سىرت، يەنە ھېكايە، نە-

سەر، يۇمۇر دېگەندەك ھەر خىل ژانردىكى مەزمۇنلۇق، ئىخچام، قىزىقارلىق ئەدەبىي ئەسەرلەرمۇ يېزىلىپ تۇردى. مەندىكى بىر تەرەپلىمە قاراشلارمۇ ئۆزگەردى، بۇ ژۇرنالغا پات-پاتلا ئەسەر يېزىپ تۇردىدىغان بولدۇم. تەھرىر بۆلۈمىدىكى يولداشلارمۇ نېمەسلىھەت-تەكلىپلەرنى بېرىپ تۇردى. مەن تېخىمۇ ياخشى ئەسەرلەرنى يېزىش ئۈچۈن تىرىشتىم. شۇنداق قىلىپ، بۇ ژۇرنالغا ھازىرغىچە ئون نەچچە پارچە مەسەل ۋە «مىللىي ھېسسىيات ۋە مىللىي غۇرۇر ھەققىدە ئىككى ئېغىز سۆز»، «پۇل تېپىۋاتقانلارغا ۋە تاپقان پۇلنى خەجلەۋاتقانلارغا بىر نەزەر» قاتارلىق ئەسەرلەرنى يېزىپ بەردىم. ئاڭلىشىمچە بۇ ئەسەرلەر توغرىسىدا ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئىنكاسىمۇ ياخشى بولۇپتۇ.

قىسقىسى، ئۇيغۇرچە «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىدىكى تەھرىر خادىملار ماڭا زور مەدەت، ئىلھاملارنى بەردى. ئۇلارنىڭ ئىلھامى، ياردىمى بولمىغان بولسا، بۇنچىلىك ئەسەرلەرنى يېزىشىمۇ ناتايىن ئىدى. ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ھازىر مەن بۇ ژۇرنالنىڭ يېقىن دوستى، قىزغىن ئاپتورلىرىدىن بىرى بولۇپ قالدىم.

ھەممىمىزگە مەلۇم، بۇ ژۇرنال پارتىيە 11-نۆ-

ۋەتلىك مەركىزىي كومىتېتى 3- ئومۇمىي يىغىنىدىن كېيىنكى ئىسلاھات، ئىشكىنى ئېچىۋېتىش راسا چوڭقۇرلىشىۋاتقان، مىللەتلەر ئىشلىرى يېڭىدىن-يېڭى تەرەققىياتلارغا ئېرىشىۋاتقان، كەڭ ئوقۇرمەنلەر بىزنى تېخىمۇ كۆپ ئۇچۇر، بىلىمگە ۋە مەنئى ئورۇنغا تەشەببۇس بولۇۋاتقان ھالقىلىق پەيتلەردە دۇنياغا كەلگەندى. دەرۋەقە بىز ژۇرنالنىڭ ياخشى ياكى ناچار چىقىشى، ئوقۇرمەنلەرنىڭ قىزغىن ھىمايىسى، ئالاقىسىغا ئېرىشىش-ئېرىشەلمەسلىكى ئاساسلىقى شۇ ژۇرنالدا ئېلان قىلىنىۋاتقان ئەسەر سۈپىتىنىڭ ياخشى ياكى ناچارلىقىغا باغلىق بولىدۇ. ئەگەر ژۇرنالدا ئېلان قىلىنىۋاتقان ئەسەرلەر ئاممىنىڭ جانىجان مەدەنىيەتتىكى مۇناسىۋەتلىك بولسا، ئاممىنىڭ قەلبىدىكى نەرسىلەر بولسا، ياكى ئامما ئويلاۋاتقان، دېمەكچى بولغان گەپلەرنى دەپ بەرگەن بولسا، ئامما ئۇنى قىزغىن ھىمايە قىلىدۇ ۋە ژۇرنالغا ئۇلارنىڭ يېقىن دوستىغا ئايلىنالايدۇ. بۇنىڭ ئەكسىچە بولسا، ئەلۋەتتە ئامما ھىمايە قىلمايدۇ ۋە قوللىمايدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن، تەھرىر بۆلۈمىدىكى خادىملار پارتىيە سىياسىي سىستېمىنى ئوبدان بىلىگەن، ئىگىلىگەن بولۇشى لازىم. مۇشۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىدىكى خادىملار سىياسەتنى ئوبدان چۈشەنگەچكە، ئىگىلىگەچكە، نىشانى ئېنىق بولدى، ئالدى-ئاز-

قىمغا قاراپ تەمتىرەپ ئولتۇرمىدى، كەلگىنى ماقالە، ئەسەرلەرگە توغرا، ئويىپىكىتىپ قارىدى، دادىل بولدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ژۇرنال بىزنى مول بىلىم، يېڭى-يېڭى ئۇچۇرلار بىلەن تەمىنلەپ، تەشەببۇس قاندىرۇپ كەلمەكتە. بىز ئادەتتە باشقا گېزىت-ژۇرنال ياكى كىتابلاردا ئاسانلىقچە كۆرەلمەيدىغان، پارتىيە، دۆلەت رەھبەرلىرىنىڭ مىللىي سىياسەت، مىللەتلەر خىزمىتى ۋە مىللىي مەسئەلە ھەققىدىكى مۇھىم ماقالە، يوليورۇقلىرىنى، ئاز سانلىق مىللەت خەلقىنىڭ ھوقۇق-مەنپەئىتىگە ھەققىي كاپالەتلىك ۋە ۋەكىللىك قىلىدىغان مەزمۇنلار بايان قىلىنغان سەرىخىل ماقالىلەرنى، مىللەتلەرنىڭ ئورتاق گۈللىنىش، ئورتاق بېيىش، ئاز سانلىق مىللەتلەر رايونلىرىنىڭ ئىگىلىكىنى راۋاجلاندۇرۇش، ئۇلارنىڭ مائارىپ، پەن-مەدەنىيەت، سەھنىيە ۋە باشقا ساھەلىرىدىكى ئىشلىرىنىڭ تەرەققىياتىغا مۇناسىۋەتلىك ناھايىتى ياخشى تەتقىقات ۋە مۇھاكىمە ماقالىلىرىنى، مۇھىم ئۇچۇرلارنى، ئاز سانلىق مىللەتلەر رايونلىرىدا يۈز بېرىۋاتقان غايەت زور ئۆزگىرىش، تەرەققىيات نەتىجىلىرىنى شۇنىڭدەك يەنە قېرىنداش مىللەتلەرنىڭ قىسقىچە ئەھۋالى، ئېتنىك مەنبەسى، ئۆرپ-ئادەتلىرى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسىنى پەقەت مۇشۇ ژۇرنالدىلا كۆرۈپ بىلىپ كېلىۋاتىمىز. قىسقىسى، ئىزدىنىش رو-

ھىغا ئىگە بۇ ژۇرنالنىڭ سەھىپىلىرى كۈندىن-كۈنگە يېڭىلىنىپ رەڭدارلىشىپ بارماقتا. «مىللەتلەر مۇندىسى»، «ئىقتىساد روجىكى»، «مىللەتلەر مائارىپى»، «مىللەت ۋە ئۆرپ-ئادەت»، «ئىسلاھات ۋە تەرەققىيات»، «مىللەت خەزىنىسى»، «كۈلكە خۇرۇچلىرى»، «ھەزىل سوئالغا ھەزىل جاۋاب»، «دۇنيا مىللەتلىرى»، «گۈلدەستە»، «گۈزەل سەنئەت گۈلزارى» قاتارلىق بىر-بىرىدىن مەزمۇنلۇق قىزىقارلىق سەھىپىلەر كىشىلەرنى ئۆزىگە كۈچلۈك جەپ قىلىۋالدى. بولۇپمۇ تۇنجى قېتىم مۇشۇ ژۇرنالدا تەسىس قىلىنغان «مىللىتىم ھەققىدە پاراك» سەھىپىسى ۋە ئۇنىڭدا ئېلان قىلىنغان «زەئىپ تەن، چۈشكۈن روھ»، «گەندىشە ئىچىدە تۇغۇلغان سوئال-لار»، «بەخت تىلەش»، «بىزمۇ شۇنداق ئانىمۇ؟»، «ئاتا كەممۇ، لاتاكەم؟» قاتارلىق نادىر ئەسەرلەر ئۆزىنى مەن ئۇيغۇر دەپ يۈرگەن ھەر بىر ۋىجدان ئىگىسىنى مىللىتىمىزنىڭ كەلگۈسى ئىستىقبالى ھەققىدە چوڭقۇر ئويغا سالماقتا، قاتتىق غەپلەت ئۈيى قۇسدىن ئويغىتىپ ئۆزىنى ئۆزىگە تونۇتماقتا. مۇشۇ كۈنلەردە مەن ژۇرنالدا ئېلان قىلىنىۋاتقان ۋە ئامما ئىچىدە كۈچلۈك زىلزىلە پەيدا قىلىۋاتقان سىياسىي، نەزەرىيىۋى، ئىلمىي ماقالىلەرنى، مىللەتتىمىزنىڭ ئىنسانىيەت تارىخىغا، ئېلىمىز ۋە دۇنيا

مەدەنىيەت خەزىنىسىگە قوشقان تۆھپىلىرى، كەشىپ-يات-ئىختىراىلىرى، مۇۋەپپەقىيەتلىرى بايان قىلىندىغان سەۋىيىلىك ماقالىلەرنى، ئاممىباپ تىلدا ئىخچام يېزىلغان يۇقىرى بەدىئىيلىككە ئىگە ھېكايە، نەسر، شېئىر، قىزىقارلىق يۇمۇر، چاقچاقلارنى ئوقۇپ ھاياجىنىمنى باسالماي قېلىۋاتىمەن. دېمەك باش مۇھەررىر ئىدرىس باراڭنىڭ بۇنىڭدىن بەش يىل ئىلگىرى بىزگە ئېيتقان ئۈمىد-ئارزۇلىرى بۈگۈن ئەمەل-يەتتە تولۇق ئىسپاتلانغانىدى. مانا ھازىر بۇ ژۇرنال دۇنياغا كېلىش، ئۆسۈپ يېتىلىش، مۇكەممەللىشىش جەريانىلىرىنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈپ، ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئايرىلماس دوستىغا، سىردىشىغا ئايلاندى.

بۇ ژۇرنال نېمە ئۈچۈن مۇشۇنداق مۇۋەپپەقىيەت-لەرگە ئېرىشەلەيدى؟ ئوقۇرمەنلەرنىڭ ياردىمى، قول-لاپ-قۇۋۋەتلىشى، تەشكىل ۋە رەھبەرلەرنىڭ قىزغىن كۆڭۈل بۆلۈشىدىن باشقا يەنە ئاساسلىقى ژۇرنال تەھرىر بۆلۈمىدىكى خادىملارنىڭ بىردەك ئىتتىپاقلىق-شىپ، جاپا-مۇشەققەت، ھېرىپ-چارچاشتىن قورقماي ئىشلىگەنلىكى، ئىزدەنگەنلىكى، يېڭىلىق ياراتقانلىقى، ھېسابسىز قان-تەر ئاققۇزغانلىقىدىن بولدى دەپ قارايمەن. مەن مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ تەھرىر بۆلۈمىدىكى بارلىق خادىملارغا سەمىمىي سالامىنى يوللايمەن ۋە ئۇلارنى چىن كۆڭلۈمدىن قۇتۇلۇق.

«مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلى — مىللەتلەرنىڭ گۈلىستانى

— ئۇيغۇرچە «مىللەتلەر ئىتتىپاقى»
 ژۇرنىلىنىڭ 50 سان چىقىرىلغانلىقىغا
 بېغىشلايمەن
 ئابدۇكېرىم راخمان

دۆلەتلىك مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتىنىڭ باشچىلىقىدا چىقىدىغان سىياسىي، ئۇنۋېرسال خاراكتېرلىك ژۇرنال — «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» خەنزۇ، ئۇيغۇر، موڭغۇل، چاۋشيەن، قازاق قاتارلىق بەش مىللەت تىلىدا نەشىر قىلىنىدىغان، مەملىكەت دەرىجىلىك نۇقتىلىق ۋە نوپۇزلۇق ژۇرناللارنىڭ بىرىدۇر. بۇ ژۇرنالنىڭ ئۇيغۇر تىلىدىكى نەشرى 50 سانغا توشقان بۈگۈنكى كۈندە ئۇنىڭ ئىسلاھات، تەرەققىيات ۋە مۇقىملىقىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە ئوينىيدىغان بۈيۈك رولىنى تولۇق جەزملەشتۈرۈش ۋە خۇلاسىلەش مىللەتلەرنىڭ ئۇيۇشۇش كۈچى ۋە ئىجادكارلىقىنى تېخىمۇ ئىلگىرى سۈرۈشتە تۈرتكىلىك رول

لايمەن! «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلى، 50 سانىغا مۇبارەك بولسۇن! جاپالىق ئەگرى-توقاي 50 قەدەمنى شۇنچە مۇۋەپپەقىيەتلىك باسقان ئىكەنسىن، يەنە يۈز، مىڭ، ئون مىڭ قەدەمنىمۇ مۇۋەپپەقىيەتلىك باسالايدىغانلىقىمغا ئىشەنچىمىز كامىل. كەلگۈسى قەدىمىگە تېخىمۇ زور ئۇتۇق، شان-شەرەپلەر يار بولسۇن!

(ئاپتور: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىدا ئالىي مۇھەررىر)

ئويىنايدۇ. دەرۋەقە، شۇنداق. ئۇيغۇرچە «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىنىڭ ھېرىسمەن ئوقۇرمەنلىرىگە ئايانكى، مەزكۇر ژۇرنال سەھىپىلىرىنىڭ رەڭدارلىقى، ئۈنۈپرساللىقى، ھەرقايسى كۆزنەكلىرىنىڭ جەلپكارلىقى ۋە مەزمۇندارلىقى، سىياسىي نىشانىنىڭ مۇقىملىقى ۋە ھەققانىيلىقى، ئۆزىگىمۇ ۋە ئۆزگىگىمۇ بولغان مەنپەئەتدارلىقى، ھەم ھېكمەتلىك، ھەم ئىپادىلەش رەتلىك كۈچ-قۇدرەتكە ئىگە بولغانلىقى... دەك ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىنىڭ گۈللىنىشى ۋە كۆزنىكى بولۇشقا مۇناسىپ. شۇ سەۋەب بىلەن، بۇ ژۇرنالنىڭ ئۇيغۇرچىسىنىڭ سانى يىللىرى كۆپىيىپ، تىراژى ۋە نويۇزى شۇ تىپتىكى بەش خىل ژۇرنال ئىچىدە بىرىنچى ئورۇننى ئىگىلەپ كەلمەكتە. بۇ نەتىجە ئەلۋەتتە بۇ ژۇرنالغا يېتەكچىلىك قىلىۋاتقان دۆلەتلىك مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتى پارتگۇرۇپپىسىغا، ژۇرنال ئەتراپىغا ئۇيۇشقان نەچچە ئون مىڭلىغان ئۇيغۇر ۋە باشقا قېرىنداش مىللەت كىتابخانىلىرىغا، شۇنداقلا ئۆزىنى ژۇرنالچىلىق ئىشلىرىغا بېغىشلاپ ئۈن-تىنىسىز ھالدا جانپىدالىق بىلەن ئىشلەۋاتقان ژۇرنالىستلارغا مەنسۇپ.

يېقىنقى ھەم مەزكۇر ژۇرنالنىڭ قىزغىن ئوقۇرمەنلىرىدىن بىرى بولغاچقا، ئۆز نۆۋىتىدە مەزكۇر ژۇرنال ھەققىدە دۆلەتنىڭ ئىچى-سىرتىدا قوزغالغان

ئىجابىي ئىنكاسلارغا يېقىندىن دىققەت قىلىمەن. بۇ يىل 6-ئايدا ۋېنگرىيىدە ئېچىلغان خەلقئارا مەڭگۈلۈك ئالتايشۇناسلىق كومىتېتى ئۇيۇشتۇرغان 39-نۆۋەتلىك ئىلمىي كونفرېنسىيىدىن قايتىش سەپىرىمىدە موسكۋادا ئولتۇرۇشلۇق جۇڭگو مۇھاجىرى شېرىپجان ئەھمەتوۋنىڭ ئۆيىدە بىر ھەپتە تۇرۇپ قالدىم. شېرىپجان 1953-يىلى سابىق شىنجاڭ ئىنىستىتۇتىنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن موسكۋا كۆمۈركان ئىنىستىتۇتىغا ئوقۇشقا ئەۋەتىلگەن تۇنجى قارارلىق ئۇيغۇر ئوقۇغۇچى بولۇپ، ئوقۇش پۈتتۈرگەندىن كېيىن سابىق س. س. س. ر كۆمۈركان مىنىستىرلىقى قىلىنىڭ تەتقىقات مەركىزىدە ئالىي ئىنژېنېر بولۇپ خىزمەت قىلغان. ئۇ گەرچە چەت ئەلدە ئولتۇراقلىشىپ قالغان بولسىمۇ، ۋەتەننىڭ ۋە مىللەتنىڭ ئىستىقبالى، تەقدىرىگە مۇناسىۋەتلىك ئىشلارغا ئىنتايىن كۆڭۈل بۆلىدىكەن. ئۇ ماڭا كۆرۈش پۇرسىتىگە ئېرىشكەن ئۇيغۇر تىلىدىكى گېزىت-ژۇرناللار ھەققىدە كىيىن قاراشلىرىنى سۆزلەۋېتىپ، «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىنى ئالاھىدە ئەتىۋارلاپ كۆرىدىغانلىقىنى ئېيتتى. مەن شېرىپجان ئاكاڭدىن بۇ ژۇرنالغا نېمە ئۈچۈن شۇنچە قىزىقىدىغانلىقىنى سورىدىم.

— چۈنكى مەن ئەسلىدە شىنجاڭلىق ئۇيغۇر. سىلەرنىڭ تىلىڭلار بويىچە ئېيتقاندا ئاز سانلىق مىل-

سىزلىك بىلەن ئېچىپ تاشلاشقا جۈرئەت قىلىش بىلەن بىللە يەنە ئەۋزەللىكلەرنى جارى قىلدۇرۇپ، مىللىي غۇرۇر ۋە شىجائەت تىكلەشكە ئەھمىيەت بېرىش كېرەك. مۇشۇ جەھەتلەردە مەزكۇر ژۇرنال خېلى ئەتراپلىق خىزمەت قىلىۋېتىپتۇ، — دەيدى.

دەرھەقىقەت، مەزكۇر ژۇرنالدىكى «مىللىتىم ھەققىدە پاراڭ» كۆزنىكى بۇ ژۇرنالنىڭ كەڭ جاما-ئەتچىلىكىنى ئۆزىگە جەلپ قىلىپ كېلىۋاتقان جانلىق ئۆزگىچە سەھىپىلىرىدىن بىرى. بۇ ھالىنى نۆۋەتتە ئۇيغۇرلارمۇ دۇنيادىكى تەرەققىي تاپقان مىللەتلەرنىڭ تەجرىبە-ساۋاقلارنى يەكۈنلەپ، ئىلغار تەرەپلىرىنى قوبۇل قىلىپ، ئۆزلىرىنى تاكامۇللاشتۇرۇپ، تەرەققىي تاپقان مىللەتلەر قاتارىدا قەد كۆتۈرۈش ئېھتى تۇرغۇزۇش يولىدا ئىزدىنىۋاتقانلىقىنىڭ كونكرېت بەلگىسى دېيىش مۇمكىن. شۇنىسى ئېنىقكى، مىللىي ئاڭ بارلىق ئاڭ كاتېگورىيىلىرى ئىچىدە ھەر بىر كىشىنىڭ سۈبېيىكتىپ ۋە ئوبېيىكتىپ پائالىيىتىدە ھەممىدىن روشەن گەۋدىلىنىپ تۇرىدىغان چوڭقۇر يىلتىزلىق ئاڭ كاتېگورىيىسىدۇر. بۇ مىللىي ئاڭ كاتېگورىيە سىستېمىسىنى قانداق قىلىپ ئىنتېرنات-سىئوناللىق روھ ئاساسىدا يېڭىلاش، ئەنئەنىۋى مىللىي ئاڭنىڭ قاتمال رامكىلىرىدىن بۆسۈپ چىقىپ دۇنياغا يۈزلىنىش، ئىسلاھات ۋە بازار ئىگىلىكىنىڭ

لەت زىيالىيسىمەن. شۇڭلاشقا جۇڭگودىكى مىللەتلەر مۇناسىۋىتىگە ئائىت سىياسەتلەرنى، ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ تەرەققىيات ئەھۋاللىرىنى بىلىشكە قىزىقىدەن. بۇ ژۇرنالدا جۇڭگو ھۆكۈمىتىنىڭ مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى ۋە ئىتتىپاقلىقىنى كاپالەتكە ئېرىشتۈرگۈچى سىياسىي تەدبىرلىرىنى نەزەرىيە ۋە ئەمەلىيەت جەھەتتىن خېلى ئەتراپلىق يورۇتۇپ بېرىدىغان ماقالىلەر بار ئىكەن، بولۇپمۇ ژۇرنالنىڭ «مىللىتىم ھەققىدە پاراڭ» دېگەن كۆزنىكىدە مىللەتنىڭ مەنىۋى ساپاسىنى ئۆستۈرۈشكە پايدىلىق بولغان ماقالىلەر، مىللەت ۋۇجۇدىدىكى غەيرىي سۈپەتلىك ئۆسۈملەر ئېچىپ تاشلانغان تەقريبەن ئېلان قىلىنىپ بىزنى قايتا ئويلىنىشقا ئۈندىدى. بۈگۈنكى دۇنيا يەنىلا مىللىي زىددىيەت ۋە رىقابەتكە دۇچ كەلمەكتە. شۇڭا مىللىي مۇناسىۋەتنى توغرا ھەل قىلىش ئاساسىدا مىللەتلەرنىڭ تېخىمۇ ئىتتىپاقلىشىپ ئورتاق گۈللىنىشىنى ئىلگىرى سۈرۈش—دۇنيا تەقەززا بولۇۋاتقان قىزىق نۇقتىلارنىڭ بىرى. بۇنى ھەقىقىي كاپالەتكە ئىگە قىلىش ئۈچۈن، ئوبېيىكتىپ جەھەتتىن ئالغاندا، ھەرقايسى دۆلەت ۋە رايونلار ئۆزلىرىنىڭ توغرا مىللىي سىياسىتىنى بەلگىلىشى كېرەك. سۈبېيىكتىپ جەھەتتىن ھەرقايسى مىللەتلەر ئۆزلىرىنىڭ رىقابەت ئېگى-نى كۈچەيتىپ، ۋۇجۇدىدىكى ئاجىزلىقلارنى رەھىم-

تەلىپى، مىللەتنىڭ ئومۇمىي مەدەنىيەت ساپاسىنى
ئۆستۈرۈشنىڭ تەدبىرى. بۇ ئەلۋەتتە «مىللەتلەر ئىتتىپاقى»
تەشكىلاتىنىڭ ئومۇمىي تەشۋىقات نىشانى بىلەن بىر دەۋرگە كىلىشكە ئىگە.

ھەر قېتىم «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىنىڭ
مۇشۇ كۆزىنىڭدىن بەھرە ئېلىۋاتقان ۋاقىتىدا، مىل-
لىتىم ئارىسىدا كۆرگەن ۋە ئاڭلىغانلىرىمنى ئەسلىدە
سەم ھەم ھاياجان، ھەم ئاچچىق تۇيغۇ قەلبىمنى
لەرزىگە سالىدۇ.

ھاياجانلىنىدىغىنىم، ئۇيغۇر جەمئىيىتىدىمۇ
دۇنيادىكى ئىلغار مىللەتلەرنىڭ تەرەققىيات مېلودىيىسى-
سىگە ئاھاڭداش بولۇۋاتقان يېڭىچە بىر مەدەنىيەت
ئېڭىنىڭ تەدرىجىي (گەرچە قەدىمى ئاستا بولسىمۇ)
تۇرغۇزۇلۇۋاتقانلىقى، ھەددىدىن ئاشقان مىللىي پۈ-
چىلىققا ئوت ئېچىپ، «ئا» چىلىق روھىنىڭ ئۈ-
غۇرلار ۋۇجۇدىدىكى چەمبەرسىمان ئىزلىرىنى تازى-
لاش ئىستىكىدە بولۇۋاتقانلىقى، خېلى زور بىر تۈر-
كۈم ياش قىرانلىرىمىز دەۋرنىڭ ئېغىر يۈكىنى كۆتۈ-
رۈشكە رازىمەنلىك بىلەن ئىلىم-مەرىپەت كەمىرىنى
چىڭ باغلاپ، مىللەتنىڭ تەرەققىياتى ۋە كەلگۈسى
ئىستىقبالى ئۈچۈن جان پىدالىق بىلەن ئىلىم-پەن
چوڭقۇرلۇقىغا قەدەم بېسىۋاتقانلىقى، ئەجدادلىرىمىز-
نىڭ تارىخى، ئەنئەنىۋى ئۇدۇملىرىنى ئىبىرەت قىل-

لىپى، چۈشكۈنلۈك، ئەسەللىچىلىك، پانىي دۇنياچى-
لىق، قانائەتكۈچىلۈك، روھىي دىۋانلىق، ھەشەمەت-
خورلۇق، تۇراقسىزلىق، مەھكۈملۈك، ھەسەتخور-
لۇق، ئاچكۆزلۈك، چاكنىنا سىپاگەرچىلىك، تەلۋد-
لىك، غۇرۇرسىزلىق قاتارلىق ئۇزاق مۇددەتلىك بى-
كىنمە ئاتموسفىرا يېتىشتۈرگەن تېز تارقىلىشچان
كېسەل مىكروبلارغا قارشى ئىممۇنىتېت ئوكۇلى
تۇرۇۋاتقانلىقى ۋە باشقىلار.

ئەپسۇسكى، بىزنىڭ كۆپ ياخشى نىيەتلىك كى-
شىلىرىمىز ئۇيغۇر جەمئىيىتى تۇرۇۋاتقان نېگىزلىك
ھالەتنى، بۇ ئاساسىي مېلودىيىنى تېخىچە تولۇق
ھېس قىلىپ كېتەلمەيۋاتىدۇ. «دۇنيا زىددىيەتلەر
بىرلىكىدىكى زىددىيەتلەر جېڭى» (جالالىدىن رو-
مى) ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ يېتەلمەيۋاتىدۇ. ئەكسىدە
چە، ئۈمىدسىزلىك بىلەن كۆزلىرىگە مىللەت چۈم-
پەردىسىنى تارتىۋېلىپ، ئۆز تەقدىرلىرىدىن ۋاپىسىدە-
ماقتا. بەزىدە ئەجدادلىرىنىڭ تارىخىي تۆھپىسىنى
پەش قىلىپ، دونكىخوتتەك شامال تۈگمىنىگە قارشى
ئۇرۇش ئېلان قىلسا، بەزىدە «ئۇيغۇردەك نادان، قا-
لاق مىللەت دۇنيادا تېپىلمايدۇ»، «قوي گۆشى يې-
گەچكە شۇنداق» دېگەنگە ئوخشاش بىمەنە سەپسەنلىدە-
رى بىلەن بىر پۈتۈن ئۇيغۇر جەمئىيىتىنى خۇنۇك-
لەشتۈرمەكتە ۋە ھاقارەتلىمەكتە. مېنىڭچە، بۇ قا-

دۆلەتتە) ئوقۇۋاتقان ۋە بىلىم ئاشۇرۇۋاتقان ئويغۇر ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ سانى تەخمىنەن 500 دىن ئارتۇق ئىكەنلىكى مەلۇم. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ ئوقۇغۇچىلارنىڭ كۆپچىلىكى جاپاغا چىداش روھى ۋە يۈكسەك تىرىشچانلىقى بىلەن چەت ئەللىك ئىلمىي خادىملارنىڭ قوللىشىغا ۋە ماختىشىغا سازاۋەر بولماقتا.

28. يېشىدا لېنىنگرادتا تىببىي پەنلەر بويىچە دوكتورلۇق ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن ئىقتىدارلىق ئالىم خالمۇرات، داۋالاش ساھەسىدىكى بۆسۈش خاراكتېرلىك كەشپىياتى بىلەن دۇنيا تىببىي ساھەسىدىكى بوشلۇقنى تولدۇرۇپ، ئالىملارنىڭ بىردەك ئېتىراپ قىلىشىغا ئېرىشتى. ئۇ ئەنگلىيە، گېرمانىيە قاتارلىق تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەرنىڭ يۇقىرى مائاش، يۇقىرى تەمىنات بىلەن ئىشلىتىش تەكلىپىنى رەت قىلىپ، ئانا يۇرتىغا قايتىپ كېلىپ، ئۆزىگە يۇرتتىكى "مەشەت"لىك ھاياتتىن خائىنەن خائىنەن خائىنەن تۈپ-چاڭلىرىنى ئەۋزەل كۆردى. يۈكسەك ئىرادە ۋە شىجائەت بۇ ياش ئالىمغا شان-شەرەپ ھەدىيە قىلدى. ئۇ ھازىر شىنجاڭدىكى ئەڭ ياش پروفېسسور، مەملىكەت بويىچە ئۈلگىلىك ئون ياشنىڭ بىرى، مەملىكەتلىك مۇنەۋۋەر مۇتەخەسسس. ياپونىيىدە ئوقۇپ جۇغراپىيە كەسپى بويىچە دوكتورلۇق ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن تاشپولات، ئانا مەكتىپى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى

راشلارنىڭ ھەر ئىككى تىپى بىر تەرەپلىملىكتىن خالى ئەمەس. چۈنكى يەككە ئادەم بىلەن تارىخىي يوسۇندا قۇرۇلغان ئىجتىمائىي ئومۇمىيلىق ھېسابلىنىدىغان مىللەت ئۇقۇمى ھەرگىز تەڭ ئەمەس. شۇڭلاشقا ئادەملەرنى ياخشى ياكى يامان دەپ ئايرىشقا بولىدۇكى، بىز پۈتۈن مىللەتنى ياخشى ياكى يامان دەپ رەتكە تۇرغۇزۇشقا، يەككە ئادەملەرنىڭ نۇقسانلىرىنى مىللەتنىڭ نۇقسانى دەرىجىسىگە كۆتۈرۈشكە بولمايدۇ.

سېلىشتۇرۇملىق مىسال:

80-يىللارنىڭ باشلىرىدا چەت ئەللەردە ئولتۇراقلىشىپ قالغان ئۇيغۇرلارنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ۋەتىنىمىزدىكى ئۇيغۇرلاردىن مەخسۇس كەسىپلەر بويىچە ئاسپىرانتلىقتا ئوقۇپ، ماگىستىر ياكى دوكتورلۇق ئىلمىي ئۇنۋانىغا ئېرىشكەنلەر، ئالىي مەكتەپلەردە دوختىپت ۋە پروفېسسور بولۇپ باھالانغانلار يوق ئىدى. 15 يىلدىن كېيىنكى بۈگۈنكى كۈندە مەملىكەت ئىچىدە ۋە سىرتىدا ئوقۇپ ماگىستىرلىق ئىلمىي ئۇنۋانىغا ئېرىشكەنلەر 200 دىن ئارتۇق، دوكتورلۇق ئۇنۋانى ئالغانلار 50 كە يېقىن، ئاكادېمىك ۋە دوكتور ئاشتى ئۇنۋانى ئالغانلار بەش ئەتراپىدا. دۆلەت راسخوتى ياكى شەخسىي راسخوتى بىلەن چەت ئەللەرنىڭ ئالىي مەكتەپلىرىدىن (30 نەچچە

سىتېتىغا قايتىپ كېلىپ ئۇزۇن ئۆتمەي، 35 يېشىدا
 پروفېسسور، مەملىكەتلىك مۇنەۋۋەر مۇتەخەسسس،
 شىنجاڭدىكى 1-تۈركۈم ئۆلگىلىك ياشنىڭ بىرى،
 شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى جۇغراپىيە فاكولتېتىنىڭ
 مۇدىرى، شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ مۇئاۋىن مۇدى-
 رى بولۇش قاتارلىق ئارقا-ئارقىدىن كەلگەن شەرەپ-
 مۇكاپاتلار ئالدىدا قانائەتلىنىپ ئۆزىنى بوشاشتۇرۇپ
 قويماي، يەنە ياپونىيەلىك داڭلىق جۇغراپىيە ئالىمى-
 رىنىڭ تەكلىپىگە بىنائەن ئۇلار بىلەن ھەمكارلى-
 شىپ، «تەكلىماكان جۇغراپىيىسىنى تەكشۈرۈش ۋە
 خەرىتىلەشتۈرۈش» تەك خەلقئارا تەتقىقات تېمىسىنى
 بىۋاسىتە قول سېلىپ ئىشلىمەكتە.
 فىزىكا ساھەسىدە دوكتور ئاشتى كۈرەش ئىبرا-
 ھىم، خىمىيە پەنلىرى بويىچە دوكتور ئاشتى زەپەر
 ئابلىز، تارىخ پەنلىرى بويىچە دوكتور ئاشتى نەبىجان
 تۇرسۇن، فىلولوگىيە پەنلىرى بويىچە ئالتاي شۇناس
 دوكتور لېتىپ توختى، تۈركولوگ دوكتور ياسىن
 ھوشۇر، ئابدۇرىشىت ياقۇپ قاتارلىق ئوڭلىغان ياش
 ئالىملار بۆسۈپ چىقىپ، ئۇيغۇر مەدەنىيەت تارىخى-
 نىڭ ئەڭ يۇقىرى قاتلاملىق زىيالىيلىرى بولماسلىق-
 تەك بوشلۇقنى تولدۇردى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ھەم
 يېڭى، ھەم ئىجادىي تەتقىقات مۇۋەپپەقىيەتلىرى بىلەن
 مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى كەسىپداشلىرىنىڭ

دىققەت-ئېتىبارىنى قوزغاپ، ھېچ بولمىغاندىمۇ بەزى-
 لەر ئېيتىپ يۈرگەندەك ئۇيغۇرلارنىڭ ئۇنداق "دۆت،
 نادان، ساپاسىز" مىللەت ئەمەسلىكىنى ئەمىلىي پاي-
 كىتىلار بىلەن ئىسپاتلىدى.
 مەن بىۋاسىتە كۆرگەن ياكى ئاڭلىغان مۇنداق
 بىر تەسىراتىمنى ئوقۇرمەنلەر سەمگە سېلىشنى لايىق
 كۆردۈم. بىزنىڭ چەت ئەللەردە ئوقۇۋاتقان ئوقۇغۇ-
 چىلىرىمىز تۇرمۇش شارائىتى گەرچە ئىنتايىن قىيىن
 بولسىمۇ، پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ ئىنتايىن روھ-
 لۇق ۋە ئۈمىدلىك ئوقۇۋېتىپتۇ. مەن بۇ يىل ۋېنگرىد-
 ىيگە قىلغان ئىلمىي سەپىرىمدە بۇداپېشتتا ئوقۇۋات-
 قان ئون نەچچە ئۇيغۇر ستۇدېنت بىلەن بىرقانچە كۈن
 بىللە بولدۇم. بۇداپېشتتەك يۇقىرى ئىستېماللىق
 غەرب شەھىرىدە بىر ئادەمنىڭ بىر ئايلىق تۆۋەن سە-
 ۋىيىدە غىزالىنىش راسخوتى 200 ئامېرىكا دوللىرىد-
 ىدىن كەم ئەمەس ئىكەن. بىراق بىزنىڭ بۇ ئۈمىدۋار
 ئەۋلادلىرىمىز ۋېنگرىيە ھۆكۈمىتىدىن بېرىلىدىغان
 100 ئامېرىكا دوللىرى تۇرمۇش ياردەم پۇلىغا تايىد-
 ىنىپ، ئىنتايىن تېجەشلىك بىلەن خاتىرجەم ھالدا
 تىرىشىپ ئوقۇپ، كۆپىنچىسى ئەلاچى ئوقۇغۇچىلار
 قاتارىدا ئەڭ نوپۇزلۇق ئۇنىۋېرسىتېتلارغا تاللىنىپ،
 ئۆتكۈر پەنلەر ساھەسىدە ئوقۇۋېتىپتۇ. ئەمدىلا 17
 ياشقا كىرگەن دىلرارا ئابدۇلئەھمەت بۇداپېشتتا ئوقۇ-

مەسئۇلىيەتچانلىق ئۇيغۇسى بىلەن ۋەتەن خىلقىنى كۆڭلىگە پۈكۈپ، ھەر كۈنى كۈتۈپخانىدا ئون نەچچە سائەتلەپ ئىشلەپ ۋە ئۆگىنىپ، نوپۇزلۇق ژۇرناللاردا خېلى كۆپ ئىلمىي ماقالىلىرىنى ئېلان قىلغان. ئۇ ئوقۇۋاتقان ئىنىستىتۇتنىڭ باشلىقى نىكولاي باسلوۋ بىلەن ئۇچراشقىنىمدا، ئۇ ھاياجان بىلەن: "بىزدە نەچچە يۈزلىگەن چەت ئەللىك ئاسپىرانتلار ئوقۇغان ۋە ئىشلىگەن. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا نەبىجاندەك ياخشى تەسىر قالدۇرغانلىرى ئاز. مەن تارىخىي كىتابلاردىن ئۇيغۇرلارنىڭ تارىختا "جەسۇر، جەڭگىۋار مىللەت شەرىپىگە ئىگە ئىكەنلىكىنى ئاڭلىغان. مۇشۇنداق بىر روھ بىر مىللەتنىڭ نەبىجاندەك ھازىرقى زامان پەرزەنتلىرىدىمۇ مەۋجۇت ئىكەن. ئەگەر نەبىجاندەك تىرىشچان ھەم ئەقىلدىن بالىلىرىڭلار بولسا، بىز يەنە بىرقانچە دوكتور تەربىيەلەپ بېرىشكە ھەتتا ئوقۇش راسخوتىنىڭ بىر قىسمىنى كەچۈرۈم قىلىشقا تەييار. مېز" دېدى. موسكۋا پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ تاللاپ كۆرسىتىشىگە ئاساسەن، نەبىجان بۇ يىلدىن باشلاپ "دوكتور ئاشتى" بولۇپ ئوقۇۋېتىپتۇ.

تۇرمۇشتىكى كەمتەرلىكى ۋە ئىلمىي تەتقىقاتتىكى ئەستايىدىللىقى بىلەن تۈركولوگىيە ئىلمى ساھەسىدە كۆزگە كۆرۈنۈۋاتقان ئابدۇرىشىت ياقۇپ ئېلىمىزنىڭ ئاتاقلىق تۈركولوگىيە ئالىمى پروفېسسور

ۋاتقان ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ بىرى بولۇپ، ئۆزى كەن يىلى بۇداپېشت شەھىرىدىكى ھەرقايسى ئۇنىۋېرسىتېتلار ئارا ئۆتكۈزۈلگەن چەت ئەللىك ئوقۇغۇچىلارنىڭ ماجار تىلىدا نۇتۇق سۆزلەش مۇسابىقىسىدە بىرىنچىلىكنى ئېلىپ، 500 ئامېرىكا دوللىرى بىلەن مۇكاپاتلىنىپتۇ.

موسكۋا ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئاخبارات-ژۇرنالىستىلىق كەسپىدە ئوقۇۋاتقان پەخىردىن ھېسامدىن ئوقۇش تارىخىدا موسكۋا ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئۇنىۋېرسىتېتىدىن ئوقۇتۇش بىناسىدىن ئايرىلماي بەش يىلنى ئۆتۈپ كۆزگەن ۋە بەش يىل ئۇدا ئوقۇش مۇكاپاتىغا ئېرىشىپ كەلگەن. ئۇ ژۇرنالىستىلىق كەسپىنى تاماملاپ ماگىستىرلىق ئۇنۋانى ئالغاندىن تاشقىرى، ئىنگىلىز تىلى فاكولتېتىدا قوشۇمچە ئوقۇپ، باكالاۋرلىق ئۇنىۋانغا ئېرىشكەن. موسكۋا ئۇنىۋېرسىتېتى ئەمدىلا 23 ياشقا تولغان پەخىردىننىڭ بۇنداق تىرىشچانلىقىدىن تەسىرلىنىپ، ئۇنى دوكتورلۇق ئوقۇشقا ھەقسىز تەكلىپ قىلغان.

روسىيە پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ شەرقشۇناسلىق ئىنىستىتۇتىدا ئۇيغۇر تارىخى بويىچە دوكتورلۇق ئۇنىۋانغا ئېرىشكەن نەبىجان تۇرسۇننىڭ ئاكادېمىيىدىكى تەسىرى ئىنتايىن كۈچلۈك ئىكەن. ئۇ ئالتە يىلدىن بېرى تۈرلۈك قىيىنچىلىقلارنى يېڭىپ، يۈكسەك

گېڭ شىمىن ئەپەندىنىڭ قولىدا ئوقۇپ، دوكتورلۇق
ئۇنۋانى ئېلىپ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئارقا-ئارقىدىن
چەت ئەل ئاكادېمىيىلىرى ۋە ئالىي مەكتەپلەر-
رىنىڭ تەتقىقات ۋە ئوقۇتۇش ھەققىدىكى تەكلىپنامى-
لىرىنى تاپشۇرۇپ ئالدى. ئۇ ئۆزى گېرمانىيىدىن
سېتىۋالغان ئەڭ زامانىۋى كومپيۇتېر بىلەن قىيىن-
لىق دەرىجىسى يۇقىرى بولغان «مانى ۋەسقىلىرى»
نى رەتلەپ تەتقىق قىلىپ، خەنزۇ تىلىدا 300 مىڭ
خەتلىك كېلىدىغان يۇقىرى ئىلمىي قىممەتلىك ئەسەر-
رىنى ئىشلەپ چىقتى. گېرمانىيە، گوللاندىيە، ياپونىيە،
شىۋېتسارىيە قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ ئىلىم سا-
ھەلىرى ئۇنىڭ تەتقىقات نەتىجىلىرىگە ئالاھىدە قىزىق-
ماقتا. ئۇ ھازىر گېرمانىيە ۋە ياپونىيەنىڭ تەكلىپىگە
ئاساسەن شۇ دۆلەتلەردە ئالتە ئايلىق مۇددەت بىلەن
تۈركۈلۈگىيىدىن لېكسىيە ئوقۇشقا يۈرۈپ كەتتى.
زامانىمىزدىكى ئۇيغۇر ياشلىرىنىڭ ئارىسىدا بۇنداق
ئەمەلىي ۋە تەسىرلىك مىساللار ھەقىقەتەن
كۆپ! بۇ، مۇقەررەرلىكى ئاساسلىق تەرەپ. ئەگەر بىز
مىللەتنىڭ ۋۇجۇدىدىكى بۇ خىل ئاساسىي تەرەپنى،
تەدرىجىي بېيىۋاتقان ئىجابىي ئامىللارنى كۆرمىي، ھە-
دېسلا "بىز تۈگەشتۈق!" دەپ ئۆزىمىزدىنمۇ، باش-
قىلاردىنمۇ ۋاپاساپ-قاقشاپ ۋە قېيىداپ يۈرسەك،
ئۆز-ئۆزىمىزگە بولغان ئىشەنچنى يوقاتساق، ئۇ ھالدا

ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە تېڭىرقاپ، بارغانسېرى ئارقىغا
چېكىنىپ، ئىسمى جىسمىغا لايىق "ئەبگا"غا ئايلىنىد-
مىز. چۈنكى "ئۈمىد ياشىنىتىدۇ، غەم قاقشىتىد-
دۇ" دەرۋەقە، بۇنداق قاقشاش ۋە قېيىداشقا سەۋەب
بولۇۋاتقان تارىخىي، ئىجتىمائىي مەنبەلەرنىمۇ چەتكە
قاچمايمىز. ئۇنىڭ ئۈستىگە ياخشى نىيەتلىك كىشىلەر-
رىمىزنىڭ قەلبىنى ئازابلاۋاتقان، تەدرىجىي شەكىل-
لىنىپ، پۈتۈن مىللەتنىڭ ساپ قېنىنى، ۋۇجۇدىنى
چىرىتىۋاتقان بەزى ئەجەللىك نۇقسان ۋە سەۋەنلىكلەر-
رىمىز ھەم بار. بۇ نۇقسانلارنى ئىخچاملاپ، خۇددى
مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنۋېرسىتېتىنىڭ پروفېسسور-
لىرى ئابدۇرەھىم ئۆپۈپ پولات تەكلىماكانى ئېيتقانداك "ئۈمۈ-
مى ساپا جەھەتتىكى نىسبەتەن تۆۋەنلىك" دېسەك
ئارتۇق كەتمەس. بىز بۇنداق نۇقسانلارنى پەقەت مىل-
لىي ئاڭ نۇقتىسىدىن كۆزەتسەك ۋە مىللەتنى ھەقد-
قىي سۆيۈشتەك سەنئىيەت ئۆلچىمى ئاساسىدا ئۇ
سەۋەنلىكلەرنىڭ ئىجتىمائىي تارىخىي يىلتىزىنى قازا-
لساق، ئاندىن بۇ مەنىۋى كېسەلگە شىپا تاپالايمىز.
مەن ھەر يىلى دېگۈدەك ئۇيغۇرلار ئەڭ زىچ ما-
كانلاشقان قەشقەر شەھىرىگە بېرىپ تۇرىمەن. تارىختا
"مەدەنىيەت بۆشۈكى"، "مەدەنىيەت ئوچىقى" دەپ
نام-شەرىپى تارقالغان مەھمۇدقەشقەرى، يۈسۈپ خاس
ھاجىپتەك ئالەمگە مەشھۇر پەخىرلىك ئوغلانلارنى يې-

پەقەت ئالىي مەكتەپكە ئەۋەتىشتىن باشقا چىقىرىۋېتىش ئۇچۇر ئېلىشقا بولمايدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، ئالىي مەكتەپكە ناۋادا كىرەلمەي قالسا، ئۇنىڭدىن باشقا بالىلار ھېچ ئىشقا مەيلى يوق ئاقناچى بولۇپ قالدىكەن. ئالىي مەكتەپكە ئۆتۈپ قالسا، ئوقۇش پۈتتۈرگەندىن كېيىن خىزمەت تېپىش قىيىن تۇرسا، ئۇنىڭدىن كۆرە ئون نەچچە ياش—قايماقچەك يۇمشاق ۋاقتىدا بىرەر ھۈنەر ياكى سودا يولىنى ئۆگەتكىنىمىز تۈزۈك، دېيىشىدۇ. شۇنداق، بىزنىڭ ئەنئەنىۋى ئېدىئىمىزدا “ئوقۇش = كادىر بولۇش” ئۇقۇمى چوڭقۇر يىلتىز تارتقان. تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەردىكىدەك ئاۋۋال ئوقۇپ، مۇئەييەن پەن-تېخنىكا سەۋىيىسىگە ئىگە بولۇش، ئاندىن ئىش تۈرىنى تاللاش، قىسقىسى مەدەنىيەتلىك ئەمگەكچىلەردىن بولۇش ئېڭى تېخى بىزدە تۇرغۇزۇلمىغان. ئەنە شۇ سەۋەبتىن، ئادەملەر-نىڭ مەدەنىيەت ساپاسى بىلەن دەۋر تەرەققىياتى ئوتتۇرىسىدا زىددىيەت تۇغۇلغان. ئاتاقلىق پەيلاسوپ مەۋلا-نا جالالىدىن رۇمى “كىمكى دۇنيانىڭ غېمىنى يې-مەي، ئۆز مەنپەئىتىنىلا ئويلىسا، بىر ئۆزى ئۈچۈنلا كۆيۈپ-پىشسا، ئۇ ئىنسان ئەمەس، بەلكى ھايۋاندۇر” دېگەن. دەرۋەقە، ئېرىشكەنگىلا قانائەت قىلىش—مەنىۋى ئۆلۈم، زامان بىلەن ھەمئەپەس بولۇپ بىر-لىكتە قەدەم تاشلاش—ھەقىقىي ھاياتلىق. “ھەرقانداق مەسىلىنى ئىجابىي نۇقتىدىن، ئۈمىدۋارلىق نۇقتى-

تىمشتۈرگەن بۇ ئەزىزانە تۇپراقنىڭ بۈگۈنكى مەنىۋى قىياپىتى كىشىدە ئەجەبلىنىش، خورسىنىش ھېسلىد-رىنى قوزغاپتۇ. . . . “شەرق بويىچە ئەڭ كاتتا بازار، دەپ نام ئالغان قەشقەر ئوتتۇرا ئاسىيا بازىرىنى زىيا-رەت قىلىشىڭىز، سەرەڭگە قېپىدەك رەت-رەت بولۇپ كەتكەن نەچچە مىڭلىغان دۇكانلاردا خېرىدار چاقىرىپ سودا قىلىۋاتقان دۇكان خوجا-يىنىلىرىنىڭ 80—90% تى 15 ياش ئۆپچۆرىسىدىكى سەبىي بالىلار ئىكەنلىكىنى كۆرىسىز. تېخى ئالدىغا ئۆزىدىن چوڭ تەۋەڭنى ئېسىۋېلىپ كوچا ئارىلاپ “تاماكى، سەرەڭ-گە!” دەپ توۋلاپ يۈرگەن بالا “تىجارەتچىلەر” چو؟ ئۇلار يوقسىزلىقتىن ئوقۇيالمىغانمۇ ياكى كەلگۈسى-دىن نا ئۈمىد ئاتا-ئانىلىرىنىڭ ئۇلارغا قىلغان “شاپا-ئىتى”مۇ؟ بەزى ئۇچۇر-مەلۇماتلارغا قارىغاندا، قەش-قەردە ئۆتكەن يىلى ئوقۇغۇچىلارنىڭ تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇش نىسبىتى %50 ئەتراپىدا تۆۋەنلەپ كەتكەن، مەن بۇ مەسىلىنىڭ سەۋەبلىرى ئۈستىدە يەنىمۇ بىر قەدەم ئىلگىرىلەپ بەزى ئاتا-ئانىلار بىلەن سۆزلەشتىم. ئۇلارنىڭ ئېيتىشىچە، “باشلانغۇچ مە-كتەپتىن كېيىن بالىلىرىمىزنى ئوقۇتۇشتىن توختى-تىپ، قانداقلا ئىشقا سالىساق كۆنىدىكەن، شۇنداق قىلىپ 17—18 ياشقىچە ئۇلارمۇ ئۆزىنىڭ تۇرمۇش يولىنى تاللىۋالىدىكەن. تولۇق ئوتتۇرىدا ئوقۇتساق

تېسىدىن چۈشىنىش كىشىگە روھىي ئازادلىق ئېلىپ كېلىدۇ. بۇ يەردە تىلغا ئېلىنىۋاتقان روھ ئەقىلمۇ ئەمەس. بەلكى ئۇ بىرلىكنى ئالاھىدىلىككە قوشۇش، ئالاھىدىلىكنى بىرلىكتە كۆرۈش ئىشتىياقدۇر. بىر كۈنى قەشقەردىكى بىر چوڭ كوچىدا كېتىۋېتىپ مۇنداق بىر ئەھۋالغا يولۇقتۇم. 20 ياشلار ئەتراپىدىكى ئۈچ-تۆت بالا چوڭ يولنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرنىلاردەك سەپ بولۇشۇپ، ھېچنېمىدىن پەرۋاسىز ھالدا بىر-بىرىگە ۋارقىرىشىپ كېتىۋاتاتتى. ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن بىر كىرا ماشىنىسى ئۈزۈلدۈرمەي سىگنال بېرىپ يول بېرىشنى تەلەپ قىلىۋاتاتتى. بۇ "ئەزمەت"لەر ماشىنا سىگنالىغا قەتئىي پىسەنت قىلماي ماشىنىغا قاراپ قويۇپ، شوپۇرنى مەسخىرە قىلىپ، ماشىنا بىلەن يول تالىشىۋاتاتتى. يۈرۈشكە ئىلاجىسىز قالغان شوپۇر بىر ئامال قىلىپ ئۇلارنى يانداپ ئۆتۈپ كەتمەكچى بولغاندا، بۇ "ئەزمەت"لەر-دىن بىرى ماشىنىنىڭ ئالدى ياپقۇچىغا شاپىلاق بىلەن بىرنى ئۇردى. بۇنداق يولسىزلىققا چىدىمىغان شوپۇر كابىنىكىسىدىن بېشىنى چىقىرىپ: "بۇ نېمە قىلغىدىنغىلار؟ پىيادىلەر يولدا يۈرمەي نېمىشقا چوڭ يول-نىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرۇۋالسىلەر؟" دېيىشىگە، "ۋەي كاپىر! بۇ يول بىزنىڭ، ماشىنام بار دەپ تېخى بىزگە ئۇدۇق-بۇدۇق دەيسىنە؟!" دەپ قەستەن

جېدەل چىقارماقچى بولۇپ ماشىنىنى ئورۇۋالدى. بۇ جەرياننى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرۈپ تۇرغاچقا، كارىم بولماي كېتىشنى ۋىجدانم راۋا كۆرمەي، ئۇلارنىڭ يېنىغا بېرىپ سۆلھى-سالاقلىشقا مەجبۇر بولدۇم. "ئۇكىلار! ئۇنداق يولسىزلىق قىلماڭلار، بۇ شوپۇردا نېمە گۇناھ؟" دېيىشىمگە ئۇلار ماڭا گۆلىيىپ: "ۋاي ئاكا، سىلىدەك پورداقچىلارنىڭ دەستىدىن بىز مۇشۇ كۈنگە قېلىۋاتىمىز. سالاجىلىق قىلماي يوللىرىغا ماڭسىلا!" دېيىشتى. ناۋادا قاتناش ساقچىلىرى پەيدا بولمىغان بولسا، بۇ يەردە يەنە قانچىلىك "تاماشا" بولىدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلالىمىدۇم. نادانلىق ئېغىدىن كېلىپ چىقىۋاتقان بۇنداق ئەخمىقانە نوچىلىقنى ئۈرۈمچىدىمۇ پات-پات ئۇچرىد-تىپ تۇرىمەن. كىم يولسىزلىق قىلسا، ئۇ قايسى مىللەتتىن بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئورتاق قارشى تۇ-رۇش ھەممىمىز ئۈچۈن ئەفەللى ساۋاتقۇ؟ ئۆزىنى ئۆزى چۈشەنگەن ۋە ۋىجدانى بىلەن ئۆزىنى كونترول قىلالىغان كىشىلا ئىنسانىي پەزىلەتكە ئېرىشەلەيدۇ، ئىنسانىي پەزىلىتى بولغان كىشى ئىنسانىي ئەركىن-لىكتىن بەھرىمەن بولالايدۇ. ھەرقانداق ئىنساندا ئۇ-زىنىڭ قارار ئىرادىسى بىلەن ئىستىقبالىغا قاراپ ئىن-تىلىش روھى بولۇش كېرەك. ئۇنىڭ ئەكسىچە، ھەممىدىن ۋاپىساپ-قاقشاپ، ھەممىدىن قېيىداپ يۈر-

ھەممىگە قېيىداپ يۈرسەك، كۆڭۈل ئازارلىق ئىچىمۇ
 ھەسسەلەپ كۈچىيىدۇ. ھەر بىر شەخس ئۆزىنىڭ
 قانۇنىي ھوقۇق-مەجبۇرىيىتىنى چوڭقۇر بىلىشى ۋە
 ئۇنىڭغا سەمىمىيلىك بىلەن ئەمەل قىلىش زۆرۈر.
 مېنىڭچە، ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىيەت ساپاسىدىكى ئا-
 جىز ھالقىلارنىڭ بىرى ئەنە شۇ. "قانۇن ئالدىدا ھەم-
 مە ئادەم باراۋەر" دېگەن بۇ ئاقىلانە ھۆكۈمنى بۇندىن
 1000 يىللار ئىلگىرى مۇتەپەككۈر يۈسۈپ خاس ھا-
 جىپ ئوتتۇرىغا قويغانغۇ؟ بىزدە "يولدىن چىقما، خاند-
 ىدىن قورقما" دېگەن نەمىسل بار. خۇددى "قېيىدىغان
 ئابدالنىڭ خۇرجۇنىغا زىيان" دېگەندەك، زىيان-زەخ-
 مەت كۆرمەيلى دېسەك، قېيىداش ئېڭىنىڭ ئورنىغا
 قانۇنچىلىق ئېڭىنى تۇرغۇزۇش ھەممىدىن زۆرۈر-
 دۇر.

"ئەينەك بولمىسا ئىنسان ئۆز چىرايىنى كۆرەل-
 مەيدۇ. ئۇ باشقا بىر كىشىسىز ئۆزىنىمۇ بىلمەيدۇ.
 چۈنكى جامائەت ئەزاسى ھېسابلىنىدىغان ئىنسان ئۆ-
 زىنى باشقىلارنىڭ ۋاستىچىلىكى بىلەن چۈشىنىدۇ.
 ئەمما ئىنسان مېخانىك ئەينەك ئەمەس، ئۇ ئەكسىمۇ
 ئەتتۈرىدۇ، ئۆز نۆۋىتىدە ھەم يورۇتىدۇ، سۈيىيەكتىمۇ
 ئۆزى، ئويىيەكتىمۇ ئۆزى" (جالالىدىن رۇمى). بىز
 ئېڭىمىزنى پەلسەپە يۈكسەكلىكىگە كۆتۈرگەندىلا،
 ئەتراپىمىزنى ئوراپ تۇرغان تۈرلۈك-تۈمەن شەيئەلەر-

سەك، ئۆز ئورنىمىز ۋە بۇرچىمىزنى بىلمىسەك،
 ئالەم گويىكى مەنىسىز بىر زىندان بولۇپ تۇيۇلىدۇ.
 مەن دوستلارنىڭ بىر قېتىملىق ئولتۇرۇشىدا نوپۇز-
 لۇق بىر گېزىتنىڭ پېشقەدەم مۇخبىرىدىن مۇنداق
 بىر ئۇچۇرنى ئاڭلىدىم: مەلۇم شەھەردە ئېچىلغان
 كادىرلار يىغىنىدا بىر باشلىق ئاشكارا ھالدا مىللىي
 سىياسەتكە خىلاپ كېلىدىغان نۇتۇق سۆزلەپتىمىش،
 مەن ھەيران قېلىپ بۇ مۇخبىرغا "خاتالىق ئېنىق
 تۇرسا، سىلەر نېمىشقا گەپ قىلىمىدىڭلار؟" دېسەم،
 ئۇ "بەللى ئەپەندى سىلە ۋەزىيەتنىڭ ئارقىدا قاپلا،
 باشلىقنىڭ سۆزىگە لوقما سېلىشقا كىمىنىڭ ھەد-
 دى؟" دەيدۇ. ئويلىنىپ قالدىم. ھېچبولمىغاندا پار-
 تىيە گېزىتىنىڭ مۇخبىرلىق سالاھىيىتىگە ئېرىشكەن
 كىشىنىڭ جەمئىيەت ئەھۋالىنى تەكشۈرۈش، ئىنكاس
 قىلىش ھوقۇق-مەجبۇرىيىتى يېتەرلىككۇ؟!

ھەقىقەتەن، جەمئىيەت ناھايىتى مۇرەككەپ ئىچ-
 تىمائىي قۇرۇلما بولغاچقا، كىشىلىك مۇناسىۋەتتە
 ياكى مىللەتلەر ئارا مۇناسىۋەتتە نىسبىي تەڭسىزلىك
 ياكى قىسمەن كۆڭۈل ئازارلىقىدىن ساقلىنىش تەس.
 لېكىن ھەقىقەت ھەردەم تىرىك؛ ھەردەم تۇغۇلۇپ
 تۇرىدۇ، شۇنىڭغا ئىشەنگەندىلا كىشىدە جۈرئەت تۇغۇ-
 لىدۇ. ئەكسىچە، كىشىلىك بۇرچىمىزنى ئۇنتۇپ،
 سوغۇق تەسىراتقا يولۇققاندا كىرىدەك تۈگۈلۈۋېلىپ

نى ۋە ئۇلاردىكى مۇرەككەپ ئۆزگىرىشلەرنى توغرا كۆزىتىش ۋە ئەقلىي جەھەتتىن خۇلاسىلەش پۇرسىتىدە گە ئېرىشەلەيمىز. بىز ھەممە نەرسىنى ئۇنتۇشىمىز مۇمكىن؛ پەقەت بىرلا نەرسىنى — دۇنياغا نېمە ئۈچۈن كەلدۇق، نېمە ئۈچۈن ياشايمىز، شۇنى ئۇنتۇشماساق بولغىنى. ئۆزىدىكى ئازغىنە كەمتەردىن ھەقىقەتنى تاپالىغان كىشى ئۇلۇغ ھەقىقەتلەرنىمۇ تاپالايدىغانلىقىغا ئىشىنىش كېرەك.

* * *

مېنىڭ يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتكەن تەسىراتىم «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىنىڭ رەڭمۇرەڭ سەھىپىلىرىدىن بەھرە ئېلىش ئاساسىدا تۇغۇلدى، قەلەبىمگە پۈككەن مىللەتنىڭ ساپاسىنى ئۆستۈرۈش، مىللىي گۈللىنىش تەقەززاسىدىن تۇغۇلدى. مەن دەۋر قەدىمى بىلەن تەڭ ئىلگىرىلەۋاتقان، كىشىلەر قەلبىدە ماياك بولۇۋاتقان «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىنىڭ ئۆزىنىڭ توغرا تەشۋىقات يۆنىلىشىدە چىڭ تۇرۇپ، ھەقىقىي مەنىدىكى مىللەتلەر گۈلىستانىنى ۋە مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىنىڭ كۆزىنىكى بولۇشقا تىلەكداشمەن.

1996-يىلى 10-ئۆكتەبىر.
(ئاپتور: شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئەدەبىيات فاكولتېتىنىڭ پروفېسسورى)

بىز "ھەممىدىن ياخشىسى" — سىلەرنى — «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىنى تاللىدۇق!

ھاراق سۈپىتىنى باھالايدىغان خەلقئارالىق ئۆز-گانلاردىن «ئالتۇن مېدال»، «ئالاھىدە ئالتۇن مېدال» دېگەنلەرنى پۇلغا سېتىۋالغىلى بولارمىش. كۈنىگە نەچچە قېتىم ماختىلىپ كىشىنىڭ قۇلاق مېڭىسىنى يەيدىغان داڭلىق گىرىم-پەرداز بۇيۇملىرىنىڭ بەزىلىرى گۈزەل قىزلارنىڭ ئايدەك رۇخسارىنى سەتلەشتۈرۈۋېتىرمىش؛ يالغان يامبۇ، يالغان چوكا ئالتۇن ساتقۇچىلارمۇ ساددا ئادەملەرنى ئالداپ، جانى «چىڭ» قىلىپ كۆرسىتىپ، ھەسرەت-نادامەتتە قويارىمىش. بىز بۇنداق ماختاپ ئۇچۇرۇش، داڭلاپ دەرد-پىغاندا قويۇشلارنى خېلى كۆپ كىشىلەردىن ئاڭلىغان ياكى گېزىتلەرنىڭ "ھەزەر ئەيلەڭ!" ستونلىرى ئارقىلىق كۆرگەن.

ئۆزىدە يوق سۈپەت گۈلدەستىلىرىنى پۇلاڭلىتىپ، ئۇچرىغانلا بىرسىگە قاش ئېتىپ، كۆز قەسىپ، ئۆزىگە شېرىك، مېلىغا خېرىدار، سودىسىغا

كومىتېتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان ئۇيغۇر تىلىدىكى بىردىنبىر مەملىكەت دەرىجىلىك سىياسىي نەزەرىيىۋى ئۇنىۋېرسال ژۇرنال بولۇش سۈپىتى بىلەن سوتسىيالىستىك مەنىۋى مەدەنىيەت گۈلزارلىقىدە مېزنى ئۆزىنىڭ رەئىدارلىقى، مول بىلىم بېرىش خۇسۇسىيىتى ئارقىلىق بېيىتىپ رېئاللىقنى ئەينەن، مىللىي ئالاھىدىلىكىنى كۈچلۈك، مەزمۇن دائىرىسىدىكى كەڭ قىلىپ، جانلىق باشقۇرۇلۇپ قىسقا ۋاقىت ئىچىدە ئۆز ئەتراپىغا كۆرمىگەن ئوقۇرمەنلەرنى جەلپ قىلدى.

بىز بۇ ژۇرنالنىڭ سەھىپىلىرىدىن پارتىيىمىزنىڭ مىللىي سىياسىتى ۋە مىللىي تېررىتورىيىلىك ئاپتونومىيە قانۇنىنىڭ ئىزچىللىشىش ۋە ئەمەلىيلەشش جەريانىدىكى كونكرېت ئىشلارنى، ئاز سانلىق مىللەتلەر رايونىنىڭ ئىگىلىكىنى راۋاجلاندۇرۇش، ئاز سانلىق مىللەتلەر مائارىپى، پەن مەدەنىيىتى ۋە ھەر ساھە ئىشلىرىنىڭ تەرەققىيات قەدىمىنى تېزلىتىش يولىدىكى ئىزدىنىشلەرنى، يېڭى-يېڭى ئىقتىسادىي ئۆزگىرىش، تەسەۋۋۇرلارنى، ئىقتىسادقا دائىر بىلىملەر، يېڭى مەسىلىلەر، يېڭى قاراشلارنى ئوقۇدۇق. بۇلا ئەمەس، بىز ژۇرنال سەھىپىلىرى ئارقىلىق دۇنيانى، ۋەتەننىمىزنى، ئۆزىمىزنى ۋە باشقىلارنى بىلىش-چۈشىنىش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشتۇق. قىسقىدە

بازار ئىزدەش ھەلەكچىلىكىدە جاھاننى رىقابەت جەڭى، ئېلان داۋرىگىغا كۆمگەن. ئالاماننىڭ قارشىسىدەدىن چىقىپ، ساددا ئەمما چىن لەۋىز بىلەن ئۆزىگە ئىشىنىش غۇرۇرىدا، مەردانە چاقىرىقتا جاكارلانغان مۇنۇ خىتاب 10 مىڭلىغان مۇشتەرى، 100 مىڭلىغان كىتابخانلارنى ئۆزىگە شەيدا قىلدى:

— بىز ھەممىدىن ياخشىسىنى تاللاپ بولالمايمىز، ھەممىدىن ياخشىسى بىزنى تاللىسۇن! . . .

شۇنداق، سىلەر "ھەممىدىن ياخشىسى" نى تاللاپ بولالمايسىلەر، چۈنكى بىرىنچىدىن تاللاپ ئۆلگۈرەلەمەيسىلەر، ئىككىنچىدىن، "بىز ھەممىدىن ياخشىسى!" دەپ داۋراڭ كۆتۈرۈش ياخشىلارنىڭ ئەخلاقىي سۈپىتى ئەمەس. يىپەك يۇرتىنىڭ كىشىلىرى شۇنى تەجرىبىدىن ئۆتكۈزگەنكى، پىلە قۇرتى داۋراڭ سالايدۇ، ئۇ ئۈن-تىنىسىز مەشۈت بېرىدۇ. باھىر ئۆسۈملۈكلەر ئۆز ھۈنرىنىڭ كامالىتىنى توقۇپ چىققان ئېسىل شايى ئەتلەسلىرى ئارقىلىق جامائەتكە جىم-جىم نامايىش قىلىدۇ.

سىلەر شۇنداق "جىم-جىم نامايىش" قىلىش يولغا مەزمۇت قەدەم تاشلىدىڭلار. سىلەرنىڭ جاپالىق ئەجرىڭلارنىڭ سەمەرىلىك مېۋىسى بولغان «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلى دۆلەتلىك مىللەتلەر ئىشلىرى

سى، بىرمۇنچە "نېمىشقا، نېمە ئۈچۈن؟" لەرگە ۋە
"قانداق قىلساق، قانداق ماخساق بىزمۇ باشقىلار-
دەك... ؟" دېگەن كونا چىگىش سوراقلىرىغا قىسمەن
جاۋاب تاپتۇق! ئۆزىگە ئالەمچە ھەجۋىي، كۈلكە خۇ-
رۇچلىرىنى جەم قىلغان قىزىقارلىق سوئال ھەم مۇنا-
سىپ جاۋابىلار ستونىنى ۋاراقلىغىنىمىزدا ھاردۇق-
مىز چىقىپ، كۆڭلىمىز يايىپ قالدى...

جاھان كەڭ، بىز بىلمەيدىغان ئىشلار جىق، بىز
جاھان مۇئەممالىرى ئالدىدا گاڭگىراپ، ئۇنىڭ سىر-
لىق، كۈتۈلمىگەن جاۋابلىرىدىن ھەيران بولۇپ، ئۆت-
مۈشمىزنىڭ شەۋكەتلىك ياستۇقىنى قۇچاقلاپ، ئە-
تىنىڭ تەننازلىق چاقىرىقلىرىدىن ئەيمىنىپ، "تۈنۈ-
گۈن" گە تەۋە ئۆتمۈش بىلەن كەلگۈسىگە تەۋە "ئەتە-
نىڭ ئارىسىدىكى مۇشۇ بۈگۈننى "شۈكۈر-قانائەت" كە
كۆمۈپ يۈرگەن ئادەملەر.

بىز تۈنۈگۈنىمىزدىن شۆھرەتلىنىمىز، بۈگۈن-
مىزدىن ۋاپىسىمىز، ئەتىمىزنى تەسەۋۋۇرىمىزغا
سىغدۇرالمىمىز. شۇڭا دۇنيادىكى مىللەتلەرنىڭ ئا-
جايىپ رەڭگارەڭ تۇرمۇشى، قىزىقارلىق ئۆرپ-ئادەت-
لىرى بىزنى ھاڭ-ئاڭ قالدۇرسا، ئالەمدە يۈز بېرىد-
ۋاتقان ئاجايىپ-غايىپ ئىشلارنى ئاڭلاپ ھەيرانلىققا
چۆمىمىز؛ قايسىبىر ئىشلاردىن ھەيرەتكە چۈشۈپ
"توۋا... دەپ ياقىمىزنى چىشلىسەك، يەنە قايسە-

بىر ئىشلاردىن چۆچۈيمىز، نېمىشقا؟ چۈنكى، بىز
گەرچە "ئېچىۋېتىلگەن دۇنيا" دا ياشاۋاتقان بولساقمۇ،
تۈرلۈك تارىخىي، سىياسىي، ئىجتىمائىي سەۋەبلەر
تۈپەيلى "ئېچىۋېتىلگەن دۇنيا" مىللەتلىرىدىن نۇر-
غۇن جەھەتلەردە كېيىن تۇرىمىز، شۇڭا بىز ئاڭ،
بىلىم، چۈشىنىش... تەرەپلىرىدىكى نۇرغۇن ئىش-
لاردا يەنىلا ئۇچۇرغا، يېتەكلەشكە موھتاج!

«مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلى بىزنىڭ بۇ
موھتاجىمىزدىن چىقىدىغان بىردىنبىر ئۇچۇر يەتكۈز-
گۈچى ئەلچى. يېتەكلىگۈچى! 50 مىڭ خېرىدارى
بولغان بۇ ژۇرنالنىڭ مۇشتەرىسى بولغانلىقىمىز، يە-
نىغا يەتتە يۈەن 80 پۇڭ تۆلەپ ئۇنىڭغا يېزىلغانلىقىد-
مىز. دەل مۇشۇ موھتاجلىقنىڭ ۋەجىدىن!

«مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلى تەھرىراتىدىكى
سۆيۈملۈك دوستلار، سىلەرنىڭ "تەۋسىيە" غلار بىز-
گە ياقىدۇ. يەنە بىر قېتىم تەكرار ئېيتىمىزكى:
"بىز ھەممىدىن ياخشىسى" - سىلەرنى، سىلەرنىڭ
ئەجرىڭلارنىڭ مەھسۇلى بولغان «مىللەتلەر ئىتتىپاقى-
قى» نى تاللىدۇق! بىز ئەڭ ياخشىسى، نادىر ئەسەر-
لىرىمىزنى سىلەرنىڭ ژۇرنىلىڭلار، ياق، بىزنىڭ
ژۇرنىلىمىز بولغان «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» سەھىپىد-
لىرى ئارقىلىق خەلقىمىزگە، مىللىتىمىزگە تەقدىم
قىلىمىز!

«گۈلدەستە» گە بىر نەزەر

ئابدۇرېھىم زۇنۇن

«مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلى دۆلىتىمىزدە نەشىر قىلىنىۋاتقان ئۇيغۇر تىل-يېزىقىدىكى بىر مەملىكەت دەرىجىلىك ئۈنۈپرسال ژۇرنال بو-لۇپ، ناھايىتى ياخشى چىقىرىلىۋاتىدۇ. بولۇپمۇ ئىككى يىلنىڭ مابەينىدە بۇ ژۇرنالنىڭ ھەر جەھەتتىكى سۈپىتى زور دەرىجىدە ياخشىلاندى. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ژۇرنالغا مۇشتەرى بولىدىغانلار كۈنساپىن كۆپەيدىمەكتە.

كىشىلەر بۇرۇن بۇ ژۇرنالنى نوقۇل سىياسىي خاراكتېرلىك ژۇرنال دەپ تونۇيتتى. شۇ سەۋەبتىن بۇ ژۇرنالنى كۆرىدىغانلارنىڭ سانى ئاز ئىدى. ۋەھا-لەنكى ئۆتكەن يىلدىن بۇيان بۇ ژۇرنال «ھەزىل سو-ئالغا ھەزىل جاۋاب»، «ھەجۋىي رەسىملەر»، «كۈل-كە خۇرۇچلىرى»، «گۈلدەستە»... قاتارلىق يېڭى ھەم قىزىقارلىق سەھىپىلەرنى ئاچتى. شۇنىڭ بىلەن بۇ ژۇرنالنىڭ ئوقۇرمەنلىرى زور دەرىجىدە كۆپەيدى.

ھۆرمەت بىلەن خوتەن ۋىلايىتىدىن: روزى سايىت، ئابدۇللا سۇلايمان، ئابدۇرېھىم زۇنۇن، نۇرمۇھەممەت توختى.

جۈملىدىن مەنمۇ بۇ ژۇرنالنى سۆيۈپ ئوقۇيدىغان ئاشنالاردىن بىرى بولۇپ قالدىم. يۇقىرىقى سەھىپىدە لەر ئىچىدە مېنى ئۆزىگە بەكرەك جەلپ قىلغىنى «گۈلدەستە» گە بېرىلىۋاتقان ئۆزگىچە يېڭى پىكىرلىك شېئىرلار بولدى.

بۇ شېئىرلاردا جەمئىيەت ياكى كىشىلىك تۈر-مۇشنىڭ قاراڭغۇ تەرەپلىرى ئۆتكۈر ھەجۋىي تىل ئارقىلىق قامچىلانغان. مەسىلەن: مەزكۇر ژۇرنالنىڭ 1993-يىللىق 5-سانىغا بېرىلگەن ھەجۋىي رەسىم بىلەن ئابدۇقادىر جالالىدىننىڭ شېئىرى مانا مۇشۇنداق يۈمۈرىستىك ھەجۋىي تىل ئارقىلىق جەمئىيەتتىكى ناچار قىلىق ۋە چىرىك ئىستىلار قامچىلانغان ياخشى شېئىردۇر. ھەجۋىي رەسىمدە گىدىنىۋالغان باشلىقنىڭ ئەمەلدارلىق كىيىمى مەسخىرە قىلىنغان بولسا، شۇ رەسىمگە بېغىشلانغان شېئىردىكى "قولنىڭ بار تەرەپكە ئۆزۈم بازا، مۇبارەك قولنىڭنى تۇتۇۋالاي، ... تامغىنىڭ يۇقى بىزگە يۇقۇپ قالسۇن، خالايتىق بۇ شەرەپنى ئوقۇپ قالسۇن" دېگەن مىتىرلاردا، ئۆز ئىقتىدارىغا، جاپالىق ئەمگىكىگە تايانماي، بەلكى باشقىلارنىڭ سايىسىدا جان باقىدىغان، باشقىلارنىڭ چاپىنىدا تەرلەيدىغان تەمەخور، خۇشامەتچىلەر مەسخىرە قىلىنغان بىر پارچە ھەجۋىي رەسىم بىلەن بىر نەچچە كۈبلىت شېئىر ئارقىلىق، خۇشامەتچىگە موھ-

تاج ئىقتىدارسىز باشلىق بىلەن مۇھاپىزەت كۈنلىكىدە مۇھتاج خۇشامەتچىدىن ئىبارەت قوشكېزەك رەزىللىك ناھايىتى ئەپچىل قامچىلانغان. ئوقۇرمەنلەردە ئاجايىپ چوڭقۇر تەسىر قوزغىغان ۋە بۇ ژۇرنالنى قولدىن-قولغا ئېلىپ، ئىزدەپ-سوراپ تېپىپ كۆرۈشكە سەۋەبچى بولغىنى شائىر رۈزى سايتىنىڭ 1994-يىللىق 1-سانىغا بېسىلغان «ئاھ، مېنىڭ مىللىتىم» ناملىق شېئىرى بولدى. بۇ شېئىرىدا شائىر ئۆتكۈر شائىرلىق كۆزى، پىشقان شائىرلىق ئىستىداتى، گۈزەل شېئىرىي تىلى ئارقىلىق مىللەتكە چوڭقۇر نەزەر سېلىپ، مىللىتىمىزنىڭ تارىخىي تۆھپىلىرى ۋە مەرەزلىكلىرىنى قەلىمى بىلەن قېزىپ چىققان. شېئىر بىر گەۋدىگە ئايلاندۇرۇلغان يەتتە پارچە غەزەلدىن تەركىب تاپقان بولۇپ، بىرىنچى غەزەلدە: نەسەبتە كۈللى ئالەمدە ئېتىراپلىق مىللىتىم باردۇر، ئوغۇز پۇشتى-مۇقامى كاتتىلىقتا زىننىتىم باردۇر. يۈسۈپ، مەھمۇد كىتابىغا يېزىلغان نى باھادىرلىق، يەنە تاڭ قامۇسىدا قەيت ئەجىرلىك مېھنىتىم باردۇر. يىپەك، قاشتاش، گىلەم، بۇغداي، بېدە، قەغەز... گە بىز ھەققدا، (بۇنى جاڭ چيەنمۇ تەستىقلايدۇ تۆھپەم، قىم-

قىلىپ نەگە باردى، بۇنىڭ بىلەن قىلچە مېنىڭ باش-
 ماي، باشقىلار بىلەن بىلىم، ئىقتىدار جەھەتتە بەش-
 لەشمەي، ئەكسىچە زىددىيەت ئۇرۇقلىرىنى چېچىپ
 يۈرىدىغان نادانلىقلىرىنى؛ ياشانغانلارنىڭ ئەتىدىن
 كەچكىچە "نامازخانلىق" بىلەن، ياشلارنىڭ بولسا بى-
 كار تەلەپلىك، ئويۇنخۇمارلىق، ئۆز-ئۆزىدىن قانائەت-
 لىنىش، سۆلەتۈزلىققا بېرىلىش، ھەممە ئىشتا باش-
 قىلارنىڭ ئېغىزغا ۋە قولغا قاراش بىلەن "بىز دە-
 گەن پالانى مىللەت، بىزنىڭ تارىختا ئۇنداق نېمىمىز
 بولغان، مۇنداق نېمىمىز بولغان..." دەپ مىللەت-
 نىڭ تارىختىكى تۆھپىلىرىدىن قانائەتلىنىپ يۈرىدە-
 ۋان بىخۇدلىقلىرىنى؛ مىللىتىمىز ئارىسىدىكى بەزى
 كىشىلەرنىڭ ئازراق پۇلغا تايىنىپ خوتۇن ئېلىپ،
 خوتۇن قويۇپ بېرىپ يۈرىدىغان "خوتۇن بېدىكىل-
 ىرى"گە ئايلىنىپ كەتكەنلىكلىرىنى، بەزىلەرنىڭ ھا-
 راقكەش، بەزىلەرنىڭ يۇرتۋاز، بەزىلەرنىڭ ئىستىلدا
 چىرىك، يەنە بەزىلەرنىڭ دوستلۇقنى قەدىرلىمەي گۈ-
 رۇھ-مەزھەپ شەكىللەندۈرۈپ يۈرىدىغان "جېدەل
 خۇمارلىق"لىرىنى، ئىلىم-پەن ئىگىلەيدىغان ئوبدان
 پۇرسەتلەردە قىمار ياكى شەكلى ئۆزگەرگەن قىمار
 ئويۇنلىرىدا لاغايلاپ يۈرۈشلىرىنى؛ شۇنداقلا تارىختا
 نۇرغۇن زەپەرلەر قۇچقان بۇ مىللەتنىڭ بۈگۈنكى يېڭى
 دەۋرنىڭ قەدىرگە يەتمەي، ئۆز پەرزەنتلىرىنى ئوقۇش-

مىتىم باردۇر.) ...
 دېگەن مىسرالار ئارقىلىق ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ شان-
 ئۇتۇقلىرىنى تارىختىن سىتات كەلتۈرۈش بىلەن تەس-
 تىقلايدۇ. ئارقىدىنلا بۇ تۆھپىلەرنىڭ ھەممىسى تا-
 رىخقا مەنسۇپ، بىز بۇ تۆھپىلىرىمىز بىلەن قانائەتلى-
 نىپ، يەنە يېڭى تۆھپە ياراتماي توختاپ قالساق،
 كەلگۈسىدە ئەۋلادلارغا قانداق يۈز كېلەلەيمىز؟ دېگەن
 باغلانما تەسەۋۋۇر ئارقىلىق دېمەكچى بولغان ئاساسىي
 پىكىرگە ئۆتۈپ: ئۆزىنىڭ مىللىتىنى يەرگە ئۇرماس ھېچ كىشى
 زىنھار، مېنىڭ بۇ "تىللىشىم" دا تەكتى ھۆرمەت، خىزمىتىم
 باردۇر. دېگەن مىسرالار ئارقىلىق تۆۋەندىكى بۆلەكلەرگە پى-
 كىر يولى ئاچىدۇ.
 ئىككىنچى غەزەلدىن باشلاپ "ئۇيغۇر" دېگەن بۇ
 تارىخىي ئاتالغۇنىڭ "ئويۇشۇش، بىرلىشىش، ئىتتى-
 پاقلىشىش..." دېگەندەك مەنىلەرگە ئىگە بولسى-
 مۇ، بۈگۈنكى كۈندە بۇ مىللەت كىشىلىرى ئارىسىدا
 بىر-بىرىنى كۆرەلمەسلىك، ھەسەتخورلۇق، پىتنە-
 خورلۇق ئىللەتلىرى خۇددى ئاشلىققا چۈشكەن مىتە-
 دەك يامراپ كەتكەنلىكى، باشقا مىللەتلەر تەرەققىي

سىز قالدۇرۇپ، ئاغزى ئەمدى ئەمچەكتىن ئايرىلغان
قىزلىرىنى تالالىق، ئوغۇللىرىنى مالچى ياكى كەت-
مەنچى قىلىپ، "كۆزى ئوچۇق قارىغۇلار" دىن قىلىپ
قويۇۋاتقانلىقىنى، يەنە بىر تەرەپتىن، بەزىلەرنىڭ
گۈلدەك چىرايى بار قىز-ئاياللىرىنى "روپاچ" بولۇشقا
قىستاپ، ئۇلارنى جاھاننىڭ خوۋلۇقلىرىدىن مەھرۇم
قىلىۋاتقان كۈنلىقلىرىنى كۆيۈنۈنگەن ھالدا تەن-
قىدلىيدۇ. خىيالىم شۇ: مېنىڭ بۇ مىللىتىمۇ نۇر قۇچاق-
لارمۇ؟ نادانلىق ئىللىتىنى ئىلمۇ-ئىرپاندا پىچاقلارمۇ؟
دېگەن مىسرالار ئارقىلىق شائىر مىللەتنىڭ كەلگۈ-
سىدىن غەم يەيدۇ. قورساقنىڭ غېمىدە قالغان بۇ
كىشىلەرنىڭ ئىستىقبالىدىن قايغۇرىدۇ ۋە ئەنسى-
رەيدۇ. ئارقىدىنلا شائىر بىر سەكرەپ بۇ مىللەتمۇ بۇند-
داق كېتىۋەرمەيدۇ، روھنى ئۇرغۇتۇپ، ئىللەتلەرنى
چۆرۈپ تاشلاپ، ئۆزىنىڭ ھالال ئەجرى ۋە ئەقىل-
ئىدراكىغا تايىنىپ بېيىپ روناق تاپقان، مىللەتنى
نادانلىق پاتىقىدىن قۇتۇلدۇرۇشنى ئويلىغان كېرەم
ئىمىن ۋە دۇنيانىڭ ئىلغار مەدەنىيىتىنى قوبۇل قى-
لىپ ئالەمگە تونۇلغان ياش ناخشىچى دىلپەر يۇنۇسقا
ئوخشاش كىشىلەرمۇ بىزدىن چىققان، چىققاندا ۋە

چىققۇسى دېگەن ئۈمىدكە تولغان ئوپتىمىستىك قا-
راشلىرىنى ئوتتۇرىغا ئېتىپ ئۆزىگە، شۇنداقلا مىل-
لەتكە تەسەللى بېرىدۇ. ئارقىدىن بىرنىڭ ئىككىگە
بۆلۈنۈش نۇقتىسىنەزەرى بويىچە ھامان ناچارلىق بار
يەردە ياخشىلىق بولىدۇ، مەڭگۈ بىر ئىزدە توختاپ
قالدىغان ئەھۋال مەۋجۇت بولمايدۇ، بىزگە بەخت-
ئامەتمۇ قۇچاق ئاچىدۇ، بۇنىڭ ئۈچۈن ئىزدىنىشكە،
ئۆگىنىشكە، ئالغا قاراشقا توغرا كېلىدۇ، دېگەن يە-
كۈننى خولاسلەيدۇ.

دېمەك، شائىر روزى سايىت «ئاھ، مېنىڭ
مىللىتىم» ناملىق شېئىرى ئارقىلىق مىللىتىمىز ئا-
رىسىدا ساقلىنىپ كېلىۋاتقان يامان سۈپەتلىك ئۆسم-
نى ئېغىز ئالدۇرۇپ، كەڭ كىتابخانلار ئىنتايىن
كۆڭۈل بۆلىدىغان "كىم ئىدۇق، كىم بولىدۇق، يەنە
كىم بولىشىمىز كېرەك" دېگەن زور بىر ئىجتىمائىي
تېمىنى يورۇتۇپ بېرىدۇ.

بىر پارچە بەدىئىي ئەسەرنىڭ قىممىتى ئەڭ ئال-
دى بىلەن ئوقۇرمەنلەرنى چوڭقۇر ئويغا سالالىشى
ياكى سالماسلىقى بىلەن ئۆلچىنىدۇ. بۇ نۇقتىدىن
«ئاھ، مېنىڭ مىللىتىم» ناھايىتى زور ئىجتىمائىي
ئۈنۈمگە، ئېستېتىك ۋە بەدىئىي قىممەتكە ئىگە قى-
لىنغان.

«مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىنىڭ خوتەندىكى

خىلدىكى ئەسەرلەرنى كۆپلەپ ئىجاد قىلىشنى مەقسەت قىلىمەن. مەننى ئۈمىد قىلىمەن.

(ئاپتور: خوتەن سىفەن ئالىي تېخنىكومى ئەدەبىيات فاكولتېتىدا ئىشلەيدۇ)

20 مىڭدىن ئارتۇق مۇشتەرىسى ئىچىدە بۇ شېئىردىن تەسىرلەنمىگەن، سوقا-سۆھبەت قىلمىغانلىرى يوق دېيەرلىك.

ئوقۇشىمىزچە «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىغا مۇشتەرى بولمىغانلار ئارماندا قېلىپ، بۇ ژۇرنالنى ئىزدەپ-سوراپ تېپىپ ئوقۇش قىزغىنلىقى تائۇرۇمچىدىن تارتىپ خوتەنگىچە تەڭ قوزغالغان. ئالاھىدە تىلغا ئېلىشقا ئەرزىيدىغىنى شۇكى، سابىق خوتەن ۋالىيسى، ھازىرقى ئاپتونوم رايونىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى غوپۇر ئابدۇللا خوتەنگە كەلگەندە، ئالدىراشلىق ئىچىدە ۋاقىت چىقىرىپ، روزى سايت بىلەن كۆرۈشۈپ، "روزاخۇن، «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىدا «ئادەمنىڭ مىللىتىم» دېگەن بىر شېئىر بىر ئېلان قىلىنىپتۇ، شۇ ژۇرنالنى ماڭا تېپىپ بېرىڭلار" دەپ بۇيرۇپ تاپقۇزۇپ ئوقۇغان. دېمەك، بۇ شېئىر كەڭ ئوقۇرمەنلەرنىڭ ۋۇجۇدىنى لەرزىگە سالغان، چوڭقۇر ئويلىنىشقا، ئالغا ئىنتىلىشكە دەۋەت قىلغان ياخشى شېئىر. ئاخىرىدا، بۇندىن كېيىن ژۇرنالنىڭ مانا مۇشۇنداق ياخشى ئەسەرلەرنى كەڭ ئامما بىلەن پات-پات يۈز كۆرۈشتۈرۈپ تۇرۇشنى، مۇئەللىپنىڭمۇ مۇشۇ

مەسئۇل مۇھەررىر: رسالەت ئابلا
تەكلىپ قىلىنغان تەھرىر: ياسىن ھاۋازى
مەسئۇل كوررېكتور: خەيرىنسا روزى
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: ئابدۇسالام ئابدۇراخمان

جەزىدار گۈلدەستىلەر

(«مىللەتلەر ئىتتىپاقى» ژۇرنىلىدىن تاللانمىلار)

نەشر قىلغۇچى : مىللەتلەر نەشرىياتى
ۋە تارقاقچى

(بېيجىڭ شەھىرى خېپىڭلى شىمالىي كوچا 14-قورۇ.

پوچتا نومۇرى: 100013، تېلېفون نومۇرى: 010-64228007)

ساتقۇچى: جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى

تىزغۇچى: مىللەتلەر نەشرىياتى ئېلېكترونلۇق نەتبەئە سىستېمىسى

باسقۇچى: مىللەتلەر باسما زاۋۇتى

1998-يىل 4-ئايدا 1-قېتىم نەشر قىلىندى

1998-يىل 4-ئايدا بېيجىڭدا 1-قېتىم بېسىلدى

باھاسى: 11.00 يۈەن

SBN 7-105-03028-3

787105 030286 >

1988 — 1998

ISBN 7-105-03028-3/I. 739

民文(维 141) 定价: 11.00 元